

Asociation "Loyola-Gymnasium"

A

Staatlich anerkanntes, klassisches, privates Gymnasium mit einem Internat für Jungen und einem Internat für Mädchen, in Prizren im Kosovo. – Gjimnaz klasik, privat, i pranuar nga shteti me një konvikt për vajza dhe një konvikt për djem, në Prizren, në Kosovë.

L
G

Jahrbuch/Vjetari – 2014/15

Jahrbuch - Vjetari - 2014/15

Direktor - Drejtor

P. Walter Happel SJ
walter.happel@alg-prizren.com

Stv. Schulleitung - Zëvendësdrejtor i shkollës

Prof. Mark Gojani
mark.gojani@alg-prizren.com

Internatsleitung - Udhëheqës i konviktit

Arianit Çollaku
arianit.collaku@alg-prizren.com

Rechtsfragen - Çështjet juridike

Pal Bala
pal.bala@alg-prizren.com

Finanzen - Financat

Jürgen Schwarzbach
juergen.schwarzbach@alg-prizren.com

Redaktion

Hamide Elshani
P. Walter Happel SJ
Dr. Erich Rabitsch
Jürgen Schwarzbach
Enver Sulaj

Layout und Design

Aneta Nurkollari
Ervin Parashumti
Jürgen Schwarzbach

Druck

FIBO Druck- und Verlags GmbH, Neuried

Anschrift/Kosovo

Asociation "Loyola-Gymnasium"
Rr. e Tranzitit Petrovë
20000 Prizren - Republik Kosovo
Telefon: +377 (0)44 434 087
E-Mail: alg-info@alg-prizren.com

Anschrift/Deutschland

Asociation "Loyola-Gymnasium"
Jürgen Schwarzbach
Seestrasse 16
82319 Starnberg - Deutschland
Telefon: +49 (0)815 911 700
E-Mail: alg-info@alg-prizren.com

Liebe Leser,

unser Jahrbuch soll Sie über uns und das, was wir in den letzten Jahren und im letzten Schuljahr alles erreicht haben, informieren.

Natürlich erzählen wir auch über die Entstehungsgeschichte der Asociation Loyola-Gymnasium und unsere Ziele. Sie erfahren auch etwas über die Ignatianische Pädagogik, die pädagogischen Grundsätze am Loyola-Gymnasium und vieles über das Leben an unserer Schule und in den Internaten.

Wenn Sie dieses Jahrbuch durchblättern, werden Sie sehr schnell feststellen, dass wir nicht alle deutschen Texte ins Albanische übersetzt haben und umgekehrt. Dennoch wagen wir, es Ihnen in dieser Form vorzulegen. Überall, wo der Text nicht weiterhilft, sprechen die Bilder "unserer" Kinder für sich.

Wir sind angetreten, um für die Zukunftschancen der Kinder des Kosovo etwas zu tun. Sie sind es wert, dass wir uns für sie einsetzen. Unsere Schule mit den Internaten ist einerseits nur ein kleiner Beitrag, andererseits ein deutlich sichtbares Zeichen der Hoffnung.

Für Ihre Unterstützung und Ihr Interesse sei Ihnen allen ganz herzlich gedankt!

Ihr
ALG-Team

Të dashur lexues,

Vjetari ynë do t'ju njohë me ne, do t'ju informojë për arritjet tona në këto vite, dhe në veçanti, në vitin e fundit shkollor.

Natyrisht që do t'ju tregojmë për zanafillën e Asociation Loyola-Gymnasium dhe synimet tona. Ju do të mësoni për pedagogjinë ignaciane, për parimet dhe pedagogjinë në Loyola-Gymnasium, dhe shumëçka për jetën e nxënësve tanë në shkollë dhe konvikte.

Kur ta shfletoni këtë Vjetar do të kuptoni shumë shpejtë se ne nuk i kemi përkthyer të gjitha tekstet e gjuhës gjermane në shqip. Prapëseprapë ne po ju drejtohem në këtë mënyrë. Gjithkund ku nuk ju ndihmon teksti, për ju flasin fotografitë e fëmijëve tanë.

Ne ndërmorëm këtë, sepse duam të bëjmë diçka, t'u japim një shans për ardhmërinë, fëmijëve të Kosovës. Ata e meritojnë këtë. Shkolla jonë me konvikte është vetëm një kontribut i vogël, dhe në anën tjetër një shkëndijë shpresëdhënëse për të ardhmen.

Ju falënderojmë dhe ju jemi shumë mirënjohës për interesimin dhe përkrahjen tuaj!

Juaji
ALG-Team

Jahrbuch 2014/15

Vjetari

Inhalt

Inhalt	
Grußwort - Milena Tutsch	8
Grußwort - P. Walter Happel SJ	10
Wie die Zeit vergeht	11
Tag der offenen Tür	12
16.04.2014 - Schulfest	12
16.04.2014 - Dita e shkollës	12
16.04.2014 - Be a hero for a day	14
16.04.2014 - Students grade VIII a, b and c presenting different subjects	15
16.04.2014 - Dita e shkollës	16
16.04.2014 - Mirë se erdhët në Romë!	16
16.04.2014 - Lojërat e animuara	17
16.04.2014 - Loyola-Gymnasium është Europa në miniaturë	17
16.04.2014 - Loyola-Gymnasium - Laboratori i fizikës	18
16.04.2014 - Dita e shkollës	19
16.04.2014 - Nën tingujt e muzikës festa bëhet më madhështore	20
16.04.2014 - Gërshetim skenarësh në kabinetin e historisë	20
16.04.2014 - Koncert në borë	21
Unë Populli	
I - The People	21
Abitur – und was dann?	
Matura – dhe pastaj?	22
Presse	22
Grusswort zur Eröffnung des 4. Praktikums	23
Teilnehmende Firmen	24
Presse	24
Wo sind die Teilnehmer an der Ausbildungsinitiative	
in Ausbildung	25

Përmbajtja

Abenteuer Deutschland	
"Aventura" Gjermani	26
Praktikum bei Haver & Boecker	
Praktika në firmën Haver & Boecker	27
Beruf macht Schule - Unser Beitrag zum Wettbewerb	29
Një mëngjes gjerman	31
Ashensori - një risi në shkollë	32
Loyola-Gymnasium – perspektivë për të ardhmen	32
Ansprache zur Matura 2014 - P. Walter Happel SJ	
Fjalimi i maturës 2014 - A. Walter Happel SJ	33
Ansprache zur Matura 2014 - Anitë Bala und Fjolla Hoxha - XII b	34
Unterrichtspraktikum am Loyola-Gymnasium	
Praktika pedagogjike në Loyola-Gymnasium	36
Reisen bildet	36
Ein Nachmittag mit geistig und körperlichbehinderten Kindern	
Pasditja me fëmijë me të meta psikike dhe fizike	38
Ein unvergesslicher Tag	39
I decided to do something else this year	40
Probleme të përshtatjes në gjini të përcaktorëve të emrave të dygjinishëm	41
Gjermanishtja si lëndë e re	42
Ekskursioni në Kroaci	43
Wherever there is a teenager, there is trouble	43
Das Deutsche Sprachdiplom und der Deutschunterricht am Loyola-Gymnasium Prizren	
Diploma e gjuhës gjermane dhe mësimi i gjuhës gjermane në Loyola-Gymnasium	44
Seminar für Ortslehrkräfte an Sprachdiplomschulen	47
Seminari për mësimdhënës	47
Mësimi i vazhdueshëm në ALG	49
Konferenca e mësimdhënësve të gjuhës gjermane	49

Inhalt

Raporti në lëndën e sportit.....	49
Lënda e kimisë jashtë objektit shkollor	51
Eksperienca në "Skulp-Fest".....	51
Auf den Lehrer kommt es an	
Varet nga mësuesi	52
Schule – Statistik - Haushalt – Schüler – Mitarbeiter	58
Shkolla – Statistikë - Buxheti – Nxënësit – Bashkëpunëtorët	59
Lehrer und Erzieher - Partner der Eltern, Freunde der Schüler	
Pedagogët dhe edukatorët tanë - Partnerë të prindërve, miq të nxënësve	62
Verwaltung - Organisation & Rückhalt	
Administrata - Organizimi & Mbështetja.....	65
Leitung - Ideengeber & Gestalter	
Udhëheqja - Ideatorët & Konstruktörët	67
Schüleraustausch - Gymnasium Blankenese Hamburg	
Shkëmbimi i nxënësve - Gymnasium Blankenese në Hamburg	68
Schüleraustausch - Friedrich-List-Gymnasium Gemünden	
Shkëmbimi i nxënësve - Friedrich-List-Gymnasium në Gemünden	70
Letter to a teacher	
Letra për mësuesin	72
Shkolla fillore "Loyola" - shkollë cilësore.....	74
Fëmijët të japin forcë në misionin e shenjtë të mësuesit	75
Ditëlindja e Irisit	75
Ku është çelësi i suksesit në shkollën "Loyola"?	76
"Loyola" - shkollë për nxënës e jo nxënës për shkollë.....	76
Klasse – Klasa – I a	77
Klasse – Klasa – I b.....	77
Rëndësia e sentencave latine në tekstet shkollore të latinishtes	80
Gjuha latine - sfidë e këndshme apo ballafaqim i vështirë!?	81

Përmbajtja

Latinishtja në Loyola-Gymnasium	83
Përshtypje nga mësimi i gjuhës latine	83
Eksursionet në shkollën tonë - mësim dhe rekreacion	84
Vizita në Radoniq.....	85
Parlamenti i nxënësve të Loyola-Gymnasium 2013/14	
Das Schülerparlament des Loyola-Gymnasiums 2013/14.....	86
Klubi i filmit.....	87
Kino-Loyola.....	88
Ladders - Adjectives	89
NIEGULLA.....	89
GJETHI QË E FRYU ERA.....	89
Wo sind unsere Maturanten immatrikuliert	
Nxënësit maturantë që janë regjistruar në fakultete	90
Klasse – Klasa – VI a	91
Klasse – Klasa – VI b.....	91
Klasse – Klasa – VI c.....	91
Klasse – Klasa – VII a.....	92
Klasse – Klasa – VII b.....	92
Klasse – Klasa – VII c	92
Klasse – Klasa – VIII a	93
Klasse – Klasa – VIII b.....	93
Klasse – Klasa – VIII c	93
Klasse – Klasa – IX a.....	94
Klasse – Klasa – IX b.....	94
Klasse – Klasa – IX c	94
Klasse – Klasa – X a.....	95
Klasse – Klasa – X b.....	95
Klasse – Klasa – X c	95

Inhalt

Klasse – Klasa – X d.....	96
Klasse – Klasa – X e.....	96
Klasse – Klasa – XI a.....	96
Klasse – Klasa – XI b.....	97
Klasse – Klasa – XI c.....	97
Klasse – Klasa – XI d.....	97
Klasse – Klasa – XI e.....	98
Klasse – Klasa – XII a.....	98
Klasse – Klasa – XII b.....	98
Klasse – Klasa – XII c.....	99
Klasse – Klasa – XII d.....	99
Auszeichnungen – Të shpërblyerit.....	99
Internatsgruppe – Grupi konviktör – I.....	100
Internatsgruppe – Grupi konviktör – II.....	100
Internatsgruppe – Grupi konviktör – III.....	100
Dëshira për t'u bërë pjesë e "Loyolës".....	101
Jeta në konvikt.....	101
Internatsgruppe – Grupi konviktör – IV.....	101
Internatsgruppe – Grupi konviktör – V.....	102
Loyola-Gymnasium -	102
rruga drejt së ardhmes	102
Jeta në konvikt.....	102
Internatsgruppe – Grupi konviktör – VI.....	103
Internatsgruppe – Grupi konviktör – VII.....	103
Internatsgruppe – Grupi konviktör – VIII.....	103
Gënjeshtra.....	104
Jeta në konvikt - një përjetim e gëzim i veçantë.....	104
Një ditë në Gjermani	104

Përmbajtja

Hapja e kopshtit në shkollën fillore "Loyola".....	105
Jeta dhe vështirësitë që duhet t'i kalojmë	106
Vëllait tim	106
Ku ka rregull, ka suksese në mësim e aktivitete kulturore	107
"Loyola" - aty ky gjithçka funksionon për së mbari	108
"Loyola" - vendi diturisë dhe i formimit të karakterit.....	108
Jeta në konvikt.....	108
Aktivitetet e grupit të vallëzimit dhe të teatrit	108
Pasioni për voleybollin.....	109
Shkallët e suksesit	109
Në Rugovën e bukur	110
Një fillim i ri.....	110
"Loyola" - përvojë për t'u mbajtur mend	111
Jeta në konvikt.....	111
Ditët e para në konvikt.....	111
Një jetë ndryshe.....	112
Organizimet në Loyola-Gymnasium.....	112
Shetitje me tren	113
Loyola-Gymnasium - ëndrra që u bë realitet	113
Shëndeti mbi të gjitha.....	114
Përshtatja në një rreth të ri	114
Jeta në konvikt.....	114
Jeta në konvikt.....	115
Jeta në konvikt.....	115
Konvikti është shtëpia ime e dytë.....	115
Ekskursioni në Pejë, Deçan dhe Junik	116
Një dritë në errësirë.....	116

Fillimi i jetës si gjimnaziste.....	117
Vendi i realizimit të ëndrrave	117
Të jetosh	118
Shpresa vdes e fundit!.....	118
Besucher & Besuche	119
Mysafirët & Vizitat	119
Förderverein	122
Mitglied werden und/oder spenden	122
Shoqata përkrahëse	122
Të bëheni anëtar dhe/ose donator	122

Grußwort

Milena Tutsch Leiterin des Pressereferats und Sprecherin der Deutschen Botschaft in Pristina

Liebe Freunde und Förderer des Loyola-Gymnasiums,
liebe Eltern,
liebe Schüler,

am 28. August 2014 hat Bundeskanzlerin Merkel die Regierungschefs aller Westbalkanstaaten nach Berlin zu einer großen Konferenz eingeladen. Ebenso haben die Wirtschafts- und Außenminister Deutschlands und der Staaten der Region gemeinsam getagt und Strategien zur Entwicklung ihrer Länder diskutiert.

Schaut man heute die Abendnachrichten im Fernsehen an oder liest die Onlineportale, so dominieren stets andere Länder – derzeit Syrien, der Irak, die Ukraine, und immer wieder die palästinensischen Gebiete. Umso mehr war die Westbalkan-Konferenz ein wichtiges Zeichen, dass diese Region für Deutschland, für die gesamte EU neben den anderen Krisenherden in der Welt nicht in Vergessenheit geraten ist. Wir haben ein großes Interesse daran, dass die Völker des westlichen Balkans in Frieden und Wohlstand leben und nach Erfüllung aller Voraussetzungen der EU beitreten.

Hierfür sind große Anstrengungen erforderlich: Alle Gesetze und sonstigen europäischen Regelungen müssen vor einem Beitritt in die jeweilige nationale Rechtsordnung übernommen werden. Dieser Prozess ist zu einem Großteil sehr technisch, und hierfür brauchen die Westbalkanstaaten, braucht Kosovo, vor allem auch "Humankapital": Menschen, die eine gute Grundausbildung genossen haben, die beispielsweise Juristen, Ökonomen oder Verwaltungswissenschaftler sind und sich in mehreren Fremdsprachen verständigen können.

Hierzu leistet das Loyola-Gymnasium einen großen Beitrag: An dieser Schule werden junge Menschen nach hohen Standards ausgebildet. Ich höre, wie die Schüler Jahr für Jahr für das interne Loyola-Abitur büffeln, und die Bestehensquoten von 100 Prozent beim kosovarischen Abitur sprechen für sich.

Es besteht außerdem die Möglichkeit, verschiedene Fremdsprachen zu lernen. Ich fühle mich jedes Mal geehrt, wenn ich einmal im Halbjahr an diese Schule komme, um die Urkunden des Deutschen Sprachdiploms (DSD) zu überreichen. Und ich bin immer wieder erstaunt, wie manche Schüler dabei sogar das fast muttersprachliche Niveau C1 erreichen, häufig, ohne länger in Deutschland gewesen zu sein.

Daneben werden den Schülern aber auch Grundwerte für ihr weiteres Leben vermittelt, sei es der rücksichtsvolle Umgang miteinander, sei es Recycling, Mülltrennung und Müllvermeidung. Musik- oder Theatergruppen bieten die Möglichkeit, vielleicht bis dahin versteckte Talente des einen oder anderen ans Tageslicht zu befördern. Und schließlich liegt das Gebäude sehr malerisch am Eingang in die traditionsreiche Stadt Prizren. Ganz ehrlich, so eine schöne Schule hatte ich in Deutschland nicht!

Ich habe in meiner Zeit hier in Kosovo schon von einigen Eltern gehört, dass die Eröffnung des Loyola-Gymnasiums "das Beste war, was uns je passieren konnte".

Ich kann Sie nur beglückwünschen, liebe Eltern, dass Sie die Entscheidung getroffen haben, in die Bildung Ihrer Kinder zu investieren – dies wird sich auf lange Sicht auszahlen. Und, liebe Schüler, ihr bekommt hier in der Schule das Handwerkszeug vermittelt, das Euch für das Leben danach wappnet. Ich bin mir sicher, ihr macht etwas daraus.

Wir Förderer und Unterstützer – finanziell oder immateriell – werden dieses Erfolgsprojekt mit viel Freude und Engagement weiter begleiten; das kann ich zumindest für die Deutsche Botschaft Pristina sagen.

Herzliche Grüße

Milena Tutsch
Leiterin des Pressereferats und Sprecherin
der Deutschen Botschaft in Pristina

Fjala përshëndetëse

Milena Tutsch Udhëheqësja e Seksionit për shtyp edhe zëdhënëse e Ambasadës Gjermane në Prishtinë

Të dashur miq dhe mbështetës të Loyola-Gymnasium,
të dashur prindër,
të dashur nxënës,

më 28 gusht të vitit 2014, kancelarja Merkel ftoi udhëheqësit qeveritar të të gjitha shteteve të Ballkanit perëndimor në Berlin, për të mbajtur një konferencë të madhe. Njëkohësisht u mbledhën së bashku edhe ministrat e jashtëm dhe të ekonomisë nga Gjermania dhe shtetet e regjionit për të diskutuar rreth strategjive për zhvillimin e vendeve të tyre.

Nëse shikoni në televizion lajmet e mbrëmjes ose lexoni portalet online, atëherë në qendër të vëmendjes janë vetëm shtetet tjera – momentalisht Siria, Iraku, Ukraina dhe gjithmonë territoret palestineze. Konferenca e Ballkanit perëndimor ishte më shumë një shenjë, për të treguar që ky regjion krahas të gjitha vendeve në krizë, nuk ka kaluar në harresë për Gjermaninë dhe për të gjithë EU-në. Ne kemi një interes të madh në atë që popujt e Ballkanit perëndimor të jetojnë në paqe dhe mirëqenie dhe pas plotësimit të të gjitha kriterëve të caktuara nga Bashimi Evropian ato do të mund t'i bashkohen EU-së.

Për këtë janë të nevojshme të bëhen përpjekje të mëdha: Të gjitha ligjet dhe rregullat tjera evropiane duhet të miratohen para se të hyhet në rendin e së drejtës kombëtare. Në pjesën më të madhe ky proces është çështje teknike, prandaj ashtu si shtetet e Ballkanit perëndimor edhe Kosova, kanë nevojë për "kapital njerëzor": Njerëz të cilët kanë një shkollim bazë, të cilët janë juristë, ekonomistë ose shkencëtar administrativ dhe të cilët mund të komunikojnë në shumë gjuhë të ndryshme.

Loyola-Gymnasium jep një kontribut të madh në lidhje me këtë: Në këtë shkollë arsimohen njerëz të rinj sipas standardeve të larta. Unë dëgjoj, se si nxënësit çdo vit mësojnë aq shumë për provimin e brendshëm të maturës në Loyola, sa që kalueshmëria në provimin e maturës kosovare me 100%, flet për gjithçka.

Përveç kësaj, ekziston edhe mundësia të mësohen gjuhë të ndryshme. Ndihej çdo herë e nderuar, kur vij një herë në gjysmëvjetor në këtë shkollë për t'i dorëzuar Certifikatat e Diplomës së Gjuhës Gjermane (DSD). Gjithmonë jam e habitur, se si disa nxënës arrijnë të flasin gjuhën pothuajse si gjuhën amtare në nivelin C1, dhe kjo ndodh shumë herë pa qendruar gjatë në Gjermani.

Krahas kësaj, nxënësve u mësohen edhe vlera thelbësore për jetën e tyre, qoftë sjellja e kujdesshme me njëri tjetrin, qoftë riciklimi, ndarja e mbeturinave dhe evitimi i mbeturinave. Grupe muzikore dhe teatrale ofrojnë mundësi për të zbuluar talente të fshehura, për t'i mbështetur dhe ndihmuar të dalin në shesh. Së fundi, objekti gjindet në mënyrë piktoreske në qytetin tradicional të Prizrenit. Të them të vërtetën, unë nuk kam pasur një shkollë aq të bukur në Gjermani!

Gjatë qëndrimit tim në Kosovë kam dëgjuar nga disa prindër, që hapja e Loyola-Gymnasium,

është "gjëja më e mirë që ka mund të na ngjajë neve".

Të dashur prindër, unë vetëm mund t'ju uroj për vendimin që keni marrë për të investuar në fëmijët Tuaj – ky investim do të shpaguehet më vonë. Ndërsa, ju të dashur nxënës, në shkollë po u mësoheni sesi të përdorni dijen, me të cilën do të pajiseni për jetën tuaj pastaj.

Jam e sigurt se do të bëni diçka me të. Ne, si mbështetës dhe ndihmës – qoftë financiarisht ose jomaterialisht – do të vazhdojmë ta përkrahim me shumë gëzim dhe angazhim edhe më tej këtë projekt të suksesshëm; këtë mund të them së paku nga Ambasada Gjermane në Prishtinë.

Përshëndetje të përzemërta

Milena Tutsch
Udhëheqësja e Seksionit për shtyp edhe zëdhënëse
e Ambasadës Gjermane në Prishtinë

Grußwort

P. Walter Happel SJ
Direktor

Liebe Eltern,
liebe Freunde des Loyola-Gymnasiums,

mit 165 Schülern und 25 Mitarbeitern haben wir, im September 2005, mit dem Unterricht begonnen. Im September 2014 haben wir, mit 781 Schülern und 57 Mitarbeitern, bereits unser 10. Schuljahr begonnen. Wahrhaftig eine Entwicklung, die für sich spricht und die uns sehr dankbar sein lässt.

"Tempora mutantur, et nos mutamur in illis."
"Die Zeiten ändern sich und wir ändern uns mit ihnen."

Wie recht sie doch hatten, die alten Römer!

Als im April 2007 die Fertigstellung des Baus gefeiert wurde,

dachten wohl nicht nur wir, dass nun baulich alles abgeschlossen sei. Weit gefehlt, zwischenzeitlich sind sechs neue Klassenzimmer dazugekommen, ein Kiosk für den Pausenverkauf wurde eingerichtet, im Internat kamen Studierräume dazu, vor einem Jahr haben wir, durch den Umbau eines Teils des Mädcheninternats, die Einrichtung unserer Grundschule ermöglicht. Und in diesem Jahr wurde die neue Aula gebaut.

Mit der wachsenden Schülerzahl wuchs auch das Lehrerkollegium und, da im Kosovo keine ausgebildeten Altphilologen zu finden sind, mussten wir beispielsweise unsere Lateinlehrer selber ausbilden. Unsere Fachschaft Deutsch sandte Jahr um Jahr Kollegen zu Kursen, Praktika und Weiterbildungsseminaren nach Deutschland. Jährliche Fortbildungsmaßnahmen für die gesamte Lehrerschaft vor Ort und in den Nachbarländern kamen und kommen hinzu.

Für unsere Schüler zählt es zwischenzeitlich schon zur Normalität, dass Jahr für Jahr alle unsere Maturanten die zentrale staatliche Prüfung bestehen, was im Lande wahrhaft eine Ausnahme ist. Ein reger und regelmäßiger Schüleraustausch mit deutschen Schulen wird gepflegt. Die ersten Stipendien des Deutschen Akademischen Austauschdienstes (DAAD), die überhaupt ins Kosovo vergeben wurden, gingen ausschließlich an Schüler des Loyola-Gymnasiums. Seit fünf Jahren ermöglicht die von uns mit Freunden in Deutschland ins Leben gerufene Ausbildungsinitiative Maturanten unserer Schule eine Berufsausbildung und, parallel dazu, ein Studium an Hochschulen in Deutschland nach dem dualen Prinzip.

Vieles hat sich also über die Jahre getan und das nicht zuletzt mit Ihrer Hilfe. Das nun vorliegende Jahrbuch 2014/15 will dabei helfen, dafür Danke schön zu sagen. Allen unseren Wohltätern und Unterstützern soll damit auch gezeigt werden, dass sich ihr Engagement durchaus gelohnt hat.

Uns hier in Prizren ist dies alles ein Anlass, dankbar und auch ein klein wenig stolz zurückzublicken, wenn wir am 16. April 2015 den zehnten Jahrestag der Grundsteinlegung fei-

Fjala përshëndetëse

A. Walter Happel SJ
Drejtor

Të dashur prindër,
të dashur miq të Loyola-Gymnasium,

në shtator të vitit 2005, kemi filluar mësimin me 165 nxënës dhe 25 bashkëpunëtorë. Në shtator të vitit 2014, viti i dhjetë shkollor ka filluar tani me 781 nxënës dhe 57 bashkëpunëtorë. Është vërtet një zhvillim i madh, i cili flet gjithçka dhe i cili ne na bën të jemi shumë falënderues.

Në prill të vitit 2007, u festua përfundimi i ndërtimit të shkollës. Atëherë, ne menduam që tani i gjithë ndërtimi kishte përfunduar. Ishim shumë gabim, sepse ndërkohë janë shtuar edhe gjashtë klasë të reja, është rregulluar këndi për shitjen e ushqimit gjatë pushimit, u shtuan edhe klasë për lexim, duke renovuar një pjesë të konviktit të vajzave, është mundësuar edhe themelimi i shkollës sonë fillore. Në këtë vit është ndërtuar edhe auditoriumi i ri.

Me rritjen e numrit të nxënësve është rritur edhe numri i i mësimdhënësve dhe pasi që në Kosovë nuk mund të gjejmë filolog të vjetër të arsimit, si për shembull, ne ishim të detyruar t'i shkollojmë vet mësimdhënësit e gjuhës latine. Aktiviteti i gjermanishtes dërgoi çdo vit kolegë në kurse, praktika dhe seminare trajnimi në Gjermani. Çdo vit ishin dhe do të shtohen kriteret e avansimit për të gjithë stafin vendor dhe në vendet fqinje.

Ndërkohë është bërë e zakonshme për nxënësit tanë, që të gjithë maturantët tanë të kalojnë provimin shtetëror të maturës, gjë që është një përjashtim në vend. Vazhdojnë të mbahen kontaktet dhe shkëmbimet e rregullta të nxënësve me shkollat gjermane. Bursat e para nga Shërbimi Gjerman për Shkëmbimin e nxënësve (DAAD), që ishin dedikuar për Kosovë, ju shpërndanë nxënësve të Loyola-Gymnasium. Po bëhen pesë vjet, që maturantëve tanë po u mundësohet shkollimi dhe studimet në Gjermani, një iniciativë arsimore, e cila është themeluar nga ne së bashku me miq në Gjermani.

Kanë ndodhur shumë gjëra gjatë këtyre viteve dhe të gjitha këto jo pa ndihmën Tuaj. Ky Vjetar i vitit 2014/15, do të na ndihmojë që t'ju themi, Ju falemnderit. Të gjithë donatorëve dhe përkrahësve tanë dëshirojmë t'ju tregojmë që angazhimi i tyre ishte i vlefshëm.

Ne këtu në Prizren, shfrytëzojmë rastin të falënderohemi dhe të jemi edhe ngapak krenarë nëse e kthejmë kohën mbrapa, ngase me 16 prill 2015, do të festojmë dhjetëvjetorin e gurëthemelit, në të cilin do të mirëpresim shumë mysafirë dhe ku që tani ju ftojme përzemërsisht.

Ne nuk do të duhej dhe nuk do të lejojmë që të na pushtojë lavdia. Jemi të vetëdijshëm, që ai i cili ndalon së dëshiruarit të jetë i mirë, ndalon të jetë i mirë. Ne mundemi dhe duhet të bëhemi më të mirë, që nxënësve tanë t'ua bëjmë sa më të lehtë t'i tejkalojnë sfidat, të

"Tempora mutantur et nos mutamur in illis."
"Kohët ndryshojnë dhe ne ndryshojmë në to."

Sa të drejtë që kishin romakët e vjetër!

ern, wozu wir viele Gäste erwarten und Sie schon jetzt ganz herzlich einladen.

Aber auf unseren Lorbeeren ausruhen dürfen und werden wir uns nicht. Es ist uns bewusst, dass, wer aufhört besser werden zu wollen, schon aufgehört hat gut zu sein. Wir können und müssen noch besser werden, um es unseren Schülern nicht nur möglich, sondern noch leichter möglich zu machen, die Herausforderung zu bewältigen, die bei der Gestaltung ihrer eigenen Zukunft und der ihres Landes auf sie warten und weiter zukommen werden. Dass wir damit nicht alleine stehen, sondern hofentlich auch weiter auf Ihre Unterstützung zählen dürfen, macht uns Mut, die nächsten Schritte zu tun, die erforderlich sein werden.

Freuen Sie sich nun über das vorliegende Jahrbuch, das Ihnen einen kleinen Einblick gewährt in das Leben an unserer Schule. Möge es Ihnen eine unterhaltsame Lektüre sein, die Sie sich auch bitte kritisch anschauen. Vielleicht haben Sie ja die eine oder andere Idee, die Sie uns wissen lassen wollen und die uns anspornt, Neues zu wagen.

Auch im Namen aller Mitarbeiter grüße ich Sie heute recht herzlich aus Prizren und wünsche Ihnen für das Neue Jahr Gottes Segen.

Ihr
P. Walter Happel SJ
Direktor

cilat i presin për të krijuar të ardhmen e tyre dhe të vendit të tyre si dhe të tjera që do të vijnë. Përkrahja juaj e vazhdueshme na tregon që nuk jemi vetëm në këtë çështje, por na jep guximin të vazhdojmë më tutje, të bëjmë atë që është e nevojshme.

Pra, gëzohuni për këtë Vjetar, i cili do t'ju mundësojë një mvështrim të vogël mbi jetën në shkollën tonë. Le të jetë një lektyrë argëtuese, të cilin ju lutem t'a shikoni edhe me një sy kritik. Ndoshta edhe ju keni ndonjë ide tjetër, të cilën mund të na thoni dhe e cila na inkurajon të marrim guximin për gjëra të reja.

Sot, në emër të të gjithë bashkëpunëtorëve ju përshëndes përzemërsisht nga Prizreni dhe ju dëshiroj bekimin e Zotit për Vitin e Ri.

Juaji
A. Walter Happel SJ
Drejtor

Wie die Zeit vergeht... Prof. Karina Rieckhoff

Viel zu schnell ging es vorbei - mein Jahr in Kosovo. Nun bin ich schon seit fast zwei Monaten wieder im verregneten Deutschland und versuche meinen neuen Erstklässlern das Lesen, Schreiben und Rechnen beizubringen. Vermisse ich Prizren, Kosovo und das Loyola-Gymnasium? Ja, irgendwie schon.

Ich vermisste das schöne Wetter, die Spaziergänge zur Burg, den wunderschönen Blick von meinem Balkon auf die Berge, das gemeinsame Kaffeetrinken mit den Kollegen im "Pulaj" und noch vieles mehr. Ganz besonders vermisste ich etwas, das so typisch ist für die Völker des Balkans - ihre Herzlichkeit und Hilfsbereitschaft. Da hält ein Autofahrer an, um meinen Freund und mich vom Regen völlig durchnässt nach Hause zu fahren, als wir verzweifelt nach einem Taxi suchen, ohne auch nur einen Cent dafür zu wollen. Ein anderes Mal hätte ich fast im Auto einer kosovarischen Familie gesessen, die mich zum Tierarzt fahren wollte, nachdem sie mitbekommen hatte, dass ich einen für meinen Hund suchte. Als ich platte Reifen hatte, dauerte es keine zwei Minuten und es war jemand zum Helfen da. Ich könnte noch weiter erzählen, doch das würde jetzt zu lange dauern.

Ich habe mich in Prizren und am Loyola-Gymnasium sehr wohl gefühlt. Es war immer jemand für mich da, der mir geholfen hat und ich habe sogar einige gute Freunde gefunden. Es ist schön zu sehen, wie viele Schüler interessiert daran sind, die deutsche Sprache zu erlernen und etwas über Deutschland zu erfahren. Ich bin sehr stolz auf "meine" Elftklässler, die alle das DSD I bestanden haben und wäre sehr gern bei der Übergabe ihrer Diplome dabei gewesen. Ich freue mich, dass ich zu einigen von ihnen und auch zu ein paar der Kollegen - sozialen Netzwerken sei Dank - den Kontakt halten und so doch noch ein wenig am Schulalltag des Loyola-Gymnasiums teilhaben kann. Es gibt natürlich auch Dinge, die ich nicht vermisste: Das Chaos auf den Straßen, das Müllproblem, fehlende Bürgersteige, Stromausfälle und das laute Knattern der Generatoren ...

Alles in Allem kann ich jedoch sagen, dass mir das Jahr in Kosovo sehr gefallen hat und ich wirklich gerne noch ein weiteres geblieben wäre. Es war eine sehr positive Erfahrung für mich. Ich habe eine für mich neue, sehr interessante Kultur kennengelernt. Ich habe vieles erfahren über ein Land, das ich zuvor nur aus den Medien kannte.

Ich grüße ganz lieb meine ehemaligen Schüler und alle Kollegen und bedanke mich für die schöne gemeinsame Zeit! Faleminderit shumë për kohën e madhe!

Tag der offenen Tür

16.04.2014 - Schulfest

Seit November letzten Jahres hatte es nicht mehr geschneit. Februar und März waren son- nige und warme Monate dieses Jahr und wie immer war die Feier des Schulfestes im Freien geplant und alles dafür organisiert. Aber das Ganze ist sozusagen "in den Schnee gefallen". In der Nacht hatte es geschneit und am Morgen lagen einige Zentimeter nassen Schnees und es war kalt.

Wir mussten also in die eiligst hergerichtete Sporthalle ausweichen, in der mehr als tausend Leute Platz finden mussten und auch fanden. Ein buntes Programm mit Musik und Sketchen, Liedern und anderen Darbietungen unterhielt über drei volle Stunden Eltern, Gäste, Lehrer und Schüler. Dabei machten dieses Jahr erstmalig auch unsere Erstklässer mit, die ihren Tag des Alphabets feierten. Immerhin können Sie jetzt alle schon lesen und schreiben, was sie uns unter Beweis stellten.

Viele Eltern und Interessierte aus dem gesamten Kosovo nutzten die Gelegenheit, um sich unsere Schule genauer anzusehen und sich zu informieren. Natürlich waren auch die mei- sten Mitglieder des Trägervereins, die am Vortag an der Sitzung teilgenommen hatten, noch zum Schulfest geblieben. Wie jedes Jahr, war auch der Kommandeur des Deutschen Einsatz- kontingentes, Oberst Josef Jünemann, mit seinem Adjutanten und einigen Soldaten aus sei- nem Stab anwesend. Der Kommandeur der Polizeistation in Prizren, der stv. Bürgermeister, Herr Lulzim Kabashi, Frau Milena Tutsch, von der Deutschen Botschaft in Pristina, mit Mitar- beiterinnen, sowie unsere alten Freunde Horst Blassl und Sebastian Krienes waren ebenfalls

Dita e Dyerve të hapura

16.04.2014 - Dita e shkollës

Që nga nëntori i vitit të kaluar nuk kishte rënë më borë. Në këtë vit muajt shkurt dhe mars, ishin muaj të ngrohtë me diell, e ne si gjithmonë, kishim planifikuar që të organizohej dita e shkollës në hapësirë të hapur. Por e gjithë kjo "kishte rënë në borë". Gjatë natës kishte rënë borë dhe në mëngjes kishte disa centimetra borë të lagur dhe ishte ftohtë.

Kështu ne duhej të shkonim në sallën e sportit, në të cilën duhej të gjenim vende për më shumë se njëmijë njerëz, ta cilët edhe i siguroam. Një program i larmishëm me muzikë dhe shfaqje, këngë dhe disa performanca të tjera i argëtuan për më shumë se tri orë të plota prindërit, mysafirët, mësimdhënësit dhe nxënësit. Për herë të parë morën pjesë edhe nxënësit tanë të klasave të para, të cilët kremtuan festën e tyre të Abetares. Së fundi, ata tanimë të gjithë dinë të shkruajnë dhe të lexojnë dhe këtë u munduan t'ua dëshmonin të gjithëve.

Shumë prindër dhe të interesuar nga e gjithë Kosova shfrytëzuan mundësinë për të shikuar nga afër shkollën tonë dhe për t'u informuar rreth saj. Natyrisht që edhe shumica e anëtarëve tanë të Shoqërisë Bartëse, të cilët një ditë më herët kishin marrë pjesë në mbledhje, qëndruan për festën e shkollës. Si çdo vit, të pranishëm ishin edhe komandanti i kontingjentit ushtarak Gjerman Koloneli Josef Jünemann me ndihmësit e tij dhe disa ushtarë nga shtabi i tij. Për të festuar së bashku me ne gjithashtu kishin ardhur edhe komandanti i stacionit policor në Priz- ren, zëvendëskryetari zotëri Lulzim Kabashi, zonja Milena Tustsch nga Ambasada Gjermane në Prishtinë së bashku me dy bashkëpunëtorë, si dhe miqtë tanë të vjetër Horst Blassl dhe

Tag der offenen Tür

16.04.2014 - Schulfest

gekommen, um mit uns zu feiern. Besonders gefreut haben wir uns über den Besuch von Herrn Dr. Rudolf Solzbacher und Frau Sonja Preiss, Abteilung Weltkirche der Diözese Köln.

Nach diesem Programm ging es mit Ausstellungen und Darbietungen in den Klassenräumen weiter. Besucher und Schüler konnten sich so, von Station zu Station, über vieles informieren, was unsere Schüler vorbereitet hatten.

Unter dem großen Balkon des Verwaltungstraktes gab es dann für alle etwas zu essen und zu trinken. Gut zweitausend Hamburger, aber auch Kuchen und andere Leckereien wurden so ihrem Bestimmungszweck zugeführt.

Dita e Dyerve të hapura

16.04.2014 - Dita e shkollës

Sebastian Krienes. Veçanërisht të gëzuar ishim për vizitën e zotëri Dr. Rudolf Solzbacher dhe zonja Sonja Preiss, nga Departamenti i Kishës botërore të Dioqezë në Köln.

Pas këtij programi u vazhdua me prezantimin e ekspozitave dhe performancave nëpër klasa. Kështu, vizitorët dhe nxënësit mund të shkonin nga një stacion në tjetrin për t'u informuar me gjithçka që ishin përgatitur nga nxënësit tanë.

Pastaj, nën balkonin e pjesës së administratës kishte për të gjithë për të ngrënë dhe për të pirë. Rreth dy mijë hamburgera, por edhe torte dhe ëmbëlsira të tjera janë shpërndarë për qëlime të ndryshme.

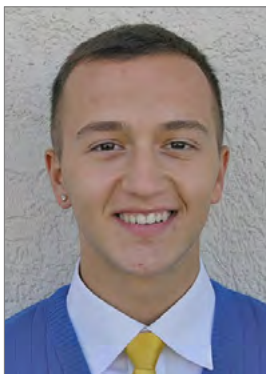

Tag der offenen Tür

Be a hero for a day Andi Idrizi - XI d

April 16th was the day when we had an opportunity to say - thank you - to our real superheroes.

We all know that life is hard and sometimes it might be even harder than expected. When I was a child, in cartoons, I have seen bad side of the world, and just like the other children of my age I wanted to be like Superman, Spiderman, Batman or any other superhero, save people and bring peace to the world. But we are growing up, and growing up is as if walking on a rope and seeing the real world. Somewhere in the middle of the rope you might need help to move forward, somebody to tell you how strong you are to pass any tests of life, and sometimes to push you a little when necessary. Do you know what the difference between life and school is? At school you first have to learn and then be tested, and in life you are first tested and then you have to learn.

To be honest, everybody needs help to pass these tests, and that is when you look for your real superheroes, the ones who stand by your side when you are not in a mood and require nothing in return. My superhero is not as strong as Superman, as fast as Flash, or as smart as Ironman. He does not even wear a cap, but he is my superhero. This mysterious superhero is my father, and his superpower is his humanity. He helped me even when I did not want to help myself. But as a quotation says, "Behind every great man there's an even greater woman", and that is my mother in whom I find a heroine, a heroine who can play a role side by side with superheroes. After all these years I still am amazed by her way to solve problems, and by her kindness helping me or anybody else who needs help. I am very grateful to them about this, and that's when the idea to do this project came to my mind.

We did a project to thank all our superheroes. The true importance of the project is not the end of the project but what someone does during the project. While doing the project we helped some people in need, and I can say that I have learned quite a lot from them. The most important lesson I have learned is that you do not need to have a super power to be somebody's superhero, humanity is the real power of each human.

The last but not the least appreciation goes to Pater Happel, who became one of my superheroes for a short period of time, and I am absolutely positive when I say that he is an excellent example how every human being should be. Everyone will be proud to follow his steps. I would like to thank again Pater Happel for being our superhero, and this "our"; represents every student of this school. We are honored to have you here.

At the end, I hope that all of you already know that not all superheroes wear caps.

Dita e Dyerve të hapura

Be a hero for a day Dua Lleshi - X d

We had been working on the project for months but, still when the day came we all felt quite unprepared. Andi had finished with the preparations, the movie was ready, Marigona and Shqipdona also finished with the drawings, the cookies were made, posters, our speeches and everything had been done in time. We also made t-shirts with the superman's logo. The excitement we felt cannot be put into words. This is pretty much how the previous day went on.

The following day, the second we woke up, we put on our hero t-shirts and each and every one of us looked like a hero when we left our houses. The look was completed when our teacher Luljeta Hoxha bought us some superhero masks which really got us into the characters. At first we fixed up the classroom, which took us quite a while but it was all worth it. When you entered the classroom you couldn't see much except the projector because we had covered the windows with dark curtains and we put posters, toys and cookies all around the room. All of us waited outside until the seats were taken and then we entered dressed up as supermen with our masks in our faces. The applause we got from the parents and guests made it all very amazing.

The project went as planned, all of us talked about people we consider our heroes, some talked about their parents, others about teachers, friends, even TV-heroes. The video of the 1st generation of the primary school students of Loyola Gymnasium, and of other students of grade VI, IX and X talking about their heroes, made it all much more pleasant and interesting. One thing though made it all worth it: the moment the director of the school, father Happel came to our classroom. We did our best to impress him too.

At the end of the day, everything went back to normal: we cleaned the classroom, put down the posters, took off our hero-shirts and fixed the chairs and desks.

It was an unforgettable experience for all of us and we learned a lesson which is that team-work makes you feel much more important and confident in whatever you do.

Students grade VIII a, b and c presenting different subjects

Vesa Hoti & Bardha Ukzeka

The day of the open doors had come and I was very excited. Being a host of the program was a difficult responsibility. After a lot of rehearsal we were finally ready to present some of the most important topics connected to our country. There were also some KFOR soldiers who were impressed by our presentations. The audience seemed to also be interested since their faces shone brightly as if they were in a want of something, of something interesting to be shown. We as students tried to elaborate some of the problems concerning our everyday life. And I think we did it.

Avdullah Kadriaj

I had been waiting for weeks for the day of the open doors because on this day we had to do lots of things. My friend Edin and I had to talk about children's rights. I had emotions and was excited. Thanks god everything went well and I was relaxed and proud of myself. I just wanted to say thank you for the day of open doors, thank you for letting our parents know how we learn.

Anita Gashi

The day of the open doors is an important day because we all got to express our talent in different subjects. My topic was "Communication between people". It was interesting to present this topic because I had the opportunity of doing two things at once preparing myself for the presentation and learning something new something that I didn't know before. During the last rehearsal we took the situation more seriously. There were lots of parents in our classroom on the day of the open doors. Our professor Myrvete Sopaj started the program with a very interesting topic "This is London", we had to also fill in the missing gaps of the first letters of every word in a text related to the presented topic. We did this in front of the parents and after some reflection of the lesson it was our turn to continue with the program.

We were quite successful since our parents praised us for the excellent job we had done. I will never forget this day. Special thanks to P. Walter Happel for the great job he is doing for us and I must say we are lucky to have him.

Iliriana Krasniqi

I really liked the day of the open doors this year. We had to prepare a project on topics about our gymnasium, communication between people, children's rights and some of the actual problems in Kosovo. It was interesting how our teacher associated or connected Kosovo to England. I think that the main point of this program was not only to elaborate Kosovo's problems but also to reduce the stress while having a presentation, learn new things, and find a better and relaxed way of communicating to other people.

Ereza Maralushaj

Surprisingly it was snowing on the day of the open doors. Can you image that-SNOW!!!- in spring on 16 April. The program was held in the physical education hall. Lots of students sang, danced and some others had the chance to show their talent of acting in front of the audience. Besides snowing another new thing is that for the first time in Loyola we had the chance of seeing the show of the first graders. It was really great

Delfina Haliti

I had a great time in the English project. The program in the physical education hall was longer than that of the previous year probably because of the first graders. I will not repeat the words of my friends I just want to say - I love my school. I hope Loyola is proud of us and I promise I will never disappoint my teachers.

Tag der offenen Tür

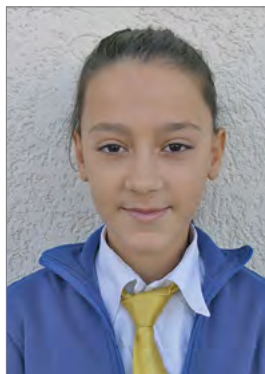
16.04.2014 - Dita e shkollës
Blina Smailaj – VII b

Më 16 prill Loyola-Gymnasium festoi 9-vjetorin e themelimit. Secili nxënës ishte përgatitur për lëndën e tij të preferuar. Unë isha përgatitur në lëndën e matematikës, ku do të bënim një kuiz. Secili grup kishte VI-VII anëtarë. Përreth nesh ishin edhe prindërit tanë, të cilët kishin të drejtë të na ndihmonin tek pyetjet të cilat na parashtroheshin.

Për secilin grup ishin 10 pyetje. Grupi im dhe dy grupe të tjera morën nga 9 pikë, kurse grupet e jera që kishin më pak pikë, dolën jashtë. Profesori i matematikës na bëri edhe tri pyetje të tjera. Grupi im dhe një grup tjetër iu përgjigjem pyetjes saktë, kurse njëri grup e dha përgjigjen e gabuar dhe u largua nga klasa. Atëherë profesori të dy grupeve të mbetura në garë, na parashtrori edhe nga një pyetje.

Grupi im e fitoi kuizin dhe u gëzuam shumë me suksesin që arritëm. Më pas të gjithë nxënësit dolën nga klasat e tyre dhe shkuan në oborrin e shkollës. Disa u larguan me prindërit e tyre, kurse disa të tjerë pritën autobusin.

Kështu mbaroi edhe 9-vjetori i hapjes së shkollës Loyola-Gymnasium.

Dita e Dyerve të hapura

16.04.2014 - Dita e shkollës
Mirë se erdhët në Romë!
Zana Meta - VI c

16 Prilli – Dita e Dyerve të hapura ishte një ditë shumë e rëndësishme për ne klasat e VI-ta, ngase ishim të rinj në këtë shkollë dhe ishte hera e parë që ne do të ishim pjesë e një organizimi të rëndësishëm të madhe. Disa nga ne vendosën që të jemi pjesë e aktivitetit të gjuhës latine. Së bashku me profesorin Enver, ne e kemi bërë klasën të dukej sikur të ishim në Romë, që të të jepte ndjenjën e vjetërsisë së gjuhës latine. Ne ekspozuam edhe fletoret tona për të treguar aktivitetin tonë në këtë lëndë gjatë këtij viti. Të gjithë vizitorët ishin të mahnitur nga rëndësia që kishte gjuha latine për ne. Shumë gjëra që nuk praktikohen sot, ne jemi munduar të tregojmë rëndësinë që ato kishin në kohën e romakëve të vjetër.

Kemi shfaqur shumë projekte mbi rënëdësinë e gjuhës latine dhe mbi rrugëtimin që kemi bërë deri tani me Felix-in. Tabela ka qenë kryesorja, ngase aty kemi shfaqur gjërat më të rëndësishme latine si: sentenca latine, simbole të Romës (ujkonja romakë) dhe fjalë të vjetra latine që kanë ndikime edhe në gjuhët e sotme. Projektet ishin të shumëllojshme. Ne kemi paraqitur edhe statuja që përfaqësonin kulturën e vjetër romake. Jemi kthyer prapa në kohë, duke treguar zhvillimin ekonomik atëherë, ushqimet e tyre dhe shtypjen e skllëvërve nga pronarët e tyre. Në njërin cep kemi shfaqur Taberna Felicianan, ku kemi treguar pothuajse tërë menynë e romakëve dhe dallimet mes saj dhe asaj të sotmes. Në cepin tjetër kemi shpjeguar shitjen dhe blerjet e romakëve të vjetër, duke shpjeguar një skenë të tekstit "Te argjendari". Mbi të gjitha, për ne, ky 16 prill i parë ka qenë një eksperiencë që nuk do ta harrojmë kurrë, sepse na ka mësuar shumë gjëra që më parë nuk i dinim.

Tag der offenen Tür

16.04.2014 - Dita e shkollës
Lojërat e animuara
Arbnora Duhanaj – XII c

Loja nuk njeh moshë. E shkruaj këtë fjali duke i kujtuar ato çaste të bukura të 16 prillit, ku ne maturantët së bashku me edukatoren tone, Filomenën, vendosëm që të luajmë një lojë ndryshe nga që jemi mësuar të shohim herave tjera. Lojën vendosëm ta quanim "Labirinti i ALC"-së, sepse vërtet i ngjante një labirinti.

Çdo fëmijë që do të merrte pjesë në lojë, do të duhej të gjente ndonjë lule apo vezë, pra në një menyrë i duhej të kalonte një labirint. Në fund, pasi ta ketë perfunduar lojën me sukses, do të shpërblehet me një mirënjohje. Sa kujtime të bukura na dhuroi kjo lojë, mua dhe mikeshave të mia, ku na e kujtoi sadopak fëmijërinë, duke mos e harruar edhe dukjen e jashme tonën, e cila ishte shumë e lezetshme dhe tejet e veçantë. Secila nga ne ishim te veshura me disa kostume që i kishim përgatitur disa ditë para shfaqjes. Disa nga ne ishim të veshura si vajza fshati, disa si lepurushe e si shota, e disa si vajza të plazhit.

Çdo hyrje në labirint kishte hyrjen, që ishte nën mbikëqyrje të dy romakëve, ndërsa edukatorja jonë kishte një kostum ushtaraku, me kapelën e magjistarit me një lepurush magjik. Shtrumfeta, shtrumfat, Gargamelli, gjyshi me sherinat e tyre e ngrohën atmosferën edhe më shumë. Ishte e mrekullueshme kur i shihnim fëmijët tek vinin për të zhvilluar lojën e mahnitshme. Në fytyrat e tyre dukej qartë ai gëzim dhe buzëqeshja që ua ngjalli kjo lojë, që për ne ishte arritje e qëllimit.

Me këtë lojë arrita të kuptoja se nuk është e vërtet se vetëm fëmijët duhet të luajnë, por duhet edhe ne si të rinj të kontribuojmë në lumturinë e të tjerëve, duke mos e lënë anash as lumturinë tonë. Në kujtimet e mia kjo lojë do të mbetet si momenti më i bukur dhe i veçantë që unë kam përjetuar në "Loyola".

Dita e Dyerve të hapura

16.04.2014 - Dita e shkollës
Loyola-Gymnasium është Europa në miniaturë
Ed. m. Hilda Karrica

Vërtet në gjimnazin Loyola-Gymnasium atë ditë ishin dyert e hapura për të gjithë ata që e duan, e vleresojnë dhe e ndihmojnë këtë shkollë gjigande, të ndërtuar mu në zemër të Kosovës. Këtë ditë, sikur Zoti hapi edhe qiellin me bardhësinë e dëborës, që ishte e mirëseardhur për fëmijët. Çdo gjë ishte e përgatitur me dashuri. Edhe shkolla jonë dukej si një nuse e stolisur në të bardha, pasi që edhe bora ishte mysafire e mirëpritur. Oborri i shkollës ishte përplot mysafirë, dekori i saj ishin fëmijët- nxënësit të veshur në të kaltër. Mendoje që je në qiell, ku kravatat e verdha vezullonin si yje. Bukuri e rrallë, mendoja sa e bukur është Kosova ime, kur është në gjirin e Europës, sepse brenda oborrit të Loyola-Gymnasium është Europa në miniaturë.

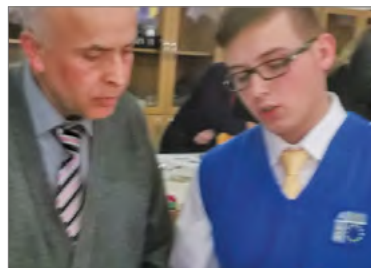
Atmosferë e mrekullueshme. Shikoja vetëm fytyra të qeshura. Prindërit krenarë për suksesin e fëmijëve të tyre, ndërsa fëmijët gëzoheshin që janë krenaria e prindërve. Kënga, vallja, humori, dituria e talente të rralla nuk mungonin, por akordi më i fuqishëm dhe më i bukur që i dha edhe më shumë sharm dhe bukuri kësaj feste, ishin fëmijët e shkollës fillore. Për mua ishte një përjetim jo i zakonshëm. Më mbeti vetëm të falënderoj Zotin që kjo shkollë ekziston. Për këtë dhuratë, populli ynë brez pas brezi duhet t'i jetë mirënjohës drejtorit të kësaj shkolle, jezuitit të palodhur, P. Walter Happel.

16.04.2014 - Dita e shkollës
Loyola-Gymnasium - Laboratori i fizikës
Indrit Gashi - XII-A

Eksperimenti:

Përcaktimi i intensitetit të rrezatimit radioaktiv të materialeve të ndryshme dhe mbrojtja nga radioaktiviteti përmes trupave që e absorbojnë atë.

Me radioaktivitet kuptojmë vetinë e bërthamave atomike jo të qëndrueshme për t'u shpërndarë vetvetiu (spontanisht) në bërthama tjera, me ç'rast lirohet rrezatimi jonizues. Ky proces ndryshe quhet edhe zbërthim bërthamor.

Rrezatimi bërthamor mund të jetë potencialisht i dëmshëm për organizmin e njeriut. Prandaj ne me këtë eksperiment kemi paraqitur një nga metodat e përcaktimit të intensitetit të rrezatimit radioaktiv, si dhe mënyrën për gjetjen e materialeve të cilat më së miri na mbrojnë nga radioaktiviteti.

Mjetet e punës:

- Tavolina e punës
- Instrumenti për matjen e rrezatimit "Inspector"
- Mbjatësi i mostrave
- Mostra me klorur kaliumi
- Mostra me pleh kimik (artificial)
- Mostra me fitil për llamba gazi
- Fletore pune, lapsi kimik dhe llogaritësi elektronik
- Pllakë druri
- Pllakë plastike
- Pllakë çeliku
- Pllakë alumini
- Pllakë qelqi

Ecuria e punës:

Pjesa I: Përcaktimi i intensitetit të rrezatimit radioaktiv të materialeve të ndryshme

- Mbjatësin e mostrave e vendosim mbi tavolinën e punës.
- E marrim instrumentin matës, e përgatitim për matjen e numrit të zbërthimeve brenda një minute dhe e vendosim mbi mbjatësin e mostrave.
- E matim rrezatimin radioaktiv pa vendosur asnjë mostër në mbjatës. Ky rrezatim vjen nga ajri, toka dhe gjithësia, quhet "shkalla zero". Fitojmë vlerën 58 zbërthime/minutë dhe e vendosim në tabelë në rreshtin "shkalla zero".
- E vendosim mostrën e parë e cila përmban klorur kaliumi (KCl) në mbjatës dhe e përsërisim ecurinë e matjes. Vlerën që e kemi fituar (159 zbërth./min) e vendosim në tabelë dhe kështu veprojmë edhe me dy mostrat tjera.
- Pasi t'i kemi vendosur vlerat e rrezatimit të tri mostrave në tabelë, ato i zbresim me vlerën e "shkallës zero" për ta gjetur vlerën e saktë të rrezatimit për secilën mostër. Vlerat e fituara i vendosim në shtyllën e tretë.

Lloji i mostrave	Nr i zbërthimeve/min.	Nr i zbërth./min pasi të zbritet nga "Shkalla zero"
Shkalla zero (pa asnjë mostër)	58	
Mostra me klorur kaliumi	159	101
Mostra me pleh kimik (artificial)	66	8
Mostra me fitil llambash gazi	3307	3249
Qelqi	173	115

Përfundimi i nxjerrë nga pjesa e parë e matjeve:

Nga tabela e pjesës së parë të eksperimentit vërejmë se mostra me "fitil për llamba gazi" rrezaton radioaktivitet me intensitet më të lartë se mostrat tjera, prandaj do ta përdorim këtë mostër për pjesën e dytë të eksperimentit.

Pjesa II: Mbrojtja nga radioaktiviteti përmes materialeve që e absorbojnë atë

- Ashtu si në pjesën e parë të eksperimentit, e vendosim mbjatësin e mostrave mbi tavolinën e punës dhe instrumentin mbi të, pastaj e vendosim mostrën me fitil për llamba me gaz në mbjatës, pasi që ajo kishte radioaktivitet më të lartë.
- Para se të fillojmë matjen, ndërmjet mbjatësit të mostrave dhe instrumentit e vendosim pllakën prej druri. Pastaj e matim rrezatimin. Fitojmë vlerën (1373 zbërth./min) të cilën e vendosim në tabelë.

Tag der offenen Tür

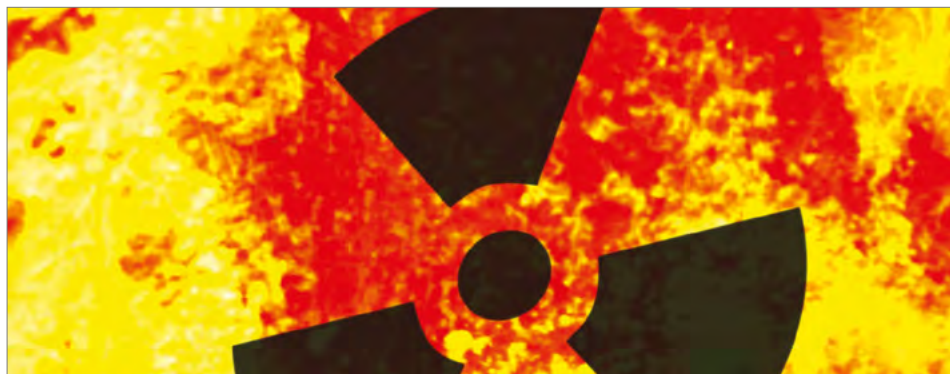
16.04.2014 - Dita e shkollës
Loyola-Gymnasium - Laboratori i fizikës

- Pastaj e vendosim pllakën prej plastike, prej hekuri, prej alumini dhe në fund pllakën prej qelqi. Vlerat e matura të rrezatimit i vendosim në shtyllën e dytë të tabelës.
- Ashtu si në pjesën e parë të eksperimentit, të gjitha vlerat i zbresim me "shkallën zero" (58 zbërth./min) dhe vlerat e fituara i vendosim në shtyllën e tretë.

Materiali	Nr i zbërthimeve/min.	Nr i zbërth./min pasi të zbritet nga "Shkalla zero"
Druri	1373	1315
Plastika	335	277
Çeliku	128	70
Alumini	153	95
Qelqi	173	115

Përfundimi:

Nga rezultatet e matjeve eksperimentale kemi përfunduar se prej materialeve të cilave ua kemi matur rrezatimin radioaktiv, "fitili për llamba gazi" është më radioaktiv. Kurse çeliku më së shumti e absorbon rrezatimin radioaktiv, sepse vlera e rrezatimit që ka depërtuar nëpër të është (70 zbërth./min), pra është më e vogël se vlerat e materialeve tjera. Prandaj arrijmë në përfundim se çeliku është mbrojtësi më i mirë i radioaktivitetit nga të gjitha materialet që i kemi provuar.

Dita e Dyerve të hapura

16.04.2014 - Dita e shkollës
Lidije Nikollbibaj – XI b

Si çdo vit, edhe këtë vit festa e shkollës sonë u festua ashtu siç i ka hije. Gjithë ai mund i profesorëve, edukatorëve dhe nxënësve, nuk shkoi kot edhe pse me moti nuk ishte i mirë.

Prapë se prapë kjo nuk ia humbi hijeshinë festës sonë. Kishte shume vizitorë, të ftuar e prindër të cilët pa përtesë vijnë e nuk mungojnë asnjëherë të shohin fëmijët e tyre të marrin pjesë në pika të ndryshme, si vallëzimi, këndimi, skeqet etj. Me duartrokitjet e tyre ata ia rrisin madhështinë festës sonë.

Fytyrat e gëzuara të nxënësve e plot emocione, të bëjnë me dije se diçka e mirë po fillon. Dhe, ja, po fillon festa. Është ky 9-vjetori i shkollës sonë. Së pari programi, pastaj aktivitetet e ndryshme të përgatitura nga nxënësit dhe profesorët.

E quajmë Dita e Dyerve të hapura, sepse këtë ditë nuk ke nevojë të trokasësh që ta hap dikush derën, sepse ato tashmë janë të hapura, duke pritur vizitorët që të hyjnë e të na bashkëngjiten në festën tonë. Po ashtu edhe pjesëtarët e KFOR-it gjerman, me lojëra të ndryshme bëjnë që këtë ditë të mos shihet mërzi në fytyrat e fëmijëve të vegjël. Ndodhi ajo që e pritëm të gjithë. Ishim të kënaqur dhe mund të them se edhe unë ndihem krenare që jam nxënëse e kësaj shkolle.

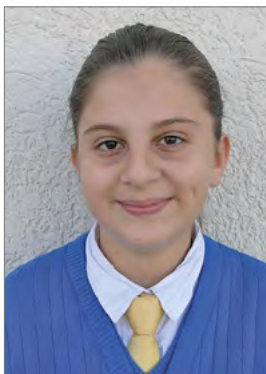
Tag der offenen Tür

16.04.2014 - Dita e shkollës
Nën tingujt e muzikës festa bëhet më madhështore
Donika Sulaj – VIII a

Mëngjesi kishte aguar. Dielli filloi të shkëlqente. Dhomës ku po flija i kishte rënë një dritë vezulluese që po hynte brenda nën vrimat e perdeve. Alarmi më zgjoi më herët se zakonisht. U zgjova me gëzim dhe fytyra po më qeshte. Fillova të vishja uniformën e cila më pëlqen shumë. Më priste një ditë e re.

Një ditë e re, por jo e zakonshme. Ishte Dita e Dyerve të hapura - dita më e rëndësishme për shkollën tonë. Aktivitetet e ndryshme që do të mbaheshin, do t'i jepnin një rëndësi të veçantë kësaj feste. Ishte shumë emocionuese të shihje nxënësit duke nxituar që sa më mirë të kryenin rolin i cili u ishte caktuar. Këtë vit e dalloj edhe prania e fëmijëve të vegjël të klasës së parë, të cilët me këngët dhe vallet e tyre mundoheshin t'i jepnin freski programit. Ishte festa e tyre e Abetares dhe ata kishin përgatitur shumë gjëra për të shfaqur para publikut. Salla ku po e mbanim programin ishte e mbushur me shumë njerëz të cilët kishin ardhur për nder të kësaj dite.

Programi kishte filluar që në orët e hershme të mëngjesit. Me një vallëzim modern të disa nxënësve filloi festa e shumëpritur. Pjesëmarrëse e kësaj feste të shkollës isha edhe unë. Së bashku me nxënësit e tjerë në kor, kishim përgatitur tinguj muzikorë që shpresonim se do t'i linte të kënaqur mysafirët. Profesoresha jonë e muzikës, Ana Spaqi, kishte punuar së bashku me ne për një kohë të gjatë për këtë ditë, sepse pas shumë aktiviteteve, muzika është më mbresëlënëse për përfundimin e një dite të madhe. Emocionet më kishin kapluar tërësisht. Kur dëgjuam emrin tonë, bashkë me shoqet e mia dolëm në skenë. Publiku duartrokiste dhe kjo ishte një respekt shumë i madh për ne. Me instrumente interpretuam disa melodi të bukura. Programi përfundoi me lojëra të ndryshme, por më pas ne duheshim të ishim edhe diku tjetër. Na prisnin profesorët në klasat e tyre për të vazhduar me aktivitete të ndryshme.

Dita e Dyerve të hapura

16.04.2014 - Dita e shkollës
Gërshetim skenarësh në kabinetin e historisë
Donjeta Meta - XI a, Veton Guraziu - XI b, Kenan Pallusha - XI b

Shpeshherë mundohemi që të bëjmë një prezantim sa më atraktiv dhe aq më tepër të shfrytëzojmë të gjitha burimet në mënyrë që të tërheqim sa më shumë shikues. Një gërshetim skenarësh bëri që ky vit në kabinetin e historisë të ishte më i veçantë dhe njëkohësisht t'u sjellë shikuesve një llojllojshmëri projektesh. Në njërën anë kishim 100-vjetorin e Luftës së Parë Botërore, kurse në anën tjetër edhe kreativiteti ynë gjeti përkrahje dhe kështu arritëm që më 16 prill të realizonim një dokumentar të shkurtër për shkollën, por pa harruar prezantimin e filmit "Kapllani". Pra, një llojllojshmëri projektesh që gjetën një ndërthurje me njëra-tjetrën në kabinetin e historisë më 16 prill, pa harruar këtu përkrahjen dhe ndihmën e profesorit të historisë, Migjen Baftijaj, gjatë punës.

Punën për realizimin e filmit i kishim filluar shumë herët, sepse donim që çdo gjë të ishte e përkryer dhe çdo gjë t'i përshtatej planit të shkurtër që kishim bërë. Idetë tona në fillim preknin shumë horizonte, por në fund arritëm që të përcaktoheshim për disa intervista me nxënës, ku ata do të ishin personat e duhur që të paraqisnin përshtypjet e tyre të singërta për shkollën, duke arritur kështu edhe në titullin e filmit "Shkolla jonë". Disa pamje të shkollës, intervistat e nxënësve bënë që në fund të kishim një film të shkurtër të realizuar nga ne nxënësit.

Në anën tjetër, filmi i realizuar nga Kenan P. Kapllani (pjesëmarrës në Dokufest), bëri që një realitet pak a shumë i hidhur, ai i luftës, të rikthehet në formë dokumentari, që njëkohësisht u prit mjaft mirë nga të gjithë nxënësit dhe vizitorët e tjerë. Më në fund edhe pjesën e historisë nuk e lamë anash, duke i dhënë kështu klasës një pamje pak a shumë të ngjajshme me një galeri, ku të gjitha fotot tregonin një histori, të ndodhur dikur rreth 100 vjet më parë.

I gjithë ky program i larmishëm u prit mjaft mirë nga të gjithë ata që kaluan dhe na vizituan, duke na lënë kështu edhe përshtypjet e tyre në një fletore të vendosur në kabinet dhe njëkohësisht duke na bërë kështu të ndihemi krenarë për gjithë punën e bërë.

Koncert në borë

Zana Meta, Poema Besimi, Rita Hoxha, Gjenisa Mandal - VI c

Prilli! Muaji i shumëpritur, i cili simbolizon mbledhjen e shumë ëndrrave e ideve të cilat krijojnë një horizont të gjerë. Të mbledhura së bashku, krijojnë një shtëpi të mrekullueshme, ku të gjithë ndihmojmë njëri-tjetrin dhe krijojmë një lidhje të fortë gëzimi e lumturie, duke na bërë të ndihemi të etur për të mësuar më shumë, sepse vetëm kështu ecim përpara. Një ditë e tillë ku u paraqitën shumë ide ishte edhe 16 prilli, i cili këtë vit erdhi me dëborë, duke bërë që planet e festimit të ndryshonin paksa.

Programi u hap me tingujt e blok-flautave, ku luajtëm disa pjesë që i kishim mësuar gjatë vitit shkollor. Ishim shumë të emocionuar ngase ishte hera e pare që performonim para një numri të madh njerëzish dhe ishim në ankth se mos bënim ndonjë gabim. Ndërsa gjatë performimit me piano, ndjesia ishte e veçantë, sepse edhe në fund duartrokitjet për të dy pjesët nuk u kursyen, duke na bërë kështu të ishim në qendër të vëmendjes. Këtë vit ishte edhe Festa e Abetares, ku fëmijët recitonin vjershat e tyre, duke bërë që ky program të ishte me të vërtetë i veçantë. Pastaj klasa jonë kishte përgatitur një këngë të shkurtër në gjuhën gjermane, për të treguar dashurinë dhe përkushtimin ndaj kësaj gjuhe.

Në përmbyllje të programit u realizua vallëzimi "Penguin Dance", ku ishin të ftuar të gjithë, e më pas vazhdoi program i veçantë në secilën klasë. Edhe pse me shumë ndryshime, gjithçka doli mjaft bukur, sepse kishim punuar aq shumë gjatë vitit, sa që në fund edhe ne e meritonim të festonim paksa.

Unë Populli

Prof. Mark Gojani

Unë Populli

*U enda
Nëpër kthinat e errata të shekujve
Dritë kërkova
Labirinthe të shumta më dolën përpara
I kalova
Luftova me kerberët te porta e daljes
Fitova
E nga lartë ylberi më buzëqeshi me ëmbëlsi*

*Unë Populli
U nisa rrugës së diellit
Prej Golgotë në Kopshtin e Edenit*

*Unë Populli
Shqelmova tiraninë
Duart i ngrita ta zë ardhmërinë*

*Brita Panta Rei
Unë populli nuk tremem
Kliha Panta Rei
Unë Populli mbetem*

I - The People

Prof. Mark Gojani

I - The People

*I wandered
through the dark alcoves of the centuries
looking for light
I encountered many labyrinths
and passed them
I fought the cerberus at the exit gate
I won
and the sun smiled sweetly at me from above*

*I - The People
set out through the path of the sun
from Golgota to the Gardens of Eden*

*I - The People
kicked the tyranny
I raised my hands to reach the future*

*I screamed Panta Rei
The People remain no matter the cost
I yelled Panta Rei
The People never get lost*

Ausbildungsinitiative

Abitur – und was dann?

Diese Frage stellen sich nicht nur unsere Schüler, sie wird uns auch immer wieder von unseren Freunden und Förderern gestellt. Einige haben sich nun an eine mögliche Beantwortung dieser Frage gemacht und die Ausbildungsinitiative ins Leben gerufen.

Vor allem unsere Freunde in Beckum und Oelde haben sich hier engagiert und verpflichtet. Jeweils im Herbst stellen sie unseren künftigen Abiturienten und deren Eltern ihre Firmen und Ausbildungsangebote vor.

Alle Interessierten können sich auch in Einzelgesprächen genauer informieren, um dann zu entscheiden, ob sie sich für ein Berufspraktikum im April des Folgejahres in Deutschland bewerben wollen.

Den besten Kandidaten wird danach ein Ausbildungsvertrag in Deutschland angeboten. Vielfach auch mit der Option zu einem berufsbegleitenden oder einem anschließenden Studium in Deutschland.

April/Mai 2014
Unsere Praktikanten in Oelde/Beckum mit den Vertretern der Ausbildungsbetriebe und dem kosovarischen Botschafter

Matura – dhe pastaj?

Këtë pyetje nuk ia bëjnë vetes vetëm nxënësit tanë. Kjo shpeshherë na bëhet edhe nga miqtë e përkrahësit tanë. Disa janë angazhuar për gjetjen e përgjigjes së mundshme në këtë pyetje dhe e kanë jetësuar nismën arsimore.

Para së gjithash, miqtë tanë në Beckum dhe Oelde janë angazhuar për këtë. Gjithnjë, në vjeshtë, ua prezantojmë maturantëve tanë të ardhshëm dhe prindërve të tyre kompanitë dhe ofertat që kanë ata.

Të gjithë të interesuarit kanë mundësinë që edhe në bisedat individuale të informohen dhe pastaj të vendosin nëse duan që të konkurrojnë në prillin e vitit të ardhshëm për një punë praktike në Gjermani.

Pastaj, kandidatëve më të mirë u ofrohet kontrata e mësimi në Gjermani, shumë herë edhe me mundësinë për përcjellje profesionale, ose vazhdimin e studimeve në Gjermani.

Iniciativa arsimore

Presse

Erster Auszubildender aus dem Kosovo bei der Automatisierungstechnik

ZUR AUSBILDUNG NACH DEUTSCHLAND

Ein multikultureller Hintergrund ist bei vielen Blumenbecker Azubis keine Besonderheit. Ein Auszubildender, der direkt aus einem anderen Land zu Blumenbecker kommt, allerdings schon. So wie bei der Blumenbecker Automatisierungstechnik GmbH in Beckum.

Bujar Berisha ist erst zwei Tage vor unserem Gespräch aus dem Kosovo in Deutschland eingetroffen. Wie fühlt er sich? »Es ist schon nicht leicht, allein in ein fremdes Land zu kommen«, räumt der 18-Jährige ehrlich ein. »Aber ich wollte unbedingt die Ausbildung zum Elektroniker für Betriebstechnik machen, und das geht in meiner Heimat nicht.«

Der Kosovo, ein ehemaliger Teil Jugoslawiens, ist seit 2008 unabhängig. Die Bevölkerung besteht zum größten Teil aus Albanern und ist die durchschnittlich jüngste innerhalb Europas: 33 % sind unter 16 Jahre alt, über die Hälfte der Bevölkerung ist jünger als 25 Jahre. In dem rund 11.000 km² kleinen Land leben über dreißig Prozent der Bevölkerung unterhalb der Armutsgrenze (Einkommen unter 1,37 Euro pro Tag und Erwachsener). Derzeit gibt es bei einer arbeitsfähigen Bevölkerung von einer Million Menschen nur etwa 325.000 Arbeitsplätze. Jährlich kommen weitere 36.000 junge Leute neu auf den Arbeitsmarkt.

»Wir hatten bereits im vorigen Jahr zwei Praktikanten aus dem Kosovo bei uns«, erklärt Elmar Hörker, Ausbildungsleiter bei der Automatisierungstechnik. »Das haben wir in diesem Jahr in den Osterferien wiederholt. Und Bujar hat sich entschlossen, zur Ausbildung zu uns zurückzukehren.«

Unterstützerkreis in Deutschland

Berisha wuchs in Prizren im Kosovo auf. Nach der Grundschule schickten ihn seine Eltern auf das Loyola-Gymnasium, weil sie davon nur Gutes gehört hatten. Das ist im Kosovo nicht selbstverständlich, denn die Armut des Landes wirkt sich auch auf das Bildungswesen aus. Es ist unterfinanziert, und an vielen Schulen wird in drei bis vier Schichten unterrichtet.

Das ist auch der Grund, warum das Osteuropa-Hilfswerk der katholischen Kir-

Ulrich Heide (links) und Bujar Berisha

che den Jesuitenpater Walter Happel vor einigen Jahren in den Kosovo entsandte. Er sollte dort ein Gymnasium aufbauen. Im September 2005 öffnete das Loyola-Gymnasium in Prizren seine Pforten. »Vor einigen Jahren gründete sich in Oelde dann ein Freundeskreis des Gymnasiums, dem es gelang, eine Reihe von Unternehmen der Region zur Mitarbeit zu gewinnen«, erläutert Hörker. »Die Firmen laden Praktikanten ein und bieten Ausbildungsplätze für die Absolventen an. Seit vorigem Jahr macht das auch die Automatisierungstechnik.«

Von den Praktikanten, die bislang hier waren, ist Hörker äußerst angetan. »Sie sprechen ein sehr gutes Deutsch, außerdem Englisch. Und sie sind hoch motiviert.« Das gilt auch für Bujar Berisha. Der junge Mann, der zwar etwas langsam, aber gut Deutsch spricht, hatte in der Schule in Mathematik und Physik von Anfang an sehr gute Noten. »Mein Onkel ist Elektroniker und mein Vorbild«, sagt er. »Für mich stand schon früh fest, dass ich diesen Beruf erlernen will.«

Andere Mitschüler in der Nähe

Im Kosovo gibt es keine Ausbildung wie in Deutschland. Deshalb gehen viele Absolven-

ten des Loyola-Gymnasiums ins Ausland. Mit ihren Kenntnissen der deutschen und englischen Sprache sind sie dafür gut gerüstet. Und sie sind nicht allein. »Einige meiner ehemaligen Mitschüler machen ihre Ausbildung hier in der Nähe«, sagt Berisha. »Sie lernen bei Beumer, bei GEA Westfalen oder bei Haver & Boecker.« Der Kontakt zu ihnen wird auch ihnen helfen, das Heimweh ein wenig zu lindern.

Derzeit wohnt Berisha in einer kleinen Wohnung, welche die Automatisierungstechnik für ihn angemietet hat. Morgens und abends nimmt ihn ein anderer Azubi mit dem Auto mit zum Sudhofweg und wieder zurück. Für kurze Strecken hat er zudem ein Fahrrad zur Verfügung gestellt bekommen.

Während andere Azubis lediglich mit der Umstellung auf das Berufsleben zurechtkommen müssen, ist die Herausforderung für Berisha um ein Mehrfaches größer: ein fremdes Land, zum ersten Mal allein wohnen, die Familie weit weg. »Ich muss jetzt alles selbst machen«, weiß er. »Das ist schon eine Umstellung.« Aber er ist zuversichtlich, diese Herausforderung zu meistern.

Grusswort zur Eröffnung des 4. Praktikums im Carl-Haver-Forum, Oelde, am 24.04.2014 Michael Werhahn-Röttgen - Vorstandsvorsitzender

Sehr geehrter Herr Botschafter,
sehr geehrter Herr Dr. Festge,
sehr geehrter Herr Sgundek,
sehr geehrte Damen und Herren!

Für die *Freunde und Förderer der "Asociation Loyola-Gymnasium"* möchte ich Ihnen von Pater Happel SJ, dem Direktor des Loyola-Gymnasiums, der heute leider nicht anwesend sein kann, die herzlichsten Grüße übermitteln. Pater Happel verbindet seine Grüße mit dem tiefen Dank des Loyola-Gymnasiums, seiner Lehrer und Erzieher und vor allem der Schüler und deren Eltern.

Der Dank richtet sich an Sie alle, an erster Stelle aber an die Ausbilder der Unternehmen, die sich nun schon im vierten Jahr unter der bewährten Führung von Alfons Tentrup um die Absolventen des Loyola kümmern, damit Ihnen eine berufliche Perspektive für die Zukunft eröffnet werden kann.

In diesem Zusammenhang finde ich es besonders bemerkenswert, dass die Republik Kosovo wiederum hier durch ihren Botschafter in Berlin, Exzellenz Skender Xhakaliu, vertreten ist, um die Bedeutung dieser noch kleinen, aber feinen Ausbildungsinitiative für die weitere Entwicklung im Kosovo auf dessen Weg nach Europa deutlich zu machen.

Den freundlichen Worten meiner Vorredner schließe ich mich im Übrigen an. Lassen Sie mich aber noch zwei Punkte ergänzen:

Erstens:

Nicht nur in Oelde und Beckum beginnen heute neun junge Kosovarinnen und Kosovaren

ihr Praktikum, sondern auch in Sachsen: Dort befinden sich bereits fünf Absolventen des Loyola-Gymnasiums in der beruflichen Ausbildung und weitere neun nehmen heute ihre Chance wahr, einen Ausbildungsvertrag in Neustadt und Radeberg in den Einrichtungen des Arbeitersamariterbundes und bei einer Ingenieurfirma zu erhalten. Der Arbeitersamariterbund ist seit Jahren – wie wir – Mitglied im Trägerverein für das Loyola-Gymnasium und konnte inzwischen eine zweite, stabile Säule der Ausbildungsinitiative aufbauen.

Zweitens:

Zwar ist die Staatspräsidentin der Republik Kosovo eine Frau, und in zahlreichen Fällen haben Frauen im Kosovo wichtige Positionen im Berufsleben erreicht,

andererseits ist es aber immer noch für junge Mädchen und Frauen, insbesondere auf dem Lande, nicht leicht, eine weiterführende Berufsausbildung zu erhalten.

Deshalb sind wir besonders stolz, dass von den zur Zeit 31 Auszubildenden immerhin 13 weiblichen Geschlechts sind, also 42%. Und es ist offenbar, dass auch im Kosovo Frauen mindestens so tüchtig sind wie die Männer und sie sehen, bitte gestatten Sie mir, das zu sagen, auch noch besser aus.

Liebe junge, kosovarische Freunde, ich schließe mit den besten Wünschen unseres Fördervereins für einen erfolgreichen Abschluss eurer Praktika.

Besuch der Sächsischen Staatsministerin Christine Clauß

Am 7. August erwartete das ASB MehrGenerationenHaus Sächsische Schweiz in Neustadt hohen Besuch. Frau Christine Clauß, Staatsministerin für Soziales und Verbraucherschutz in Sachsen hatte sich angemeldet. Gegen 15:00 Uhr konnten wir sie gemeinsam mit Jens Michel, Pate unseres Hauses und dem ASB Geschäftsführer Herrn Alexander Penzler begrüßen. Einladend zeigte sich das Kreativ-Mobil vorm MehrGenerationenHaus. Frau Clauß war von den Erläuterungen dazu sehr angetan und ließ es sich nicht nehmen das Mobil von innen zu betrachten. Nach einigen kurzen Gesprächen und Fototerminen

begann der Rundgang durch die Räume des ASB MehrGenerationenHauses. In jedem Raum gab es für die Ministerin verschiedene Angebote zu sehen und es kam zu Gesprächen zwischen den Gästen und ehrenamtlichen Mitarbeitern. Frau Clauß war über die Vielfältigkeit des Hauses sehr überrascht und zeigte großes Interesse. Danach fanden Gespräche über Projekte, Programme im MehrGenerationenHaus und im Pflegebereich, mit Gewinnung neuer Arbeitskräfte statt. Für alle Beteiligten war es ein sehr angenehmer Nachmittag mit vielen Erkenntnissen.

Das Ausbildungsjahr beginnt

Wie überall in Sachsen hat auch im ASB OV Neustadt/Sa. e. V. am 1. September ein neues Ausbildungsjahr begonnen. Das heißt: insgesamt 16 neue Auszubildende werden im Ortsverband ihrem ersten beruflichen Grundstein legen. Davon werden sieben Auszubildende in unseren Seniorenpflegeheimen in Neustadt, Sebnitz oder Hohnstein in der Altenpflege ausgebildet. Drei Auszubildende starten im Berufsfeld Erzieher, zwei als Notfallsanitäter und 3 als Rettungsassistenten. Im Bereich der Verwaltung wird ein Auszubildender im Büromanagement die nächsten drei Jahre ausgebildet.

Der ASB OV Neustadt/Sa. e. V. selbst begleitet eine neue Auszubildende aus dem Kosovo im Bereich der Altenpflege in die duale Berufsausbildung. Frau Mariela Koci ist ebenfalls 17 Jahre jung und spricht schon jetzt sehr gut deutsch. Sie ist eine sehr selbstständige junge Frau, die offen auf Menschen und neue Herausforderungen zugeht.

Auch in der Asklepios-ASB-Klinik in Radeberg haben, wie in den vergangenen zwei Jahren, zwei junge Frauen aus dem Kosovo ihre Ausbildung am Krankenhaus Radeberg angefangen. Auch sie sind Absolventen des Association „Loyola-Gymnasium“ in Prizren/Kosovo und sind im Rahmen der bisher sehr erfolgreichen Ausbildungsinitiative des ASB-Ortsverbandes Neustadt/Sa. sowie des ASB-Landesverbandes Sachsen hierhergekommen.

Leonita Krasniqi und Kristina Gegaj, beide 17 Jahre jung, haben sich ganz bewusst entschieden, ihre Ausbildung hier in Deutschland zu absolvieren. Sie sind sehr offen, gehen sehr gerne auf Menschen zu und wollen kranken Menschen helfen. Beide denken auch schon weiter und können sich durchaus vorstellen, nach ihrer Ausbildung in Deutschland zu studieren. Wir werden diese jungen Menschen auf ihrem Weg begleiten und Ihnen somit eine gute Perspektive für ihre Zukunft schaffen. Wir wünschen allen gute Erfolge und Spaß einen guten Start!

Wo sind die Teilnehmer an der Ausbildungsinitiative in Ausbildung

Beginn der Ausbildung 2009

Shala, Arian Haver & Boecker Mechatroniker ① ③

Beginn der Ausbildung 2011

Bala, Arjan Haver & Boecker OHG Technischer Produktdesigner ①
 Bisaki, Nikson Haver & Boecker OHG Mechatroniker ① ②
 Kqiraj, Arlinda Dres. Schwert, Röschinger Medizinische Fachangestellte ①
 Nurkollari, Aneta Medienservice Farbsatz Mediengestalterin Digital & Print ①
 Parashumti, Ervin Medienservice Farbsatz Mediengestalter Digital & Print ①
 Shabani, Dardan Beumer Konstruktionsmechaniker ① ②
 Temaj, Rita Haver & Boecker OHG Industriemechanikerin ① ②

Beginn der Ausbildung 2012

Bajraktari, Albulena Asklepios-ASB Klinik Gesundheits- und Krankenpflegerin
 Dedaj, Fatjon ThyssenKrupp Polysius AG Technischer Produktdesigner ②
 Kabashi, Gresa Haver & Boecker OHG Technische Produktdesignerin ②
 Kastrati, Anita GEA Westfalia Seperator Technische Produktdesignerin
 Kryeziu, Ardit Beumer Industriemechaniker ① ②
 Mustafa, Vjollca Haver & Boecker Industriemechanikerin ②
 Rruka, Florian GEA Westfalia Seperator Fachinformatiker
 Sfishta, Dimal Haver & Boecker Mechaniker
 Tunaj, Gloria Asklepios-ASB Klinik Gesundheits- und Krankenpflegerin
 Xhafaqi, Armend ASB OV Neustadt Altenpfleger
 Xhoxhaj, Agim ThyssenKrupp Polysius AG Technischer Produktdesigner ②

Beginn der Ausbildung 2013

Duraku, Fjolla zahnplus® - Dres. Heßeling Zahnmedizinische Fachangestellte
 Hajdaraj, Donika Dres. Schwert, Röschinger Medizinische Fachangestellte
 Himaj, Mergim Göcking Konstruktion Technischer Produktdesigner
 Hoti, Aurela Asklepios-ASB Klinik Gesundheits- und Krankenpflegerin
 Karaqica, Leonit Haver & Boecker OHG Industriemechaniker ②
 Kastrati, Ard Hammelmann Industriemechaniker
 Maschinenfabrik GmbH
 Llapatinaca, Anyla Asklepios-ASB Klinik Gesundheits- und Krankenpflegerin
 Lleshi, Art GEA Westfalia Seperator Fachinformatiker

Mustafa, Valon
 Ukimeri, Genta
 Zeqiri, Arbias

Zeqiri, Ardit

Haver & Boecker OHG
 Fielmann
 CAE Engineering und
 Service GmbH
 Beumer

Mechatroniker ②
 Augenoptikerin
 Technischer Produktdesigner

Industriemechaniker

Beginn der Ausbildung 2014

Bala, Anitë
 Berisha, Bujar

Dakaj, Arlinda
 Elshani, Fedora
 Gegaj, Kristina
 Hasanaj, Alban
 Hoti, Hysen

Hoxha, Fjolla
 Kabashi, Artan
 Koci, Mariela
 Kqiraj, Dorentina
 Krasniqi, Leonita
 Muçaj, Rina
 Shala, Fanol

Volksbank OEN
 Blumenbecker
 Automatisierungstechnik GmbH
 Beumer
 ThyssenKrupp Polysius AG
 Asklepios-ASB Klinik
 Stadt Ennigerloh
 Hammelmann
 Maschinenfabrik GmbH
 Haver & Boecker OHG
 Frequenz Elektro
 ASB Neustadt
 zahnplus® - Dres. Heßeling
 Asklepios-ASB Klinik
 GEA Westfalia Seperator
 Frequenz Elektro

Bankkauffrau
 Elektroniker für Betriebstechnik
 Industriemechanikerin
 Industriemechanikerin
 Gesundheits- und Krankenpflegerin
 Informatikkaufmann
 Industriemechaniker

Industriemechanikerin
 Elektroniker für Automatisierung
 Altenpflegerin
 Zahnmedizinische Fachangestellte
 Gesundheits- und Krankenpflegerin
 Mechatronikerin
 Elektroniker für Automatisierung

- ① Ausbildung abgeschlossen
 ② Parallel Studium
 ③ Studium abgeschlossen

Ausbildungsinitiative

Abenteuer Deutschland Ausbildung bei ThyssenKrupp - Neubeckum Fatjon Dedaj und Agim Hoxhaj

Alles begann, als ThyssenKrupp und wir, Fatjon Dedaj und Agim Xhoxhaj, damals während eines Betriebspraktikums entschieden, dass wir am 13. August 2012 mit der Ausbildung als Technische Produktdesigner in Neubeckum anfangen sollten. Wir waren damals kurz vor dem Abitur am Loyola-Gymnasium, also hatten wir nur noch einen langen Sommer, den wir zu Hause verbringen würden, bevor unsere Reise begann.

Am 11. August landeten wir dann in Hannover, wo wir abgeholt und nach Oelde gebracht wurden. Dort wartete unser Ausbilder auf uns, der uns die kleine Stadt Neubeckum zeigen wollte. Dank des Praktikums kannten wir die Stadt schon ein bisschen, daher erschien es uns wohl eher wie eine kleine Rückkehr an einen vertrauten Ort als der Besuch einer fremden Stadt. Was wir jedoch noch nicht gesehen hatten, war unser neues Zuhause. Die Wohnung hatte man uns sehr liebevoll eingerichtet, man konnte merken, dass man sich Mühe gemacht hatte, uns den Anfang in der neuen Heimat zu erleichtern. Natürlich hatten wir sehr gemischte Gefühle während der ersten Stunden. Daher war es gut zu wissen, dass es Menschen gab, die an uns dachten.

Am 13. August war unser erster Ausbildungstag. Ab diesem Zeitpunkt waren wir "Azubis", Auszubildende. Viele Eindrücke, neue Gesichter, Herausforderungen, gute und vielleicht auch weniger gute Erfahrungen würden ab diesem Tag auf uns zukommen. So begannen unsere ersten Wochen in Deutschland und bei ThyssenKrupp. Oft hatten wir das Gefühl, wir würden es nicht schaffen, doch es war immer jemand da, um uns zu helfen. Und am Ende des ersten Ausbildungsjahres hatten wir uns schon gänzlich eingelebt und vieles richtig kennen gelernt. Im Fachwissen und der deutschen Sprache hatten wir uns so weit verbessert, dass wir zusammen mit der Ausbildungsleitung entschieden, an der Fachhochschule Münster ein Maschinenbaustudium parallel zur Ausbildung zu beginnen.

Heute sind wir im 3. Ausbildungsjahr und im 3. Semester des Studiums. Wir haben schon viel erlebt und haben noch viel vor, was wir nach der Ausbildung und dem Studium erreichen wollen. Was da noch auf uns zukommt, wissen wir nicht.

Eins jedoch wissen wir: Wir sind bereit dafür!

Iniciativa arsimore

"Aventura" Gjermani Shkollimi në ThyssenKrupp - Neubeckum Fatjon Dedaj dhe Agim Hoxhaj

Gjithçka filloi kur ThyssenKrupp-i dhe ne, Fatjon Dedaj dhe Agim Xhoxhaj, atëkohë gjatë praktikës patëm vendosur që më 13 gusht 2012 të fillonim shkollimin tonë profesional si produkt-dizajner teknik në Neubeckum. Atëherë ishim pak kohë para përfundimit të maturës në Loyola-Gymnasium, kështu që ne kishim vetëm edhe një verë të gjatë, të cilën do ta kalonim në shtëpi para se të fillone udhëtimi ynë.

Më 11 gusht ateruam në qytetin e Hanoverit, prej nga na morëm dhe na dërguam në Oelde. Aty na priste trajnuesi ynë profesional, i cili donte të na tregonte qytetin e vogël të Neubeckumit. Falë praktikës, ne tashmë e njihnim pak qytetin, për këtë arsye na u duk më shumë si një rikthim i vogël në një qytet të besueshëm, sesa si një vizitë e një qyteti të panjohur. Ajo që ne akoma nuk e kishim parë, ishte shtëpia jonë e re. Banesa ishte mobiluar me aq shumë dashuri, vërehej që dikush kishte bërë mund për këtë punë, në mënyrë që fillimi ynë të ishte sa më i lehtë. Natyrisht që ne patëm ndjenja të përziera përgjatë orëve të para, kështu që ishte mirë ta dinim se kishte njerëz që menduan për ne.

Më 13 gusht ishte dita jonë e parë e shkollimit profesional. Prej këtij momenti ne u bëmë "Azubi". Shumë përshtypje, fytyra dhe sfida të reja, përjetime të mira dhe të hidhura na ngjajnë në prej kësaj dite. Kështu filluan javët tona të para në Gjermani dhe në ThyssenKrupp. Shpesh e patëm ndjenjën se nuk do t'ia dilnim mbanë, mirpo aty ishte gjithmonë dikush për të na ndihmuar dhe në fund të vitit të parë të shkollimit profesional, ne u përshtatëm plotësisht dhe mësuam shumë gjëra, ashtu siç duhet. Njohuritë profesionale i thelluam dhe me kalimin e kohës patëm sigurisht edhe përmirësime edhe në gjuhë, kështu bashkë me udhëheqjen e shkollimit profesional në ThyssenKrupp vendosëm që krahas shkollimit profesional të fillojmë studimet në Fakultetin e Shkencave të Aplikuara në Münster, në drejtimin inxhinieri mekanike.

Sot jemi në vitin e tretë të shkollimit profesional dhe në semestrin e tretë të studimeve. Kemi përjetuar shumë gjëra dhe kemi shumë gjëra para nesh, që ne pas përfundimit të trajnimit dhe të studimeve duam t'i arrijmë. Se çka na pret, ne nuk e dimë.

Mirëpo një gjë e dimë: Jemi të gatshëm për gjithçka.

Ausbildungsinitiative

Praktikum bei Haver & Boecker
23.04. – 07.05.2014
Fjolla Hoxha - XII b

Im Laufe der Jahre kam ich meinem Traum immer näher. Der erste Schritt dorthin war, dass ich Schülerin des Loyola-Gymnasiums wurde. Diese Schule war das Beste, was mir je passieren konnte. Sie hat mir alle Türen für die Zukunft geöffnet.

Dann, nach Jahren des langen Wartens, kam die Zeit für den zweiten Schritt. Eines Tages kamen einige Firmenvertreter aus Deutschland in unsere Schule. Und wie jedes Jahr, suchten sie auch diesmal motivierte Schüler und Schülerinnen, die in ihren Firmen eine Ausbildung und gegebenenfalls ein Studium machen wollten.

Seit ich klein war, habe ich mir immer gewünscht, mal in Deutschland zu leben.

Ich habe mich sofort beworben, und nach einem Vorstellungsgespräch bei Herrn Tentrup und einigen Wochen Wartezeit bekam ich einen Brief. Darin wurde ich für ein zweiwöchiges Praktikum von der Firma Haver & Boecker eingeladen. Meine Freude darüber kann ich nicht mit Worten beschreiben. Die Monate vergingen und langsam näherte sich die Zeit des Praktikums. Ich war sehr gespannt, was mich dort wohl erwarten würde.

Am Mittwoch, dem 23. April 2014, flogen wir von Pristina los. Wir wurden am Flughafen in Hannover sehr herzlich empfangen. Somit fingen die zwei schönsten Wochen meines bisherigen Lebens an. Jeder Tag war durchgeplant. Ich glaube, ich habe noch nie in meinem Leben in so kurzer Zeit so viel gelernt und gesehen. Am 24. April 2014 wurden 9 Praktikantinnen und Praktikanten im Beisein des kosovarischen Botschafters in Deutschland, Herrn Skender Xhakaliu, aller kosovarischen Auszubildenden und der Firmenvertreter im Carl-Haver-Forum bei Haver & Boecker begrüßt.

Tagsüber arbeiteten wir in unseren Praktikumsbetrieben. Dabei konnten wir einen Einblick in das Berufsleben und die Produktionsabläufe eines Betriebes gewinnen. Außerdem lernten wir das deutsche duale Ausbildungssystem kennen. Nach der Arbeit begann unser Rahmenprogramm, das Herr Tentrup, der Ausbildungsleiter bei Haver & Boecker, ausgearbeitet hatte. Wir besuchten die Oelder Zeitung "Die Glocke", die Möbelfabrik Loddenkemper, das Elisabeth-Hospital und das Berufskolleg in Beckum. Außerdem blieb uns noch genügend Zeit zum Shoppen.

Die Wochenenden waren ebenfalls sehr spannend. Das erste Wochenende verbrachten wir in Detmold beim Hermannndenkmal, im Freilichtmuseum und an den Externsteinen sowie im Allwetterzoo in Münster. Ich war begeistert von der Landschaft, den Sehenswürdigkeiten und den vielen Tieren, die ich so noch nie gesehen hatte.

Iniciativa arsimore

Praktika në firmën Haver & Boecker
23.04. – 07.05.2014
Fjolla Hoxha - XII b

Me kalimin e kohës, po i afrohesha kësaj ëndrre gjithmonë e më shumë. Hapi i parë drejt kësaj të ardhmeje ishte dita kur u bëra nxënëse e Loyola-Gymnasium. Kjo shkollë ishte gjëja më e mirë që mund të më ndodhte ndonjëherë, ajo m'i hapi dyert drejt së ardhmes.

Pas shumë vitesh pritjeje erdhi koha për hapin e dytë. Një ditë disa përfaqësues firmash gjermane vizituan shkollën tonë. Si çdo vit ata kërkonin nxënës të motivuar, të cilët do të fitonin mundësinë për të vazhduar shkollimin e tyre në Gjermani, në një shkollë profesionale e gjithashtu edhe në universitet.

Unë aplikova menjëherë, pasi që e ëndërroja këtë mundësi prej kohësh. Pas një interviste me z. Tentrup dhe disa javësh pritjeje, mora një letër. Aty shkruhej se isha pranuar në një praktikë dyjavore në firmën Haver & Boecker. Gëzimin që e ndjeva në atë moment nuk mund ta përshkruaj me fjalë. Muajt kaluan dhe dalëngadalë po afrohej koha e praktikës. Isha e emocionuar se çfarë po më priste atje.

Që prej kohës kur isha fëmijë, ëndërroja që dikur në të ardhmen time të jetoja në Gjermani.

Të mërkurën, më datë 23 prill 2014, u nisëm për në Dusseldorf, në aeroportin e të cilit u mikpritëm nga ata që na ftuan. Kështu filluan dy javët më të mira të jetës sime të deritanishme. Çdo ditë ishte e planifikuar me përpikëri. Më duket se në tërë jetën time nuk kam parë aq shumë vende, sa brenda këtyre dy javëve. Ditën e nesërme u mikpritën 9 praktikantë, në prani të ambasadorit të Kosovës në Gjermani, z. Skender Xhakaliu dhe disa kosovarëve të tjerë që tashmë kishin shkuar atje, në Carl-Haver-Forum, në firmën Haver & Boecker.

Deri në mesditë punonim në firmat ku ishim të shpërndarë, për të fituar njohuri për punën që bëhej në ato kompani. Poashtu fituam njohuri për të ashtuquajturën "Duales Ausbildungssystem", ku të rinjtë studionin dhe punonin. Pas punës vazhdonte programi i planifikuar, të cilin e kishte përpiluar z. Tentrup, udhëheqës i trajnimit profesional në firmën Haver & Boecker. Ne vizituam gazetën e qytetit Oelde "Die Glocke", fabrikën e mobilieve "Loddenkemper", spitalin "Elisabeth" dhe shkollën profesionale në Beckum. Në fund na mbeti edhe kohë për të bërë "shopping".

Fundjavat ishin gjithashtu shumë interesante. Fundjavën e parë e kaluam në Detmold tek përmendorja Hermannndenkmal, në një fshat-muze dhe tek disa shkëmbinj, si dhe në kopshtin zoologjik në Münster. Unë isha e mahnitur nga natyra, vendet e reja dhe kafshët e shumta, të cilat nuk i kisha parë kështu më herët.

Fundjavën e dytë e kaluam në Berlin. Më duhet të cek, se çdo gjë e mirë që thuhet për Berlinin është plotësisht e vërtetë. Një fundjavë nuk mjafton për

Ausbildungsinitiative

Praktikum bei Haver & Boecker

23.04. – 07.05.2014

Fjolla Hoxha - XII b

Das zweite Wochenende verbrachten wir in Berlin. Ich muss erwähnen, dass alles Gute, was über Berlin gesagt wird, wirklich stimmt. Ein Wochenende ist zu kurz, um die deutsche Bundeshauptstadt zu erkunden. Bei einer geführten Tour bekamen wir viel zu sehen: das Reichstagsgebäude, die Siegessäule, das Brandenburger Tor, den Checkpoint Charlie, das Schloss Bellevue und vieles mehr - es war einfach zauberhaft. Auf der Rückfahrt von Berlin hielten wir in der Autostadt Wolfsburg an und besichtigten alle Sehenswürdigkeiten vom Oldtimer bis zum Luxuswagen "Bentley" - es war faszinierend.

Abschließend will ich noch ein paar Worte über mein Praktikum bei Haver & Boecker sagen: Ich habe sehr viel Neues gelernt. Meine erste Aufgabe war es, einen Modellrennwagen ganz alleine nach technischen Unterlagen zu bauen. Am Anfang dachte ich: Wie soll ich das nur schaffen? Doch mit der Zeit wurde es immer leichter und es hat mir riesigen Spaß gemacht. Schließlich hatte ich ein Erfolgserlebnis, der Rennwagen war fertig gestellt. An den kommenden Tagen arbeitete ich an der Dreh- oder Fräsmaschine. Unter Anleitung baute ich Pneumatikschaltungen auf und habe sie zum Laufen gebracht. Während dieser Zeit habe ich viel über den Beruf gelernt und weiß jetzt, dass Industriemechanikerin der richtige Beruf und die Basis für meine spätere berufliche Karriere ist.

Diese zwei Wochen waren gleichzeitig die schönsten, aber auch anstrengendsten Wochen meines Lebens, die ich nie vergessen werde. Am Ende hat sich alles gelohnt und ich habe die Chance bekommen, den dritten Schritt zu machen. Ich habe es geschafft, den so sehr gewünschten Ausbildungsvertrag zu bekommen. Im Sommer komme ich dann für längere Zeit wieder zurück nach Deutschland.

Darauf bin ich sehr stolz!

Oktober 2014

Fjolla Hoxha hat ihre Ausbildung bei Haver & Boecker im September 2014 begonnen

Iniciativa arsimore

Praktika në firmën Haver & Boecker

23.04. – 07.05.2014

Fjolla Hoxha - XII b

ta vizituar kryeqytetin e Gjermanisë. Në një shëtitje qyteti të organizuar, arritëm të shihnim vende marramendëse të Berlinit si: ndërtesën e Parlamentit të Gjermanisë, "Siegessäule", "Brandenburger Tor", "Checkpoint Charlie", kështjellën Bellevue, e shumë vende të tjera. Rrugës duke u kthyer nga Berlini u ndalëm në qytetin e automobilave në Wolfsburg, ku patëm mundësinë t'i shihnim automobilat prej atyre më të vjetërve e deri tek ai më luksozi "Bentley" që ishte mahnitës.

Së fundi desha t'i them edhe disa fjalë në lidhje me praktikën time në firmën Haver & Boecker. Detyra ime e parë ishte të ndërtoja një automobil të vogël nga planet e konstruktimit që më ishin dhënë. Në fillim e pyesja veten se si do t'ia arrija ta bëja këtë gjë, por me kalimin e kohës kjo punë bëhej gjithmonë më e lehtë dhe ishte gjithashtu atraktive. Përfundimisht korra një sukses të vogël dhe arrita ta mbaroj. Ditëve tjera mësova të punoj me makineri mjaft të avancuar, të ndërtoj qarqe pneumatike, e shumë gjëra të tjera. Gjatë kësaj kohe nga gjërat që mësova arrita të përzgjedh profesionin adekuat për të ardhmen time.

Këto ishin dy javët më të bukura dhe njëkohësisht më të ngarkuarat të jetës sime, të cilat nuk do t'i harroj kurrë. Në fund çdo gjë ia vlejti, unë fitova mundësinë ta bëj hapin e tretë, duke fituar kontratën për shkollim profesional në këtë firmë, e gjithashtu duke fituar mundësinë për studime në Gjermani. Në verë do të kthehem sërish në Gjermani, për të ndenjur një kohë më të gjatë.

Për këtë që arrita jam shumë krenare.

Beruf macht Schule Unser Beitrag zum Wettbewerb Richard Purschwitz - Fachschaftsberater ZfA

Die Ausbildungsinitiative am Loyola-Gymnasium Prizren

Arian Shala war der Eisbrecher, der Türöffner. Der Loyola-Schüler entschied sich 2009, das Angebot der Firma Haver & Boecker (Oelde/Westfalen) anzunehmen und eine Ausbildung zum Mechatroniker zu beginnen.

*Eine Ausbildung?
Ist das auch ein Studium?
Was macht man da?
Arbeiten?
Mit den Händen?*

Gegen die Vorbehalte, die mit solchen Fragen verbunden waren, musste die Ausbildungsinitiative des Loyola-Gymnasiums am Anfang argumentieren. Denn sowohl die Schüler wie auch deren Eltern haben die Wahl eines kostenpflichtigen Privatgymnasiums ja primär mit dem Ziel eines späteren Studiums verbunden. In einem Land wie Kosovo mit einer Jugendarbeitslosigkeit von weit mehr als 50% und einer quasi fehlenden organisierten beruflichen Ausbildung ist ein Studium unter vielen schlechten Optionen immer noch diejenige, die am ehesten Berufschancen für junge Menschen zu bieten scheint. Dass man nach Deutschland geht, nicht um dort zu studieren, sondern um einen Beruf zu erlernen im dualen System mit betrieblicher Ausbildung und Berufsschule, war für viele kosovarische Eltern daher etwas gewöhnungsbedürftig. Inzwischen ist die Ausbildungsinitiative der "Renner" am Loyola-Gymnasium, und viele angehende Maturantinnen und Maturanten machen es Arian Shala nach und bewerben sich um einen der begehrten Ausbildungsplätze in den Bereichen Technik, Wirtschaft & Verwaltung, Medizin oder Soziales.

Die Firma Haver & Boecker und die Ausbildungsinitiative

Als "Väter" der Ausbildungsinitiative sind der Direktor des Gymnasiums, P. Walter Happel SJ, sowie Dr. Reinhold Festge, persönlich haftender Gesellschafter der Firma Haver & Boecker und Präsident des Verbands Deutscher Maschinen- und Anlagenbau (VDMA), zu nennen. Das Loyola-Gymnasium hatte von seiner Gründung an einige mittelständische Unternehmen als Freunde und Förderer in der Region um Oelde und Beckum in Westfalen, allen voran die Firma Haver & Boecker, aber auch die Firmen Beumer Group, Göcking Konstruktion GmbH oder GEA Westfalia Separator.

P. Happel und Dr. Reinhold Festge gingen der Frage vieler Loyola-Schüler und deren Eltern nach, was denn nach dem Abitur für die Absolventen der beste Weg zu einer fundierten Fortsetzung ihrer Ausbildung sei, der auch tatsächliche Zukunftschancen für die Kosovaren beinhalte. So kam man auf die Idee, ausgewählten Maturanten Ausbildungsplätze in Betrieben in Deutschland anzubieten. Das sollte für beide Seiten eine Win-Situation sein, denn die Betriebe konnten (und können) in Deutschland nicht immer ihren Bedarf an geeigneten Auszubildenden decken, und vom Loyola-Gymnasium kamen (und kommen) hochmotivierte,

Exzellenzpreis "Beruf macht Schule" für DAS und DSD-Schulen

Mit dem Preis soll das im Koalitionsvertrag der Bundesregierung verankerte Ziel, die berufliche Bildung an Deutschen Auslandsschulen (DAS) zu stärken, befördert werden.

Bewerbungsverfahren und Vermittlung

Für das Bewerbungsverfahren hat sich seit einigen Jahren ein bestimmter Ablauf eingespielt. Im Herbst reisen einzelne Vertreter von Firmen und Verwaltungen nach Prizren; dabei kommt es auch zu Kooperationen. So vertritt etwa Herr Alfons Tentrup, Ausbildungsleiter bei Haver & Boecker, auch andere Firmen der Region Oelde/Beckum, die Ausbildungsplätze im Bereich Technik/Elektronik/Metallbau anbieten.

Während eines Informationsabends werden dann am Loyola-Gymnasium das berufliche Ausbildungssystem in Deutschland im Allgemeinen, die beteiligten Firmen und die angebotenen Berufsausbildungen in verschiedenen Präsentationen vorgestellt. Interessierte Schüler der XII. Klassen haben dann die Möglichkeit, in Einzelgesprächen mit den Firmenvertretern weitere Informationen zu erfragen und sich ihrerseits bereits zu "präsentieren".

In den kommenden Tagen geben die Schüler dann ihre Bewerbungsunterlagen ab und bekommen die Möglichkeit zu Bewerbungsgesprächen. Die Firmenvertreter sondieren anschließend und bieten den geeigneten Kandidaten dann an, in einem Praktikum das künftige Tätigkeitsfeld näher kennen zu lernen. Dabei wird allerdings zur Vermeidung potentieller Enttäuschungen darauf geachtet, dass es zu möglichst wenigen "Konkurrenzsituationen" kommt, dass also allen Praktikanten, sofern sie genug Einsatz zeigen, dann auch ein Ausbildungsplatz angeboten wird.

Die zweiwöchigen Praktika finden im März/April statt, wobei die Schüler davon eine Ferienwoche opfern. In der Regel wird den Praktikanten nach dieser Zeit dann ein Ausbildungsvertrag angeboten und im August geht es für sie dann nach Deutschland.

gut grundgebildete, Deutsch sprechende und engagierte junge Leute, die dieses Ausbildungsangebot gerne wahrnahmen (und wahrnehmen).

Natürlich gibt es dabei auch bürokratische Hürden zu überwinden, etwa die Visabeschaffung für die Kosovaren oder den Nachweis der Betriebe in Deutschland, dass der Bedarf an Auszubildenden nicht mit jungen Deutschen oder EU-Bürgern gedeckt werden kann. Aber dem Einsatz, der Beharrlichkeit und dem langen Atem von P. Happel und allen anderen Beteiligten an der Ausbildungsinitiative ist es zu verdanken, dass alle Hürden stets übersprungen werden konnten und mittlerweile Jahr für Jahr mehr Auszubildende aus Kosovo nach Deutschland kommen.

Die Frage der Unterkunft wird – wie Vieles innerhalb der Ausbildungsinitiative – sehr pragmatisch gelöst. Teilweise wohnen die Azubis zu Beginn privat bei den Ausbildern oder in WG's, wobei stets die Ausbildungsbetriebe behilflich sind bei der Wohnungssuche. Inzwischen haben sich in Oelde und Beckum bereits kosovarische "Communities" gebildet mit Azubis verschiedener Lehrjahre. Auch eine Art "Alumni-Gruppe" ehemaliger Loyola-Schüler ist unter den Auszubildenden bereits entstanden.

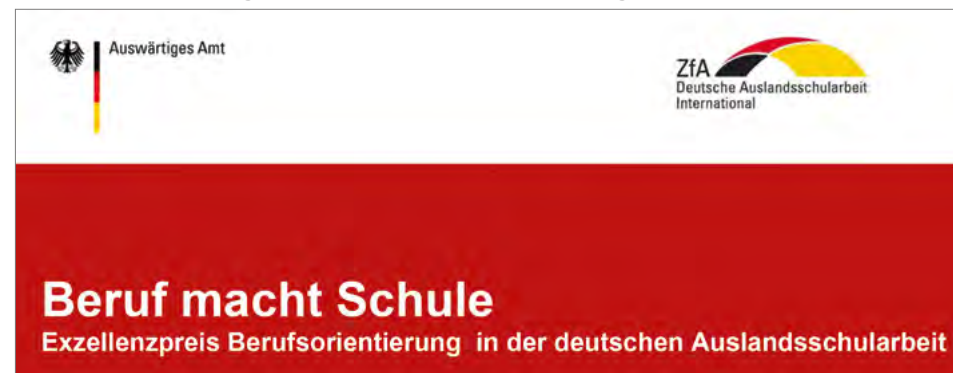
Zusatzangebot Duales Studium

Besonders begabte und sprachlich hervorragend geeignete Auszubildende haben bei dieser Initiative auch die Möglichkeit, zusätzlich zu ihrer Berufsausbildung im Rahmen eines Dualen Studiums ausbildungsbegleitend Maschinenbau zu studieren. Die Fachhochschulen bieten in Blockkursen sowie immer samstags verschiedene Studienmodule an, die nach drei Jahren zu einem Bachelor-Abschluss führen können.

Einige der besten Maturanten haben diese Möglichkeit bereits mit dem Beginn ihrer Berufsausbildung wahrgenommen, andere sind nach dem ersten Lehrjahr ins Duale Studium eingestiegen. Unabhängig hiervon besteht natürlich auch die Chance für die Auszubildenden, nach der Gesellenprüfung noch ein reguläres Studium in Deutschland zu beginnen.

Ausweitung der Initiative

Dass sich die kosovarischen Azubis in ihren Ausbildungsbetrieben und Berufsschulklassen durch hervorragende, überdurchschnittliche Leistungen, großes Engagement und auch bemerkenswerte Teamfähigkeit auszeichnen, hat sich in der Vergangenheit über die Grenzen der Betriebe und Schulen hinweg herumgesprochen. Deswegen sind inzwischen auch weitere Partner hinzugekommen, die sich mit Ausbildungsplätzen für Loyola-Maturanten

zur Verfügung stellen, so etwa die Volksbank in Oelde, in der Anitë Bala eine Ausbildung zur Bankkauffrau macht, oder die Gemeinde Ennigerloh bei Oelde, wo Alban Hasanaj zum IT-Kaufmann ausgebildet wird.

Auch medizinische, soziale und pflegerische Berufe sind inzwischen hinzu gekommen. So gibt es innerhalb der Initiative etwa Ausbildungsplätze als Zahnarzt- oder Augenärzthelfer/in in Ostwestfalen. Die Asklepios-Klinik des Arbeiter-Samariter-Bunds in Radeberg/Sachsen bietet Ausbildungsplätze zum Gesundheits- und Krankenpfleger bzw. Altenpfleger an, die im vergangenen Schuljahr auch sehr begehrt waren bei einigen Zwölftklässern des Loyola-Gymnasiums.

Bedeutung des Deutschunterrichts und des Deutschen Sprachdiploms

Selbstverständlich sind bei einer Vermittlung von jungen Kosovaren zu einer Berufsausbildung nach Deutschland solide Kenntnisse der deutschen Sprache elementar. Die künftigen Azubis müssen ja nicht nur der betrieblichen Ausbildung sprachlich folgen können, sondern auch dem Unterricht in der Berufsschule. In der Regel kann dabei keine besondere Rücksicht auf einen etwaigen sprachlichen "Rückstand" gegenüber deutschen Muttersprachlern in den Ausbildungsklassen genommen werden. Für manche der vermittelten Azubis ist dies kein Problem – auch die beruflichen Fachbegriffe werden schnell gelernt. Teilweise müssen die jungen Kosovaren aber durchaus noch neben ihrer Ausbildung weiter fleißig Deutsch lernen, um sprachliche Defizite so rasch wie möglich auszugleichen.

Alle Azubis des Loyola-Gymnasiums, die zur Berufsausbildung nach Deutschland vermittelt werden, haben das Deutsche Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz (DSD) in der Tasche; die meisten das DSD II auf B2- oder C1-Niveau, einige wenige aber auch "nur" das DSD I auf der Niveaustufe B1. Bei Letzteren gilt es in besonderer Weise, die noch vorhandenen sprachlichen Rückstände schnell aufzuholen. Die Motivation, dies im ersten Lehrjahr bereits zu tun, ist in ihrem "deutschen Umfeld" sicherlich sehr groß.

Bemerkenswert ist vor allem die Leistung derjenigen Schülerinnen und Schüler, die als sogenannte "Quereinsteiger" erst zur X. Jahrgangsstufe ans Loyola-Gymnasium wechseln und Spätbeginner beim Spracherwerb sind. Nicht nur, dass die aus diesem Kreis vermittelten Azubis schon nach zweieinhalb Lernjahren Deutsch als Fremdsprache in der XII. Klasse das DSD I absolvieren, ist besonders hervorzuheben, auch die zusätzlichen Sprachleistungen im Bewerbungsgespräch, beim Bewerbungsschreiben und bei anderen schriftlichen Bewerbungsunterlagen verdienen hohe Anerkennung. Der Deutschunterricht durch den Fachschaftsberater unterstützt den Bewerbungsprozess in der Unterrichtseinheit "Richtig bewerben!", in der formale und inhaltliche Aspekte der schriftlichen Bewerbungsunterlagen behandelt und Bewerbungsgespräche in Rollenspielen simuliert werden.

Weitere Ausbildungsprojekte

Neben der Ausbildungsinitiative gab es 2013 eine weitere deutsch-kosovarische Ausbil-

Schirmherr

Dr. Frank-Walter Steinmeier
Bundesminister des Auswärtigen

Jury

Dr. Thomas Feist
Kulturreferent, Mitglied des Deutschen Bundestages, Unterausschuss Auswärtige Kultur- und Bildungspolitik, Berichterstatter der CDU/CSU-Fraktion für die Berufsbildung

Oliver Schramm
Auswärtiges Amt, Referatsleiter Referat 605 – Deutsche Auslandsschulen, PASCH und Sport

Dr. Ludger Pieper
Senatsverwaltung für Bildung, Jugend und Wissenschaft Berlin, Vorsitzender des Schulausschusses der KMK

Prof. Dr. Dieter Euler
Lehrstuhl Wirtschaftspädagogik und Bildungsmanagement, Universität St. Gallen

Steffen Gunnar Bayer
Deutscher Industrie- und Handelskammertag e.V. (DIHK), Rechtsanwalt, Leiter des Referats Berufsbildung im Ausland, Bildungsexport, Bereich Weiterbildung

Neben der Jury werden die eingereichten Projekte durch eine Fachkommission aus den Bereichen Wirtschaftswissenschaften und Bildung geprüft.

dungskoooperation, von der Loyola-Schüler profitierten. Im Zuge einer Zusammenarbeit der Handwerkskammer Dortmund und der kosovarischen Handelskammer gab es für 25 junge Kosovaren aus dem ganzen Land die Chance, eine Berufsausbildung in Betrieben in und um Dortmund zu beginnen. Aus dem Loyola-Gymnasium werden hierbei eine junge Frau zur Optikerin und ein junger Mann zum Elektroniker ausgebildet.

... und nach der Ausbildung?

Noch gibt es die Ausbildungsinitiative nicht lange genug, um statistisch aussagekräftige Tendenzen festzumachen, was die Loyola-Azubis nach Beendigung ihrer Ausbildung machen werden. Einige nehmen Übernahmeangebote ihrer Ausbildungsbetriebe an, andere beginnen noch ein Studium in Deutschland, wiederum andere wollen ihre in Deutschland erworbenen Kenntnisse und Fähigkeiten in Kosovo einsetzen und in ihrem Heimatland möglicherweise Betriebe gründen und Arbeitsplätze schaffen.

Was auch immer die ehemaligen Loyola-Schüler nach ihrer Ausbildung tun werden: Ihre Zukunft wird chancenreicher sein, als sie es ohne diese Ausbildung gewesen wäre.

Një mëngjes gjerman Poema Besimi – VI c

Ishte një ditë e zakonshme, por e ndieja se diçka e veçantë do të ndodhte. Në orët e para të mësimit s'ndodhi gjë, por mezi e prisja orën e gjermanishtes. Kur hyri kujdestarja e klasës, na tregoi dy lajme të reja, z. L. Çallaku do të vinte të vizitonte klasën tonë, e të shihte vijimin e mësimi.

Lajmi i dytë ishte i mrekullueshëm, pasi ne patëm mësuar emërtimet e ushqimeve në gjuhën gjermane, ajo mendoi të bënim një mëngjes gjerman. Ideja ishte fantastike dhe të gjithë ramë dakord. I kaktuam ushqimet që do të merrnim dhe bëmë gati mensën. Gjithçka ishte e mrekullueshme. Ne donim të ftonim drejtorin dhe arsimtarët e gjuhës gjermane, por s'mundëm, sepse ishin të zënë. Më pas na erdhi një ide.

E ftuam z. Çollaku, sollëm ushqimet dhe u vendosëm etiketat në gjermanisht. U ulëm dhe treguam se ç'donim të merrnim në gjermanisht. Pastaj hëngrëm dhe biseduam në gjermanisht. Kur përfunduam, ndihmuam në pastrimin e kuzhinës. Gjithsesi u kënaqëm. Pas një mëngjesi të mirë, u kthyem në klasë, gati për të vazhduar mësimin.

Pra, së bashku kaluam një ditë të mrekullueshme dhe përjetuam kujtime që do të mbesin gjithmonë në zemrat tona, do të mbesin kujtime të bukura, që do të jenë si ngjyra të jashtëzakonshme në petkun e bardhë të jetës. Por, atë ditë edhe unë kuptova, që sfida të reja më presin para, sfida të cilat do më bëjnë të kuptoj se në jetë ka zbritje dhe ngritje, por miqtë do të jenë aty për të të mbështetur gjithmonë.

Ata gjithmonë do të jenë aty për të të dhënë një buzëqeshje të ngrohtë në ditë të ftohta, gjithmonë do të jenë të gatshëm të të ndihmojnë, sepse sfidat të ndihmojnë të mësosh nga gabimet, por të mos dorëzohesh dhe të mos heqësh dorë kurrë, sepse miqtë do të jenë aty për të të mbështetur gjithmonë. Ja, se çfarë kuptuam atë ditë, se miqësia është e rëndësishme dhe gjithmonë duhet të jesh pranë tjetrit në nevojë, sepse ku i dihet?

Të njëjtën gjë mund ta përjetosh edhe ti.

Schule

Ashensori - një risi në shkollë Rita Bekqeli - X a

Jam nxënëse e shkollës Loyola-Gymnasium që pesë vjet.

Kur erdha në shkollë e pashë se sa me fat isha. Vitin e parë e kalova mirë sepse laboratorit i biologjisë dhe i fizikës ishin poshtë. Me kalimin e kohës mendoja se si do t'i zhvilloja lëndët mësimore nëpër laboratore, sepse disa nga ato ishin në katin lart. Kur kalova në klasën e shtatë, ne filluam të shkonim në laboratorin e kimisë që ishte lart. Çdo herë që duhej të shkoja në laborator, duhej ta kaloja orën në laboratorin e biologjisë në katin e parë ose dy djem do të duhej të më dërgonin në katin e dytë. Kjo sa vine e bëhej më e rëndë, shokët dhe babai vazhdimisht më ndihmonin të shkoja çdoherë në laborator. Gati çdo ditë më duhej të shkoja në laboratorin e kimisë ose të teknologjisë. Një ditë babai vendosi që të fliste me dikë për një ashensor në shkollë. Ai bisedoi me kujdestarin e klasës, me profesoreshën e kimisë dhe të teknologjisë. Profesorët biseduan me drejtorin. Askush nuk mund të dinte nëse ashensori do të bëhej, apo jo.

Erdhën pushimet verore, kaluam një verë të këndshme. Një ditë derisa ishim duke udhëtuar me makinë, kaluam pranë shkollës. Pamë një ndryshim, shkolla ishte bërë më e madhe.

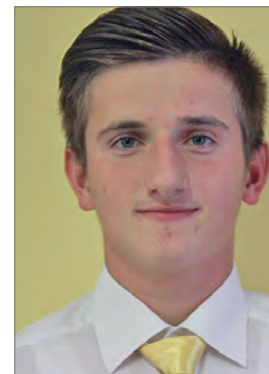
Unë nuk e dija se çfarë po ndodhte, derisa një natë profesoresha e gjuhës gjermane më ndali dhe më tha se kishin një surprizë për mua. Unë fillova të mendoja se çfarë ishte. Pas disa javësh filloi shkolla. Kur hyra në shkollë vërejtja një risi. Ishte një ashensor. U gëzova shumë, sepse tani nuk do të kisha probleme me vijimin e mësimave në klasat që ndodheshin në katin e dytë. Mendova se sa e mirë ishte kjo vepër nga ana e shkollës, jo vetëm për mua, por edhe për të gjithë nxënësit e tjerë që do vijnë pas meje. Me këtë ashensor shkolla ka hapur shumë mundësi të mira mësimi për mua dhe për të gjithë nxënësit tjerë.

Një falënderim të madh dua t'i shpreh drejtorit të shkollës, stafit shkollor dhe të gjithë përkrahësve dhe donatorëve për këtë vepër të mirë.

Shkolla

Loyola-Gymnasium – perspektivë për të ardhmen Kujtim Pllana – XI e

Ardhja e një nxënësi në Loyola-Gymnasium ka shumë përparësi, si nga ana edukativo-arsimore, ashtu edhe sociale. Disiplina, rregulli, kultura, profesorët, e shumë faktorë të tjerë të rëndësishëm për zhvillimin dhe zgjerimin e njohurive të nxënësit, luajnë rol në formimin e secilit individ.

Profesorët në këtë shkollë janë të përpiktë në raport me nxënësit. Ata aplikojnë metoda të ndryshme studimi, në mënyrë që ne, nxënësit, t'i mësojmë njësitë mësimore dhe në çdo orë të jemi të përgatitur dhe të motivuar.

Nxënësit janë të ndërgjegjshëm për rregullat e shkollës, andaj edhe i zbatojnë ato. Nëse nuk i zbatojmë këto rregulla, ne jemi përgjegjës dhe duhet që këto gabime të mos i përsërisim në të ardhmen.

Unë jam nxënës konviktor dhe konvikti është pjesë e rëndësishme e shkollës. Nxënësit që banojnë në konvikt kanë mundësi të merren me aktivitete të ndryshme si sportive, kulturore, artistike e të tjera. Shkolla ofron mundësi studimi edhe jashtë vendit si në Gjermani, Austri, Zvicër e disa vende të tjera ku flitet gjuha gjermane.

Ratio Stodium i vogël - Kleine Ratio Stodium

Kodi i Mirësjelljes - Verhaltenskodex

Schule

Ansprache zur Matura 2014 P. Walter Happel SJ

Liebe Maturanten, liebe Eltern,
liebe Lehrer, Erzieher und Freunde,

als erstes möchte ich ganz herzlich zur bestandenen Matura gratulieren. Ihr habt es alle geschafft, auch in diesem Jahr.

Also nochmals, Glückwunsch!

Ich kann mich noch gut erinnern, obwohl das schon lange zurück liegt, was ich gefühlt habe, als ich meine Abiturprüfung hinter mir und bestanden hatte. Ich glaubte: Jetzt ist es endlich geschafft! Das war ein Fehler, es war falsch, es war furchtbar falsch! Und ich möchte euch wissen lassen, warum es so falsch war.

Stillstand ist Rückschritt, oder besser noch: Wer aufhört besser werden zu wollen, hat bereits aufgehört gut zu sein. Wieso eigentlich? Weil unsere Welt sich nicht nur dynamisch ändert, sondern sich weiterentwickelt. Wer daran nicht mitarbeitet, wird bestenfalls zum Getriebenen und die Welt entwickelt sich an ihm vorbei. Auf jeden Fall hat man die Initiative verloren und wird zum Spielball derer, die die Welt gestalten. Das kann man sehr schön erkennen, wenn man unsere Welt anschaut. Länder und Gesellschaften stagnieren immer und überall dort, wo man nicht mehr bereit ist, dazuzulernen, ja, wo man meint, nichts dazulernen zu müssen, weil man ja schon alles Notwendige weiß. Die Konsequenzen sind Armut und Abhängigkeit des Einzelnen und ganzer Gesellschaften. Nicht weil die Menschen dümmer oder weniger fleißig wären, sondern weil sie darauf verzichtet haben, sich weiter zu entfalten, weil sie darauf verzichtet haben, sich auf einen lebenslangen Prozess des Denkens, des Handelns und des Fühlens einzulassen.

Woran kann man diesen Verzicht erkennen? Nun, Denken muss man üben und Wissen muss man erwerben. Gedachtes und Wissenswertes findet man beispielsweise in Büchern und Zeitschriften, in Aufsätzen und Dokumentationen, in denen ja der derzeitige Wissensstand festgehalten wird und wo neue, ergänzende, zweifelnde Fragen gestellt werden. Wer also auf das Lesen verzichtet, der verzichtet auf Weiterbildung, der stagniert, fällt zurück, verliert, verarmt, und das nicht nur geistig.

Gibt es noch ein Merkmal des Verzichts, sich zu entfalten? Ja, wenn Menschen sich selbst nicht vertrauen, sich selbst nichts zutrauen und zumuten, wenn sie sich stattdessen nur auf Beziehungen verlassen, auf Einfluss, Einflussnahme und Korruption. Das ist ein verlässlicher Weg, sich selbst zu demontieren, sich auf den Schein verlassend das Mitleid und die Gering-schätzung durch Andere zu provozieren. Da man auf diese Weise selber zur Fortentwicklung nichts beiträgt, bleibt man stehen, fällt zurück als Mensch, verliert seine Würde.

Und noch ein Kennzeichen des Verzichts auf Selbstentfaltung sei genannt: Wer nur auf die

Shkolla

Fjalimi i maturës 2014 A. Walter Happel SJ

Të dashur maturantë, të dashur prindër,
të dashur mësimdhënë, edukatorë dhe miq,

së pari do të doja t'ju uroja për zemërsisht për maturën e dhënë. Të gjithë keni kaluar gjithashtu edhe këtë vit.

Pra, edhe një herë, Urime!

Edhe pse ka kaluar shumë kohë, më kujtohet ende shumë mirë, kur unë kisha mbajtur dhe kaluar provimin e maturës. Unë mendoja: Më në fund e arrita! Ky ishte një gabim, ishte keq, ishte tmerrësisht keq! Dhe unë dua që ju ta dini, se pse kjo ishte aq e gabuar.

Stagnimi është hap prapa, ose edhe më mirë: Ai, i cili ndalon së dëshiruari për të qenë më i mirë, ai pushon të jetë më i mirë. Por, pse? Kjo, sepse bota jonë, jo vetëm që po ndryshon në mënyrë dinamike, por edhe në vazhdimësi zhvillohet. Ai, i cili dëshon për të bashkëpunuar, bëhet gjithashtu jo i denjë dhe bota ndryshon duke e anashkaluar. Sidoqoftë, ai ka humbur iniciativën dhe është bërë lodër e atyre të cilët e krijojnë botën. Këtë mund ta vërejmë shumë mirë, nëse e shikojmë botën tonë. Vendet dhe shoqëritë stagnojnë gjithmonë dhe gjithandej aty ku nuk ekziston mundësia për të mësuar më tutje, ku mendohet se nuk duhet të mësohet më tutje, sepse të gjitha që janë të nevojshme, veçse janë të njohura. Pasojat janë varfëria dhe krijimi i varësisë së individit dhe shoqërive të tëra. Kjo ndodh, jo sepse njerëzit do të jenë më budallenj apo më pak të zellshëm, por sepse ata heqin dorë nga zhvillimi i mëtur-jeshëm, sepse ata kanë hequr dorë nga procesi jetësor i të menduarit, të vepruarit dhe i ndjesisë.

Si mund të vërehet kjo dorëheqje? Pra, të menduarit duhet të praktikohet dhe dija duhet përfutur. Mendimet dhe njohuritë mund të gjenden për shembull në libra, në revista, në hartime dhe dokumentare, në të cilat gjenden njohuritë aktuale dhe ku bëhen pyetje të reja, pyetje shtesë dhe pyetje dyshuese. Pra, ai i cili heq dorë nga leximi, ai heq dorë nga mësimi i mëtur-jeshëm, ai stagnon, rrëzohet prapa, humb, varfërohet, dhe kjo nuk ndodh vetëm mendërisht.

A ka edhe ndonjë karakteristikë të përpjekjes së heqjes dorë? Po, kur njerëzit nuk i besojnë vetvetes, nuk besojnë në vete dhe nuk presin asgjë, kur në vend të kësaj ata mbështeten vetëm në lidhje, në influencime, në influencime dhe në korrupsion. Kjo është një mënyrë e besueshme për të demontuar vetveten, për t'u provokuar nga të tjerët, duke u mbështetur në mëshirën dhe nënçmin. Pasi që në këtë mënyrë nuk kontribuoni në zhvillimin e mëtur-jeshëm, stagnoni, rrëzoheni si njeri, e humbisni dinjitetin.

Edhe një karakteristikë e heqjes dorë nga vetëzhvillimi duhet të përmendet: Ata, të cilët heqin dorë, janë ata të cilët mbahen vetëm për traditat e kulturës së vet, ata të cilët e konsiderojnë kulturën e vet si absolute mbi të gjitha, të cilën e pranon si fat, atëherë kur e ndalojnë përparimin, dinjitetin e secilit dhe mirëqenien e shoqërisë. Kjo është e dukshme

Traditionen der eigenen Kultur pocht, die überkommene Kultur absolut setzt, sie als Schicksal erträgt, auch und gerade dann, wenn sie Fortschritt verhindert, die Würde des Einzelnen beeinträchtigt, das Wohl der Gemeinschaft gefährdet, der verzichtet auf Entfaltung. Das fällt besonders dem leicht, der sich nicht wirklich mit seiner Kultur beschäftigt hat und auf eigenständiges Denken verzichtet. Auch das ist Stillstand, und Stillstand bedeutet Rückschritt.

Liebe Maturanten, es ist also noch nicht geschafft. Jetzt, heute, jeden weiteren Tag geht es erst wirklich los! Ich wünsche euch allen statt Stillstand Erfolg, Fortschritt, Wohlstand und Glück. Ich wünsche euch dazu Gottes Segen.

vetëm te ata, të cilët nuk janë marrë me të vërtetë me kulturën e vet dhe të cilët heqin dorë nga mendimet e pavarura. Edhe ky është stagnim, dhe gjithashtu stagnimi nënkupton kthim prapa.

Të dashur maturantë, pra, ende nuk ka përfunduar gjithçka. Tani, sot, çdo ditë në vijim, fillon vërtet gjithçka! Ju dëshiroj sukses, në vend të stagnimit-përparim, mirëqenie dhe fat. Gjithashtu, ju dëshiroj bekimin e Zotit!

Sehr geehrte Damen und Herren, liebe Mitschüler,

wer wir waren und was wir hatten, wird uns erst jetzt am Ende des Weges nach dem Abitur klar. Wenn ein Zeitabschnitt im Leben endet, ist das oft traurig, trotzdem gibt es für jedes Ende oft eine Krönung. Die bedeutet für uns: Wir haben es geschafft und haben die Diplome in der Tasche.

Die Schulzeit hier am Loyola-Gymnasium war nicht leicht, wir mussten vieles lernen, aber am schwierigsten war es für die Internatsschüler, die sich in einem sehr jungen Alter von ihren Familien trennen mussten. Doch im Lauf der Zeit entstand eine Art von neuer Familie, dank der Erzieher, die immer helfend an ihrer Seite waren.

Die größten Herausforderungen waren für uns die Klassenarbeiten, die Hausaufgaben, die Projekte und auch das Warten auf die Ergebnisse, doch auch dies überstanden wir mit der Hilfe unserer Lehrerinnen und Lehrer erfolgreich. Dank ihnen, liebe Lehrkräfte, stehen wir heute hier.

Von den Jahren, in denen wir Schüler des Loyola-Gymnasiums waren, bleiben aber nicht nur die Erinnerungen an das viele Lernen und die Klassenarbeiten, denn es sind auch sehr viele Freundschaften und andere schöne Erinnerungen entstanden. Wir haben eine sehr lange Zeit zusammen verbracht, die vielen Unterrichtsstunden, die oft wie im Flug vergingen, die Schneeballschlachten in den großen Pausen im Winter, die die Pausen noch länger machten, die vielen Schulausflüge, wie z.B. nach Vlora, Durrës, Rugova, Kroatien, das zweiwöchige Praktikum in Deutschland, die vielen Sportturniere, und so weiter und so fort. Leider reicht die Zeit nicht, um alles zu erwähnen, z.B. die Nacharbeiten, die wir machen mussten, wenn wir unsere Hausaufgaben nicht ordentlich gemacht oder uns im Unterricht nicht richtig benommen hatten. Aber das alles hat dazu beigetragen, uns mit der Zeit zu einer großen Familie zusammenzuschweißen.

Nun aber ist der Zeitpunkt gekommen, in dem die Jungvögel das Nest verlassen und ihren eigenen Weg ins Leben nehmen. Wir hoffen, wir werden diesen Weg mit Erfolg gehen. Wir hatten das Glück, Teil der Loyola-Familie zu sein und die werden wir auch auf die bestmögliche Art vertreten, wo immer wir in der Zukunft auch sein werden.

Zum Schluss, außer dem Dank an die Lehrer, wollen wir uns herzlich bei unserem Schuldirektor, P. Walter Happel SJ bedanken, der sehr viel für uns getan hat und mit seiner Initiative diese Wissensoase, das Loyola-Gymnasium, gegründet hat. Wir bedanken uns auch bei den vielen Spendern, die die Schule und uns Schüler immer unterstützt haben. Unser Dank geht an euch, liebe Eltern. Ihr habt sehr viel Zeit und Kraft in unsere Erziehung und Bildung investiert und wir werden uns bemühen, euch und die Schule nicht zu enttäuschen.

Fjalimi i maturës 2014

Anitë Bala dhe Fjolla Hoxha - XII b

Të nderuar të pranishëm, të nderuara zonja dhe zotërinj, të dashur bashkëmoshatarë!

Çka kishim dhe kush ishim na bëhet e qartë tek në fund të rrugëtimit. Fundi i çdo segmenti të jetës është gjithmonë i pikëllueshëm, por megjithatë çdo fund ka një kurorëzim. Kjo do të thotë për ne: Ne ia kemi dalë dhe e kemi diplomën në çantë.

Vijimi i mësimet këtu në Loyola-Gymnasium nuk ishte aspak i lehtë, na është dashur shumë të mësojmë, por më e vështira ishte sidomos për nxënësit konviktore të cilët në moshë shumë të re u ndanë nga familjet e tyre. Megjithatë me kalimin e kohës falë përkrahjes dhe ndihmës të përhershme të edukatorëve që i kishim gjithmonë pranë, ne krijuam një familje të re të cilët asnjëherë nuk u lodhën dhe të cilët na përcollën deri në këtë ditë.

Sfidat më të mëdha për ne ishin testet e vazhdueshme, detyrat, projektet dhe stresi i rezultateve, por edhe atëherë me ndihmën e mësimdhënësve tanë ne ishim të suksesshëm. Falë jush mësues të dashur, ne jemi këtu sot.

Megjithatë, pjesë të kujtimeve tona gjatë gjithë këtyre viteve në Loyola-Gymnasium, nuk janë vetëm testet dhe mësimet e shumta, por ka edhe shumë kujtime të bukura nga shoqërimi dhe miqësitë e krijuara. Ne kemi kaluar një kohë të gjatë së bashku orët e shumta mësimore të cilat shpesh kanë shkuar fluturimthi, topat e dëborës gjatë pushimeve të gjata në dimër, ku shpesh pauza bëhej edhe më e gjatë, ekskursionet e shumta, si në Vlorë, Durrës, Rugovë, Kroaci, praktika dyjavore në Gjermani, turniret e shumta sportive, dhe shumë e shumë tjera. Fatkeqësisht tani nuk mjafton koha t'i përmend të gjitha, si për shembull kur na është dashur të bëjmë përsëritjen e detyrave të shtëpisë, kur ne nuk i kemi bërë mirë ato, ose kur gjatë orëve mësimore nuk jemi sjellur siç duhet. E gjithë kjo ka mjaftuar sadopak që kështu në vite të ndërtojmë një lidhje të fortë familjare mes nesh.

Tani ka ardhur koha që zogjtë e rinjë të largohen nga foleja dhe të marrin rrugëtimin e tyre në jetë. Ne shpresojmë që në këtë udhëtim të shkojmë me sukses. Ne kemi pasur fatin të jemi pjesë e familjes-Loyola, do të mundohemi që edhe më tutje ta përfaqësojmë këtë familje në mënyrën më të mirë të mundshme kudo që do të jemi.

Në fund, përveç stafit të mahnitshëm të profesorëve, dëshirojmë përzemërsisht të falënderojmë drejtorin tonë të shkollës P. Walter Happel SJ, i cili bëri shumë për ne, me iniciativën e tij, ndërtimin e kësaj oaze të diturisë Loyola-Gymnasium. Falënderojmë donatorët e shumtë të cilët e mbështesin gjithmonë shkollën dhe ne nxënësit e saj. Falënderimet tona shkojnë për ju, prindër të dashur. Ju investuat shumë në shkollimin dhe edukimin tonë, ne do të bëjmë çmos që të mos ju zhgënjëjmë juve dhe shkollën. Ju faleminderit shumë për vëmendjen tuaj!

Schule

Unterrichtspraktikum am Loyola-Gymnasium Dardane Bojaxhiu

Die Freude, wieder am Loyola-Gymnasium zu sein, war viel größer als die vor fünf Jahren, als ich noch Schülerin war.

Als Schülerin konnte ich die Werte dieser Schule natürlich nicht einschätzen, doch da ich jetzt, im Praktikum, in der Position einer Lehrerin bin, sehe ich alles mit ganz anderen Augen. Die Lehrer am Loyola-Gymnasium geben ihr Bestes, um den Schülern das beizubringen, was sie später in ihrem Leben brauchen und was ihnen für ihre Zukunft weiterhelfen wird. Ich selbst bin ein konkretes Beispiel dafür.

Hier nämlich lernte ich die ersten deutschen Wörter. Da mich die deutsche Sprache schon immer sehr interessiert hat, beschloss ich, in Prishtina Germanistik zu studieren. Ich wechselte dann zum Masterstudium an die Universität Tirana, Bereich Deutsche Sprache - Lehramt.

All das habe ich der harten Arbeit meiner Lehrer zu verdanken, die mich immer unterstützt haben. Auch heute stehen sie mir immer noch bei Fragen bei.

Aus diesen Gründen also beschloss ich, mein Praktikum an meiner ehemaligen Schule zu machen, wo ich von all meinen früheren Lehrern herzlich aufgenommen wurde.

Praktika pedagogjike në Loyola-Gymnasium Dardane Bojaxhiu

Gëzimi i të qenit përsëri në Loyola-Gymnasium ishte shumë më i madh se ai i pesë vjetëve më parë, kur isha nxënëse.

Si nxënëse, natyrisht që nuk i dija vlerat e kësaj shkolle, por pasi që

tani jam në pozicionin e mësuesit, i shikoj të gjitha me një sy tjetër. Mësimdhënësit në Loyola-Gymnasium japin më të mirën e tyre për t'u mësuar nxënësve atë që do t'iu duhet në jetë dhe që do t'iu ndihmojë në ardhmërinë e tyre. Unë jam një shembull konkret.

Këtu i mësova fjalët e para gjermanisht. Pasi që gjuha gjermane më ka interesuar gjithmonë, vendosa të studioj gjermanistikën në Prishtinë. Pastaj fillova studimet master në Tiranë, në degën gjuhë gjermane- mësuesi.

Gjithë këtë e kam falë punës së mësuesve të mi, të cilët më kanë mbështetur gjithmonë. Edhe sot ata më qëndrojnë pranë.

Këto janë arsyt pse vendosa ta bëj praktikën në shkollën time. U mirëprita përzemërsisht nga të gjithë mësuesit e mi.

Shkolla

Reisen bildet Prof. Alban Gashi

Durch den von der Ständigen Konferenz der Kulturlminister der Länder der Bundesrepublik Deutschland (KMK) geförderten Aufenthalt hatte ich als jüngster Deutschlehrer des Loyola-Gymnasiums die Möglichkeit, mich am Thomas-Morus-Gymnasium in Oelde weiterzubilden.

Unter Betreuung und Anleitung von Herrn StD Erich Merz konnte ich Didaktik und Methodik des modernen Sprachunterrichts und mein landeskundliches Wissen vertiefen. Außerdem habe ich abends die Volkshochschule Oelde besucht und mich dabei im Bereich Deutsch als Fremdsprache weitergebildet. Dieser Kurs war eine sehr nützliche Erfahrung.

Im Rahmen dieser Fortbildungsmaßnahme hatte ich die Möglichkeit, während vier Unterrichtsstunden den Schülern von Kosovo zu erzählen und ihnen dabei aufzuzeigen, wer wir Kosovaren eigentlich sind.

Ziel dieses Aufenthaltes war, Erfahrungen und Methoden für den Unterricht in Kosovo zu sammeln und künftig einen effektiveren Unterricht zu gestalten.

Nebst der Hospitation nutzte ich die Zeit, um an den Wochenenden auch andere Städte zu besichtigen, wie z.B. Koblenz, Berlin und Hamm. Schon als Kind wollte ich immer mal Berlin besichtigen. Nachdem ich den Roman "Berlin Alexanderplatz" von Alfred Döblin gelesen hatte, verstärkte sich mein Wunsch noch mehr. Dank der Familie Reimann wurde mein Traum wahr. Danke! Während meines Aufenthaltes in Berlin besichtigte ich einige Sehenswürdigkeiten wie den Reichstag, das Brandenburger Tor, das Holocaust-Mahnmal, den Checkpoint Charlie usw.

Schule

Udhëtimi të formon Prof. Alban Gashi

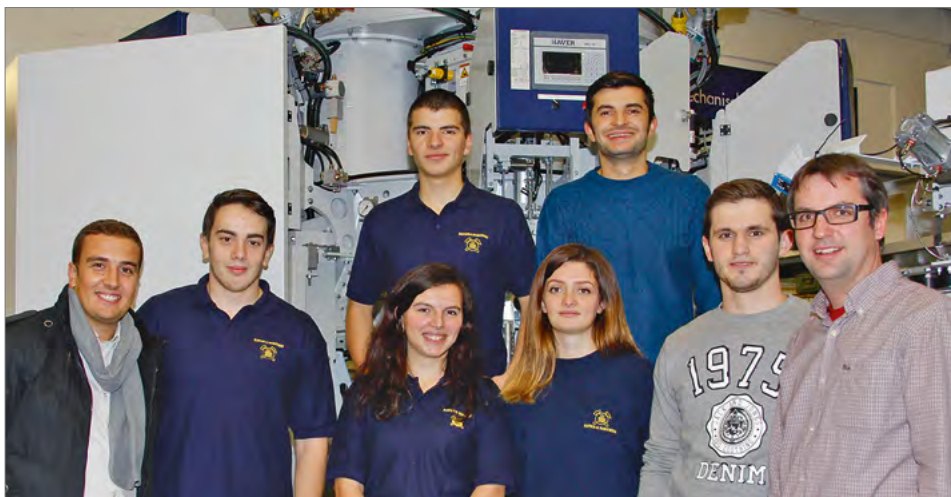
Si mësues më i ri i gjimnazit Loyola-Gymnasium, pata mundësinë që përmes financimit të "Konferencës së Përhershme të Ministrave të Kulturës së Gjermanisë", të vizitoja gjimnazin Thomas-Morus-Gymnasium në Oelde të Gjermanisë.

I mbikëqyrur dhe i drejtuar nga z. StD Erich Merz, gjithashtu pata mundësinë t'i thelloja njohuritë e mia në didaktikën dhe metodikën e mësimdhënies moderne të gjuhës, si dhe të njoh nga afër atë pjesë të Gjermanisë. Po ashtu mbrëmjeve shfrytëzoja mundësinë të vizitoja edhe Kursin e gjuhëve të huaja (VHS) në Oelde. Ky ishte një rast i mirë drejt njohjes dhe thellimit të njohurive dhe avancimit tim në fushën e "gjermanishtes si gjuhë e huaj". Ky kurs ishte një përvojë shumë e dobishme për mua.

Gjatë 4 orëve mësimore që mbajta gjatë qëndrimit tim në Gjermani, shfrytëzoja rastin t'u flas nxënësve gjermanë për Kosovën.

Qëllimi i kësaj vizite ishte mbledhja e përvojave dhe metodave të mësimdhënies për orët mësimore në Kosovë, për të arritur një mësim sa më efektiv në të ardhmen.

Përveç hospitimit, shfrytëzoja kohën që gjatë fundjavave t'i vizitoj edhe qytetet tjera, si Koblenz, Berlin dhe Hamm. Dëshira ime ishte që në fëmijëri ta vizitoja një herë Berlinin. Pasi e lexova romanin "Berlin Alexanderplatz" nga Alfred Döblin, vetëm sa vinte e forcohej dëshira për një vizitë të tillë. Falë familjes Reimann, ëndrra u kthye në realitet. Faleminderit! Gjatë qëndrimit në Berlin vizitova disa vende karakteristike të këtij qyteti, si Bundestagun, Brandenburger Tor, monumentin hebraik, Checkpoint Charlie, etj.

Shkolla

Reisen bildet

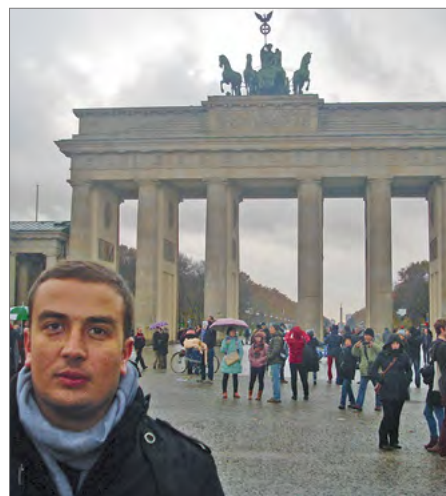
Udhëtimi të formon

In Oelde hatte ich noch die Gelegenheit, ehemalige Schützlinge des Loyola-Gymnasiums bei Haver & Boecker zu besuchen, die dort eine Ausbildung als Industriemechaniker, Mechatroniker oder Produkt-designer absolvieren und teilweise noch ausbildungsbegleitend studieren. Ich war beeindruckt und sage jetzt, vielen Dank, dass Haver & Boecker in diesem Maße das Loyola-Gymnasium unterstützt.

Ich bedanke mich beim Direktor des Loyola-Gymnasiums, dem Sekretariat der Ständigen Konferenz der Kultusminister der Länder in der Bundesrepublik Deutschland – Pädagogischer Austauschdienst, bei Herrn StD Erich Merz, bei Familie Reimann, bei den Lehrern, die mich vertreten haben, ganz herzlich, dass sie mir es ermöglicht haben, diesen Aufenthalt in Oelde wahrzunehmen.

Në Oelde, tek firma Haver & Boecker pata mundësinë t'i takoja disa ish- nxënës të Loyola-Gymnasiums, të cilët po kryejnë zanate, si mekanik industri, mekatronikë ose disenjator të produkteve mekanike dhe pjesërisht së bashku me të edhe studimin për të njëjtën lëmi. Isha i impresionuar dhe tani, them faleminderit, që Haver & Boecker mbështet gjimnazin Loyola-Gymnasium në këtë masë.

Dua t'i falenderoj të gjithë ata që më mundësuan udhëtimin për në Oelde, duke filluar nga drejtorja e shkollës sonë, Loyola-Gymnasium, sekretariatit e Konferencës së Përhershme të Ministrave të Kulturës së Gjermanisë – Shërbimin e shkëmbimit Pedagogjik, z. StD Erich Merz, për banim familjen Reimann, si dhe gjithë mësimdhënësit të cilët m'i zëvendësuan orët mësimore gjatë kohës sa unë nuk isha në shkollë.

Schule

Ein Nachmittag mit geistig und körperlich behinderten Kindern Prof. Vlora Grajčevci

Um Liebe und Mitgefühl zu zeigen, muss man "nur" Mensch sein. Und dies zeigten unsere Schüler wieder einmal in unserer so genannten "Solidaritätswoche". Die Gruppe, diesmal bestehend aus älteren Schülern der Klassen X und XI, kamen auf die Idee, einen gemeinsamen Nachmittag mit körperlich behinderten Kindern zu verbringen.

Wir alle wissen, dass das Leben dieser Menschen und auch das Leben mit einer schwer behinderten Person in Kosovo sehr schwer ist. Denn nur wenige Organisationen beschäftigen sich mit solchen Menschen. Der Umgang mit ihnen erfordert viel Geduld, Verständnis und Güte. Denn auch sie möchten ebenso ernst genommen werden wie wir alle. Unsere gute Freundin Ida Delhysa, die Leiterin der örtlichen Caritas, kam uns zu Hilfe mit Ideen, wie wir solchen Menschen Freude bereiten können.

Zuerst veranstalteten wir Treffen, um darüber zu diskutieren, wie man mit schwer behinderten Menschen umgehen sollte. Wichtig war insbesondere die Erkenntnis, dass man einerseits keine Berührungsängste haben darf, andererseits jedoch eine gewisse Zurückhaltung üben soll. Unsere Schüler lernten also viel dazu. Mit bemalten Gesichtern, kleinen Geschenken und einer Gitarre unter dem Arm brachen wir auf. Einer unserer Schüler hatte sich als Clown verkleidet. Die Kinder warteten schon auf uns. Als sie den Clown sahen, kamen sie gleich auf ihn zu. Einige hatten aber auch ein bisschen Angst. Aber die Angst verging im Nu, als die Kinder merkten, wie nett der Clown zu ihnen war. Es wurde gemeinsam gesungen und getanzt, Gesichter und Hände wurden bemalt. Alle Kinder durften dieses Mal schreien und rennen, so viel sie wollten und konnten. Es wurden auch neue Freundschaften geschlossen, und viele dieser Kinder wollten nicht einmal nach Hause. Einige Eltern dieser Kinder machten ebenfalls bei den Spielen mit und bedankten sich für den schönen und amüsanten Nachmittag.

Und wir als Lehrer waren wieder einmal stolz auf unsere Schüler. Macht weiter so!

Shkolla

Pasditja me fëmijë me të meta psikike dhe fizike Prof. Vlora Grajčevci

Për të treguar dashuri dhe ndjenjën e përbashkët, mjafton të jemi vetëm njeri. Këtë e treguan përsëri nxënësit tanë në të ashtuquajturën "Java e solidaritetit". Grupi, kësaj radhe i përbërë nga nxënësit e klasave X dhe XI, kishin idenë të kalonin një pasdite me fëmijë me aftësi të kufizuara.

Të gjithë e dimë që jeta e këtyre njerëzve dhe jeta me një person me aftësi të kufizuara në Kosovë është shumë e vështirë, sepse ka pak organizata të cilat merren me njerëz të tillë. Mënyra, se si të sillemi me ta kërkon durim, mirëkuptim dhe mirësi. Edhe ata dëshirojnë të konsiderohen sikurse të gjithë ne. Mikja jonë e dashur Ida Delhysa, udhëheqësja në "Caritas", na ndihmoi që njerëzve të tillë t'u sjellim gëzim. Së pari u caktua një takim për të diskutuar rreth asaj, se si duhet të sillemi me njerëz me aftësi të kufizuara. Ishte shumë e rëndësishme që nuk duhej të kemi frikë. Kujdes të veçantë duhej të tregonim sidomos ndaj fëmijëve. Nxënësit tanë mësuan shumëçka.

U nisëm me fytyra të ngjyrosura, me dhurata të vogla dhe një kitarë. Fëmijët ishin duke na pritur. Me ne ishte, natyrisht, edhe një palaço, i cili ishte njëri nga nxënësit tanë. Kur fëmijët panë palaçon, vrapuan menjëherë tek ai. Disa kishin edhe pak frikë. Por frika kaloi në shpejtësi, kur palaçoja i përqafoi të gjithë. U këndua, u vallëzua, u ngjyrosën duart dhe fytyrat. Kësaj radhe, të gjithë mund të bërtisnin dhe të vraponin të shfrenuar. Gjithashtu u krijuan edhe miqësi të reja dhe shumë nga këta fëmijë nuk dëshironin as të shkonin në shtëpi. Edhe disa nga prindërit u bashkëngjitën dhe u falënderuan për këtë pasdite të bukur dhe interesante.

Edhe ne, si mësime dhënë, ishim përsëri krenarë për nxënësit tanë. Vazhdoni kështu!

Ein unvergesslicher Tag Arlinda Dakaj - XII a

Endlich war es so weit! Am Freitag, den 23.05.2014 um 8.00 Uhr morgens, fuhren wir nach Prishtina los. Für uns, die Abiturienten des Loyola-Gymnasiums, war es eine große Freude, dass endlich der Tag gekommen war, an dem wir unsere DSD-II-Diplome der Deutschen Kultusministerkonferenz bekamen. Wir waren aber nicht alleine im Bus, sondern auch aufgeregte Mitschüler, die an diesem Tag am Vorlesewettbewerb der Deutschen Botschaft teilnehmen sollten. Und dann gab es noch eine dritte Gruppe: Schüler des Gymnasiums Remzi Ademaj aus Prizren, die ebenfalls neben Kandidaten aus Prishtina an dem Wettbewerb teilnahmen.

Als wir an diesem warmen Tag in der Bibliothek der Universität von Prishtina ankamen, wussten wir, dass mit jedem Schritt unser Lohn für die harte Arbeit näher kam. Das alles dank Herrn Purschwitz, der uns ständig motiviert hatte, nicht aufzugeben.

Aber bevor wir unsere Urkunden bekamen, hörten wir uns beim Vorlesewettbewerb die interessante Geschichte von Rumo, dem Wolpertingerwelpen, an, die von den Kandidaten vorgelesen wurde. Alle waren gut, und trotz der Aufregung haben sie alle ihr Bestes gegeben. Doch nicht jeder kann gewinnen! Als der erste Teil des Vorlesewettbewerbes beendet war, benannte die Jury - Vertreter der Österreichischen, Schweizerischen und Deutschen Botschaft in Kosovo - die Sieger der Plätze 10 bis 4, darunter auch Schüler des Loyola-Gymnasiums.

Die besten drei Schüler mussten dann noch einmal vor der Jury und uns vorlesen. Danach kam die Jury zum Ergebnis, dass der dritte Platz an Diellza Kamberaj ging, eine Schülerin aus dem Loyola-Gymnasium, der zweite Platz an Ramadan Gashi, ein Schüler aus dem Gymnasium Eqrem Çabej in Prishtina. Den ersten Platz errang ebenfalls eine Schülerin aus unserer Schule, die hervorragend gelesen hatte, und das war Rina Celina.

Danach war es endlich so weit, jetzt waren wir an der Reihe. Zuerst hielt Herr Purschwitz eine Rede über uns, die Schüler des Leistungskurses, was wirklich berührend und bedeutungsvoll war. Danach sprach Frau Milena Tutsch, die Leiterin der Kulturabteilung der Deutschen Botschaft in Kosovo sowie unsere Mitschülerin, Anda Gjini. Nach den Reden wurden unsere Namen vorgelesen und jeder bekam sein Diplom, dazu noch ein Buchgeschenk als Andenken.

Die gesamte Veranstaltung wurde von unserer Mitschülerin Fjolla Hoxha moderiert; zur Auflockerung sangen wir zwischen den einzelnen Programmteilen vorher einstudierte Lieder. Dieser Tag war für uns alle sehr wichtig, mit emotionalen Momenten und unvergesslich.

I decided to do something else this year ... Prof. Myrvete Sopaj

I decided to do something else this year, something that would deal with everyday matters of our society, something that would trigger children's curiosity and simultaneously engage them in acquiring new things and facts to be found in their nearest surrounding.

First of all the input they will be exposed to would have to be elaborated and studied by them in person. Then, we would have to go on checking and choosing the most appropriate material to their age.

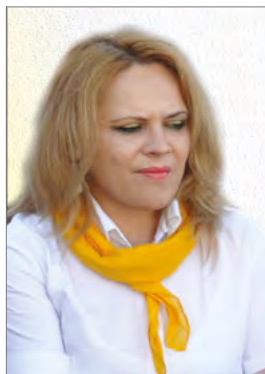
Secondly we would carry on checking comprehension, selecting the materials of the input by importance and significance.

Finally, we would try to reduce the stress. How? By gradually starting with the preparation of the Power Point Project and inclusion of the pictures. On the whole, we would look more closely at everything associated to our task. As far as speaking is concerned we would try to use key words to remind us what we are going to talk about. Speaking would be done in English, after all they are studying English. And at last a surprise activity was announced to be carried out by me.

The outcomes?

I started with "This is London". Students didn't know what I was going to talk about. I did this in order to reduce their stress by putting myself in an equal place with them and present the topic as the first one to seize the "battle field". Maybe this would help them in the very last remaining minutes before the starting of the program. My intention was to also motivate them, make them develop self-esteem. One another purpose of mine was to give the parents an opportunity to see an example of an English lesson in our school.

I think that everything to be done in the school and in the authentic reality outside of the school, is to be done by bearing in mind a certain meaningful purpose. In our case we had fun and by having fun we unconsciously acquired things like the story behind Loyola. How was Loyola created? Whose idea was it? What are we doing at the moment in Loyola? Where do we live? How did we come up to live in this now free

country? What is the actual situation in our country? What did we achieve after the independence? What is to be done, yet? What are our rights? And lastly, what the means of communication are.

Is a presentation a way of communicating to each other? What is important to have an effective communication? Is it the eye contact? Is it important to be prepared if we want to speak our thoughts in front of an audience? (Teachers should come prepared in a classroom if they want to conduct a process of teaching). Are we most likely to have less stress and master the art of teaching if we train and know certain required things in advance?

I think the best answers to these questions are to be answered by students. In my opinion I think that the wise Latin saying was not to be said in vain "Repetitio est mater studiorum". And if you are finally good at something take the challenge of trying new things out.

Only by permanent study you will catch up with the youth, you will be "up to date" for "If one stops wanting to be better he already stopped being good".

Probleme të përshtatjes në gjini të përcaktorëve të emrave të dygjinishëm

Prof. Xhafer Beqiraj

Dygjinishmëria e emrave është një dukuri gjuhësore, e cila shfaqet në disa gjuhë indoeuropiane, që prej kohësh ka tërhequr vëmendjen e gjuhëtarëve. Kjo dukuri shpërfaqet në gjuhë si italishtja, rumanishtja, sllovakishtja, çekishtja dhe shqipja. Në secilën nga këto gjuhë, emrat e kësaj klase në njëjës dalin mashkullorë, por me të kaluar në shumës femërorizohen. Kjo dukuri njihet si dygjinishmëri (ambigjenci). Emrat që hyjnë në klasën e ambigjenëve, emërtojnë kryesisht jofrymorë, sende a nocione abstrakte, si p.sh.: *element-i – element-e, vend-i – vend-e, qytet-i – qytet-e, kryeqytet-i – kryeqytet-e, breg-u – brigj-e, lloj-i – lloj-e, send-i – send-e, djep-i – djep-e* etj.; *vaj-i – vajra, fshat-i – fshatra, drithë-i – drith-ëra, ujë-i – uj-ëra, lesh-i – lesh-ra, mall-i – mall-ra, të qeshura* etj.

Në këtë klasë bëjnë pjesë edhe disa emra që emërtojnë genie të gjalla, si p.sh.: *personazh – personazhe, ekuipazh – ekuipazhe, personalitet – personalitete, ekip – ekip-e; insekt – insekte, bakter – baktere, virus – viruse, mikrob – mikrobe* etj. Pra, në gjuhën shqipe, emra ambigjenë dalin emrat mashkullorë (një grup i të cilëve në origjinë kanë qenë asnjans) që e formojnë shumësin me prapashtesat trajtëformuese *-e* dhe *-ra*.

Në gramatologjinë shqiptare, kjo klasë emrash ka qenë problematike për sa i takon gjinisë së përcaktorëve mbiemra që duhet të marrin në shumës. Në praktikën e ligjërimit hasen të dy përdorimet: me mbiemrin në gjininë femërore, po edhe në gjininë mashkullore. Këtë e ka vënë në dukje i pari Samiu, i cili në "Shkronjëtores" e tij pohon se ka disa emra mashkullorë të cilëve "shumësi u bëhet" edhe mashkull edhe femër, si: ky mal, këta male a këto male; ky emër, këta emëra e këto emëra".

Këtë dukuri e gjejmë të trajtuar edhe në gramatikën e I. D. Sheperit, të at J. Rrotës, K. Cipos etj. Një studim të veçantë i ka kushtuar Akademike Sh. Demiraj në punimin me titull "Rreth ndërrimit të gjinisë së emrave në shumës në shqipe vështruar edhe në përjasje me rumanishten", në të cilin e ka parë dygjinishmërinë e emrit në shqipe nga pikëpamja diakronike e sinkronike, po edhe krahasuar me disa gjuhë indoeuropiane. Sipas tij, kjo dukuri është relativisht e vjetër (paraletare) dhe një zhvillim i brendshëm i shqipes, duke mohuar ndikimin e rumanishtes dhe të latinishtes në shfaqjen e saj. Për lindjen e kësaj dukurie, sipas tij, kanë ndikuar dy faktorë: zhdukja e vijës së kufirit të gjinive tek emrat e jofrymorëve dhe analogjia.

Dygjinishmëria e emrave ka qenë më e përhapur në dialektin e Veriut, duke u dëshmuar që tek autorët e vjetër, kurse në toskërishte është përhapur më vonë. Duke qenë një dukuri që mori shtrirje në tërë truallin e shqipes, ambigjenia u pranua si normative në gjuhën standarde. Mirëpo studiues të ndryshëm, si para normimit të shqipes, ashtu edhe pas tij, kanë pasur e vijnë të kenë qëndrime të ndryshme lidhur me çështjen në fjalë. Ndër gjuhëtarët që kanë qenë kundër pranimit si normë të dygjinishmërisë ose që kanë vënë në dukje problemet që sjell zbatimi i normës në përdorimin e mbiemrave që shoqërojnë emra në shumës të kësaj

klase, janë Gj. Pekmezi, J. Rrota, S. Riza, A. Dhrimo dhe, së fundi, edhe R. Memushaj.

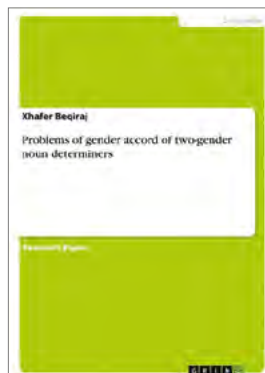
Duke marrë shkas nga këto kundërshtime e dyshime, në këtë trajtesë do të ndalemi në aspektin sinkronik të kësaj dukurie, në një përpjekje modeste për të vënë në dukje vështirësitë e përshtatjes së emrave ambigjenë me mbiemra, përemra e numërorë, qoftë kur këta dalin në funksion të përcaktorit, qoftë kur përdoren në funksion anaforik dhe predikativ në një fjali a periudhë. Vështirësia e përshtatjes del si në gjuhën e folur, ashtu edhe në atë të shkruar. Kështu, janë të shpeshta përdorime të tilla, si: *materiale elektrikë, nuk ka male më të lartë..., fshatra fushorë, lista e elementeve kimikë, ...ka shumë monumente historikë* që kanë mbërritur në ditët tona, *Ikea do të shesë panele diellorë në Britaninë e Madhe! I ftohti izoloni më tej fshatrat malorë të mbuluar nga dëbora, Fakte dhe dokumente historikë që dëshmojnë lidhjen e Ismail Qemalit me...* etj. Do të duhej që këta emra të dygjinishëm t'i kishin përcaktorët në gjininë femërore, *dmth. male më të larta, fshatra fushore/malore, elemente kimike, monumente historike, panele diellore, dokumente historike*.

Por problemet që paraqet dygjinishmëria nuk përfundojnë me kaq. Nëpër shkrime të ndryshme dhe në ligjërimitin e përditshëm kemi vënë re lëkundje në përshtatjen në gjini edhe te mjaft emra që nuk janë të dygjinishëm, si p.sh. kuadër, teatër etj. Këta emra të gjinisë mashkullore nuk janë të dygjinishëm, megjithatë në shumës i gjejmë të përdorur si të tillë, duke u dhënë përcaktorë në gjininë femërore, p.sh.: *Kuadrot e reja stopohen që të jenë pjesë e stafit; Hekurudhat e Kosovës po investojnë në kuadrot e reja; kuadrot e reja drejtuese; kishte nevojë për kuadro të reja profesioniste; Vajtja ime në Kuç u mirëprit nga kuadrot drejtuese; Në këtë shkollë u përgatitën kuadrot e para të gjuhës shqipe* etj. Po kështu ndodh edhe me emrin teatër, p.sh.: *Borovci po e bën punën e saj në njërin prej teatrove më të njohura në Pittsburg; Tri shfaqje në një nga teatrot e njohura në Paris* etj. Të dy këta emra edhe në shumës duhet të përcaktohen nga mbiemra fjalë përcaktuese në gjininë mashkullore, sepse nuk e bëjnë shumësin as me *-e* dhe as me *-ra*. Pra, do të duhej: *kuadro të rinj, kuadro drejtues, kuadro profesionistë, kuadrot e parë* etj.; *apo në njërin nga teatrot e njohur, teatrot e njohur*.

Përveç emrave të mësipërm, na del se edhe emra të tjerë mashkullorë joambigjenë, kryesisht emra që e bëjnë shumësin me prapashtesën *-a*, si p.sh.: *brez/breza, gol/gola, gërshet/gërsheta, hap/hapa, interes/interesa, libër/libra, nerv/nerva, mekanizëm/mekanizma, organizëm/organizma, rresht/rreshta, tip/tipa, term/terma* etj., shfaqen si të dygjinishëm në të dy format e ligjërimit. P.sh.: edhe *interesat kombëtare*, edhe BE-në; Gruovski bëri thirrje për bashkim për *interesat shtetërore dhe nacionale*; ...është njëra nga objektivat e auditorit; ...në përmbushjen e objektive të parapara; u përruan librat e botuara; Qeveria ka marrë vendim për rishikimin e të gjitha librave, të cilat nxisin ndasi dhe urretje; Ai tha se librat e reja të historisë në Kosovë do të jenë të gatshme...; të gjitha organizmat e gjalla kanë qelzën...; Ajo kërkon që qeveria të forcojë të gjitha mekanizmat për të siguruar zbatim të saktë; flok/flokë, Debat i pardjeshëm në Komisionin e ligjeve ishte padyshim një spektakël i tepërt, një episod bajat, ku nervat e lodhura flasin me zë të lartë; lekë të reja; lekë të vjetra; Termat e përdorura në këtë statut kanë të njëjtin kuptim me ato të për-

Probleme të përshtatjes në gjini të përcaktorëve të emrave të dygjinishëm

caktuara në nenin 2 të ligjit....; Termat e vjetra bartin në vet-vete lashtësinë; ...hoqi petkat e bardha, petkat tradicionale; Jam i lumtur me golat e shënuara; Këtu mund t'i shikoni shtatë golat e shënuara në ndeshjen ndërmjet dy ekipeve; Këto janë disa tipe, të cilat gjenden rrallë... etj. Në të gjitha këto raste, emra mashkullorë joambigjenë në shumës përdoren gabimisht me përcaktorë të gjinisë femërore. Në këto fjali, mbiemrat dhe përemrat duhet të jenë të gjinisë mashkullore, qoftë kur janë në funksion të përcaktorit të një sintagme, qoftë në funksion anaforik a predikativ. Për shembull: interesat kombëtarë; interesat shtetërorë; njëri nga objektivat; ... e të gjithë librave, të cilët...; librat e rinj; librat e botuar; të gjithë organizmat; nervat e lodhur; termat e vjetër; flokë të gjatë; golat e shënuar; lekë të rinj/ të vjetër; këta janë disa tipa, të cilët... etj.

Lëkundje të shpeshta gjejmë edhe gjatë përdorimit të përemrave të pacaktuar njëri, asnjëri, kur lidhen me një emër të dygjinishëm, p.sh.: Gjilani është **njëra** nga shtatë qytetet e mëdha të Kosovës. Ai shprehet i bindur se **asnjëra** nga konkluzionet e Cooper-it nuk e prekin sovranitetin e Kosovës etj. Në fjalitë e lartshënuara, përshtatja në gjini është jo e drejtë, sepse përemri "njëri" (a asnjëri nga dy sendet a nocionet), në këtë rast, tregon vetëm një send a nocion nga dy ose disa sende a nocione të të njëjtit lloj. Prandaj ky përemër duhet të jetë i gjinisë mashkullore, sepse emrat qytete, konkluzione në numrin njëjës janë të gjinisë mashkullore (p.sh. njëri qytet nga shtatë qytetet dhe asnjëri konkluzion nga konkluzionet e dhëna).

Sikundër e vumë në dukje, shkeljet e mësipërme të normës hasen jo vetëm në ligjërimin e folur, por edhe të shkruar, jo vetëm në folës të thjeshtë pa formim gjuhësor (të pashkollë ose me arsim tetëvjeçar), por edhe te folës që kanë kulturë gjuhësore dhe përvojë të gjatë në të shkruar, madje gabimet e llojit të fundit edhe te vetë gjuhëtarët. Fakte të tilla provojnë norma e përshtatjes së përcaktorëve me emra të dygjinishëm që është ende larg kristalizimit të saj dhe se pranimi i dygjinishmërisë e ka ndërlikuar edhe më shumë punën [...]

Fragment i shkëputur nga punimi studimor
Problems of gender accord of two-gender noun determiners
Xhafer Beqiraj,
Grin Verlag, München, 2014

Gjermanishtja si lëndë e re Erza Gashi – XI d

Vitin e kaluar kam filluar të mësoj gjermanisht për herë të parë. Të mësoj një gjuhë të re është diçka që kam dashur gjithmonë dhe kjo ka qenë njëra ndër arsyet që më ka bërë të zgjedh këtë shkollë. Mirëpo në fillim

gjermanishtja nuk më pëlqente, sepse theksoi më dukej shumë i vështirë. Gjithmonë më ka pëlqyer ta dëgjoja gjermanishten, por ta mësoja dhe ta flisja nuk ishte një kënaqësi e madhe.

Falë ambientit të këndshëm të shkollës, marrëveshjes së shkëlqyer mes profesorit dhe ne, nxënësve, si dhe metodat e mësimi shumë të përshtatshme që profesori përdorte, më ndihmuan shumë si fillestare, që të përvetësoja gjuhën. Gjersa koha kalonte dhe mësoja çdo ditë e më shumë, vështirësitë largoheshin dalëngadalë. Tani gjermanishtja më pëlqen shumë, dhe mendoj se jemi shumë me fat që e kemi këtë lëndë në shkollën tonë.

Ekskursioni në Kroaci

Aty ky gërshetohen bukuritë natyrore e trashëgimia kulturore

Arbnora Duhanaj - XII c

Pas shumë angazhimesh për një sukses sa më të mirë, ne kishim nevojë për një ekskursion, kështu vendosëm që së bashku të kalonim gjashtë ditë në bregdetin e Kroacisë.

Gjatë ditëve sa qëndruam në Kroaci, kemi vizituar shumë vende interesante. Natyra dhe bukuritë e tjera, të cilat syri ynë i vështronte, nuk do të ishin të njëjta pa argëtimin e të qeshurat tona gazmore. Edhe pse rruga e gjatë na shkaktoi lodhje, ne akoma e ruanim energjinë për të vizituar qytetet e bukura kroate.

Ne, së bashku me profesorët tanë, vizituam Splitin, Makarskën, Gradacin dhe rrugës për kthim në Kosovë, e vizituam edhe qytetin magjepsës, Dubrovnikun. Nuk dua ta harroj as udhëtimin me anije, i cili ishte me të vërtetë një udhëtim i bukur dhe me vlerë. Edhe pse disa nga ne kishin frikë të hipnin në anije, e ndryshuan mendimin dhe frika që e kishin në fillim, u shua kur e panë anijen aq të bukur dhe të madhe. Në Split disa nga ne vizituam edhe pallatin e Dioklecianit, ku bëmë shumë fotografi dhe pamë shumë gjëra të cilat më heret ishin vetëm në imagjinatën tonë. Nganjëherë ishte shiu, që nuk na lejonte të dilnim në bregdet, por që pushonte kohë pas kohe dhe lejonte diellin të dilte e të na buzëqeshte me rrezet e tij të bukura.

Dua ta përmbyll këtë përshkrim me një fjali e cila brenda vetes mban shumë momente të bukura e të paharrueshme. Krenohem që isha pjesë e Loyola-Gymnasium për tre vjet me radhë, ndërsa ky ekskursion do të jetë kujtimi i cili do t'i prijë valles së kujtimeve të mia si nxënës e kësaj shkolle.

Wherever there is a teenager, there is trouble ...

Andrra Nurkollari - X b

As everyone knows, the teenage years are the toughest years of youngsters. Just exactly as I'm feeling right now: sleepy, moody and tired, you can tell I'm a common teenager. We don't wish to do the things we are told to, teenagers don't like being subdued, they like sleeping in inappropriate times (exactly what I want to do right now). To sum up, all these things I mentioned above lead to a misunderstood trouble.

I know that our teachers, parents and relatives have been teens too, but it just seems to me that they've been having so much going on in their lives, that they've actually forgotten how it feels to be one. And this very thing is the main reason why every our step looks like a trouble to them. But then isn't it pathetic how they could forget their years of youth, their first loves, their first parties where they lost their innocence by having their first drink, their first broken school rule or maybe even their first kiss?

I do only know that I don't wish to forget these things when I'm their age. A trouble or not, I want these moments to sink deep in my memory because memories warm you up from the inside. But they also tear you apart.

When the day comes, I want to be that cool mother who understands her children and not the one who judges her son for coming home drunk because he didn't know that he shouldn't have mixed beer with liqueur. I want to be the mother who tells him the following morning what he is allowed to drink, and that he can tell me every single thing he thinks is a trouble. An understanding mother is exactly what I want to be, when the day comes.

I don't want my children to be afraid of 'troubling' as you call them, because the more you judge a teenager, the more he'll rebel and act the same. Not because he wants it, but his consciousness is programmed that way. Teenagers do not like being told what to do; they like being led by an understanding mature person. And being that mature person is actually on top of my wish list.

Schule

Das Deutsche Sprachdiplom und der Deutschunterricht am Loyola-Gymnasium Prizren Richard Purschwitz, Fachschaftsberater ZfA

Das Loyola-Gymnasium in Prizren ist eine von vier kosovarischen Partnerschulen im Rahmen der PASCH-Initiative der Bundesrepublik Deutschland. Von diesen vier "PASCH-Schulen" sind das Gymnasium Eqrem Çabej in Prishtina und eben das Loyola-Gymnasium auch DSD-Schulen, das heißt Schulen, an denen das Deutsche Sprachdiplom der Deutschen Kultusministerkonferenz abgelegt wird.

Unter allen ca. 1.100 DSD-Schulen weltweit hält das Loyola-Gymnasium einen Spitzenrang inne, was die Anzahl der Diplome pro Einzelschule bzw. Schülerstärke angeht. Es werden pro Jahr ca. 20-30 DSD-II-Diplome erreicht (auf den Niveaustufen B2 bzw. C1) und um die 80 DSD-I-Diplome (Niveaustufen A2 bzw. B1). Bei einer Schülerzahl von knapp 700 in den Jahrgangsstufen VI bis XII sind dies beeindruckende Ergebnisse. Grundsätzlich hat jeder Schüler des Loyola-Gymnasiums die Chance, an der DSD-Prüfung teilzunehmen, auch die so genannten "Quereinsteiger", die erst in der Jahrgangsstufe X, nach dem Besuch staatlicher kosovarischer Schulen, mit dem Deutschunterricht beginnen.

Feierliche Übergabe der DSD-I-Diplome im September 2014 mit Schulleiter P. Walter Happel SJ, Milena Tutsch (Kultur- und Pressereferentin der Deutschen Botschaft Prishtina) und Fachschaftsberater Richard Purschwitz

auf fünf Wochenstunden erhöht. Inhaltliche und thematische Grundlagen des Unterrichts sind sowohl das kosovarische Curriculum Deutsch als auch der Rahmenplan Deutsch der ZfA, der in schuleigene Arbeitspläne "heruntergebrochen" wurde.

Mit Beginn der Jahrgangsstufe VIII werden klassenübergreifende Leistungsklassen mit besonders begabten und leistungswilligen Schülern eingerichtet, in denen im Vergleich zu den "Grundkursklassen" schneller und vertiefter vorgegangen wird. Auch die Leistungserhebungen sind in diesen Klassen anspruchsvoller. Ziel der Schüler in diesen Klassen ist das DSD II, welches in der Jahrgangsstufe XII abgelegt werden soll. In der Jahrgangsstufe X soll

Shkolla

Diploma e gjuhës gjermane dhe mësimi i gjuhës gjermane në Loyola-Gymnasium Richard Purschwitz, Këshilltar profesional i ZfA

Loyola-Gymnasium është njëra nga katër shkollat partnere të Kosovës në kornizën e iniciativës PASCH të Republikës së Gjermanisë. Nga këto katër të ashtuquajtura "shkolla PASCH" Gjimnazi Eqrem Çabej në Prishtinë dhe po ashtu Loyola-Gymnasium, janë edhe shkolla DSD, që do të thotë në këto shkolla organizohet edhe provimi për diplomën e gjuhës gjermane nga Konferenca e Ministrive të Arsimit të Gjermanisë.

Në mesin e rreth 1.100 shkollave DSD, në mbarë botën Loyola-Gymnasium mban pozicionin udhëheqës në lidhje me numrin e diplomave të shpërndara për çdo shkollë, në aspektin e shkallës së njohurive të nxënësve. Për çdo vit merren rreth 20-30 diploma të nivelit të DSD II (në nënkupton nivelin B2, gjegjësisht C1), dhe rreth 80 diploma të nivelit

DSD I (që nënkupton nivelin A2, gjegjësisht B1). Këto janë rezultate mbresëlënëse në një numër të përgjithshëm prej 700 nxënësve, nga klasat e VI - XII-ta. Në parim çdo nxënës i Loyola-Gymnasium ka shansin të jetë pjesëmarrës në provimin DSD, gjithashtu edhe nxënësit e ardhur nga shkollat publike dhe të cilët fillojnë me mësimin e gjuhës gjermane nga klasa e X-të.

Në vitin shkollor 2013/2014, kishim 22 pjesëmarrës në provimin DSD-II dhe 80 pjesëmarrës në provimin DSD-I, të cilat teste gjithashtu kaloi provimin një numër i madh. Përveç këtyre duhet të shtojmë edhe 24 pjesëmarrës, në testin krahasues ndërkombëtar, i cili është një provim i standardizuar i nivelit A2, të ZfA (Qendra për Mbikqyrjen e Shkollave Partnere jashtë shtetit), provim ky i organizuar dhe mbajtur nga profesorët e aktivitetit profesional të gjuhës gjermane, të cilët edhe i kanë korrigjuar këto teste.

Organizimi i mësimdhënies së gjuhës gjermane

Nga klasa e gjashtë, gjuha gjermane mësohet si gjuhë e huaj me katër orë në javë. Në disa klasë (si për shembull klasat e dhjeta, të cilat vijnë rishtas tek ne), vitin 2013/14, është rritur fondi i orëve në pesë. Përmbajtja tematike dhe baza e mësimi janë si kurrikulum i kosovar për gjuhë gjermane, poashtu edhe plani kornizë i gjermanishtes i paraparë nga ZfA, të cilat janë adaptuar në planprogramet e shkollës.

Dorëzimi ceremonial i DSD-diplomave në shtator 2014, me drejtorin A. Walter Happel, Milena Tutsch (Zyrtare për Kulturë pranë Ambasadës Gjermane në Prishtinë) dhe këshilltari profesional Richard Purschwitz

Schule

Das Deutsche Sprachdiplom und der Deutschunterricht am Loyola-Gymnasium Prizren

das DSD I geschrieben werden; die Grundkursklassen ziehen hier ein Jahr später nach.

Geplante Umstrukturierungen

Um die Zahl der DSD-I-Diplome einerseits zu stabilisieren, andererseits die Zahl der DSD-II-Diplome mittelfristig zu erhöhen, ist geplant, ab dem Schuljahr 2014/15 das bewährte Leistungsklassensystem zu modifizieren. Es sollen nunmehr zwei Leistungsklassen in der Jahrgangsstufe VIII gebildet und das DSD I von der Klasse X auf die Klasse IX vorgezogen werden. Hintergrund sind leichte Änderungen des Prüfungsformats beim DSD II in den Teilkompetenzen Mündliche Kommunikation und Schriftliche Kommunikation, die es sinnvoll erscheinen lassen, die Vorbereitungszeit auf das sehr anspruchsvolle DSD II zu verlängern. Dies bedeutet für das Umstellungs-Schuljahr 2014/15, dass wir voraussichtlich ca. 120-130 DSD-I-Prüfungen zu bewältigen haben werden. Dies ist eine enorme Herausforderung, der wir uns gerne stellen.

Die Fachschaft Deutsch

Im Schuljahr 2013/14 hatten wir die erfreuliche Situation, dass neben dem Fachschaftsberater der ZfA auch noch eine weitere Lehrkraft aus Deutschland am Loyola-Gymnasium tätig war. Karina Rieckhoff, Landesprogramm-Lehrkraft aus Mecklenburg-Vorpommern, verstärkte unser Team um den Fachschaftsleiter Neki Jahaj, dem Fachschaftsberater und den vier weiteren Ortslehrkräften. Leider konnte Frau Rieckhoff nur ein Jahr an unserer Schule bleiben, da ihre Verbeamtung in ihrem Bundesland an eine Rückkehr dorthin geknüpft war. Für das Schuljahr 2014/15 hat Shpresë Zeka, eine junge Kollegin aus Prizren, ihren Platz eingenommen. Dennoch bemüht sich die Fachschaftsberatung, für die nächsten Schuljahre wieder eine Lehrkraft aus Deutschland für das Loyola-Gymnasium zu gewinnen.

Die Fachschaft Deutsch trifft sich regelmäßig zu Fachschaftssitzungen sowie fachlichen und koordinativen Austauschen. Auch das Angebot gegenseitiger Hospitationen, wechselseitige Stellungnahmen zu Leistungserhebungen und schulinterne Weiterbildungen gehören zum selbstverständlichen Repertoire der fachschaftsinternen Zusammenarbeit.

Aktivitäten

Neben dem bereits etablierten Schüleraustausch des Loyola-Gymnasiums mit dem Friedrich-List-Gymnasium in Gemünden (Unterfranken) gibt es seit dem Schuljahr 2013/14 eine weitere Schulpartnerschaft mit Deutschland. Im Anschluss an eine Schulpartnerbörse in Bonn im November 2013, auf der der Fachschaftsberater entsprechende Kontakte geknüpft

Shkolla

Diploma e gjuhës gjermane dhe mësimi i gjuhës gjermane në Loyola-Gymnasium

Me fillimin e vitit shkollor ndahen klasët e teta dhe nga to formohen kurset e avansuara me nxënës të talentuar dhe të angazhuar, me të cilat në krahasim me nxënësit e kursit bazë të punohet më shpejtë dhe më intenzivisht. Testimi i performancës në këto klasa ka kërkesa më të larta. Qëllimi i nxënësve në këto klasa është diploma DSD II, e cila mund të parashtrahet në klasën e XII-të. Në klasën e X-të, duhet të pajisen me diplomën DSD I; nxënësit e kursit fillestar, e marrin këtë një vit më vonë.

Ristrukturimi i planifikuar

Në mënyrë që të stabilizohet numri i diplomave të DSD I, nga njëra anë dhe në anën tjetër për të rritur shansat për diplomën e arritjes mesatare DSD II, nga viti shkollor 2014/15, është planifikuar të modifikohet sistemi i kurseve të avansuara. Tani janë formuar dy kurse të avansuara në klasën e VIII-të, dhe ku provimi për diplomën e DSD I, për këto kurse është tërhequr nga klasa e X-të në klasën e IX-të. Kjo është menduar kështu, pasi që janë bërë ndryshime në formatin e provimit për diplomën e DSD II, në pjesën e aftësive me gojë dhe me shkrim, dhe është parë si e arsyeshme që të zgjatet koha e përgatitjes për provimin e diplomës DSD II. Kjo do të thotë që në ndryshimin e vitit shkollor 2014/15, është planifikuar të kemi diku rreth 120-130 provime për diplomën e DSD I. Kjo është një sfidë enorme, të cilën e pranojmë me gjithë qejf.

Aktivi i gjuhës gjermane

Në vitin shkollor 2013/14, kishim një situatë të kënaqshme, përveç këshilltarit profesional të dërguar nga ZfA, në Loyola-Gymnasium, ishte dërguar edhe një mësimdhënëse gjermane nga Gjermania. Karina Rieckhoff, mësuese e programit vendor, nga Mecklenburg-Vorpommern e kishte përforcuar ekipin tonë në përbërje të udhëheqësit të aktivitetit Neki Jahaj, këshilltarit profesional dhe katër profesorëve tjerë vendorë. Fatkeqësisht zonja Rieckhoff mundi të qëndrojë vetëm një vit në shkollën tonë, pasi që ajo u detyrua të kthehej në Gjermani, përshkak të zyrtarizimit profesional. Në vend të saj ka ardhur zonja Shpresë Zeka, një kolege e rga Prizreni, për vitin shkollor 2014/15. Këshilltari profesional është duke u munduar që për vitet e ardhshme shkollore të sjellë në Loyola-Gymnasium një mësimdhënëse nga Gjermania.

Aktivi profesional i gjuhës gjermane organizon mbledhje të aktivitetit rregullisht, si dhe për të bërë shkëmbime profesionale dhe koordinuese. Pjesë e një repertoari të vetkuptueshëm të bashkëpunimit të brendshëm profesional, janë gjithashtu oferta e hospitimeve të ndërsjellta, shkëmbimi i ndërsjellë i opinioneve për ngritjen e performancës në punë dhe mësimi i vazhdueshëm brenda shkollës.

Schule

Das Deutsche Sprachdiplom und der Deutschunterricht am Loyola-Gymnasium Prizren

hatte, ist eine Partnerschaft mit dem Gymnasium Blankenese in Hamburg entstanden.

15 Loyola-Schüler fuhren im April 2014 nach Hamburg, wo sie in Gastfamilien untergebracht waren. Ein abwechslungsreiches und anspruchsvolles Programm in der Schule und auch in der Stadt Hamburg führte, natürlich zusammen mit zahlreichen Freizeitaktivitäten, zu einer großartigen Erfahrung für die Teilnehmer. Im Oktober 2014 fand der Gegenbesuch der Hamburger Gruppe in Prizren statt. Für das selbe Schuljahr 2014/15 wird auch bereits die zweite Austauschbegegnung anvisiert. Dieses Mal soll die Teilnehmerzahl sogar noch deutlich erhöht werden.

Eine weitere wunderbare Aktivität war das kosovarisch-mazedonische Sprachcamp in Popova Shapka in den mazedonischen Sharri-Bergen, das im Oktober 2013 durchgeführt wurde. Je 16 Schüler aus Mazedonien und Kosovo bereiteten sich, unter Anleitung ihrer Deutschlehrer, in einer abgeschiedenen Umgebung auf die Prüfung zum Deutschen Sprachdiplom vor. Trotz der vielen Arbeit und der hohen Konzentration, die den Schülern dabei abverlangt wurde, war dieses Camp, das zu 100% von der ZfA finanziert wurde, ein großartiges Gemeinschafts-erlebnis für die jungen Leute aus zwei Ländern und ein voller Erfolg.

Ein Highlight der Fachschaftsberater-Tätigkeit sind die DAAD-Stipendien für ein vollständiges Grundstudium in Deutschland. Auch im Schuljahr 2013/14 sind von den weltweit lediglich 120 Stipendien wiederum zwei nach Kosovo gegangen. Arta Siqeca und Indrit Gashi, die beiden erfolgreichen Bewerber, studieren mittlerweile an den Studienkollegs in Marburg/Gießen bzw. in Karlsruhe.

Schließlich konnte die Kollegin Isme Hoxha für ein dreiwöchiges Landeskundeseminar der ZfA nach Köln bzw. Bovenden (Niedersachsen) vermittelt werden. Neben den bereits traditionellen PAD-Fortbildungen für Ortskräfte, die jedes Jahr im Herbst stattfinden, ist dies eine weiteres Beispiel für lobenswertes Weiterbildungs-Engagement der Deutschlehrkräfte am Loyola-Gymnasium.

Shkolla

Diploma e gjuhës gjermane dhe mësimi i gjuhës gjermane në Loyola-Gymnasium

Aktivitetet

Përveç krijimit të shkëmbimit të nxënësve të Loyola-Gymnasium me Friedrich-List-Gymnasium nga Gemünden (Unterfranken), që nga viti shkollor 2013/14, bëhet edhe një partneritet i ri shkollorë me Gjermaninë. Nga një panair i partneritetit të shkollave në Bonn, në nëntor të vitit 2013, në të cilin këshilltari profesional kishte lidhur kontakte përkatëse, rrjedhimisht është një partneritet me Gjimnazin Blankenese në Hamburg. Në prill 2014, udhëtuan 15 nxënës të Loyolës për në Hamburg, të cilët u akomoduan atje nëpër familjet nikoqire. Një program i larmishëm dhe sfidues në shkollë dhe poashtu në qytetin e Hamburgut, natyrisht së bashku me shumë aktivitete të lira, bëri që pjesëmarrësit të bëjnë një përvojë të shkëlqyeshme. Në tetor 2014, nxënësit nga Hamburgu do t'ua kthejnë vizitën nxënësve tanë në Prizren. Në të njëjtin vit shkollor 2014/15, tanimë është në shënjestër shkëmbimi tjetër. Këtë vit madje, do të rritet dukshëm numri i pjesëmarrësve.

Një aktivitet i mrekullueshëm ishte natyrisht edhe i ashtuquajturit kamp gjuhësor kosovaro-maqedonas, në Popova Shapka në Malet e Sharrit të Maqedonisë, i cili u realizua në tetor të vitit 2013. Nën udhëheqjen e mësimdhënësve të tyre të gjuhës gjermane, 16 nxënës nga Maqedonia dhe 16 nga Kosova, në një mjedis të distancuar u përgatitën për provimin e diplomës së gjuhës gjermane. Pavarësisht punës së madhe dhe koncentrimit të lartë, që u kërkuar nga nxënësit, ky kamp i financuar 100 % nga ZfA, ishte një përjetim i shkëlqyer i përbashkët për të rinjtë e dy vendeve, dhe i cili ishte një sukses i plotë.

E arritura kulminante e aktivitetit të këshilltarit profesional janë bursat e DAD, për studimet bazë të plota në Gjermani. Gjithashtu në vitin 2013/14, prej vetëm 120 bursave nga e tërë bota, dy i janë ndarë Kosovës. Arta Siqeca dhe Indrit Gashi, të dy kandidatë të suksesshëm, po studiojnë tanimë në kolegje në Marburg/Gießen gjegjësisht në Karlsruhe.

Së fundi, kolegja Isme Hoxha, ndoqi një seminar kulturor trejavor, i cili ishte organizuar nga ZfA në Köln gjegjësisht në Bovenden (Niedersachsen). Përkrah trajnimeve të vazhdueshme tradicionale nga PAD për stafin vendor, të cilat mbahen çdo vjeshtë, është për t'u lavdëruar një shembull tjetër i angazhimit të vazhdueshëm të mësimdhënësve të gjuhës gjermane në Loyola-Gymnasium.

Schule

Seminar für Ortslehrkräfte an Sprachdiplomschulen 07. - 25.07.2014 in Köln und Bovenden Prof. Isme Hoxha

Das Loyola-Gymnasium bietet nicht nur Schülern die Möglichkeit, sich in verschiedener Hinsicht weiterzubilden, sondern auch den Lehrerinnen und Lehrern wird diese Chance geboten. Als Deutschlehrerin bekam ich dieses Jahr eine Einladung vom Bundesverwaltungsamt - Zentralstelle für das Auslandsschulwesen - in Köln zu einem Seminar, an dem auch 26 andere Lehrkräfte aus der ganzen Welt teilnahmen. Das war zugleich auch eine große Herausforderung für mich, denn ich wollte meine Schule und mein Land natürlich von der besten Seite präsentieren.

Dieses Seminar begann in der Zentralstelle für das Auslandsschulwesen. Am Anfang bekamen wir eine allgemeine Einführung in das Deutsche Sprachdiplom (DSD) der Kultusministerkonferenz der Länder. Das DSD-Team stellte uns die Prüfungsformate und Bewertungskriterien im Prüfungsteil "Schriftliche Kommunikation" für das DSD I (A2 - B1) und DSD II (B2 - C1) vor. Als Lehrkräfte mussten wir die Modellsätze selbstständig bewerten, denn wir sollten verstehen, ob wir als Lehrer strenge oder milde Korrektoren sind. Eine Einführung in die Vergleichsarbeiten des Niveaus A1 und A2 wurde uns auch gegeben.

Die meiste Zeit verbrachten wir natürlich im Seminarraum, dennoch hatten wir auch die Möglichkeit, Köln zu besichtigen. Wir machten eine Stadtführung mit und aßen dann alle gemeinsam zu Abend. Ein Besuch bei der Deutsche Welle war ebenfalls ein Ziel des Seminars, wobei eine Führung durch das Gebäude und eine anschließende Präsentation der Webseite auf dem Programm stand.

Das Loyola-Gymnasium ist eine PASCH-Schule (Schulen: Partner der Zukunft), und deshalb erkundeten wir auch die entsprechende Webseite. Sie eröffnet Schülerinnen und Schülern weltweit Bildungsperspektiven durch das Erlernen der deutschen Sprache. Sofort nach meiner Rückkehr habe ich meine Schüler angemeldet und jetzt benutzen auch sie diese Webseite.

Die erste Woche in Köln endete mit dem Besuch im Haus der Geschichte in Bonn. Die Führung machte ein junges Mädchen. Deutschland nach dem zweiten Weltkrieg und Deutschland heute waren die wichtigsten Themen an diesem Tag.

Der zweite Teil des Seminars fand in den zwei darauffolgenden Wochen in der ländlichen Heimvolkshochschule Mariaspring in Bovenden statt. Ziel dieses Seminars war Landeskunde im DaF-Unterricht in Vorbereitung auf das DSD. Fragen wie: Was prägt unser Deutschlandbild und das unserer Schüler? Was wollen unsere Schüler über das Leben in Deutschland wissen? Was sollen sie wissen? wurden am Anfang des Seminars bearbeitet. Auch die Universität in Göttingen konnten wir besuchen, es war wirklich sehr interessant.

Als landeskundliche Projektarbeit machten wir Straßen- und Experteninterviews. Wir entwickelten Fragenkataloge und -bögen zu verschiedenen Themen, an denen Schüler interessiert sind. Themen des Projekts waren: Studium in Deutschland, öffentliche und private Verkehrsmittel für ausländische Studenten in Deutschland, Entwicklungsverlauf verschiedener Frei-

Shkolla

Seminari për mësimdhënës 07. - 25.07.2014 në Köln dhe Bovenden Prof. Isme Hoxha

Gjimnazi Loyola-Gymnasium nuk ua mundëson vetëm nxënësve kualifikimin e mëtutjeshëm, por edhe mësimdhënësve u jepet e njëjta mundësi. Këtë vit mora një ftesë nga Zyra e Administratës Federale të Gjermanisë për një seminar, në të cilin morën pjesë edhe 26 mësimdhënës të gjuhës gjermane nga e gjithë bota. Kjo ishte njëkohësisht një sfidë e madhe për mua, sepse dëshiroja ta prezantoja shkollën time dhe shtetin tim në mënyrën më të mirë.

Seminarin e filluam në Qendrën e Shkollave të Huaja në Köln. Në fillim morëm një hyrje të përgjithshme të provimit të gjuhës gjermane (DSD). Ekipi i Provimit të gjuhës gjermane (DSD) na prezantoi formatet e provimit dhe kriteret e vlerësimit në pjesën e provimit me gojë për nivelin e gjuhës DSD I (A2 - B1) dhe DSD II (B2 - C1). Ne, si mësimdhënës kemi pasur për detyrë ta bëjmë vlerësimin e testit, në mënyrë që ta kuptojmë se a jemi vlerësues të rreptë apo të butë. Poashtu na u prezantuan ecuritë e provimit të nivelit A1 dhe A2.

Megjithëse shumicën e kohës e kaluam në sallën e seminarit, kishim një pjesë të kohës në dispozicion për ta vizituar qytetin e Köln-it. Pas vizitës së qytetit darkuam të gjithë së bashku. Qëllimi i seminarit ishte gjithashtu edhe vizita në televizionin gjerman "Die Deutsche Welle", ku bëmë një shëtitje nëpër objektin e televizionit dhe më pas na u prezentua web-faqja e këtij televizioni.

Gjimnazi Loyola-Gymnasium është anëtare e shkollave PASCH (Shkollat Partnere për ardhmërinë), andaj e studiuam këtë web-faqe në hollësi. PASCH u ofron në mënyra të ndryshme nxënësve nga e gjithë bota mundësinë për t'u avancuar në gjuhën gjermane. Pas kthimit tim i kam regjistruar nxënësit e mi në këtë web-faqe dhe ata tani e përdorin këtë. Qëndrimi njëjavor mbaroi me vizitën në Muzeun e Historisë në Bonn. Temat më të rëndësishme të asaj dite ishin "Gjermania pas Luftës së Dytë Botërore" dhe "Gjermania sot".

Në të dy javët pasuese u mbajt pjesa e dytë e seminarit në periferinë e Bovenden-it, në shkollën Mariaspring. Qëllimi i këtij seminari ishte që në orët e gjuhës gjermane, gjatë përgatitjes së provimit ta transmetojmë te nxënësit edhe mënyrën e jetesës në Gjermani. Në fillim të këtij seminari i shtjelluam pyetjet, si p.sh.: Si e shohim ne dhe si nxënësit tanë Gjermaninë?, Çfarë duan nxënësit tanë të mësojnë për jetën në Gjermani?, Çfarë duhet të dinë ata? Gjithashtu na është prezantuar edhe Universiteti i Göttingen-it. Me të vërtetë ishte shumë interesante.

Një ndër projektet që kemi bërë ia vlen të përmendet edhe intervista në rrugë me kalimtarë rasti. Ne zhvilluam anketa rreth temave të ndryshme, për të cilat zakonisht interesohen nxënësit tanë. Temat e projekteve ishin: "Studimet në Gjermani", "Mjetet private dhe publike të udhëtimit për studenët të huaj në Gjermani", "Zhvillimi i aktiviteteve të kohës së lirë në 40 vjetët e fundit në Gjermani" dhe "Të rinjtë në udhëtime të ndryshme".

Schule

Seminar für Ortslehrkräfte an Sprachdiplomschulen

zeitaktivitäten in den letzten 40 Jahren in Deutschland und junge Menschen auf Reisen.

Damit wir den Tag nicht nur mit Arbeit verbrachten, bekamen wir von der Heimvolks-hochschule Mariaspring eine Einladung zum Theaterbesuch. Wir sahen "Das Leben des Galilei" von Bertolt Brecht. Es war wirklich sehr gut und ein toller Ausgleich, wie auch eine Ganztages-exkursion in den Harz mit Besuch der Städte Wernigerode, Goslar und Clausthal-Zellerfeld.

Damit wir als Lehrkräfte auch Literatur im DaF-Unterricht einsetzen können, wurden uns junge deutsche Autorinnen und Autoren vorgestellt und natürlich auch aktuelle Jugendliteratur für den DaF-Unterricht. Auch die Hauptstadt von Deutschland konnten wir besuchen. Zuerst machten wir eine Stadtrundfahrt, dann folgte der Besuch des Deutschen Bundestages, der natürlich zu jedem Berlinbesuch dazugehört. Anschließend gab es eine Auswertung der Berlin-Exkursion.

Das letzte Thema des Seminars war "Bildungssystem und Schule in Deutschland heute". Es erfolgte eine Erläuterung der Grundstruktur des Bildungswesens in der Bundesrepublik Deutschland und der möglichen Ausbildungswege nach den Sekundarstufen I und II.

Am letzten Tag vor der Abreise gab es noch eine individuelle Seminauswertung und nach drei Wochen konnte ich mit vielen Informationen zurück nach Hause fliegen.

Alles in allem kann ich sagen, dass es ein gelungenes Seminar war, bei dem ich viel gelernt habe. Es war eine anstrengende, aber auch schöne Zeit in Deutschland und ich bin wirklich froh darüber, daran teilgenommen zu haben.

Shkolla

Seminari për mësimdhënës

Për të mos na kaluar dita vetëm me punë, morëm një ftesë nga shkolla Mariaspring për një shfaqje në teatër. Aty shikuam pjesën "Jeta e Galilei" nga Bertol Brecht. Ishte me të vërtetë një shfaqje e mirë dhe një balancim për ne. Më pas vijoi një ekskursion njëditor në Harz, ku vizituam dhe qytetet Wernigerode, Goslar dhe Clausthal-Zellerfeld.

Na janë prezantuar autore dhe autorë të rinj, poashtu edhe literatura e tyre aktuale për mësimdhënien e gjuhës gjermane si gjuhë e huaj, në mënyrë që t'i përdorim edhe në mësim. Kryeqytetin e Gjermanisë, e vizituam poashtu. Pas shëtitjes nëpër qytet pasoi vizita në Parlamentin e Gjermanisë. Pas asaj është bërë vlerësimi i ekskursionit.

Tema e fundit e seminarit ishte „Sistemi arsimor dhe shkollat sot në Gjermani“.U shpjegua struktura themelore e sistemit arsimor në Republikën e Gjermanisë dhe mundësitë për mësim praktik pas përfundimit të shkollës së mesme.

Në ditën e fundit është bërë vlerësimi i përgjithshëm i seminarit në mënyrë individuale dhe pas 3 javësh pata mundësinë të kthehem me shumë informacione në shtëpi.

Në përgjithësi mund të them se ky ishte një seminar i suksesshëm, prej të cilit kam mësuar shumë. Kjo kohë e qëndrimit në Gjermani ishte një kohë e stresuar, por njëkohësisht dhe e bukur dhe unë jam me të vërtetë shumë e lumtur që kam marrë pjesë në këtë seminar.

Mësimi i vazhdueshëm në ALC Prof. Neki Jahaj

Në gjimnazin Loyola-Gymnasium mësimdhënësit nuk japin vetëm mësim, por ata edhe marrin mësim. Sivjet unë kisha radhën të përfitoj nga një studim "on line", i cili ishte organizuar nga Zyra Qendrore e Gjermanisë për mbikqyrjen e shkollave jashtë vendit. Ky studim kishte të bënte me aftësimin e mësimdhënësve për tutorë, nga të cilët pritet në të ardhmen të bëjnë tutorimin e mësimdhënësve të tjerë të gjuhës gjermane. Nga tri shtete të vogla si Kosova, Maqedonia dhe Mali i Zi, unë isha i vetmi vendor që duhet të marrë në mbikëqyrje avancimin e mësimdhënësve të gjuhës gjermane, të cilët punojnë në shkollat partnere të zyrës së cekur më lart.

Për një kohë shumë të shkurtër, pas përfundimit të këtij studimi, së bashku me kolegët këshilltarë profesional gjermanë nga Kosova, Mali i Zi dhe Maqedonia, formuam edhe grupin e parë të mësimdhënësve pjesëmarrës, të cilët do të kenë përkujdesjen dhe ndihmën tonë gjatë studimit të tyre. Ky studim ka të bëjë me aftësimin e tyre për përcjelljen e nxënësve në nivelin B1 të gjuhës gjermane, si dhe mbarëvajtjen e provimit në të katër kompetencat e parapara sipas kornizës së Bashkimit Evropian për nivelimin e gjuhëve: të kuptuarit e leximit, të dëgjimit, komunikimin me shkrim dhe komunikimin me gojë. Studimi pritet të fillojë më 13 tetor dhe të përfundojë në mes të majit. Përveç avancimit të tyre profesional, mësimdhënësit pjesëmarrës kanë të drejtë të bëjnë edhe kryesimin e provimit me gojë në nivelin B1.

Konferenca e mësimdhënësve të gjuhës gjermane Prof. Neki Jahaj

Kur u anëtarësua para dy vitesh në shoqatën e mësimdhënësve të gjuhës gjermane në Shqipëri, shumë gjëra më ishin të panjohura dhe mbi të gjitha anëtarët e shoqatës për mua ishin pothuajse të gjithë të panjohur. Në konferencën e parë, të mbajtur në vitin 2012 në shkollën austriake "Peter Mahringer" në Shkodër, m'u bë e qartë që anëtarësimi im në këtë shoqatë ia kishte vlejtur dhe propozova për anëtarësim edhe mësimdhënësit e gjuhës gjermane nga shkolla jonë, pra gjimnazi Loyola-Gymnasium.

Në konferencën e datës 12 tetor të vitit 2013 morëm pjesë të gjithë mësimdhënësit e gjuhës gjermane nga aktiviteti ynë i gjermanishtes, e cila këtë vit u mbajt në Tiranë. Në këtë konferencë u shtjellua tema: Si mund të sillen kënaqësia e të lexuarit në mësimdhënien e një gjuhe të huaj, si dhe u bë hapja zyrtare e bibliotekës së Qendrës së Gjuhës Gjermane në Tiranë. Gjatë kësaj konference u njohëm edhe me personalitete të ndryshme, të cilët në një formë, apo tjetër, ishin të lidhur me gjuhën gjermane në Tiranë.

Nga shkëmbimi i ideve të ndryshme për perfeksionimin e konferencës së ardhme u propozua nga ne që konferenca e radhës të mbahej në institucionin tonë, pra në Loyola-Gymnasium. Pas një shqyrtimi në detaje nga ana e kryesisë së kësaj shoqate, u vendos që me datë 24 dhe 25 tetor të vitit 2014 të mbahet konferenca e radhës tek ne. Këtë konferencë e kemi pasuruar edhe me anëtarë të rinj nga Kosova, të cilët priten të nëna nderojnë me pjesëmarrjen e tyre, në mesin e tyre edhe profesorë nga katedra e gjuhës gjermane në Prishtinë, nga shërbimi për shkëmbime akademike i Gjermanisë dhe nga Ambasada Gjermane në Prishtinë.

Tani ne gjendemi në vllugun e përgatitjeve për këtë konferencë dhe po mundohemi ta organizojmë në mënyrë sa më të mirë.

Raporti në lëndën e sportit Prof. Liridona Krasniqi & Prof. Mentor Ukimeri

Ndërsa në vrapimin 30m sivjet e kemi edhe rekordin e ri nga nxënësi Fanol Rrapi i kl.XII d, me kohën 4.28 min (Foto 2).

Si çdoherë në Loyola-Gymnasium organizohet turne në futboll të vogël për nder të 28 Nëntorit - Ditës së Flamurit, ku më të mirët ishin nxënësit e klasës XII a (Foto 3, 3a). Në turneun në voleyboll, i organizuar për festën e Krishtlindjes, më të mirët u shpallën nxënësit e klasës

Në fillim të vitit shkollor, si çdoherë, bëhen matjet antropometrike të nxënësve tanë dhe në bazë të statistikave kemi edhe rekordet e reja në këto disiplina të atletikës: në teknikën kërcim së gjati, trupi në hark (kërcim në rërë), kërcim nga vendi me dy këmbë dhe vrapim në 30 m.

Pra në teknikën kërcim nga vendi, trupin në hark, rekordin në shkollën tonë e mban nxënësi Arbër Osmankaj me 5.37 cm.

Po ashtu ky nxënës, Arbër Osmankaj, i kl. XII c, mban rekordin në teknikën kërcim nga vendi me dy këmbë me rezultat 2.70 cm (Foto 1).

Foto 1

Foto 2

Foto 3

Foto 3a

Schule

Raporti në lëndën e sportit

Foto 4

Foto 4b

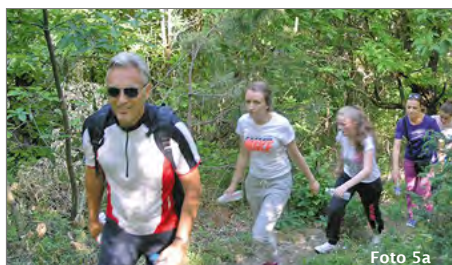

Foto 5a

Foto 6

Foto 4a

Foto 5

Foto 5b

Foto 6a

Shkolla

Raporti në lëndën e sportit

XII d (Foto 4, 4a, 4b). Më 22 maj është bërë një ecje në këmbë deri në Pasha-Çeshme me nxënës të Loyola-Gymnasium (Foto 5, 5a, 5b).

Gjatë këtij viti shkollor, nxënësit e Loyola-Gymnasium kanë udhëtuan për në Maqedoni, në qendrën turistike Popova Shapka, për t'i ndjekur mësimet bazike të skijimit. Ky udhëtim u organizua prej 02.01.2014 deri më 04.01.2014 (Foto 6, 6a, 6b, 6c).

Më datën 03.22.2014, Shoqata e Pedagogëve të Kulturës Fizike dhe Sportit, organizoi një garë në pingpong për shkollat e mesme të Prizrenit, ku nxënësja jonë, Engjellushe Isufi, e kl.10e, zuri vendin e parë në gara individuale në pingpong dhe iu dhurua një mirënjohje nga kjo shoqatë (Foto 7).

Poashtu gjatë muajit qershor shkolla jonë organizoi një lojë miqësore në futboll me shkollën fillore Abdyl Frashëri (Foto 8).

Foto 6b

Foto 6c

Foto 7

Foto 8

Schule

Lënda e kimisë jashtë objektit shkollor Gentiana Thaçi – XI d

Të jesh nxënëse e Loyola-Gymnasium do të thotë të jesh nxënëse punëtore, me synime të qarta e me një të ardhme të sigurtë. Parafytyroja se ajo çfarë do të më priste në këtë shkollë do të ishte puna, sepse puna gjithmonë vlerësohet në radhë të parë. Ashtu edhe ndodh, por ajo çfarë arrita ta merrja vetëm pak me mend ishte kënaqësia dhe vullneti për ta bërë atë punë, për të mësuar, për t'u shkolluar.

Në shkollën tonë na ofrohen të gjitha kushtet për të arritur një punë sa më të suksesshme. Në këtë shkollë gjenden laboratorë për lëndë të ndryshme si: laborator i fizikës, biologjisë e kimisë. Do të ndalem te ai i lëndës së kimisë, duke thënë se puna praktike e bërë aty, me ndihmën e profesorëve na ndihmon shumë. Përveç që aftësohemi të paraqesim atë çfarë mësojmë teorikisht, në mënyrë praktike, aftësohemi të dimë se si të kemi kujdes gjatë eksperimenteve të ndryshme dhe se si ta organizojmë punën tonë. Lëndën e kimisë kemi arritur ta zhvillojmë edhe jashtë objektit shkollor. Kemi vizituar hidrocentralin në Radoniq dhe fabrikën e çimentos "Sharrcem" në Han të Elezit. Është vërtet kënaqësi kur atë që e mëson brenda katër mureve, ta zgjerosh në dimensione më të gjera.

Në fabrikën "Sharrcem" kemi ndjekur një prezantim me temën se si përftohet çimentoja dhe ku përdoret. Kemi parë laboratorët, dhomat me kompjuterët monitorues, makineritë etj. Me ndihmën e autobusit kemi shëtitur në të gjitha objektet ku bëhet djegia e lëndëve të para, pastaj ku zhvillohen procedurat tjera e kështu me radhë. Siç thashë edhe më parë, kemi ndjekur një prezantim përmes të cilit na është shpjeguar më hollësisht puna e kryer deri në përfundim të çimentos dhe më pas rëndësia e saj e madhe në ndërtimtari.

Kështu, pra edhe përfundoi vizita në fabrikën "Sharrcem". Kjo vizitë ishte me vlerë, sepse ajo çfarë sheh dhe vepron vetë, nuk krahasohet me atë çfarë dëgjon apo vetëm lexon.

Shkolla

Eksperiencia në "Sculp-Fest" Zana Meta - VI c

Ishte një ditë me diell, kur kujdestarja e klasës na tha që do të ishim pjesë e "Sculp-Fest". Të gjithë u gëzuam. Kjo ngjarje u mbajt në Hamamin e Prizrenit. Së pari, ne mësua se ç'ishte trashëgimia kulturore, gjatë kësaj kohe ne kuptuam se sa të rëndësishme ishin monumentet historike, veshjet kombëtare, etj., gjëra që dëshmojnë historinë. Më pas ne ishim të lirë të vizatanim diçka në lidhje me historinë ose me monumentet historike.

Shumë nga ne bënë vizatime të bukura që përfaqësonin trashëgiminë kulturore. Disa nga ato ishin enët e baltës me dizajn të ndryshme, por shumë të bukura, pastaj disa nga monumentet historike e shumë tema të tjera mbi trashëgiminë kulturore. Më pas ishte pjesa më argëtuese e ditës, në atë kohë secili nga ne mori pak baltë dhe filluam të bëheshim kreativë dhe të krijojmë forma të ndryshme balte. Ideja e krijimit me baltë të ngjall dëshirën ta provosh edhe ti, kështu edhe organizatorja vendosi që të bënte një formë shumë të bukur me baltë.

Asnjëri nga ne nuk e kishte provuar më përpara këtë eksperiencë të jashtëzakonshme. Ishte aq qejf, sa që që nga moment që u larguam nga ndërtesa prisnim me padurim të vinte viti tjetër, që ta shijonim këtë eksperiencë të paharrueshme. Ne kënaqeshim shumë duke u munduar t'i jepnim një formë interesante baltës, por në përfundim të gjitha punimet ishin më të bukura se tjerat.

Në përfundim, të gjithë nxënësit bënë një intervistë në lidhje me këtë aktivitet, ku disa nga ato u transmetuan në televizion. Ne, të gjithë nxënësit, ishim shumë të kënaqur nga ajo ditë që do të mbetet gjithmonë në kujtesën tonë.

Schule

Auf den Lehrer kommt es an P. Walter Happel SJ

Als ich noch in München Studentenseelsorger war, in den späten siebziger und frühen achtziger Jahren, fiel mir auf, dass sich Studenten der Technischen Universität München ähnlich wie Medizinstudenten irgendwie anders verhielten als beispielsweise Lehramtsstudenten oder Studenten der Geisteswissenschaften allgemein. Sie waren konservativer. Sie waren nach meinem Empfinden nicht so experimentierfreudig, nicht so risikofreudig, nicht so änderungswillig, nicht so innovativ. Bei annähernd gleichem Alter, gleicher Herkunft, vergleichbarer Begabung hat mich das zunächst doch sehr verwundert.

Woher kam das unterschiedliche Verhalten? Ein Verdacht stieg in mir auf. Könnte es sein, dass das Studienfach, der künftige Beruf das Verhalten so wesentlich beeinflusste? Ich kam schließlich zu der Überzeugung, dass ja.

Wenn ein Arzt etwa seinen Patienten leichtfertig die falsche Behandlung angedeihen lässt oder bei einer Operation einen Fehler macht, so hat das für den Patienten sicher, vielleicht sogar bedrohliche Folgen. Aber nicht nur für den Patienten, sondern auch für den Arzt. Andere Patienten werden ihn meiden, man wird ihn verklagen, die Approbation kann ihm entzogen und er kann bestraft werden. Mit seinen Lebensplänen wäre es aus. Es gibt durchaus solche Fälle. Wenn ein Ingenieur sich bei der Konstruktion verrechnet oder beim Bau einer Maschine die Einzelteile anders als auf bisher bewährte Weise arrangiert, wird man die Folgen schnell sehen und spüren. Wenn eine Brücke einstürzt oder die Maschine die erforderliche Leistung nicht bringt, macht man den Konstrukteur verantwortlich. Er hat für den Schaden aufzukommen und gegebenenfalls wird er vor Gericht gestellt. Ob Ingenieur oder Arzt, nur sehr sorgfältig, nach ausführlicher und vorsichtiger Planung und Risikoabschätzung, werden sie schrittweise und sehr überlegt bewährte Wege verlassen, um Anderes oder gar Neues zu wagen. Man geht auf Nummer sicher, da man sonst die Zeche zahlen muss.

Wie sieht es diesbezüglich im Bereich Pädagogik und Schule aus? Betrachtet man die Schulgeschichte in vielen Ländern, kann man durchaus zum Schluss gelangen, dass nicht nur an den Strukturen ständig etwas geändert wird, an der Architektur, der Klassengröße, der Sitzordnung in den Klassen und vieles mehr. Auch Inhalte des Curriculums, Schulformen, Schulzeiten und Methoden sind vor keiner Veränderung sicher, die Eltern haben zumindest nicht ganz zu Unrecht mitunter den Eindruck, ein Extrem würde das andere ablösen.

In der Bundesrepublik Deutschland etwa war es in den späten sechziger und Anfang der siebziger Jahre die Mengenlehre, die das einzig Vernünftige im Mathematikunterricht zu sein schien. Sie frustrierte Schüler, Eltern und Lehrer gleichermaßen, das Geschäft mit Veranstaltungen zur Mengenlehre für Eltern an den Volkshochschulen boomte regelrecht.

In manchen Bundesländern dürfen die Schüler in der ersten und zweiten Klasse absolut lautlos schreiben, also zum Beispiel "Fuks", um später lernen zu müssen, dass die Schreibweise im Deutschen nicht immer der Lautsprache folgt und laut Duden nur "Fuchs" korrekt ist. Nun scheint es aber, das muss fairer Weise gesagt werden, so zu sein, dass sich das Erlernen der Rechtschreibung unabhängig von Lehrplanvorgaben nach einem Stufenmodell

Shkolla

Varet nga mësuesi A. Walter Happel SJ

Kur isha pastor i studentëve në Mynhen, në vitet e fundit të të 70-tave dhe në fillim të të 80-tave, më ranë sy që studentët e Universitetit Teknik të Mynhenit, ashtu si ata të mjekësisë silleshin ndryshe nga studentët tjerë, sip.sh. ata, të cilët studionin për mësuesi ose studentët e shkencave humane në përgjithësi. Ata ishin më konservativ. Sipas ndjesisë sime ata nuk ishin të gatshëm për të bërë eksperimente, nuk ishin të gatshëm për rrezikime, nuk i pëlqenin ndryshimet, nuk ishin inovativ. Të moshës afërsisht të njëjtë, me prejardhje të njëjtë e me prirje të krahasueshme-kjo më habiti shumë.

Prej nga vjen, pra kjo sjellje e ndryshme? Më lindi një dyshim. A mund të ishte e vërtetë, që lënda e studimit, profesioni i ardhshëm ta kishte ndikuar thelbësisht sjelljen e tyre? Në fund u binda që kjo mund të ishte e vërtetë.

Nëse mjeku i trajton pacientë të tij në mënyrë jo të duhur ose gjatë operacionit e bën ndonjë gabim, sigurisht që kjo ka pasoja për pacientin, e ndoshta edhe pasoja të rrezikshme. Por kjo nuk do ta prekte vetëm pacientin, por edhe mjekun. Pacientët tjerë nuk do t'i besonin atij, ai do të paditej, mund t'i merrej licenca dhe mund të dënohej. Kështu do t'i përfundonin planet e tij jetësore. Këto raste mund të ndodhin. Nëse një inxhinier gjatë konstruktimit nuk llogaritë mirë ose gjatë ndërtimit të një makine i vendosë pjesët e saj në mënyrë jo të duhur, pasojat mund të vërehen dhe të ndihen shumë shpejt. Nëse rrëzohet një urë apo makina nuk e kryen punën obligative të saj, që duhet për ta bërë, bëhet konstruktori përgjegjës për këtë. Ai duhet t'u rrijë përballë dëmeve dhe duhet të sillt para gjyqit. Një inxhinier ose mjek, do të duhej që vetëm pas një planifikimi të rrezikut të mundshëm me një kujdes të veçantë t'i kalojë hap pas hapi rrugët e dëshmuara, në mënyrë që të sigurohet për të bërë hapin e radhës, gjegjësisht projektin e ri. Pra, ai sigurohet paraprakisht për veprimin e tij, përndryshe ai do të paguaj një çmim të lartë.

Si mund të duket kjo pra në fushën e pedagogjisë dhe shkollës? Po të shikohet historia e shkollave në shumë vende, mund të vij deri te një përfundim, që nuk duhet të bëhen vazhdimisht ndryshime vetëm në strukturat e shkollës, në arkitekturë, në madhësinë e klasave, në rregullin e uljes së nxënësve në klasa dhe shumë të tjera. Poashtu edhe përmbajtja e kurrikulës, forma e shkollës, orari i shkollës dhe metodat nuk janë kurrë të sigurta pa ndryshime, nganjehere nuk është edhe e padrejtë përshtypja e prindërve, por kjo nuk duhet të jetë në ekstrem.

Në fund të viteve të shtatëdhjeta dhe në fillim të viteve të tetëdhjeta në Republikën Federale të Gjermanisë teoria e bashkësive ishte ajo që dukej si e vetme e arsyeshme në dhënien e mësimit të matematikës. Ajo i frustronte nxënësit, prindërit dhe njëkohësisht edhe arsimtarët. Shkollave për organizimin e kurseve për prindër u lulëzoi me të madhe biznesi i orga-

Schule

Auf den Lehrer kommt es an

in diskreten Stadien entwickelt und vom Lehrer "nur" unterstützend begleitet werden kann. Aber über das Wann und Wie der Korrektur ist man sich nicht so recht im Klaren und überlässt das dem Lehrer, der dann diesen Spielraum hoffentlich pädagogisch sinnvoll nutzt.

Bestand der Geografie-Unterricht, den wir damals erhielten, im Wesentlichen aus dem Auswendiglernen von Hauptstädten, den höchsten Bergen und längsten Flüssen der Länder, konnten Sechstklässler in der bereits erwähnten Periode der 70-er Jahre zwar über die Probleme der Stahlherstellung in Rourkela/Indien etwas erzählen, fanden aber die Hauptstadt Deutschlands auf der Landkarte nicht mehr.

Einmal war die getrennte Beschulung und Förderung von behinderten Schülern in Sonder- oder Förderschulen die Methode schlechthin und galt als das Allheilmittel; heute hat man mitunter den Eindruck, dass um der Inklusion willen manchmal Wege beschritten werden, die mittlerweile häufig auch die Gerichte beschäftigen und einen oft nur noch den Kopf schütteln lassen. Die Beispiele ließen sich fast beliebig vermehren.

Egal wie Strukturen, Schulformen und -systeme geändert oder Unterrichtsmethoden umgestellt werden oder wurden, die Zeche zahlte und zahlt auch heute noch häufig nur der Schüler. Die Kultusverwaltungen, von denen beispielsweise Lehrplanänderungen initiiert und dann häufig an wissenschaftliche Institute übertragen werden, geben nicht selten Ziele vor, die politisch motiviert und dominiert, aber auf sachlich-fachlicher Ebene so nicht erreichbar sind. Es ist eine Binsenweisheit, dass meistens dann, wenn sachfremde (im genannten Beispiel politische) Erwägungen anstatt Sach- und Fachargumenten im Vordergrund stehen, dies schädlich für die Sache selbst ist und deshalb oft aus Reformen nichts Sinnvolles wird. Die Verursacher werden, leider, nur selten zur Rechenschaft gezogen oder durch das Verhalten der Wähler abgestraft. Die Väter mancher Schulreform haben vielleicht sogar in bester Absicht gehandelt - ob mit Wissen und auch Gewissen wollen wir jetzt einmal außen vor lassen - nur eben auf Kosten anderer.

Vor lauter Eifer wurde oft vergessen, um wen es wirklich geht, nämlich den Schüler, und auf wen es ebenfalls ankommt, nämlich den Lehrer. Strukturen und Methoden sind wichtig, sie befördern oder hindern. Im Mittelpunkt allen Bemühens aber hat zunächst jeweils der Mensch zu stehen, als der zu erziehende Schüler und als der erziehende Lehrer, weniger aber Strukturen und Methoden. Und während es vergleichsweise nicht viel Mut erfordert, **etwas** zu ändern, braucht es meist sehr viel mehr Mut und Kraft, **jemanden** zu ändern. Es sei an dieser Stelle angemerkt, dass mit dem **Jemand** ein **anderer** gemeint sein kann, also ein Schüler, aber natürlich auch man **selber**, z.B. der Lehrer.

Will jemand Pädagoge sein, sollte er zunächst einmal ernst nehmen, was der Begriff besagt, nämlich ein Kind (griech.: pais) anzuleiten, zu führen (griech.: agein). Führen ist mehr als beaufsichtigen. Wer führt, hat ein Ziel vor Augen und übernimmt als Führer Verantwortung, weshalb er sich nur im äußersten Notfall und nur, wenn es anders gar nicht möglich ist, vertreten lässt. Verantwortung zu übernehmen braucht Mut und macht vor allem und selbst-

Shkolla

Varet nga mësuesi

nizimit të kurseve të teorisë së bashkësive.

Në disa republika të Gjermanisë nxënësit në klasën e parë dhe të dytë guxojnë t'i shënojnë fjalët absolutisht vetëm ashtu siç i dëgjojnë ato, p.sh. "Fuks", e më vonë duhet të mësojnë, që mënyra e të shënuarit në gjermanisht nuk pason gjithmonë sipas asaj që dëgjohej dhe sipas Duden (Fjalor drejtshkrimor i gjuhë gjermane) korrekt është vetë "Fuchs". Për të qenë fer duhet të thuhet në këtë rast mund të duket, që mësimi i drejtshkrimit zhvillohet i pavarur nga plani mësimor në stadi të dallueshme dhe i njëjti mund të përcillet nga mësimdhënësi "vetëm" duke u ndihmuar nga ai. Por këtu nuk bëhet e qartë koha dhe mënyra si bëhet korrektura dhe kjo i lihet mësimdhënësit, i cili me shpresë do ta shfrytëzojë këtë hapësirë në mënyrë të duhur pedagogjike.

Sa i përket mësimi të gjeografisë, të cilin e kemi bërë atëherë, në thelb vetëm të mësuarit përmendësh i kryeqyteteve, bleshkëve më të larta dhe lumenjve më të gjatë, nxënësit e klasëve të gjashta në periudhën e përmendur, vërtet mund të tregonin për problemin e prodimi të çelikut në Indi, por nuk mund të gjenin kryeqytetin e Gjermanisë në hartë.

Një herë ndarja e shkollimit dhe përkrahjes për nxënësit me të meta nëpër shkollat speciale ose shkollat me përkrahje ishte ndër metodat më të mira dhe vllente si ilaci më i mirë; sot të krijohet përshtypja, që me atë përfshirje dëshirash është kaluar nëpër aso rrugësh, me disa nga të cilat sot merren gjyqet dhe nga kjo mund të lëkundesh vetëm kokën nga habia. Shembujt mund të shtohen sipas dëshirës.

Pa marrë parasysh se a ndryshohen apo janë ndryshuar strukturat, format e shkollës dhe sistemet e shkollimit apo metodat e mësimdhënies, faturën e krejt kësaj e ka paguar dhe e paguan edhe sot shpesh nxënësi. Ministritë e arsimit, të cilat për shembull i inicojnë ndryshimet e planeve mësimore dhe shpesh ato pastaj i përcillen edhe institutave shkencore, e të cilat nuk orientojnë për te caqet e duhura, janë të motivuara dhe dominuara politikisht, kështu që në rrafshin faktik-profesional nuk janë të kapshme. Është më se e vertetë, që nëse në pikëqëndrim të vëmendjes qëndrojnë shembuj jo të duhur (siq u përmendën më lartë, pra ata politik) në vend të atyre faktik e profesional, ata janë të dëmshëm për vet thelbin dhe për këtë nuk arrihet asgjë me reforma. Shkaktarët, fatkeqësisht, shumë rrallë thirren në llogaridhënje apo dënohen përmes sjelljes së votuesve. Etërit e disa reformave shkollorë kanë pasur ndoshta qëllimet më të mira – me vetëdijedhe me ndërgjegje dëshirojmë të mos i përziejme ata këtu – por këtë e kanë bërë në llogari të të tjerëve.

Nga zelli i madh shpesh harrohet për kë bëhet fjalë, pra për nxënësin, dhe për atë, nga i cili varet qështja, pra për arsimtarin. Strukturat dhe metodat janë shumë të rëndësishme, ato ndihmojnë dhe pengojnë. Por në qendër të vëmendjes të të gjitha përpjekjeve para së gjithash duhet të qëndrojë njeriu, pra si nxënësi, i cili edukohet poashtu edhe mësuesi që edukon, por shumë më pak metodat dhe strukturat. Dhe përderisa njëkohësisht nuk kërkohet guxim i madh, për të ndryshuar **dicka**, në të shumtën e rasteve nevojitet shumë guxim ta forcë për të e ndryshuar **dikë**. Në këtë pikë po vërehet, që me **dikë mund** të mendohet

verständlich rechenschaftspflichtig. Der Führer muss also wissen, **wohin** es geht. Das ist einmal vom Unterrichtsfach her bestimmt, zum anderen aber auch vom Gesamtziel der Ausbildung, nämlich zu Menschen zu erziehen, die bereit sind, für sich und für andere die Zukunft verantwortlich zu gestalten. Dazu muss der Führer die Begabungen des Einzelnen fördern und einfordern, er muss ferner wissen, was nötig ist, um diese Begabungen auch zur Entfaltung zu bringen. Ein alles erdulndes Vorausmarschieren reicht dazu nicht aus.

Damit wären wir schon bei der nächsten zu beantwortenden Frage. **Wie** gehen wir weiter? Die Frage nach der Methode (griech.: meta = hin, hodos = der Weg), nach der Vorgehensweise ist gestellt. Heißt es für den Schüler nur nachzuahmen, zu imitieren, auswendig zu lernen, ohne zu verstehen? So wird er sicher nicht zum Denken erzogen! Wer aber nicht denkt, ist nicht geeignet, Verantwortung zu übernehmen. Er handelt verantwortungslos, weil er seinem Menschsein so nicht gerecht wird. Um Denken einzuüben, muss man auch Fehler zulassen. Aus Fehlern kann man mit Hilfe des Lehrers lernen und selbst erfahren, warum z.B. bestimmte eingeschlagene Lösungsverfahren nicht zielführend waren. Ein Lehrer, der die Fehler seiner Schüler nicht als Chance begreift, die damit gemachten Erfahrungen zu reflektieren und zu analysieren, um zu neuen, erfolgreicherer Handlungen anzuleiten, wäre fehl am Platz. Auf diese Weise wird nach der Antwort auf das "**Wie** gehen wir weiter?" die nächste Frage zu beantworten sein, nämlich "**Wohin** gehen wir als nächstes?". Erfahrungen führen über das Bedenken und Analysieren derselben zu neuen Handlungsanleitungen, die zu wieder neuen Erfahrungen führen werden, zu neuen Chancen zu lernen. Lehrer und Schüler bleiben so anhaltend im Gespräch und nähern sich gemeinsam fortschreitend dem avisierten Ziel. Wir wollen das an einem ganz einfachen Beispiel zeigen:

Ein Physiklehrer bereitet eine Unterrichtsstunde aus dem Bereich der Farbenlehre vor, es soll dabei um das Entstehen einer neuen Farbe aus zwei anderen Farben gehen. Nun könnte der Lehrer ohne großartige Kommentare an die Tafel schreiben:

gelb + blau = grün rot + blau = violett gelb + rot = orange

Die Schüler schreiben ab, lernen es auswendig, werden darüber in der nächsten Stunde abgefragt und geben hoffentlich die richtige Antwort.

Der Lehrer könnte aber auch anders vorgehen und als - zugegebenermaßen einfaches Experiment - folgenden Arbeitsauftrag an die Tafel schreiben:

për një tjetër, pra nxënësi, por edhe **vetë**, p.sh. arsimtari.

Nëse dikush dëshiron të jetë pedagog, ai duhet ta marr këtë shumë me seriozitet, ky koncept nënkupton që, fëmija duhet të udhëzohet (greq. pais), të udhëhiqet (greq. agein). Të udhëheqës është më shumë sesa të kujdesesh. Kush udhëheq e ka një cak para sysh dhe si udhëheqës merr mbi vete edhe përgjegjësi, për të cilat ai duhet të zëvendësohet vetëm në raste shumë të jashtëzakonshme, nëse nuk është kurrësi e mundur ndryshe. Për të marr përgjegjësi natyrsht që duhet të kihet edhe guxim dhe është e vetëkuptueshme që para së gjithash është obligative të jepet llogari. Udhëheqësi duhet të dijë, **për ku** po shkon. Kjo caktohet njëherë nga lënda që japim, por nga ana tjetër edhe nga caku i përgjithshëm i arsimimit, pra për të edukuar njerëz, të cilët janë të gatshëm për të organizuar të ardhmen e tyre për vete dhe të tjerët. Për këtë udhëheqësi duhet të kërkojë dhe të mbështesë prirjet e secilit, ai duhet të dijë dhe të nuhas nga larg, çka është e nevojshme, për të zbuluar këto prirje. Nuk mjafton vetëm të marshuarit përpara.

Me këtë arritëm tanimë te pyetja tjetër, të cilës duhet t'i japim përgjigje. **Si** të shkojmë përpara? Është parashtruar pyetja sipas metodës (greq.: meta = tutje, hodos = rruga), sipas cilës mënyrë të shkohet përpara. A do të thotë kjo që nxënësi duhet të kopjojë, të imitojë, të mësojë përmendësh, pa kuptuar? Kështu ai sigurisht nuk edukohet për të menduar! Por kush nuk mendon, nuk është në gjendje që të marrë përgjegjësi. Ai vepron si i papërgjegjshëm, dhe nuk sillet sipas rregullave të drejta të të qenurit njeri. Për ta ushtruar të menduarit duhet të tolerohen edhe gabimet. Me ndihmën e mësuesit mund të mësohet nga gabimet dhe të kuptohet p.sh. pse veprimet e përdorura për të arritur deri të një zgjidhje nuk kanë qenë të duhurat. Një arsimtar, i cili nuk i merr gabimet e nxënësve si shans, për të reflektuar dhe-analizuar përvojat e bëra, e të cilat ofrojnë mundësinë që të dilet tek veprimet e reja dhe të suksesshme, nuk do të ishte në vendin e duhur. Në këtë mënyrë nga përgjigja "**Si** duhet të shkojmë përpara?" arrijmë te pyetja tjetër "**Për ku** duhet të shkojmë tani?". Përvojat na çojnë te të menduarit dhe të analizuarit e udhëzimeve të njëjta, të cilat edhe më tutje na drejtojnë për te përvojat e reja, dhe kjo ofron shanse për të mësuar. Kështu arsimtarët dhe nxënësit rrinë të bashkëngjitur në bisedë dhe i afrohen së bashku cakt të paraparë. Këtë do ta ilustrojmë më së miri me një shembull shumë të thjeshtë:

Një arsimtar i fizikës e përgatit orën në fushën e ngjyrave, dhe kjo ka të bëjë me përfitimin e një ngjyre nga dy ngjyra të ndryshme. Tani mund ta shënonte arsimtari në tabelë pa ndonjë komentim të madh:

*e verdha + e kaltra = e gjelbra e kuaja + e kaltra = violet
e verdha + e kuaja = e portokallta*

Nxënësit e përshkruajnë, e mësojnë përmendësh, pyeten në orën e ardhshme dhe me gjasë e japin edhe përgjigjen e saktë.

Schule

Auf den Lehrer kommt es an

Nimm deinen Malkasten, mische immer zwei verschiedene Farben miteinander und notiere die Ergebnisse.

Die Schüler führen den Auftrag aus, finden so durch aktives Tun Gesetzmäßigkeiten der Farbenlehre heraus, und was ganz wichtig ist: Sie notieren die Schritte des Verfahrens und beschreiben ihr Tun mündlich. Aus der Gedächtnispsychologie wissen wir, dass Erkenntnisse dann besonders gut im Gedächtnis haften bleiben, wenn in einem ersten Schritt konkrete Handlungen durchgeführt, in einem zweiten dann verschriftlicht und erst danach in mündlicher Form vorgetragen werden.

Nun ist natürlich klar, dass dieses dreistufige Verfahren nicht immer und in jedem Fach durchführbar ist, ja, ab einer gewissen Altersstufe, etwa wenn das abstrakte Denken eine immer größere Vorrangstellung einnimmt, auch nicht mehr nötig ist. Aber das Verfahren funktioniert viel öfter, als mancher Pädagoge meint, und es ist mitunter auch unabdingbar. Der ungarische Psychologe Zoltan Dienes, hat beispielsweise herausgefunden, dass Kinder im Bereich des mathematischen Denkens drei Stufen durchlaufen:

1. Konkrete Ebene: Die Schüler sind in dieser Phase darauf angewiesen, mit konkretem Material umzugehen. Der Lehrer wird also nicht an die Tafel schreiben und auswendig lernen lassen: $2 + 3 = 5$, sondern er wird vielmehr konkretes Material auslegen, z.B. Äpfel, um den Schülern den Mengenbegriff nahe zu bringen.

2. Ikonische Ebene: In dieser Phase ist der Schüler nicht mehr auf konkrete Gegenstände angewiesen, weil er bereits die nächst höhere Abstraktionsebene erreicht hat. Es genügt jetzt, die Äpfel z.B. durch Kreise zu ersetzen, also:

$\bigcirc \bigcirc + \bigcirc \bigcirc \bigcirc = \bigcirc \bigcirc \bigcirc \bigcirc$ oder $|| + ||| = ||||$

Es ist keine Frage, dass die Kreise oder Striche abstrakter sind als die konkreten Äpfel.

3. Abstrakte Ebene: In dieser Phase benötigt der Schüler nun keine bildliche Darstellung mehr, sondern es genügt: $2 + 3 = 5$

Wer noch nie mit Schülern dieser Altersstufe zu tun hatte, mag bei diesem Beispiel vielleicht den Kopf schütteln und sich wundern, weshalb es bei einer so scheinbar simplen Additionsaufgabe eines solchen Aufwands bei der Erklärung bedarf. Vielleicht wird die Problematik einsichtiger, wenn wir eine etwas kompliziertere Aufgabenstellung wählen, z.B. die so genannte Schlussrechnung. Diese Schlussrechnungen sind bei Schülern der heutigen 6. Klassen teilweise gefürchtet. Das waren sie auch, als ich noch zur Schule ging, allerdings war das damals Stoff der 4. Klasse:

Um eine Arbeit zu verrichten, benötigen zwei Arbeiter sechs Tage. Wie lange dauert es, wenn drei Leute arbeiten?

Shkolla

Varet nga mësuesi

Por arsimtari mund të shkonte edhe ndryshe – dhe me këtë mund të udhëzonte të bëhej një eksperiment – dhe të shënonte udhëzimin për punë në tabelë:

Merr ngjyrat e ujit, përziej gjithmonë dy ngjyra me njëra-tjetrën dhe trego rezultatin.

Kështu nxënësit e kryejnë punën e tyre, përpos punës aktive i zbulojnë ligjet e përfitimit të ngjyrave, dhe çka është shumë e rëndësishme: ata shënojnë hapat e metodës dhe e përshkruajnë aktivitetin e tyre me gojë. Nga psikologjia e kujtesës e dimë që njohuritë e fituara mbeten mirë në kujtesë vetëm atëherë kur në hapin e parë bëhen veprimet praktike, në të dytin shënohen me shkrim dhe tek më pastaj transmetohen me gojë.

Tanimë është e qartë që kjo metodë trishkallëshe nuk mund të aplikohet gjithmonë dhe në çdo lëndë, po, por nga një moshë e caktuar, nëse të menduarit abstrakt merr përparësi të madhe, gjithashtu nuk është e nevojshme. Por metoda funksionon shumë më shpesh, nga se mendon pedagogu, dhe nganjëherë është thelbësore. Psikologu hungarez Zoltan Dienes, sipas të cilit është emëruar materiali ilustrues për mësimdhënien e matematikës, ka nxjerr në pah për shembull, që fëmijët në fushën e të menduarit matematikorë ecin nëpër tri shkallë:

1. Rrafshi konkret: Nxënësit udhëzohen në këtë fazë, si të punohet me materialin. Arsimtari nuk shënon në tabelë dhe nuk i lejon të mësojnë përmendësh: $2 + 3 = 5$, por përdor shumë më shumë mjete konkretizuese, p.sh. molla, që të mund të qartësojë më mirë konceptin e masës.

2. Rrafshi ikonik: Në këtë fazë nxënësi nuk udhëzohet të përdorë mjete konkretizuese, pasi që tanimë ai e ka arritë nivelin e abstraksionit. Tani mjafton për shembull të zëvendësohen mollar me rrathë, pra:

$\bigcirc \bigcirc + \bigcirc \bigcirc \bigcirc = \bigcirc \bigcirc \bigcirc \bigcirc$ ose $|| + ||| = ||||$

Nuk vjen në pyetje, nëse rrathët apo vijat janë më abstrakte sesa mollët, të cilat duken dhe janë konkrete.

3. Rrafshi abstrakt: Në këtë fazë tani nxënësit nuk i nevojitet që të ketë parafytyrime të prekshme, tanimë i mjafton: $2 + 3 = 5$

Kush nuk ka pasur deri më tani punë me nxënësit e kësaj moshe, mund të tund kokën nga ky shembull dhe habitet, përse është e nevojshme të shpenzohet kaq shumë energji për një sqarim të një detyre kaq të thjeshtë. Tani bëhet problemi më i arsyeshem, nëse e përzgjedhim një detyrë paksa më të komplikuar, p.sh. e ashtuquajtura provë përfundimtare. Nga prova përfundimtare frigohen edhe sot një pjesë e nxënësve të klasëve të gjashta. Kështu ishte edhe kur unë isha nxënës, veç se atëherë ky material mësohej në klasën e katërt:

Për të kryer një punë dy punëtorëve ju nevoiten gjashtë ditë. Sa kohë u nevojitet nëse punojnë tre vetë?

Schule

Auf den Lehrer kommt es an

Ich erinnere mich, wie uns der Lehrer damals die Lösung erklärte:

Das, was wir wissen, steht über dem Bruchstrich, was wir wissen wollen, steht unter dem Bruchstrich, also:

$$\frac{2 \text{ Arbeiter} \times 6 \text{ Tage}}{3 \text{ Leute}} = \frac{2 \text{ Arbeiter} \times 2 \text{ Tage}}{3 \text{ Leute}} = 4 \text{ Tage}$$

Uns wurde der Lösungsweg also rein mechanisch beigebracht. Weshalb die Arbeiter mit 6 Tagen multipliziert und dann durch 3 Leute geteilt wurden, war mir ein Rätsel, und warum durch das Kürzen aus den 3 Leuten dann 2 Tage wurden, war völlig nebulös. Hätte man den Lösungsweg wie folgt dargestellt, wäre es für uns Schüler einfacher gewesen, aber auch der Lehrer hätte profitiert, weil er sich nicht die Haare hätte raufen müssen wegen der "Dummheit" seiner Schüler:

Jeder Arbeiter arbeitet 6 Tage (Fig. 1):

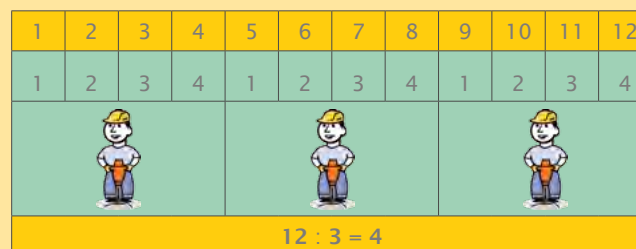

Wenn aber nur ein Arbeiter arbeitet, muss er auch die Arbeit seines Kollegen erledigen, also (Fig. 2):

Ein Arbeiter arbeitet 2 x 6 Tage, das sind 12 Tage.

Diese 12 Tage werden jetzt auf drei Arbeiter aufgeteilt (Fig. 3):

Shkolla

Varet nga mësuesi

Më kujtohet, si na e shpjegonte mësuesi ynë këtë detyrë:

Ajo çka e dimë, qëndron mbi vizën fraksionale, ajo çka dëshirojmë të dimë, është nën vizë, pra:

$$\frac{2 \text{ punëtorë} \times 6 \text{ ditë}}{3 \text{ njerëz}} = \frac{2 \text{ punëtorë} \times 2 \text{ ditë}}{3 \text{ njerëz}} = 2 \text{ ditë}$$

Neve na është shpjeguar mekanikisht. Për çka janë shumëzuar punëtorët me gjashtë ditë dhe tani pse janë pjesëtuar me tre njerëz, ishte enigmë, dhe shpjegimi pse prej shkurtimit nga tre njerëz u bënë dy ditë, ishte plotësisht i mjegullt. Po të ishte paraqitur rruga e zgjidhjes si në vijim, do të ishte për ne nxënësit më e thjeshtë, por nga kjo kishte për të fituar edhe arsimtari, pasi që nuk është dashur të tmerrohej nga "budallallëku" i nxënësve të tij.

Secili punëtor punon 6 ditë (Fig. 1):

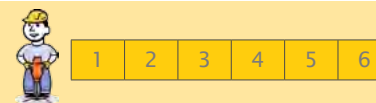

Fig. 1

Por nëse punon vetëm njëri punëtor, ai duhet të bëjë edhe punën e kolegut të tij, pra (Fig. 2):

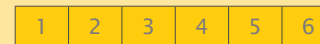

Fig. 2

Një punëtor punon 2 x 6 ditë, këto bëjnë 12 ditë.

Këto dymbëdhjetë ditë tani ndahen për tre punëtorë (Fig. 3):

Fig. 3

Schule

Auf den Lehrer kommt es an

Nun mag man vielleicht einwenden, dass beispielsweise bei Infinitesimalrechnung oder Kurvendiskussion diese drei Schritte nicht mehr so nachvollziehbar sind. Ja, das stimmt natürlich und sie sind dann nicht einmal mehr nötig, denn: Wenn diese Inhalte gelehrt werden, hat der Schüler auf Grund seines Alters und seiner Reife hoffentlich längst die dritte Abstraktionsstufe erreicht. Wichtig ist es aber, zunächst diese Schritte vom Beginn des Mathematikunterrichts an in der genannten Abfolge zu vollziehen, um den Schüler nicht zu überfordern, indem man ihm einen Weg aufzwingt, den er aufgrund seines Alters und seiner Reife noch gar nicht nachvollziehen kann.

Das alles geschieht natürlich nicht in einem Vakuum. Wir leben und lernen zu einer bestimmten Zeit an einem bestimmten Ort, in einer bestimmten Kultur, in einer bestimmten Stimmung und Verfassung. Das Gesamtall dessen können wir vielleicht unter dem Begriff Atmosphäre (griech.: *atmos* = der Dunst, der Hauch, *sphaira* = die Kugel) zusammenfassen, das, was wie die Luft zum Atmen den gesamten Raum umgibt, in dem wir leben, uns bewegen und sind. Hier kommt meine Verfasstheit, also die Psychologie (griech.: *psyche* = die Seele, das Gemüt, *logos* = die Lehre) ins Spiel. Welche Stimmung gelingt es dem Pädagogen, bei seinen Schülern zu induzieren?

Die Antwort auf diese Frage wird wesentlich zum Gelingen oder zum Misslingen des Lernens beitragen. Schon Erasmus von Rotterdam wusste, dass die Liebe, die Sympathie zum Lehrer, für Kinder das entscheidende Motiv zum Lernen ist, da sie für die Liebe zum Lehrfach selbst noch nicht reif sind. Wieder also kommt es auf den Lehrer an. Kann er die Herzen der Kinder gewinnen? Ja, wenn er sie mag. Dann hat er sie schon gewonnen.

Es ist oft ausreichend, eine Klasse zu besuchen um zu erspüren, wie das Lehrer-Schüler-Verhältnis ist. Ein Blick auf die Ausgestaltung des Klassenzimmers gibt Auskunft über die Atmosphäre, die dort herrscht. Das Interesse am Schüler und die Liebe zum Schüler ist auch am Schmuck und Arrangement eines Unterrichtsraumes ablesbar. Das Klassenzimmer gibt sichtbar und spürbar Auskunft über den Lehrer, mehr über ihn als über die Schüler. Anders gesagt, es kommt auf den Lehrer an, auf die Stimmung, für die er ganz wesentlich verantwortlich ist, wenn Lernen gelingen soll. Einzelne Lehrer und das Kollegium insgesamt entscheiden über die Qualität einer Schule. Sie machen sich um ihre Schüler verdient oder sie versündigen sich an ihnen.

Strukturen und Unterrichtsmethoden sind ohne Frage wichtig, vergessen dürfen wir aber nicht: Auf den Menschen kommt es an, auf den Anspruch, den er an sich selber stellt! Wen wundert's? Die Schüler sind eben ein Spiegel von uns, den Erwachsenen, oder, wie ein Pädagoge einmal gesagt hat: "Es hat keinen Sinn, Kinder zu erziehen - sie machen uns ohnehin alles nach". Auf den ersten Blick mag dies vielleicht wie ein Scherz klingen, genauer betrachtet ist es aber ernst, sogar sehr ernst.

Shkolla

Varet nga mësuesi

Tani mund të kundërshtohet, që llogaritë e paskajshme ose diskutimet e kurbave të këtyre hapave nuk janë më të kuptueshme. Po, kjo natyrisht që është e vërtetë dhe nuk janë më të nevojshme, pasi që: Nëse ligjërohen këto përmbajtje, me gjasë nxënësi në bazë të moshës dhe pjekurisë së tij tashmë e ka arritë shkallën e tretë të abstraktivitetit. Por është e rëndësishme që këta hapa të ndërmerren që nga fillimi i mësimin të matematikës dhe të shkohet sipas renditjes së lartcekur, që të mos ngarkohet nxënësi, e jo të detyrohet ta bëjë atë, që për moshën dhe pjekurinë e tij nuk mund të jetë e kuptueshme.

Kjo natyrisht që nuk ndodh në një vakuum. Ne jetojmë dhe mësojmë në një kohë dhe vend të caktuar, në një kulturë të caktuar, kemi një atmosferë dhe një kushtetutë të caktuar. Të tërën e kësaj ndoshta mund ta përmbledhim nën konceptin e një atmosfere (greq.: *atmos* = afsh, frymë, *sphaira* = sferë), ashtu sikurse ajri që na mbulon hapësirën ku na rrethon, ku jetojmë, lëvizim dhe në të cilën jemi. Këtu vihet në pikëpyetje përmbledhja ime, pra psikologjia (greq.: *psyche* = shpirti, dhe *logos* = shkencë). Me cilën atmosferë duhet ta krijojë pedagogu, që t'i mbajë nxënësit të vëmendshëm në atë, të cilën e shpjegon dhe ua ofron nxënësve të tij?

Përgjigja e kësaj pyetje na dërgon te suksesi ose dështimi i mësimin. Që nga Erasmus von Rotterdam e dimë, që dashuria, simpatia për mësuesin, është motivi vendimtar që fëmijët të mësojnë, pasi që ata nuk janë të pjekur ende për dashurinë për të mësuar. Pra, prap varet nga mësuesi. A mund t'ua ftojë ai zemrën fëmijëve? Po, nëse ai i adhuron ata. Atëherë ai veç i ka fituar ata.

Shpesh është e mjaftueshme që të vizitosh një klasë dhe menjëherë mund të kuptosh si janë raportet nxënës-arsimtar. Nëse shikojmë dekorimin e klasës së mësimin marrim informacione për atmosferën, e cila mbretëron aty. Interesimi për nxënësin dhe dashuria për nxënësin mund të lexohen gjithashtu edhe në dekorimet dhe aranzhimet e klasës së mësimin. Klasa e mësimin na jep gjithashtu informacione të sigurta për mësuesin, më shumë për të sesa për nxënësit. Thënë ndryshe, varet nga mësuesi nëse atmosfera për të mësuar është e mjaftueshme, dhe e cila varet kryekëput nga ai. Mësuesit individualisht dhe kolegji në përgjithësi vendos për kualitetin e shkollës. Ata ose janë të merituar për nxënësit, ose janë të mëkatuar për ta.

Struktura dhe metodat e mësimdhënjes janë të rëndësishme, dhe kjo nuk vie në pikëpyetje, por nuk duhet të harrojmë: që varet nga njeriu, nga kërkesa, të cilën ia parashtrohet ai vetes! Kë e habit kjo? Nxënësit janë vetëm një pasqyrë e jona, e të rriturve, ose, siç ka thënë një pedagog njëherë: "Nuk ka kuptim të edukojmë fëmijë, ata na imitojnë ne gjithsesi". Në shikim të parë kjo mund të duket si shaka, por nëse e shikojmë më thellë është serioze, madje shumë serioze.

Haushalt

Kalenderjahr	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014*	2015*
Haushalt	489.467	549.631	874.699	988.084	1.016.105	1.145.639	1.252.011	1.336.877	1.395.560	1.490.000	1.200.000
Einnahmen aus Gebühren	66.050	230.960	418.362	562.345	708.781	825.407	861.072	868.626	903.402	990.000	1.000.000
Zuschüsse MASHT **	0	0	0	0	0	0	0	600.000	595.650	0	0
Ergebnis vor Spenden	-423.417	-318.671	-456.337	-425.739	-307.324	-320.232	-390.939	225.802	171.344	-500.000	-200.000

* Zahlen geschätzt ** Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Technologie

Schüler

Schuljahr	2005/06			2006/07			2007/08			2008/09			2009/10			2010/11			2011/12			2012/13			2013/14			2014/15		
	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂
Schüler																														
- extern	135	60	75	236	102	134	375	166	209	411	191	220	394	184	210	399	172	227	457	187	270	511	215	296	600	262	338	669	303	366
- intern	30	11	19	81	27	54	114	41	73	151	66	85	159	65	94	179	73	106	157	57	100	147	56	91	143	54	89	131	48	83
Gesamt	165	71	94	317	129	188	489	207	282	562	257	305	553	249	304	578	245	333	614	244	370	658	271	387	743	316	427	800	351	449

Mitarbeiter

Schuljahr	2005/06			2006/07			2007/08			2008/09			2009/10			2010/11			2011/12			2012/13			2013/14			2014/15		
	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂
Lehrer	13	4	9	21	6	15	30	12	18	35	13	22	37	12	25	37	13	24	39	14	25	40	14	26	42	17	25	44	21	23
Erzieher	5	3	2	6	5	1	7	4	3	9	5	4	10	5	5	10	5	5	8	4	4	8	4	4	8	4	4	7	3	4
Küche	1	--	1	1	--	1	2	1	1	2	1	1	2	1	1	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	2	1	1
Pförtner	1	--	1	1	--	1	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2
Verwaltung	3	2	1	3	2	1	2,5	1,5	1	2,5	1,5	1	2,5	1,5	1	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--
Leitung	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2
Gesamt	25	9	16	34	13	21	45,5	18,5	27	53,5	19,5	31	55,5	19,5	36	56	22	34	56	21	35	57	21	36	59	24	35	59	27	32

Buxheti

Viti kalendarik	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014*	2015*
Buxheti	489.467	549.631	874.699	988.084	1.016.105	1.145.639	1.252.011	1.336.877	1.395.560	1.490.000	1.200.000
Të ardhurat nga tarifa	66.050	230.960	418.362	562.345	708.781	825.407	861.072	868.626	903.402	990.000	1.000.000
Përkrahje financiare MASHT **	0	0	0	0	0	0	0	600.000	595.650	0	0
Rezultati para donacioneve	-423.417	-318.671	-456.337	-425.739	-307.324	-320.232	-390.939	225.802	171.344	-500.000	-200.000

* Vlerësimi ** Ministria e Arsimit, e Shkencës dhe e Teknologjisë

Nxënësit

Viti shkollor	2005/06			2006/07			2007/08			2008/09			2009/10			2010/11			2011/12			2012/13			2013/14			2014/15		
	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂
Nxënësit																														
- Të jashtëm	135	60	75	236	102	134	375	166	209	411	191	220	394	184	210	399	172	227	457	187	270	511	215	296	600	262	338	669	303	366
- Konviktorë	30	11	19	81	27	54	114	41	73	151	66	85	159	65	94	179	73	106	157	57	100	147	56	91	143	54	89	131	48	83
Gjithsej	165	71	94	317	129	188	489	207	282	562	257	305	553	249	304	578	245	333	614	244	370	658	271	387	743	316	427	800	351	449

Bashkëpunëtorët

Viti shkollor	2005/06			2006/07			2007/08			2008/09			2009/10			2010/11			2011/12			2012/13			2013/14			2014/15		
	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂	Σ	♀	♂
Mësuesit	13	4	9	21	6	15	30	12	18	35	13	22	37	12	25	37	13	24	39	14	25	40	14	26	42	17	25	44	21	23
Edukatorët	5	3	2	6	5	1	7	4	3	9	5	4	10	5	5	10	5	5	8	4	4	8	4	4	8	4	4	7	3	4
Kuzhina	1	--	1	1	--	1	2	1	1	2	1	1	2	1	1	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	2	1	1
Portierët	1	--	1	1	--	1	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2
Administrata	3	2	1	3	2	1	2,5	1,5	1	2,5	1,5	1	2,5	1,5	1	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--
Udhëheqja	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2	2	--	2
Gjithsej	25	9	16	34	13	21	45,5	18,5	27	53,5	19,5	31	55,5	19,5	36	56	22	34	56	21	35	57	21	36	59	24	35	59	27	32

Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern, Freunde der Schüler

Alle unsere Lehrer wurden in persönlichen Vorstellungsgesprächen ausgewählt. Wesentliche Kriterien für die Auswahl waren, neben einem guten Hochschulabschluss, ihre menschliche, pädagogische und didaktische Qualifikation. Alle Lehrer sprechen mindestens eine Fremdsprache.

Die ständige Fortbildung unserer Lehrer ist uns ein zentrales Anliegen. Mehrmals im Jahr veranstalten wir allgemeine Seminare zur Pädagogik und Didaktik, aber auch fachbezogene Fortbildungen werden regelmäßig durchgeführt. Begleitet werden diese Maßnahmen durch Hospitationen der Lehrer, die wir dazu ins europäische Ausland schicken. Unser Kollegium steht als Team für die Umsetzung des kosovarischen Lehrplans und unserer pädagogischen Grundsätze, der ignatianischen Erziehung.

Unsere Erzieher betreuen die Kinder außerhalb der Unterrichtszeit, auch an den Schulwochenenden. Neben spielerischen, musischen und sportlichen Aktivitäten gehört dazu auch die Unterstützung beim täglichen Studium. Eine enge Abstimmung mit den Lehrern, Erziehern und den Eltern, sowie ständige Gespräche mit ihnen sind selbstverständlich.

Besmire Azemi
Deutsch
Gjuhë gjermane

Migjen Baftijaj
Geschichte
Histori

Enes Baxhak
Kunsterziehung
Artet figurative

Xhafer Beqiraj
Albanisch
Gjuhë shqipe

Fuat Berisha
Mathematik
Matematikë

Skender Berisha
Albanisch
Gjuhë shqipe

Pedagogët dhe edukatorët tanë

Partnerë të prindërve, miq të nxënësve

Të gjithë pedagogët tanë, janë zgjedhur në bisedimet prezantuese personale. Kriteria qenësore për zgjedhjen e tyre, kanë qenë: përveç një suksesi të mirë gjatë shkollimit të lartë edhe virtytet e tyre njerëzore, dijet pedagogjike dhe didaktike.

Të gjithë pedagogët tanë, flasin së paku një gjuhë të huaj. Kualifikimet e përhershme të pedagogëve tanë, janë qëllimet tona qenësore. Ne, gjatë vitit shumë herë organizojmë seminare të përgjithshme nga pedagogjia, didaktika, por rregullisht realizojmë kualifikime edhe në lëndët profesionale. Këto masa, përcillen me hospitime të pedagogëve, të cilët ne, për këtë gjë, i dërgojmë në Gjermani, Austri dhe në vende tjera evropiane. Kolegjialiteti ynë është formuar për të vënë në jetë planin mësimor të Kosovës dhe parimet tona edukative.

Eduktorët tanë, përkujdesen për fëmijët jashtë kohës së mësimi dhe gjatë fundjavës shkollore. Përveç aktiviteteve zbavitëse, muzikore dhe sportive, këtu përfshihet edhe përkrahja gjatë "studimit" ditor. Bashkërendimi i ngushtë me pedagogët, edukatorët dhe prindërit, si dhe bisedat e përhershme me ta janë çështje që kuptohen vetveti.

Sijeta Braha
Englisch
Gjuhë angleze

Shpejtim Buqaj
Erzieher
Eduktor

Halit Buzhala **
Mathematik
Matematikë

Fadil Bytyçi
Latein
Gjuhë latine

Agnesa Çipa-Laçi
Grundschule
Mësim klasor

Haxhere Faiku
Chemie
Kimi

** ausgeschlossen zum Schuljahresende 2013/14
shkuan në vitin shkollor 2013/14

* neu ab dem Schuljahr 2014/15
të rinj në vitin shkollor 2014/15

Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern, Freunde der Schüler

Alban Gashi
Deutsch
Gjuhë gjermane

Ardita Gashi *
Grundschule
Mësim klasor

Veli Gashi
Mathematik
Matematikë

Adem Gavazaj **
Psychologie
Psikologji

Vlora Grajçevci
Deutsch/Latein
Gjuhë gjermane
Gjuhë latine

Isme Hoxha
Deutsch
Gjuhë gjermane

Luljeta Hoxha
Englisch
Gjuhë angleze

Nexhat Hoxhaj
Informatik
Informatikë

Naser Ilazi **
Albanisch
Gjuhë shqipe

Neki Jahaj
Deutsch
Gjuhë gjermane

Pedagogët dhe edukatorët tanë

Partnerë të prindërve, miq të nxënësve

Drita Kabashi
Sr. Shpresa
Albanisch
Gjuhë shqipe

Faton Kabashi
Mathematik
Matematikë

Bal Kajzogaj
Biologie
Biologji

Lajde Karrica
Sr. Hilda
Erzieherin
Edukatore

Dijamante Kastrati
Physik
Fizikë

Fatmir Kastrati
Albanisch
Gjuhë shqipe

**Mirlinda Kolmekshaj
Selimaj**
Mathematik
Matematikë

Parim Kosova
Geschichte
Histori

Liridona Krasniqi
Sport
Sport

Shukrije Krasniqi
Grundschule
Mësim klasor

Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern, Freunde der Schüler

Filamena Laçi
Erzieherin
Edukatore

Albina Mihilli
Erzieherin
Edukatore

Maksut Pirku
Erdkunde
Gjeografi

Angjelina Prenklushaj **
Sr. Angjelina
Erzieherin
Edukatore

Pranvera Pupa
Englisch
Gjuhë angleze

Richard Purschwitz
Fachschaftsberater
Deutsch als Fremd-
sprache
Gjuhë gjermane

Ramadan Ramadani
Latein
Gjuhë latine

Karina Rieckhoff **
Deutsch als Fremd-
sprache
Gjuhë gjermane

Gresa Shala
Biologie
Biologji

Shqipe Sharani
Mathematik
Matematikë

Pedagogët dhe edukatorët tanë

Partnerë të prindërve, miq të nxënësve

Nertila Smajlaj
Albanisch
Gjuhë shqipe

Myrvete Sopaj
Englisch
Gjuhë angleze

Ana Spaqi
Musik
Muzikë

Ludevik Spaqi
Erzieher
Eduikator

Loreta Spaqi Çollaku
* **
Erzieherin
Edukatore

Enver Sulaj
Albanisch
Gjuhë shqipe

Sejdi Susuri
Physik
Fizikë

Zana Susuri *
Grundschule
Mësim klasor

Frrok Thaqi
Erzieher
Eduikator

Lulzim Tytynxhiu
Chemie
Kimi

Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern, Freunde der Schüler

Mentor Ukimeri
Sport
Sport

Shpres Zeka *
Deutsch
Gjuhë gjermane

Verwaltung

Organisation & Rückhalt
Entspanntes Arbeiten und verlässliche
Abläufe

Pal Bala
Rechtsberater
Çështjet juridike

Ana Berisha
Sekretariat
Sekretariati

Hamide Elshani
Sekretariat/Buchhaltung
Sekretariati/Kontabilitet

Administrata

Organizimi & Mbështetja
Puna e shtendosur, kërkon rrjedhë të
besueshme

Albina Bisaku
Köchin
Kuzhinieri

Anton Lleshi
Tagwächter
Rojë dite

Filip Marki
Koch
Kuzhinier

Murat Xhoxhaj
Nachtwächter
Rojë nate

Um verlässliche Abläufe zu gewährleisten, arbeitet unsere Verwaltung als Dienstleister für alle Mitarbeiter in Internat und Schule, für alle Schüler und deren Eltern. Hier erhalten Sie weiterhelfende Auskünfte und Informationen über Alltägliches.

Als Sammelpunkt aller wichtigen Informationen und als Dokumentationszentrum steht sie an den Schultage für persönliche Anfragen oder per Telefon und, darüber hinaus, per E-Mail zur Verfügung.

Për të siguruar këtë, administrata jonë punon si shërbim për të gjithë bashkëpunëtorët në konvikt dhe shkollë, për të gjithë nxënësit dhe prindërit e tyre. Këtu, mund t'i gjeni informatat dhe njoftimet që mund t'u ndihmojnë gjatë përditshmërisë.

Administrata si pikë grumbullimi e të gjitha informatave të rëndësishme dhe si qendër e dokumentacionit, është në dispozicion të përditshëm, për të dhënë informata, për të sqaruar ose për të pranuar pyetje, çdo paradite përmes telefonit, me E-mail, ose me ardhjen tuaj në zyrat e administratës.

Telefon(i): +377 (0)44 434 087
E-Mail(i): alg-info@alg-prizren.com

www.alg-prizren.com

Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern, Freunde der Schüler

Pedagogët dhe edukatorët tanë

Partnerë të prindërve, miq të nxënësve

Lehrer und Erzieher

Partner der Eltern, Freunde der Schüler

Leitung

Ideengeber & Gestalter
Unser Leitungsteam

Wir sind uns bewusst, dass keine Institution ohne klare Strukturen sinnvoll arbeiten kann. Unser Leitungsteam versteht sich daher als verantwortlicher Ideengeber und Gestalter auf dem Weg zum gemeinsamen Ziel.

Obwohl jeder für unterschiedliche Bereiche Verantwortung übernommen hat, bleibt es unser aller Aufgabe, das jeweils Erreichte gemeinsam anzuschauen und zu bedenken, um Anregungen und Erfolg versprechende Schritte in die Zukunft zu entdecken. Lehrer, Erzieher, Eltern, Schüler, Mitarbeiter in der Verwaltung sowie Freunde und Förderer sind in diesem Prozess der Suche unsere Partner.

Arianit Çollaku
Internatsleitung
Udhëheqës i konviktit

Mark Gojani
Stv. Schulleiter
Zëv.drejtor i shkollës

Udhëheqja

Ideatorët & Konstruktorët
Ekipi ynë udhëheqës

Ne jemi të vetëdijshëm se asnjë institucion nuk mund të punojë në mënyrë kuptimplote pa struktura të qarta. Ekipi ynë udhëheqës është pra, si ideatori përgjegjës dhe dhënës i formës në rrugën për në cakun tonë të përbashkët.

Edhe pse secili ka marrë përsipër përgjegjësinë për fusha të ndryshme, mbetet detyrë jona e të gjithëve, ta shikojmë çdo të arritur bashkërisht dhe të mendojmë për gjetjen e frymëzimeve për hapat që premtojnë suksese në të ardhmen. Mësimdhënës dhe edukatorë, prindër, nxënës, bashkëpunëtorë në administratë si dhe miq dhe përkrahës në këtë proces të kërkimit të më së mirës, janë partnerët tanë.

Walter Happel SJ
Direktor
Drejtor

Jürgen Schwarzbach
Finanzen
Financat

Schüleraustausch

Gymnasium Blankenese Hamburg Petrit Berisha - XII a

Seit April 2014 findet am Loyola-Gymnasium ein neues Schüleraustausch-Projekt mit dem Gymnasium Blankenese in Hamburg statt. Am 5. April flog eine Gruppe von 15 Schülern unserer Schule in Begleitung unseres Deutschlehrers Richard Purschwitz nach Hamburg. Nach dem Passieren der Pass- und Zollkontrolle und der Gepäckausgabe trafen wir, die kosovarischen Schüler, unsere Austauschpartner und wurden dann auf die Gastfamilien verteilt. Der Nachmittag wurde bei den Gastfamilien verbracht, und am Abend traf sich dann die gesamte deutsch-kosovarische Gruppe zu einem ersten gemeinsamen Kennenlernen an der Elbe.

Montag, 07.04.2014

Am dritten Tag unseres Aufenthalts in Hamburg, am Morgen, besuchten wir das Gymnasium Blankenese, wo wir uns zunächst im Musiksaal versammelten und von der Direktorin begrüßt wurden. Nach dem Kurzaufenthalt in der Schule bummelten wir zur Sankt-Michaels-Kirche, "Michel" genannt, deren Turmspitze nach der Überwindung sehr vieler Treppen eine sehr schöne Aussicht auf die Stadt bietet. Dann trafen wir Dr. Wehnert, der uns während einer Elbschiffahrt viele Sehenswürdigkeiten Hamburgs zeigte. Den Abend verbrachten wir bei den Gastfamilien.

Dienstag, 08.04.2014

Wir wurden zusammen mit unseren Austauschpartnern in verschiedene Gruppen aufgeteilt, um Interviews in der Stadt durchzuführen. Unsere Fragen an die Passanten lauteten:

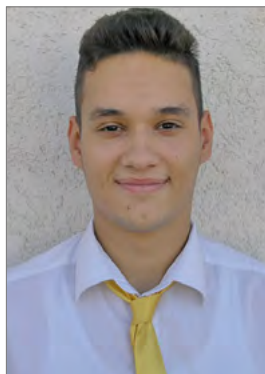
- » Wo liegt Kosovo?
- » Ist Kosovo ein eigener Staat?
- » Was wissen Sie über den Kosovo-Krieg?
- » Soll Kosovo Mitglied der Europäischen Union werden?

Mittwoch, 09.04.2014

Am Morgen waren wir in der Schule, wo wir die Ergebnisse der Interviews vorstellten. Die Ergebnisse der einzelnen Gruppen waren sehr unterschiedlich:

Einige Leute wussten sehr viel über Kosovo, zum Beispiel, dass die NATO Belgrad bombardiert hatte und vor allem, dass Kosovo der erste Auslandseinsatz der Deutschen Bundeswehr gewesen war. Andere dagegen hatten über unser Land noch nie etwas gehört.

Dann sahen wir den kurzen Film "Dauntless" an, der von unserem Schulfilmclub gedreht worden war. Wir nahmen auch an Unterrichtsstunden in den Fächern Mathematik, Geschichte und Biologie teil. Das führte zu einer Diskussion über die Unterschiede und Gemeinsamkeiten der beiden Schulsysteme.

Shkëmbimi i nxënësve

Gymnasium Blankenese në Hamburg Petrit Berisha - XII a

Që nga prilli i vitit 2014, Loyola-Gymnasium, filloi një projekt të ri në shkëmbimin e nxënësve me Gymnasium Blankenese në Hamburg. Bëhet fjalë për shkëmbimin e nxënësve me gjimnazin Blankenese në Hamburg të Gjermanisë. Me 5 prill, një grup i nxënësve tanë të shoqëruar nga mësuesi ynë i gjermanishtes, Richard Purschwitz, fluturuam për në Hamburg. Pas kontrollit doganor të pasaportave dhe marrjes së bagazheve, nxënësit kosovarë u takuan me partnerët e tyre të shkëmbimit dhe më pas u ndanë në familjet mikpritëse. Pasditja u kalua në familjet mikpritëse, ndërsa në mbrëmje i tërë grupi u takua në një vend afër lumit Elba, ku i gjithë grupi gjermano-kosovar u takuan për një njohje të parë.

E hënë, 07.04.2014

Gjatë ditës së tretë të qëndrimit në Hamburg, në mëngjes ne vizituam gjimnazin "Blankenese", ku u grumbulluam në sallën e muzikës dhe na përshëndeti drejtoresha e shkollës. Pas një qëndrimi të shkurtër në shkollë, ne bëmë një shëtitje në kishën e Shën Michael (apo "Michel"), e quajtur majuc ku pas kapërcimit të një numri të shumtë të shkallëve të mëdha ofrohet një pamje shumë e bukur të qytetit. Më pas takuam profesorin Wehnert dhe bashkë me të, gjatë një lundrimi në lumin Elbë, shikuam shumë pamje tërheqëse të Hamburgut. Mbrëmjen e kaluam në familjet mikpritëse.

E martë, 08.04.2014

Së bashku me partnerët tanë të këmbimit, ne ishim të ndarë në grupe të ndryshme për të kryer intervista në qytet. Pyetjet tona për kalimtarët ishin:

- » Ku është Kosova?
- » A është Kosova një shtet i pavarur?
- » Çfarë dini rreth luftës së Kosovës?
- » A duhet të jetë Kosova anëtare e Bashkimit Evropian?

E mërkurë, 09.04.2014

Në mëngjes ne ishim në shkollë, duke prezantuar rezultatet e intervistave. Rezultatet e secilit grup kanë qenë shumë të ndryshme:

Disa njerëz dinin shumë për Kosovën, për shembull, që NATO kishte bombarduar Beogradin dhe sidomos që Kosova kishte qenë operacioni i parë i Bundeswehr-it gjerman jashtë vendit. Të tjerë, megjithatë, kurrë nuk

Schüleraustausch

Gymnasium Blankenese Hamburg

Danach fuhren wir nach Wilhelmsburg, einen sehr interessanten Stadtteil Hamburgs. Dieser Bezirk besteht aus zwei verschiedenen Hälften: einem alten und einem neuen Stadtteil mit einer wunderschönen Architektur. Wir besuchten das Jugendhaus, was eine neue Attraktion für uns war. Dort können Schüler nach der Schule ihre Zeit gemeinsam verbringen. Sie machen zusammen Hausaufgaben oder spielen miteinander.

In Wilhelmsburg trafen wir viele Albaner und unterhielten uns auch mit ihnen. Am Abend besuchten wir den "Dom", das Volksfest in Hamburg. Dort hatten wir sehr viel Spaß. Danach verfolgten wir das Fußballspiel Bayern München - Manchester United.

Donnerstag, 10.04.2014

An diesem Tag hatten wir ein Treffen mit unseren Austauschpartnern am Orthmarschen Bahnhof. Von dort fuhren wir gemeinsam zur Hafencity, wo wir uns mit einer Stadtführerin trafen. Sie erzählte uns über den aktuellen Stand der Bauprojekte. Nach dem Vortrag folgte eine Stadtrundfahrt mit dem Bus mit Informationen über die verschiedenen Sehenswürdigkeiten von Hamburg.

Gegen 20 Uhr trafen wir uns in einem italienischen Restaurant, aßen Pizza und feierten bei der Gelegenheit auch den Geburtstag von unserem Mitschüler Synim.

Freitag, 11.04.2014

Am Morgen um 9:00 Uhr trafen wir uns am Bahnhof und besuchten mit den Lehrkräften das Institut für Friedensforschung und Sicherheitspolitik und bekamen eine Führung, bei der wir über die Friedensaktivitäten des Instituts informiert wurden. Danach gingen wir mit unseren Austauschpartnern in die Stadt zum Shoppen.

Der absolute Höhepunkt war aber der Abend mit einer Abschiedsparty bei unserem deutschen Austauschschüler Eike, die bis Mitternacht dauerte.

Shkëmbimi i nxënësve

Gymnasium Blankenese në Hamburg

kishin dëgjuar asgjë për vendin tonë.

Më pas prezantuam filmin e shkurtër "Dauntless", të realizuar nga klubi i filmit të shkollës sonë. Ne gjithashtu morëm pjesë në mësimet në orët mësimore, në lëndën e historisë, matematikës dhe biologjisë. Kjo çoi në një diskutim në lidhje me dallimet dhe ngjashmëritë e dy sistemeve shkollore.

Pastaj ne shkuam në Wilhelmsburg, një lagje shumë interesante e Hamburgut. Kjo lagje përbëhet nga dy pjesë: një i vjetër dhe një distrikt të ri me një arkitekturë të bukur. Ne vizituam qendrën rinore, e cila ishte një tërheqje e re për ne. Nxënësit kalonin kohën së bashku pas mësimet në shkollë. Ata bashkërisht bënin detyrat e shtëpisë, apo luanin me njëri-tjetrin.

Në Wilhelmsburg takuam shumë shqiptarë me të cilët gjithashtu edhe biseduam. Në mbrëmje vizituam festivalin folklorik të Hamburgut "Dom". Atje u argëtuam shumë. Më vonë ne shikuam ndeshjen e futbollit (Bayern - Manchester United).

E enjte, 10.04.2014

Në këtë ditë ne kemi pasur një takim me partnerët tanë të këmbimit në stacionin hekurudhor në Orthmarschen. Nga atje udhëtuam për në Hafencity të përcjellur nga një udhërrëfyes turistike. Ajo na tregoi për statusin aktual të projekteve ndërtimore. Pas ligjeratës, pasoi një turne me autobus në qytet me informacione në lidhje me pamjet e ndryshme të Hamburgut.

Rreth orës 20, ne u takuam në një restorant italian, me ç'rast kemi ngrënë pica dhe kemi festuar ditëlindjen e shokut tonë Synimit.

E premte, 11.04.2014

Në mëngjes në ora 9.00, ne u takuam në stacionin e trenit dhe me stafin e mësimdhënësve vizituam Institutin për Hulumtime të Paqes dhe Politikën e Sigurisë. Aty bëmë një turne dhe u informuam rreth aktiviteteve për paqen të këtij Instituti. Pastaj së bashku me partnerët tanë të shkëmbimit shkuam në qytet që të bënim "shopping".

Më e bukura absolute ishte në mbrëmje "party" lamtumirëse tek nxënësi gjerman i shkëmbimit Eike, e cila zgjati deri në mesnatë.

Schüleraustausch

Friedrich-List-Gymnasium Gemünden Prof. Neki Jahaj

Es ist schon zur Tradition geworden, dass wir über unsere Kollegen und Freunde, Herrn Jürgen Endres, Frau Sigrid Machann und die Schüler des Friedrich-List-Gymnasiums aus Gemünden am Main in Deutschland berichten. Zwischen uns und dieser Schule wird schon seit Jahren ein Schüleraustausch durchgeführt. Mit Hilfe dieses Austausches wird den Schülern die Möglichkeit gegeben, sich gegenseitig näher kennen zu lernen, ihre Lebensweise, Herkunft, auch die Vergangenheit.

Dieses Jahr beschlossen wir jedoch, in Prizren einmal etwas anderes zu machen. Das Projekt sollte einen Blick in die Geschichte tun, damit sich in Gesellschaften Schlimmes nicht wiederholen kann, wie zum Beispiel Krieg. Das Ziel jeder Bildungsinstitution ist es, Generationen zu erziehen. Unser Projekt sollte das Thema "Krieg und Frieden in Europa" sein. Davon sollten vor allem die Kosovaren profitieren, um aus der Vergangenheit Europas zu lernen, wie es war und wieso die Leute jetzt in Frieden leben können. Während wir an diesem Projekt arbeiteten, wurden Leute interviewt, welche auf Fragen im Zusammenhang mit dem letzten Krieg im Kosovo und dem Zweiten Weltkrieg antworteten. Außer den vielen Interviews hatten die deutschen Schüler die Gelegenheit, auch Kulturgüter zu besichtigen, wie z.B. das Gebäude der Liga von Prizren, in Albanien die Burg von Shkodra oder das Grab von Skanderbeg in Lezhë. Um sich dann noch ein bisschen zu erholen, fuhren wir gemeinsam nach Shëngjin, einer kleinen Stadt an der Adriaküste.

Unsere deutschen Gäste hatten auch Gelegenheit, den Unterricht am Loyola-Gymnasium zu besuchen und konnten einen Vergleich mit dem Unterricht an ihrer Schule ziehen. Sie wurden auch vom Vizebürgermeister Prizrens, Herrn Lulzim Kabashi, empfangen, der den Schülern erklärte, wie die Verwaltung der Gemeinde in Prizren funktioniert. Er erzählte ihnen

Shkëmbimi i nxënësve

Friedrich-List-Gymnasium në Gemünden Prof. Neki Jahaj

Tashmë është bërë zakon të shkruhet për dy nga kolegët dhe miqtë tanë, z. Jürgen Endres, znj. Sigrid Machann dhe nxënësit e gjimnazit Friedrich-List-Gymnasium nga qyteti Gemünden am Main i Bavarisë, në Gjermani. Në mes të kësaj shkolle dhe shkollës sonë tashmë me vite po vazhdon shkëmbimi i nxënësve.

Përmes programit të shkëmbimit, nxënësve pjesëmarrës u ofrohet mundësia e afërimit, njohjes më për së afërmi me njëri-tjetrin dhe përfitimeve të ndërsjella nga e kaluara e tyre, qoftë edhe ajo historike. Andaj këtë vendosëm të trajtojmë diçka më ndryshe. Ky projekt duhej të vështronte pak të kaluarën, atë që nuk duhej të ndodhë në shoqëritë e shëndosha. Besoj që qëllimi i çdo institucioni arsimor është të edukojë një brez të ri, të shëndoshë dhe të denjë për të ardhmen e tyre dhe të shoqërisë. Vendosëm që këtë projekt ta titullojmë "Lufta dhe paqja në Evropë", në mënyrë që të përfitonin edhe kosovarët nga e kaluara e Evropës, të shikonin pak si kanë qenë dhe si jetojnë tani ata në paqe. Gjatë realizimit të këtij projekti u intervistuan qytetarë të ndryshëm, të cilët u pyetën në lidhje me luftën e kaluar në Kosovë dhe me Luftën e Dytë Botërore. Përveç punës ekipore në intervistimin e qytetarëve, nxënësit patën mundësinë të shikojnë për së afërmi edhe monumente të ndryshme kulturore, si: monumentet kulturore në Prizren, kalanë e Shkodrës, varrin e Skënderbeut në Lezhë etj. Për argëtimin e tyre vendosëm të kalojmë një natë në Shëngjin, një qytezë e vogël buzë Adriatikut.

Nxënësit mysafirë patën rastin të shohin edhe organizimin e mësimin në gjimnazin Loyola-Gymnasium. Kështu patën mundësinë të bënin krahasimin e mësimin të këtushëm, me atë nga shkolla e tyre. Ata poashtu patën rastin të priten edhe nga zëvendëskryetari i Komunës së Prizrenit, z. Lulzim Kabashi, i cili i njoftoi mysafirët nga Gjermania, por edhe nxënësit tanë në lidhje me funksionimin e qeverisjes komunale, me historinë e shkurtër të Prizrenit dhe me turizmin në Prizren. Nxënësit bënë pyetje të ndryshme, ku në fokus kishin mbledhjen dhe reciklimin e mbeturinave, pasi që mbeturinat dhe trajtimi joadekuat i tyre në Prizren është një dukuri shumë negative për qytetin e bukur jugor të Kosovës, gjë e cila bie në sy tek turistët. Në fund nxënësit u ftuan nga zëvendëskryetari që në të ardhmen e tyre të mendojnë të merren me politikë, pasi që politikës kosovare i duhet më së shumti inteligjenca e të rinjve.

Projekti do të dukej shumë i varfër, po të mos vazhdonte edhe me realizimin e pjesës tjetër në Gjermani. Gjatë qëndrimit njëjavor atje, nxënësit kosovarë u akomoduan nëpër familjet nikoqire gjermane, të cilat shfrytëzoj rastin t'i falënderoj për zemërsisht për mikëpritjen e treguar. Kështu ato familje e pasuruan edhe më shumë kënaqësinë e nxënësve tanë atje. Edhe atje mësimdhënësit nikoqirë ishin kujdesur për një program të larmishëm, andaj përveç projektit, nxënësit bënë vizita dhe udhëtime të ndryshme në shtetin, gjuhën e së cilit po e mësonin tash katër vjet. Në mesin e shumë vizitave do përmendur vizita në komunë dhe pritja nga kryetari i komunës së Gemünden am Main, z. Lippert, vizita e qytetit dhe rezidencës së mbretit në Würzburg. Ajo çka ishte më mbresëlënëse ishte vizita e kampit të përqendrimit në Buchenwald, afër Weimarit. Së pari nxënësit tanë mbajtën një orë të histo-

Schüleraustausch

Friedrich-List-Gymnasium Gemünden

von der Geschichte Prizrens und zuletzt auch über den hiesigen Tourismus. Unsere Schüler hatten die Möglichkeit Fragen zu stellen. Eine diese Fragen war, wo der Müll gesammelt und wiederverwertet wird. Am Ende empfahl Herr Kabashi unseren Schülern, sich später mit Politik zu befassen, da die Politik im Kosovo die Intelligenz der jungen Leute dringend benötige.

Dieses Projekt wäre nicht wirklich gelungen, wenn der Gegenbesuch in Deutschland nicht stattgefunden hätte. Unsere Schüler wurden für eine Woche in deutschen Gastfamilien in Gemünden untergebracht. Ich möchte die Gelegenheit nutzen, mich herzlich für deren Gastfreundschaft zu bedanken. Auch hatten unsere Gastlehrer ein buntes Programm für uns vorbereitet. Neben dem Projekt standen auch Besuche und verschiedene Ausflüge auf dem Plan. Einmal der Besuch in der Gemeinde, wo wir vom Bürgermeister von Gemünden am Main, Herrn Lippert, empfangen wurden, später dann die Besichtigung der Residenz des Herzogs von Würzburg. Was für uns sehr beeindruckend war, war der Besuch des früheren Konzentrationslagers in Buchenwald, in der Nähe von Weimar. Unseren Schülern wurde schon im Geschichtsunterricht am Friedrich-List-Gymnasium über die Geschichte dieses Konzentrationslagers erzählt.

Am folgenden Tag fuhren wir dann mit den Bussen dorthin. Es regnete und es war düster. Die Schüler aber sangen im Bus, erzählten sich gegenseitig Witze und lachten miteinander. Als wir in Buchenwald ankamen, wechselte die Stimmung markant. Aufgeteilt in zwei Gruppen erfuhren wir von einem Führer einiges über die Anfänge dieses Konzentrationslagers bis hin zu seiner Befreiung durch die Alliierten am Ende des Zweiten Weltkriegs. Neugierig betraten wir das Lager, aber beim Verlassen waren wir dann nur traurig und bedrückt. Dies sah man bei den Schülern, die auf dem Rückweg im Bus nicht mehr sangen. Waren sie erschöpft, waren sie bedrückt? Ich weiß es nicht.

Nach einer harten Arbeitswoche in Gemünden kehrten wir gerne wieder in unser schönes Prizren zurück.

Shkëmbimi i nxënësve

Friedrich-List-Gymnasium në Gemünden

risë në gjimnazin Friedrich-List-Gymnasium, ku u informuan për historinë e këtij kampi dhe të nesërmen udhëtuan së bashku të gjithë me autobus atje. Ishte ditë me shi dhe zyrtësinë e shiut e prishte hareja e nxënësve në autobus. Ata këndonin së bashku, tregonin barcaleta dhe qeshnin së bashku.

Ashtu paqësorë, siç dinë vetëm fëmijët të jenë, arritëm në Buchenwald. U ndamë në dy grupe dhe ciceroni filloi shpjegimin që prej themelimit të këtij kampi, e deri te pushtimi i tij nga forcat aleate, pas mbarimit të Luftës së Dytë Botërore. Për të mos u zgjeruar më shumë në shpjegimin në lidhje me këtë kamp, po e them

një fjali: Aty njeriu mund të hyjë i hareshëm, por patjetër del i pikëlluar. Kjo u vërejt edhe te nxënësit, të cilët gjatë rrugëtimit për në Weimar nuk kënduan prapë në autobus. Ishte kjo nga lodhja, apo nga pikëllimi?! Nuk e di.

Pasditja ishte e planifikuar të kalohej në Weimar. Pas një vizite të përbashkët të qytetit, nxënësit ishin të lirë të dilnin në qytet. Përfundimisht pa mësuesit e tyre. Sigurisht që u gëzuan. Në mbrëmje u mblohdëm të gjithë dhe u kthëm në Gemünden.

Pas një jave përplot punë, lodhje e shkëmbim përvojash, u kthëm në Prizrenin tonë të bukur.

Letter to a teacher Abraham Lincoln

My son starts school today. It is all going to be strange and new to him for a while and I wish you would treat him gently. It is an adventure that might take him across continents. All adventures that probably include wars, tragedy and sorrow. To live this life will require faith, love and courage.

So dear Teacher, will you please take him by his hand and teach him things he will have to know, teaching him, but gently, if you can. Teach him that for every enemy, there is a friend. He will have to know that all men are not just, that all men are not true. But teach him also that for every scoundrel there is a hero, that for every crooked politician, there is a dedicated leader.

Teach him if you can that 10 cents earned is of far more value than a dollar found. In school, teacher, it is far more honorable to fail than to cheat. Teach him to learn how to gracefully lose, and enjoy winning when he does win.

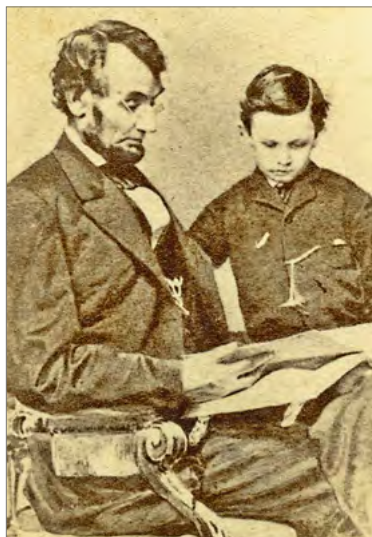
Teach him to be gentle with people, tough with tough people. Steer him away from envy if you can and teach him the secret of quiet laughter. Teach him, if you can, how to laugh when he is sad, teach him there is no shame in tears. Teach him there can be glory in failure and despair in success. Teach him to scoff at cynics.

Teach him if you can the wonders of books, but also give time to ponder the extreme mystery of birds in the sky, bees in the sun and flowers on a green hill. Teach him to have faith in his own ideas, even if everyone tells him they are wrong.

Try to give my son the strength not to follow the crowd when everyone else is doing it. Teach him to listen to everyone, but teach him also to filter all that he hears on a screen of truth and take only the good that comes through.

Teach him to sell his talents and brains to the highest bidder but never to put a price tag on his heart and soul. Let him have the courage to be impatient, let him have the patience to be brave. Teach him to have sublime faith in himself, because then he will always have sublime faith in mankind, in God.

This is the order teacher, but see what best you can do. He is such a nice little boy and he is my son.

Letra për mësuesin Abraham Lincoln

Im bir fillon shkollën sot. Për pak, gjithçka do të jetë për të e çuditshme dhe e re, andaj do të doja ta trajtonit butësisht. Është një aventurë që do ta marrë me vete nëpër të gjitha kontinentet. Të tilla aventura që ndoshta mund të përfshijë luftëra, tragjedi dhe fatkeqësi. Ta jetosh këtë jetë, të duhet besim, dashuri dhe kurajo.

Për këtë i dashur Mësues, do t'ju lutesha ta merrnit përdore e t'i mësoni gjëra që do t'i duhen t'i dijë, mësojeni atë – por butësisht, nëse mundeni. Mësojeni se për çdo armik, ekziston një mik. Atij do t'i duhet të mësojë se jo të gjithë njerëzit janë të drejtë, se jo të gjithë njerëzit janë të sinqertë. Megjithatë mësojeni se për çdo faqezi ka një hero dhe se për çdo politikan egoist, jeton një lider i përkushtuar.

Mësojeni nëse mundeni, se dhjetë centë të fituar kanë shumë më tepër vlerë se një dollar i gjetur. Në shkollë, mësues, është shumë më e ndershme të dështosh se të mashtrosh. Mësojeni atë si të humbë hijshëm, dhe si t'i gëzohet fitores kur ai fiton.

Mësojeni të jetë njerëzor dhe i ndjeshëm me njerëzit, dhe i ashpër me njerëzit e ashpër. Mundohuni t'i qëndrojë sa më larg zilisë, nëse do të mundni dhe mësojani sekretin e një buzëqeshjeje të çiltër. Mësojeni, po të jetë e mundur – si të qeshë, kur të jetë i trishtuar, dhe se të derdhësh lot nuk është aspak turp. Mësojeni se mund të ketë lavdi, kur dështon dhe dëshpërim në sukses. Mësojeni t'i përqeshë cinikët.

Mësojeni nëse mundeni të zbulojë mrekullinë e leximit të librave, por gjithashtu i jepni edhe kohën e mjaftueshme për të kundruar misterin e përjetshëm të fluturimit të zogjve në qiell, të bletëve në diell e të luleve mbi një kodër të gjelbër. Mësojeni të këtë besim në idetë e tij edhe nëse të gjithë do t'i thonë se janë të gabuara.

Mundohuni t'i mësoni birit tim forcën për të mos e ndjekur turmën edhe kur të gjithë të rendin pas fitimtarit. Mësojeni të dëgjojë me vëmendje çdo njeri, por gjithashtu të shoshisë të gjithë atë që dëgjon në sitën e së vërtetës dhe të marrë vetëm të mirën.

Mësojeni atë sesi të shesë talentin dhe zgjuarsinë e tij tek ofertuesi më i lartë, por mos të pranojë kurrë asnjë soj çmimi për shpirtin e zemrën. Lejojeni atë të këtë kurajo për të qenë i adhurueshëm. Lejojeni atë të këtë durimin për të qenë trim. Mësojeni atë të këtë besim sublim tek vetvetja, sepse atëherë ai do të këtë gjithmonë besim sublim në njerëzimin dhe në Zotin.

Këto janë kërkesat, mësues, por ju bëni më të mirën që mundeni. Ai është një fëmijë i vogël kaq i mirë dhe është im bir.

Hapat e parë drejt një jete të re Mës. Ardita Gashi

Një shtatori erdhi me emocionet e më të vegjëleve për t'u takuar me shokët e ardhshëm dhe mësuesen e parë në jetën e tyre. Duket se edhe të rriturit nuk mund të mungojnë në këtë festë të madhe, sepse që të gjithë duan të dëshmojnë këtë hap të madh në jetën e vogëlushëve. Me buzëqeshjen rrëzëlluese dhe buqetat e luleve nëpër duar, me ndjesinë e përzier të gëzimit dhe të frikës, të veshur dhe të krehur me kujdes, të gjithë dukeshin të bukur dhe të këndshëm.

Në fillim kishin pak emocione, rrinin në heshtje, ashtu të kapur për dore me të rriturit, sikur donin të siguroheshin se gjithçka do të shkonte në rregull, por, shumë shpejt, në shkëmbimet me shokë të rinj, filluan ta ndiejnë botën e re që po ju shpërfaqej përpara. Recituan vjersha dhe rrëfyen emocionet e tyre. Syçkat e tyre filluan të shkëlqejnë nga gëzimi dhe me kuriozitet filluan të shfletojnë faqet e para. Është e magjishme si fëmijët gjithnjë të japin buzëqeshje për të ta bërë ditën më të mirë.

Ndjesitë e bukura të kësaj dite të rëndësishme i përjetova edhe unë. Nxënësit u shkëputën nga dora e mamit dhe e babit dhe u bashkuan me dorën e mësueses, për të vazhduar rrugën e gjatë dhe të bukur të dijes. Më mallëngjeu gjithçka që merrte frymë në atë klasë, e ndieja peshën dhe rëndësinë e misionit tim: t'ua mësoj fëmijëve shkronjat dhe numrat, që të mos këndohen më vargjet e poemës së Nolit "pranë dijes i panxënë". Shkolla me të vërtetë ishte e shkëlqyeshme. Kolegët ishin shumë miqësor dhe mikëpritës, të gatshëm të më mbështesin kurdo që unë kam nevojë.

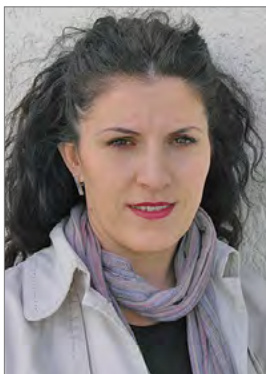
Ndihem shumë e entuziazmuar me angazhimin tim në shkollën fillore "Loyola", sepse jam bindur se është një shkollë me standarde të larta arsimore dhe që u ofron nxënësve mundësi për zhvillim përtej horizonteve të rëndomta për shoqërinë tonë: duke kërkuar vazhdimisht përsosmëri akademike, duke përdorur teknologji të ndryshme si mjete mësimi, me qëllim të maksimizimit të performancës individuale të studentëve, duke e frymëzuar interesin e nxënësve për t'u vetëvlerësuar në mesin e të gjithë nxënësve tjerë. Prandaj edhe do të punoj me përkushtim të madh që përmes realizimit të planprogramit mësimor, të arrij të siguroj cilësi në mësim tek nxënësit duke u dhënë njohuritë e mia në mënyrë të qartë dhe të saktë.

Nga vullneti dhe entuziazmi ynë si staf i shkollës varet suksesi i rezultatit në mësimdhënie. Pra synimi ynë final për vitin e ri shkollor, është një mësimdhënie cilësore dhe bashkëkohore.

Shkolla fillore "Loyola" - shkollë cilësore Mës. Shukrije Krasniqi

Një ndër treguesit më relevant të shkallës së zhvillimit dhe civilizimit të një shoqërie, apo komuniteti, është edukimi dhe arsimimi. Shoqëria është e përfshirë në një proces të shpejtë ndryshimi. Edhe ne, si pjesëtarë të saj, duhet të ndysojmë, sepse ka ndryshuar kahu i zhvillimit të shoqërisë, rrjedhave e kërkesave të reja ku nuk mund t'u përgjigjemi me konceptet e praktikën e kaluara, pra ka ndryshuar pikësynimi i shkollës. Në shkollën fillore "Loyola", janë krijuar kushte shumë të favorshme për të bërë shumë më shumë për këtë objekt. Rëndësia dhe roli i edukimit, arsimit dhe të nxënësve për shoqërinë njerëzore, në këtë shkollë kanë një vlerë gjithnjë e më të madhe.

Ç' mund të ishte më e keqe se verbëria e trashëguar ... të kesh sy e të mos kesh vizion. (Hellen Keller)

Një vizion të qartë për të ardhmen, në këtë proces shumë të rëndësishëm e gjeta në ALG. Vizionin për krijimin e një shkolle bashkëkohore sipas standardeve më të avancuara ndërkombëtare, e realizon shkolla "Loyola" e cila ka ndërmarrë hapa të gjithanshëm dhe praktikë në të gjitha fushat e veprimit. Në shkollën tonë vazhdimisht ndërmerren reforma për përmirësimin e cilësisë së procesit mësimor, ku synohet përgatitja e qytetarit evropian të aftë dhe të shkathtë, ku si për bazë merret parimi demokratik për mundësi dhe motivim të barabartë për të gjithë individët, pavarësisht gjuhës, racës, gjinisë, ngjyrës, fesë dhe kombit.

Karakteristikë e kësaj shkolle është zhvillimi dhe ngritja e vazhdueshme e kapaciteteve njerëzore dhe teknike- teknologjike, sistemi i mirfilltë dhe disiplina për punë, me të vetmin qëllim, ngritjen e cilësisë së procesit edukativo-arsimor. Si e tillë, me idetë inovative është bërë shëmbull i përvojës së përparuar si në vend dhe në rajon, duke ndikuar në zhvillimin e shkathtësive për përdorimin e teknologjive të reja, në funksion të mësimdhënies dhe mësim-

nxënies moderne.

Përvoja ime shumëvjeçare në procesin e mësimdhënies më ka bërë të kuptoj shumë gjëra dhe përvoja të reja. Në vitet e para të punës sime, të nxënësve si proces ishte shumë tradicional. Burim i mësimi ishte mësimdhënësi dhe libri, më shumë rëndësi i kushtohej teorisë. Mësimdhënësi ishte në qendër të vëmendjes, ndërsa nxënësit reflektonin për momentin, por pas pak kohe ato njohuri harroreshin ngase ishin mësuar mekanikisht. Të gjitha këto tani kanë kaluar, sepse sot kemi një mësimdhënie bashkëkohore, ku nxënësi është në qendër të vëmendjes. Sot, mësuesi udhëheq nxënësin për të kërkuar në mënyrë të pavarur informacionin dhe më ndihmën e tij, përgatit nxënësin që të përballë me çdo sfidë të jetës, sado e ndërlikuar që të jetë ajo. *"Njerëzit çmohen jo për atë çka dinë, por për atë çka bëjnë me atë që dinë."*

Në këtë shkollë është e lehtë t'i vëmë në jetë ato që dimë. "Loyola" është shkollë cilësore, ku u ofrojmë nxënësve edukim dhe arsimim bashkëkohor, ku rrugëtojmë drejt arritjeve më të reja, ku ecim me kohën për një të ardhme më të lumtur e më të begatshme. Këtu krijojmë gjenerata të shëndosha dhe të afta, që të kontribuojnë në zhvillimin e shtetit të Kosovës dhe të shoqërisë në përgjithësi dhe që të jenë të gatshëm për tregun global të punës.

Të gjithë e dinë se *"suksesi shihet përmes ndryshimeve pozitive dhe performanca matet me rezultat"* e këto janë vlera që i hasim në këtë shkollë. "Mësimdhënia ime në këtë shkollë po më jep kënaqësitë e të përcjellurit të vlerave të së bukurës edhe universalitetit që i duhen të rinjve për t'u formuar. Me pasionin që kam për punën fisnike të mësueses, me dëshirën për të përçar tek nxënësit jo vetëm dije, por dhe kulturë e edukatë, ndjehem e nderuar që punoj në këtë shkollë.

Përfundimisht për të treguar se sa i rëndësishëm është arsimit për njeriun do ta përmbylli me thënien e Heraklitit: *"Arsimi është dielli i dytë për njeriun."*

Fëmijët të japin forcë në misionin e shenjtë të mësuesit Mës. Zana Susuri

Zemra më rrihte fort, gjersa shpejtoja drejt godinës blu. Nuk ishte vizitë e zakonshme kur më mernin kushërinjtë e mi të vegjël në "Ditën e dyerve të hapura", të cilët me plot krenari donin të ma tregonin shkollën e tyre dhe çdo gjë lidhur me të. Këtë herë ishte ndryshe. Ecja drejt godinës së madhe blu me një shqetësim të madh dhe me frikë, me mendimin se nuk do t'ia dal dot.

Intervistë! Unë pjesë e kësaj godine, e një sistemi të ri për mua, të cilin nuk mendoja se do t'i përkas. Aq afër e aq larg më dukej, nuk kisha besim se do t'ia dilja. Çka do të më pyesin, si do të sillem, a mund të jem e denjë për një sistem të tillë shkollor? Jo, nuk besoja se do ta kem fatin e madh.

Unë ia dola, kjo është kryesorja dhe kjo frikë tani më duket larg. Por, tani më lind frikë tjetër që ndërlihet me një dëshirë shumë të madhe: Të dëshmoj se unë jam për vendin tim, në godinën e madhe blu, që jam e denjë për të qenë pjesë e sistemit shkollor i cili duhet të jetë shembull për shkollat tjera dhe për tërë venid tim. Unë duhet të punoj për këtë që ky sistem të përqafohet nga të gjithë, me rregullin, punën dhe përkushtimin që e ka.

E kam një ushtri të vogël nën përgjegjësinë time, 22 koka të vogla, që kthejnë shikimet e tyre plot jetë e kureshtje nga unë dhe më shikojnë, më bëjnë qindra pyetje dhe e ndiej se presin përgjigjet që do t'ua ndriçojnë orën e tyre të mësimit dhe të fatit. Unë jam me ta nje qenie e vetme, e cila ka plot sfida përpara në rrugën drejt suksesit dhe ndriçimit të tyre.

I dua shumë, i ndiej dhe mendoj se kjo është forcë që më jep fuqi në realizimin e detyrës sime të shenjtë: t'ua mësoj shkronjat e para dhe t'u flas për çdo gjë që i rrethon. T'i ndihmoj të rriten, siç meriton çdo fëmijë në botë.

Ditëlindja e Irisit Mës. Agnesa Çipa-Laçi

Ftesa ishte e mirëseardhur, ngase përputhej me programin tonë për një ditë shëtitjeje në shtator. Iris Vata nx. e kl. IIa e kishte ditëlindjen. Prindërit e saj na ftuan për kremtim në shtëpinë malore. Të gjithë fëmijët këtë ditë e prisnin me gëzim. Më 19.09.2014, që në orën tetë, u nisëm nga shkolla. Pas gjysmë ore arritëm në fshat. Na thanë se një copë rruge duhej ta bënim në këmbë. U nisëm në rresht. Nxënësit bisedonin e qeshnin. Zërat e tyre kumbonin si zile në freskinë e mëngjesit. Teksa ecnim tatëpjetës së fshatit, era e dheut, e gjelbërimit dhe ajrit të pasur me oksigjen, na i mbushi mushkëritë. Një erë e lehtë i lëkundi degët dhe mbi gjethe u shfaq dielli i buzëqeshur, duke na e shkelur syrin: Oh, ç' mrekulli!

Papritur, fëmijët që ishin më përpara, u tubuan rreth diçkaje. Ishte një qen leshverdhë që ishte ulur në këmbët e pasme dhe sikur po na dëshironte mirëseardhje. Pas pak, nëpër ajër, dëgjuam se po shpërndaheshin tingujt e këngëve shkollore dhe ja, arritëm. Te porta e shtëpisë na pritën prindërit e buzëqeshur të Irisit, dy gjyshe dhe dy gjyshër, Darisi i vëll, daja dhe nusja e tij. Na pritën me gëzim e përzemërsi. Para nesh, së shpejti u shfaq edhe Irisi, më e bukur se çdo herë. Me një fustan ngjyrë vjollce dukej pors i një lule në pranverë. Atë e shoqëronte një vajzë e madhe e veshur si Borëbardha e me dukje të Barbit, si e karakterizuan vajzat menjëherë. Ishte kjo një shoqëruese aktive e fëmijëve gjatë gjithë kohës.

U tubuam rreth tryezës së pasur me ushqime dhe lëngje dhe ia nisëm kremtimit me legjendën mbi emrin e lules Iris Ilirikum që daton qysh nga koha e mbretërshës Teutë, të cilën nxënësit e dëgjonin me vëmendje teksa u rrëfeja. Pastaj fëmijët u shpërndanë duke ngrënë ushqime të shijshme. Pasuan vallet ritmike muzikore, këngët, vrapi i djemve pas qenit leshverdhë, Xhejit dhe atij të ziut, Zeusit.

Kopshti i bukur i shtëpisë madhështore gumëzhinte nga festa e fëmijëve. Erdhi çasti kulmor i ditëlindjes. U këndua kënga, u pre torta me qirinj e fishekzjarrë, dhurimi i dhuratave, e më vonë edhe garat me litar e me balona. Po atë ditë edhe Erioni i IIb kishte ditëlindjen. Edhe atij ia kënduam këngën, duke i dëshiruar jetë të gjatë dhe të lumtur. Askush nuk mbeti pa marrë pjesë aktivisht në festën e Irisit. Borëbardha printe vazhdimisht, por edhe ne mësueset dhe disa nëna të nxënësve që ishin me ne, e shijuan këtë gëzim të fëmijëve.

Së shpejti u dëgjua zëri i xhaxhit shofer, i cili tha se po nisët i pari për ta kthyer autobusin. Kishim aq kohë sa për t'u përshëndetur me nikoqirët tanë. U nisem teposhtëzës së fshatit, duke tundur duart në ajër në shenjë përshëndetjeje, me një shije të theksuar kënaqësie nga një festë e mrekullueshme ditëlindjeje.

Qeni leshverdhë na përcillte me kujdes, me vështrimin mirënjohës nga bregu ...

Ku është çelësi i suksesit në shkollën "Loyola"? Mës. Agnesa Çipa-Laçi

Në takimin e parë me drejtorin e shkollës, më kujtohet shumë mirë se më tha se dera e zyrës së tij është gjithmonë e hapur, jo vetëm sa për të thënë, por edhe fizikisht. Shumë shpejt na dha një shumë parash dhe na tha t'i pajisim klasat me të gjitha mjetet ndihmëse për mësim të klasës së parë, duke shtuar që të mos kuresejmë asgjë që është në dobi të mësimdhënies cilësore. Këta, populli ynë i quan zemërgjerë, mendjendritur dhe dorëhpaur. Pasi befasia e radhës. Në ditën që nënshkruam kontratën, na pajisi me nga dy çelësa: të oborrit të shkollës dhe të shkollës. Kah fundi i pushimeve verore, para se t'ia nisnim punës në shkollës fillore, bëmë një ekskursion. Na thanë se shkuarja ishte e domosdoshme. U bindëm. Me kolegen u njohëm nga shumë aspekte, si është më së miri: Gjeta motrën binjake të profesionit. Në mbledhjen e parë të këshillit të arsimtarëve dëgjova për "Vjetarin" që ishte gjë përsëri e re për mua, që kisha punuar 24 vjet në shkollën publike.

Viti shkollor filloi me të gjitha përgatitjet, pa u lënë hapësirë befasive të pakëndshme që mund të prishin gjë. Filluam punën plot zell dhe suksese, duke përfshirë edhe bashkëpunimin me prindërit dhe nxënës të zellshëm e shumë të shkathët. Dhe, sa herë që shkonim në administratë, dyert vërtet i gjenim të hapura. Kryenim punë dhe vazhdonim punët tjera. Dyert pas nesh i linim të hapura, ashtu si i gjenim. Po përgatitnim "Festën e Abetares", që do të përputhej me Ditën e Shkollës dhe përsëri një gjë e re për një mësimdhënëse të shkollës publike prej një çerek shekulli: Dita e Shkollës quhej "Dyert e hapura"! E përjetuam edhe këtë dhe zemrat tona hapeshin gjithnjë e më shumë ndaj këtij tempulli të dijes. Shumë kush më ka pyetur se a po mund të përshtatem në rrethana të reja? A kam shumë punë? Po përgjegjësi? Punë kam bërë gjithnjë, por dallimi është se këtu puna vërehet, ruhet dhe vlerësohet. Rrethanat e reja janë se çdo gjë është në funksion të punës: mjetet, pastërtia, rregulli, ambientet e ngrohta gjatë dimrit. E, kur të gjitha këto kurorizohen edhe me besimin në punën që bën, përgjegjësia mund të jetë vetëm një përgjigje e thjeshtë.

Teksa po e përfundoja këtë shkrim, m'u kujtua se gjatë gjithë vitit kam punuar me derë të hapur të klasës.

"Loyola" - shkollë për nxënës e jo nxënës për shkollë Mës. Shukrije Krasniqi

Zhvillimi i vullshëm i shoqërisë globale, si dhe rritja me ritme marramendëse e informacionit, e ndihmuar nga mjetet e shumëllojshme të transmetimit të komunikimit, kanë bërë të mundur që të mësuarit të ndryshojë nga vitet e mëparshme, njëkohësisht rëndësia dhe roli i edukimit, arsimit dhe të nxënës për shoqërinë njerëzore kanë marrë një vlerë gjithnjë e më të madhe. Një ndër treguesit më relevant të shkollës së zhvillimit dhe civilizimit të një shoqërie apo komuniteti është edukim dhe arsimit. Shoqëria është e përfshirë në një proces të shpejtë ndryshimi. Edhe ne, si pjesëtarë të saj, duhet të ndryshojmë, sepse ka ndryshuar kahu i zhvillimit të shoqërisë, rrjedhave e kërkesave të reja, ku nuk mund t'u përgjigjemi me konceptet e praktikave të kaluara, pra ka ndryshuar pikësnyimi i shkollës.

Duke falënderuar zhvillimin e vetëdijes shoqërore, janë krijuar parakushte shumë më të favorshme për të bërë shumë më shumë për këtë objektiv.

Çështja e të mësuarit, mënyra e mësimdhënies, mësimnxënies, metodave të nxënës nga përvoja dhe ndryshimet në arsim kanë qenë ndër çështjet të cilat i kanë preokupuar dhe vazhdojnë t'i preokupojnë shumë mësimdhënës dhe ekspertë të ndryshëm të arsimit nëpër botë.

Një praktikë të tillë dhe vizion të qartë për të ardhmen, në këtë proces shumë të rëndësishëm e gjeta në Loyola-Gymnasium. Në këtë shkollë janë zhvilluar dhe ngritur kapacitetet njerëzore dhe teknike-teknologjike me të vetmin qëllim, ngritjen e cilësisë së procesit edukativ.

tivo-arsimor. Si e tillë me idetë inovative është bërë shembull i përvojës së përparuar, duke ndikuar në zhvillimin e shkaktësive për përdorimin e teknologjive të reja në funksion të mësimdhënies dhe nxënies moderne.

Përvoja ime shumëvjeçare në procesin e mësimdhënies më ka bërë të kuptoj shumë gjëra dhe përvoja të reja. Në vitet e para të punës sime, të nxënës si proces ishte shumë tradicional. Burim i mësimi ishte mësimdhënësi dhe libri, më shumë rëndësi i kushtohej teorisë. Mësimdhënësi ishte në qendër të vëmendjes, ndërsa nxënësit reflektonin për momentin, por pas pak kohe ato njohuri harroheshin ngase ishin mësuar mekanikisht. Të gjitha këto tani kanë kaluar, sepse sot kemi një mësimdhënie bashkëkohore, ku nxënësi është në qendër të vëmendjes. Sot, mësuesi udhëheq nxënësin për të kërkuar në mënyrë të pavarur informacionin dhe më ndihmën e tij, përgatit nxënësin që të përballlet me çdo sfidë të jetës, sado e ndërlikuar që të jetë.

Lirisht mund të konstatoj se në "Loyola" kemi shkollë për nxënë, e jo nxënës për shkollë. Mësimdhënien në këtë shkollë e aktualizojnë kushtet dhe teknologjia mësimore bashkëkohore e cila rrit efikasitetin dhe racionalizimin në mësim.

Me pasionin që kam për punën fisnike të mësueses, me dëshirën për të përçuar tek nxënësit jo vetëm dije, por dhe kulturë e edukatë, ndihem e nderuar që punoj në këtë shkollë.

Ademaj, Rita
 Aliaj, Ed
 Bytyçi, Driada
 Bytyçi, Julian
 Curi, Mark
 Gashi, Auron
 Gorani, Yllza
 Hajrullaga, Gert
 Hoxha, Lis
 Kqira, Tone
 Kryeziu, Alp
 Kurtaj, Ron
 Marki, Martin
 Muçaj, Emira
 Pireci, Erzen
 Qabrat, Greta
 Shala, Fidan
 Sylejmani, Dea
 Tytynxhiu, Embla
 Vata, Iris

Klassenlehrerin –
 Kujdestarja e klasës:
 Agnesa Çipa-Laçi

Berisha, Elma
 Beshi, Linor
 Bytyçi, Ilda
 Bytyçi, Butrint
 Elshani, Donat
 Gjini, Aron
 Hajdari, Elvis
 Hajdari, Qamil
 Haliti, Arlind
 Haliti, Hana
 Jahaj, Vlerona
 Krasniqi, Sara
 Lumezi, Valentina
 Morina, Jetmir
 Muçaj, Kaltrina
 Nrecaj, Andi
 Qovanaj, Erion
 Tejeksi, Mjellma
 Xhonlleshi, Marsel
 Zogaj, Agon

Klassenlehrerin –
 Kujdestarja e klasës:
 Shukrije Krasniqi

Rëndësia e sentencave latine në tekstet shkollore të latinishtes

Prof. Ramadan Ramadani

Se fjalët e urta përdoren që në kohë të lashta, tregon fakti se i shënonin në hyrje të derës së shtëpisë dhe në mure të dhomave. Kjo traditë u përcoll një kohë të gjatë, ndërsa edhe në ditët e sotme hasen shkrime të tilla ku u dëshirohet mirëseardhje mysafirëve etj. Pothuajse s'ka libër që botohet e të mos ketë si moto ndonjë sentencë. Që në fillim të librit vërehet pesha e rëndë e tyre dhe vlera. Sentencat, me pak fjalë, tregojnë shumë.

Përdorimi i proverbave në libra shkollorë është i lidhur ngushtë me njësinë mësimore që ndodhet në tekst. Në mësimet ku shpjegohet gramatika, pasojnë sentencat në të cilat përdoret koha e cila u është shpjeguar nxënësve. Në tekstet me tregime dhe anekdota hasen sentenca që e zbukurojnë dhe i japin ngjyrë të bukur anekdotës.

Përmes sentencave ndihmohet shumë të kuptuarit e mësimit. Analiza e proverbave ka karakter plotësues për të kuptuarit e tij. Të mësuarit përmendësh i sentencave ndihmon në të shprehurit e drejtë dhe saktë. P.sh. sentenca **"Serva me, servabo te"** – Më ruaj, do të të ruaj. (Felix I, f. 85), ndihmon nxënësit të përvetësojnë më lehtë kohën e ardhme (futurum). Folja servabo është në kohën e ardhme, mënyra dëftore, zgjedhimi vepror, veta e parë, numri njëjës; folja servo, -are, -avi, -atum 1, ruaj etj.

Me kuptim të ngjashëm, por me ndërtim tjetër është edhe sentenca **"Manus manum lavat"** – Dora lan dorën. (Felix I, f.89). Këtu nxënësi mëson përdorimin e emrave të lakimit të katërt, por edhe kohën e tashme. Manus, -us, f. dorë. Manus është në rasën emërore, numri njëjës, manum në rasën kallëzore, njëjës, ndërsa lavat në kohën e tashme mënyra dëftore, zgjedhimi vepror, veta e tretë, numri njëjës; folja lavo, -are, -lavi (lavavi), lautum (lavatum), 1, laj. **"Donec eris felix (lumtur) multos numerabis amicos"** – Derisa (do) të jesh i lumtur do të kesh shumë shokë (E. Sedaj, "Gjuha Latine", 2006, f. 47). Haset përdorimi i foljes ndihmëse sum, esse, fui, -jam, trajta eris- do të jesh, në kohën e ardhme, mënyra dëftore, veta e dytë, numri njëjës. Numerabis -koha e ardhme, veta e dytë njëjës, folja numero, -are, -avi, -atum, numëroj. Është edhe mbiemri felix -i lumtur, në rasën emërore dhe thirrje njëjës, felix, -icis, adj. i lumtur. **"Duobus certantibus tertius gaudet"** – Kur dy vetë grinden, i treti gëzohet (Felix II, f. 21).

Në sentencë hasen numërorët duobus dhe tertius, numërorë themelorë. Duobus -rasa dhanore (dativus) edhe rrjedhore (ablativus), pra numërori themelor duo -dy, ndërsa tertius është numëror rreshtor, i treti. Poashtu aty është edhe rrjedhorja absolute (rrjedhorja e lirë e shprehur nëpërmjet sentencës), ... certantibus ... , gaudet mënyra dëftore, zgjedhimi vepror, veta e tretë njëjës, folja gaudeo, -ere, gavisus sum, zgjedhimi, II, gëzohem. **"Si duo faciunt idem non est idem"** (Felix II, f. 35). Në këtë thënie përdoret përemri idem. Nxënësit më lehtë mund ta mbajnë mend përmrin dëftor **idem** në rasën emërore, gjinia mashkullore dhe asnjane, si dhe në rasën kallëzore, gjinia asnjane, numri njëjës. Përemri idem (pronomen

demonstrativum) vjen nga isdem, is +dem (genus masculinum), përbëhet nga is, ea, id dhe nga pjesëza e pashtjelluar -dem, ku lakimi është i njëjtë. Numërori duo -dy, është në rasën emërore dhe kallëzore, gjinia mashkullore dhe asnjane. Faciunt -mënyra dëftore, zgjedhimi vepror, veta e tretë, numri shumës, koha e tashme; folja facio, feci, factum, ere, bëj ... , est -koha e tashme, mënyra dëftore, veta e tretë njëjës; folja ndihmëse sum, esse, fui -jam; non -ndajfolje (adverbium), pjesëz mohuese -nuk, s', jo. **"Si vis amari, ama"**! – Duaj, nëse do të të duan!

Nxënësi mëson përdorimin e foljes volo, volui, velle, -dua, dëshiroj ... , vis - koha e tashme, mënyra dëftore, veta e dytë, numri njëjës; si -lidhës (coniunctio, onis f.); amari -paskajorja e tashme në pësore (inf. Pres. Pass.), dhe ama -mënyra urdhërore I (modus imperativus I), veta e dytë njëjës. **"Tantum scimus, quantum memoria tenemus"** – Dimë aq sa mbajmë mend (Felix II, f.47). Tantum -adv. -aq, aq sa, kaq, quantum adv. (pas tantum), aq sa, bash-

Rëndësia e sentencave latine në tekstet shkollore të latinishtes

këlidhor. Scimus, veta e parë shumës, folja scio, scire, scii (scivi), –di ... , memoria –lakimi i parë, rasa emërore, thirrë, rrjedhore e njëjësit si dhe tenemus –mënyra dëftore, zgjedhimi vepror, veta e parë shumës; folja teneo, tenui, –ere, tentum –mbaj etj. **"Quod tibi non vis fieri, alteri non facere"** – Atë që nuk dëshiron të ta bëjnë ty, mos ia bëj tjetrit (Felix II, f. 67).

Nxënësit mësojnë përdorimin e foljes fio, fieri, factus sum –bëhem, dal, ndodh; fieri –paskajorja e së tashmes pësore, quod – lidhëz; tibi –përmë vetor, rasa dhanore njëjës, (pronomen tu); alteri – rasa gjinore njëjës (alter, a, um). **"Docendo discitur (discimus)"** – Duke e mësuar dikë – mësojmë. **"Nihil agendo homines male agere discunt"** – Duke mos punuar asgjë, njerëzit mësohen të bëjnë keq. Docendo, agendo, –gerundium, dativus. Nihil – n. i palakueshëm –asgjë; homines –emërore, kallëzore, thirrëre e shumësit (homo, –inis, m. njeri; male –ndajfolje (adverbium), keq; agere –paskajorja e foljes ago, egi, actum, ere, bëj, veproj ... ; discunt –koha e tashme, mën. dëft., zgjedhimi vepror, veta e tretë, shumës, (dico, dixi, dictum, ere). **"Consilio melius vincas quam ira"** – Me mençuri (këshillë), më shumë do të fitosh, se sa me hidhërim (Felix II, f. 17). Consilio, rasa dhanore dhe rrjedhore, numri njëjës (consilium, ii, n.; melius –ndajfolje në shkallën krahasore; quam –ndajf. –se sa (me krahasore –komparativ); ira –lakimi i parë, rasa emërore, thirrëre, rrjedhore, njëjës; ira, irae f. –zemërim. **"Oppido parvo murus non altus est"** – Për qytetin e vogël nuk duhet mur i lartë (E. Sedaj, "Gjuhë Latine", 2006, f. 35). Në këtë thënie hasen emra të lakimit të dytë, si oppido, (oppidum, –i, n. qytet, murus, –i, m. mur; oppido –rasa dhanore dhe rrjedhore, numri njëjës; murus –rasa emërore, numri njëjës. Në këtë thënie hasen edhe mbiemrat parvo, altus; parvo –rasa dhanore, rrjedhore, numri njëjës (parvus, –a, –um, mbiemër –i vogël; altus –mbiemër, rasa emërore.

Nxënësit, përveç emrave të gjinive të ndryshme të lakimit të dytë, në këtë sentencë do të mësojnë edhe për mbiemrat, ku ndihmohet përvetësimi i tyre.

Gjuha latine - sfidë e këndshme apo ballafaqim i vështirë!? Prof. Enver Sulaj

Titulli i këtij shkrimi përmbledh një mëdyshje në formë pyetjeje, që dëgjohet ndonjëherë nga prindërit e nxënësve që vijnë në Loyola-Gymnasium. Ata druajnë nëse fëmijët e tyre do të mund ta përballojnë një lëndë të tillë. Situatën e komplikon paksa edhe krijimi i një të ashtuquajturit mit mbi vështirësitë e pakapërcyeshme në të mësuarit e latinishtes.

Përvoja dhjetëvjeçare e mësimdhënies në Loyola-Gymnasium ka dëshmuar se procesi i mëimit të latinishtes është ashtu si i gjuhëve tjera (por edhe si i lëndëve tjera mësimore), natyrisht me veçantitë e saj. Por, duhet punë e vazhdueshme për të arritur njohjen e saj, ashtu siç është e domosdoshme edhe njohja e sistemit gramatikor të gjuhës amtare, për të përballuar konceptet gjuhësore latine. Një qasje metodike bashkëkohore e mësimdhënies, mbështetur në tekste shkollore përkatëse, është

një bazë e mirë për një sukses dhe nxënie sa më të lehtë të kësaj gjuhe.

Të mësuarit e latinishtes nuk është thjesht të mësuarit edhe të një gjuhe më shumë (krahas gjermanishtes e anglishtes); është më shumë se kaq – është të mësuarit e historisë e kulturës romake që qëndron në rrënjët e qytetërimit perëndimor; është sistemi i të menduarit që krijoi vlera të përbotshme, e që arriti në sfera të zhvillimit e të përparimit të paimagjinueshme më parë.

Duke mësuar latinisht, nxënësit nxiten vetvetiu të bëjnë edhe analizë krahasimtare me shqipen, si në morfologji e sintaksë, ashtu edhe etimologji të fjalëve, por pse jo, edhe nxitjen e kureshtjes për të njohur historinë, traditën e kulturën e të parëve tanë – ilirëve dhe raportet e tyre me perandorinë më të fuqishme të kohës. Përvoja e të tjerëve tregon se ata që e kanë mësuar mirë latinishten, nuk kanë pasur fare vështirësi që të mësojnë gjuhët tjera. Duke

Gjuha latine - sfidë e këndshme apo ballafaqim i vështirë!?

mësuar latinishten, nxënësit poashtu shohin pikëtakimet e shqipes me këtë gjuhë të vjetër, duke rritur te ta ndjenjën e përgjegjësisë për ruajtjen e gjuhës amtare dhe pastrimin e saj nga fjalët e huaja. Edhe ky aspekt është mjaft i rëndësishëm në këtë kohë të globalizimit, kur kulturat e vogla çdo ditë marginalizohen e rrezikojnë edhe qenësinë e tyre.

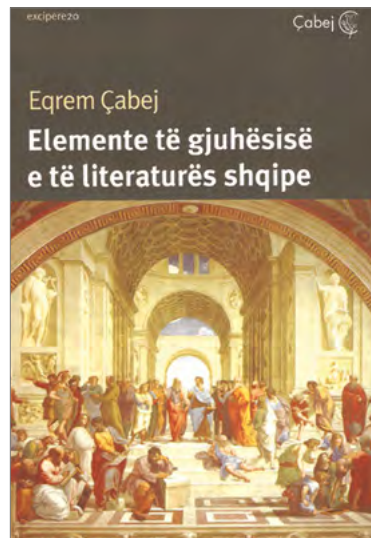
Fjalitë e shkurtëra e mendimi i ngjeshur, janë poashtu tipare të latinishtes që ndikojnë gjithsesi në krijimin e një stili personal, përsosmërinë e shprehjes dhe figuracionin në të shkruar.

Të mësuarit e latinishtes është edhe një detyrim moral për të kaluarën tonë, është një përgjegjësi për të ardhmen. E shtruar në formë hipoteze, mund të thuhet se po të mos e njihje Gjon Nikollë Kazazi latinishten, nuk do të hynte në Arkivin e Vatikanit e të gjente aty "Mesharin", librin e parë (të njohur deri më tani) në shqip. Po të mos dinte latinisht Marin Barleti, ne s'do të kishim sot librin e parë për heroin tonë nacional-Gjergj Kastriotin- Skënderbeun, njohja e të cilit nuk do të arrinte aty ku është sot. Përmes latinishtes ne hyjmë në botën krijuese të dijetarëve humanistë shqiptarë, si Barleti, Beçikemi, Maruli, Gazuli etj., por edhe të tjerëve më vonë që ndoqën modele shkrimore në këtë gjuhë.

Duke mësuar latinishten, nxënësit kanë mundësi të shohin ndikimin e saj të thellë në gjuhët tjera, gjermanisht e anglisht (që i mësojnë në shkollë), e poashtu, edhe në gjuhën shqipe.

Sipas gjuhëtarit të njohur shqiptar Eqrem Çabej, latinishtja është gjuha që ka lënë më të thellat gjurmë në shqipen. "Ndikimi i saj shtrihet kryesisht në leksik, po nuk mungon dhe në formim të fjalëve. Në leksik ai ndihet sidomos në këto sfera të jetës: pjesët e trupit, shtëpi, kafshë shtëpiake, vegla, armë e luftë, emra afërie (gjirje), emërtime të kohës, jeta kishtarë, jeta shoqërore e tregtia, bujqësi e pemë, blegtoria, punimi i verës e i vajit, besimet popullore." (E. Çabej, Studime gjuhësore III, fq. 54-55, Prishtinë, 1976)

Sipas shënimeve statistikore, në Loyola-Gymnasium deri në vitin shkollor 2013-2014 maturën e kanë kryer 500 nxënës, ndërsa aktualisht janë 568 nxënës që çdo ditë e mësojnë këtë lëndë, që nga klasa e gjashtë deri në të dymbëdhjetën. Këta të rinj e të reja që kanë dalë nga bankat e Loyola-Gymnasium janë një kontigjent i fuqishëm intelektual që do të reflektojë në të ardhmen e këtij vendi. Kur kësaj i shtohet edhe numri i nxënësve që e mësojnë çdo ditë këtë gjuhë, mund të thuhet lirisht se ky është një thesar i vërtetë me të cilin do të duhej të mburreshim të gjithë.

Por, përveç mësimi në Loyola-Gymnasium, latinishtja do të duhej të ishte pjesë e programeve studimore në fakultete të ndryshme, sepse nuk mund të imagjinohet krijimi i kuadrove në fusha të caktuara pa njohjen e latinishtes. Vetë studiuesit e ndiejnë këtë mangësi në formimin e tyre intelektual, por është përgjegjësi që në të ardhmen këto mangësi të shmangen te të rinjtë që do të fitojnë diploma universitare. Poashtu edhe ndonjë formë e stimulimit për të studiuar shkencat shoqërore mendojmë se do të ishte me interes për fusha të ndryshme të dijes, si gjuhësi, histori, arkeologji etj. Kështu, njohuritë e fituara në shkolllimin paraprak të nxënësve tanë, nuk do të veniteshin në mënyrë graduale, por do të thelloheshin më tej.

Nxënësit e Loyola-Gymnasium, me rezultatet e larta në të gjitha lëndët, të dëshmuara në provimet e maturës, e me njohjen e tri gjuhëve, gjermanisht, anglisht e latinisht, i kanë hapur rrugë të sigurta vetes për të ardhmen. Është njëra nga përparësitë që ata kanë, e për të cilën ata meritojnë të vlerësohen në këtë vend, qoftë në provimet pranuese nëpër universitete, ose

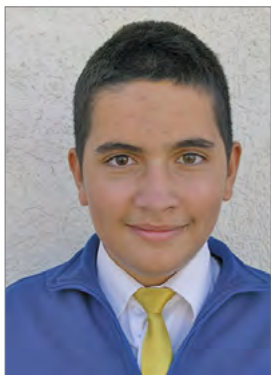
edhe në lehtësira tjera që duhet t'u ofrohen. Sepse është koha e fundit që të vlerësohet dija, e jo vetëm diplomat që po na zënë frymën gjithandej; të stimulojmë një brez të rinjsh që dëshmojnë çdo ditë që këtë vend e duan shumë e këtë dashuri e shprehin në dijet e thella që kanë.

Në fund të shtatorit, gjatë një vizite me nxënësit e Loyola-Gymnasium në vendbanimin e lashtë arkeologjik në Ulpianë, afër Prishtinës, një student historie që e takuam aty u interesua të verifikonte faktin nëse nxënësit tanë mësojnë latinisht. Kur e mësoi këtë fakt, me një ndjenjë mahnitjeje dhe habie njëkohësisht, tha: -Unë në fakultet nuk mësoj latinisht, kurse nxënësit tuaj mësojnë që në klasë të gjashtë.

Nuk kanë thënë kot latinët e vjetër: "Sine lingua Latina nulla intelligentia".

Schule

Latinishtja në Loyola-Gymnasium Agon Belallari – VI c

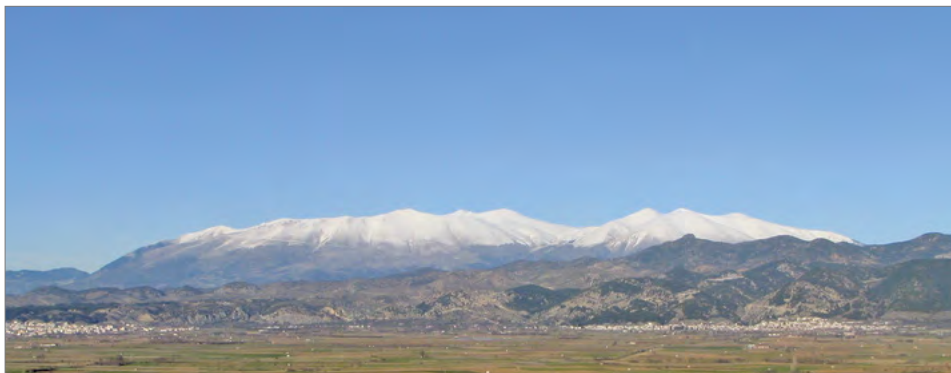
Para se të vija në këtë shkollë, e dija se do t'i kisha edhe dy lëndë të tjera, latinishten dhe gjermanishten. Në fillim latinishtja m'u duk si një lëndë që s'të hyn shumë në punë. Por, më vonë, e kuptova se çfarë vlere ka gjuha latine. Unë isha shumë kurioz të mësoja një lëndë të cilën e zotërojnë shumë pak njerëz.

Një numër i madh i fjalëve të gjuhës latine janë edhe në gjuhën shqipe, angleze, italiane e kështu me radhë. Prandaj nëse dikush e di gjuhën latine, mund të mësojë edhe shumë gjuhë të tjera. Latinishtja është bazë e shumë gjuhëve, e sidomos e atyre neolatine (gjuha spanjolle, gjuha frënge, italishtja). Kur i mësova fjalët e para në gjuhën latine, pashë se shumë fjalë ngjajnë me disa gjuhë, p.sh. templum- tempull (shqip), temple (anglisht), tempio (italisht). I mësova edhe emrat, mbiemrat, foljet dhe m'u dukën shumë interesante. Mësova edhe se si jetonin romakët e vjetër,

çka ndodhi me vullkanin Vezuf, perënditë romake, sakrificat etj. Kënaqemi shumë duke i mësuar këto gjëra me vlerë.

Latinishtja është edhe gjuhë zyrtare në Vatikan. Kur aty zgjedhet Papa, njerëzit thonë: "Habe-mus Papam!". Kjo do të thotë: "Kemi Papën!". Gjithashtu mali më i lartë i sistemit diellor, që gjendet në Mars, ka emërtim në gjuhën latine dhe quhet "Olympus Mons", që do të thotë "Mali Olimp".

Gjuha latine ka një vlerë shumë të madhe, sepse nga kjo gjuhë janë krijuar shumë gjuhë të tjera. Pra, gjuha latine nuk ka vdekur, ajo ekziston, sepse një numër shumë i madh i fjalëve në gjuhën latine është edhe në gjuhët e tjera.

Shkolla

Përshtypje nga mësimi i gjuhës latine Gjenisa Mandal – VI c

Gjuha latine është një nga gjuhët më të vjetra të botës. Kisha dëgjuar shumë rreth saj, përpara se të vija në këtë shkollë. E mendoja si të vështirë mësimin e saj. Si e vogël me pëlqenin shumë gjuhët e huaja, andaj isha shumë e emocionuar. Pasi u njohëm me profesorin, i cili do të na shoqëronte deri në fund të vitit, i morëm librat. E dija se do të më pëlqente kjo lëndë, sapo e pashë kopertinën e librit. Ajo që më pëlqen te kjo lëndë është se përmes saj mësojmë edhe të kaluarën e popullit romak.

Në fillim mësuam për infrastrukturën romake, vazhduam me mënyrën e jetesës, ushqimit dhe arritëm deri te rënia e Pompejit dhe themelimi i Romës. Nga gjuha latine janë bazuar shumë gjuhë të tjera të botës, si gjuha angleze, gjermane, franceze madje edhe ajo shqipe, të cilat janë të ndërlidhura me njëra-tjetrën në aspektin kuptimor, gramatikor, ndërtimor etj, gjë që të ndihmon t'i mbash me mirë në mend fjalët.

Gjuha latine është gjuhë e shume fushave shkencore, si: mjekësisë, biologjisë etj. Gjuha latine, poashtu është gjuhë e teksteve liturgjike. Pas lindjes dhe lulëzimit të gjuhës latine, ajo rreth shek. XVI filloi ngadalë të humbiste funksionin e saj aktiv. Pos këtyre, gjuha latine më pëlqen edhe për fjalët e urta, që shprehin përvojën jetësore të njeriut.

Eksursionet në shkollën tonë - mësim dhe rekreacion

Prof. Maksut Pirku

Në Loyola-Gymnasium, pos mësimit të rregullt dhe shumë aktiviteteve të ndryshme edukativo-mësimore, në planprogram janë paraparë edhe shëtitje dhe ekskursione me qëllim edukativo-arsimor dhe rekreativ.

Shëtitjet dhe ekskursionet i kanë fillet qysh nga shekulli XVIII. Në Britani të Madhe quheshin udhëtimet e të rinjve të klasës aristokrate që i bënin nëpër Evropë, të udhëhequr nga edukatorët e tyre, për të njohur vende europiane. Udhëtimet e tilla shoqëroheshin edhe me argëtim dhe zbavitje. Natyrisht, çdo udhëtim në botën e jashtme, për të rinjtë e klasës aristokrate ka pasur për qëllim arsimin dhe ngritjen e tyre kulturore, në mënyrë që ata të përgatiten për profesione të ndryshme. Aktualisht udhëtimet turistike në botë quhen *tournee* apo *voyage*, anglezët përdorin termin *tourism*, ndërsa gjermanët *Fremdenverkehr* dhe *Tourismus*.

Nëse kemi parasysh ngritjen e cilësisë dhe të edukimit të fëmijëve, çdoherë kemi parasysh aplikimin e metodave të reja të të mësuarit, në atë që nxënësi lexon si dhe aplikon me anë të të pamurit dhe praktikës, që është një ndër metodat më të mira në metodologjinë e të mësuarit efektiv. Gjatë këtij viti kemi planifikuar vizita të shumë objekteve industriale në Kosovë.

Një ndër vizitat është Liqeni i Radoniqit, me klasat e X-ta, ku aty për së afërmi kemi parë

praktikën e shfrytëzimit të ujit si resurs në rajonin e Dukagjinit, përpunimin kimik dhe përgatitjen e ujit të pijes për shfrytëzim etj.

Pos kësaj, me klasat e XII-ta kemi vizituar pellgun e thëngjillit në Obiliq, ku kemi parë pasuritë e thëngjillit që ka bazeni i Kosovës, shfrytëzimin e tyre si resurs, përpunimin kimik- industrial dhe ndotjen e ambientit. Gjatë këtij viti me klasat e XI-ta, një mikpritje të përzemërt kemi pasur në komunën e Hanit të Elezit, ku kemi vizituar fabrikën e vetme të çimentos në Kosovë. Me klasat e IX-ta kemi vizituar Rahovecin, bodrumin e verës "Stone Castle", ku nxënësit kanë parë proceset kimike, përfitim dhe përpunimin e verës.

Pos vizitave me qëllim të mësuarit vizuel e në mënyrë praktike, kemi vizituar edhe shumë monumente historike dhe kulturore në Shqipëri, si kalanë e Krujës, qytetin e Vlorës dhe Monumentin e Pavarësisë së Shqipërisë, Durrësin etj. Po me klasat e IX-ta, gjatë muajit qershor kemi vizituar bukuritë natyrore të Dukagjinit, grykën e Rugovës dhe burimin e Drinit të Bardhë në Radavc.

Gjatë këtyre shëtitjeve nxënësit kanë kombinuar të mësuarit në klasë dhe në praktikë, duke zgjeruar njohuritë e tyre në shumë lëmi shkencore, si kimi, gjeografi, biologji, histori, ekologji, ekonomi e duke ndërlidhur informacionet mes tyre. Ne do të vazhdojmë këtë traditë të ekskursioneve, që nxënësit të kenë më afër qasje në informimin dhe të nxënësit me anën e të gjitha formave, që ndihmojnë ata drejt avancimit të njohurive, duke i përforcuar ato edhe me forma praktike.

Vizita në Radoniq Donjeta Meta - XI a

Të mësosh mbi gjërat që ne i përdorim gati çdo ditë, gjithmonë zgjon kureshtjen tone, mirëpo vërtetimi praktik i këtyre teorive na ofron njohje më të gjerë dhe na ofron mundësinë që çdo pyetje të gjejë përgjigje. Mësimdhënësit tanë gjithmonë bëjnë përpjekje që të na ofrojnë këtë mundësi, e sidomos kur bëhet fjalë për lëndët shkencore, siç është lënda e kimisë.

Gjatë kohës kur ne po mësonim për ujin, profesoresha kishte organizuar një vizitë në Radoniq, në mënyrë që të shihnim nga afër procesin e përgatitjes së ujit.

Kur u nisëm, secili përpiqej të mbante në mend pyetjet në lidhje me këtë temë, në mënyrë që ta shfrytëzonim sa më mire këtë mundësi që na ishte ofruar. Kështu arritëm pranë një ndërtese me shumë dhoma e laboratore, ku ne do të kishim mundësinë të fitonim njohuri edhe mbi detajet më të vogla të përgatitjes së ujit.

Filluam nga dhoma e kontrollit, për të përfunduar në vendin ku ujit i jepej vula për shpërndarje. Gjatë kësaj kohe patëm rastin të shihnim Liqenin e Radoniqit, si dhe pajisjet të cilave vetëm ua kishim përmendur emrat gjatë procesit mësimor.

Kështu përfundoi vizita jonë në Radoniq, duke na lënë të gjithëve të kënaqur, sepse patëm mundësinë që mësimin teorik ta shohim në praktikë. Mundësitë e tilla janë gjithmonë të mirëpritura nga nxënësit, e sidomos kur bëhet fjalë për komponentet më të rëndësishme të jetës, siç ishte në këtë rast uji.

Parlamenti i nxënësve të Loyola-Gymnasium 2013/14 Veton Guraziu - XI b

Të fillosh një punë që nga fillimi është shumë vështirë, por në qoftë se e bën atë me vullnet mund të arrish shumë. Këtë vit pas iniciativës së prof. Neki Jahaj u mbledh parlamenti, që përbëhëj nga përfaqësues të të gjitha klasave dhe filluam së pari ndarjen e detyrave, gjegjësisht mbajtjen e zgjedhjeve për kryesi dhe për profesorët e besueshëm të parlamentit.

Po në këtë mbledhje formuam gjashtë grupe punuese dhe njëkohësisht zgjodhëm kryetarët e grupeve punuese përkatëse. Pas disa mbledhjeve, ku më së shumti diskutohej puna organizative dhe mbledhja e anëtarëve nëpër grupe, ne filluam diskutimin lidhur me idetë të cilat mund të realizoheshin nga ne, nxënësit. Shumë grupe kishin në planprojekte afatshkurtëra dhe afatgjata, por që disa prej tyre nuk u realizuan për shkaqe të ndryshme.

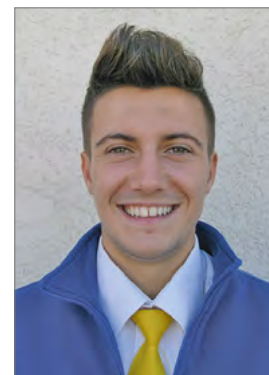
Njëri ndër shkaqet kryesore ishte mospërvoja, në të cilën besoj se s'do të hasim në vitet në vazhdim, por pavarësisht asaj shumë projekte u realizuan me sukses. Nganjëherë ndodhte që nuk e kishim përkrahjen e duhur nga disa profesorë dhe nxënës. Mendimi im se pse nuk e kishim këtë përkrahje është që nuk dihej mirë funksioni i parlamentit të nxënësve.

Kështu ne në fund të vitit shkollor organizuam një mbledhje të parlamentit, ku ishin të ftuar të gjithë profesorët, duke përfshirë edhe drejtorin e shkollës dhe të konviktit. Ne, në atë mbledhje, i paraqitëm të gjitha projektet e realizuara dhe jo të realizuara gjatë vitit shkollor 2013/14, dhe gjithashtu treguam që parlamenti ka për qëllim që t'i integrojë nxënësit në aktivitete jashtëmshimore, që janë në të mirën tonë dhe të shkollës, t'ua mësojë punën në grup, punën si shoqëri civile, mundësinë për të dhënë ide dhe diskutimin se si t'i realizojmë ato dhe gjithashtu na jep mundësinë për ndryshimin e disa gjërave në shkollë, që mund të jenë pozitive për të gjithë ne.

Pas paraqitjes së punës të parlamentit, dhuruam dhe shpërblimet për grupin më të mirë dhe projektet më të mira të realizuara gjatë këtij viti. Fare në fund vazhduam edhe me një koktej rast, ku nuk munguan lavdatat e të pranishmëve për punën që kishim bërë ne, nxënësit.

Das Schülerparlament des Loyola-Gymnasiums 2013/14 Veton Guraziu - XI b

Von vorn anzufangen, fällt schwer, aber wenn man den Willen hat, kann man viel erreichen. Deshalb ist das Schülerparlament, bestehend aus den jeweiligen Klassenvertretern, nach einer Initiative von Neki Jahaj, wieder entstanden.

Zunächst wurden die verschiedenen Posten verteilt, sprich die Wahl des Schulsprechers sowie die Wahl der Vertrauenslehrer. In dieser Versammlung wurden auch 6 Arbeitsgruppen gebildet und ihre jeweiligen Vertreter bestimmt. Nach vielen Versammlungen, in denen es hauptsächlich um organisatorische Dinge, wie die Posten der Parlamentsvertreter und die Verteilung der Mitglieder in die Gruppen ging, begannen wir mit der Diskussion über Projekte, welche von uns, den Schülern, realisiert werden können.

Viele Gruppen hatten lange und kurze Projekte vorausgeplant, aber manche von ihnen konnten aus verschiedenen Gründen nicht realisiert werden. Einer der Hauptgründe war die fehlende Erfahrung der Schüler, von der ich aber glaube, dass wir sie in den folgenden Jahren erlangen werden. Abgesehen davon waren viele Projekte erfolgreich. Manchmal fehlte es uns an der Unterstützung einiger Lehrer und auch Schüler. Meiner Meinung nach war dem so aufgrund fehlender Informationen über den Sinn des Schülerparlaments.

Am Ende des Jahres wurde vom Schülerparlament ein Abend organisiert, zu dem alle Lehrer, der Schulleiter und der Leiter des Internates, herzlich eingeladen waren. An jenem Abend wurden alle Projekte des Jahres 2013/14 vorgestellt, auch jene, die nicht realisiert worden waren. Außerdem sprachen wir über unser Ziel, die Schüler in außerschulische Aktivitäten zu integrieren. Schüler sollen lernen in einer Gruppe zu funktionieren, die Arbeit in einer bürgerlichen Gesellschaft, Kreativität und Diskussionsbereitschaft sind weitere wichtige Punkte.

Das Schülerparlament gibt uns die Möglichkeit, die Schule im positiven Sinne zu verändern.

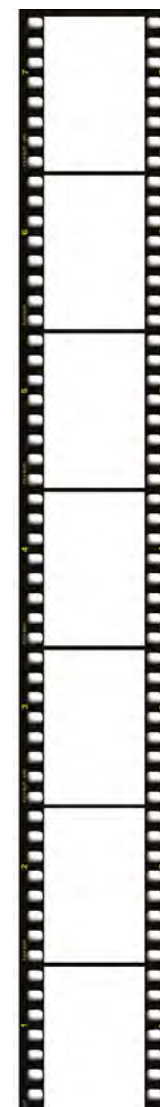
Nach der Vorstellung der vielen Projekte wurden die Besten des Jahres ausgezeichnet und Preise vergeben. Am Ende gab es Cocktails und es fehlte nicht an Lob für die harte Arbeit, die wir, die Schülerschaft, in das Parlament investiert haben.

Ich persönlich denke, dass das Parlament etwas ist, das wir Schüler wirklich benötigen, da wir dort unseren Ideen außerschulisch freien Lauf lassen und unsere Talente ausleben können. Ich hoffe außerdem, dass wir in den folgenden Jahren von allen Seiten unterstützt werden, da wir gemeinsam noch größere Projekte realisieren können.

Mua personalisht më duket se parlamenti është një formë organizimi që me të vërtetë na duhet, sepse aty mund t'i shprehim idetë, talentet që i kemi, përveç mësimit. Shpresoj se në vitet në vazhdim të kemi përkrahje nga të gjithë, sepse së bashku mund të realizojmë projekte edhe më të mëdha.

<i>Kryesia e parlamentit Vorstand des Schülerparlaments</i>	
Kryetar: Vorsitzender:	Veton Guraziu
Nënkryetarët: Stv. Vorsitzender:	Anita Bala, Fjolla Hoxha
Profesorët e besueshëm: Mentoren:	Vlora Grajçevci, Enver Sulaj
Mbajtja e protokolit: Schriftführer:	Donjeta Meta
Bashkëpunëtorë: Mitglieder:	Mimoza Spaqi, Florian Hoxha, Shendi Krasniqi

<i>Grupet punuese: Arbeitsgruppen:</i>		
Grupi i filmit: Filmgruppe:	Grupi i gazetës: Schülerzeitung:	Grupi i sportit: Sportgruppe:
Kryetare: Donjeta Meta Gruppenleiter:	Kryetare: Arta Hoxha Gruppenleiter:	Kryetar: Driart Çerreti Gruppenleiter:
Grupi i riciklimit: Recycling:	Grupi i arteve: Kunstgruppe:	Grupi i tutorëve: Tutoren:
Kryetare: Dijana Latifaj Gruppenleiter:	Kryetar: Dafina Morina Gruppenleiter:	Kryetar: MimozaSpaqi Gruppenleiter:
Mbështetëse: Filomena Laçi Mentor:	Mbështetës: Shpejtim Buqaj Mentor:	Nismëtare: Rina Celina Mentor:
	Grupi i shkencave: Wissenschaftsgruppe:	
	Kryetar: Rron Guguli Gruppenleiter:	

Këtë vit jemi munduar që sadopak përmes organizimit të klubeve të reja, t'i ofrojmë shkollës disa projekte të reja dhe interesante. Pjesë e këtyre klubeve që u formuan ishte edhe klubi i filmit. Interesimi nga nxënësit ishte shumë i madh, kështu u hartua një listë e vogël me emra nxënësish nga klasat e gjashta e deri te klasat e dhjeta. Duke shtuar kështu edhe punën në klub, pasi që secilit mundoheshim që t'i gjenim një detyrë të veçantë. Në organizimin e brendshëm të klubit, pra në ndarjen e anëtarëve kishim tashmë regjisorë, aktorë, skenaristë etj.

Aktorët e rinj, pra nxënësit e klasës VI c, ishin shumë të gëzuar që ishin pjesë e një aktiviteti të tillë, prandaj edhe në mbledhjet të cilat u mbajtën me këta anëtarë, vendosëm që pikërisht projekti i parë të ishte drama e titulluar "Nata e Vitit të Ri", e cila kishte një skenar të padëgjuar më parë. Nxënësit donin që gjithçka të ishte e përkryer, prandaj shpeshherë na ndodhte që të bënim prova të shumta, derisa më në fund e finalizuam projektin, duke e shfaqur kështu dramën tonë para publikut i cili i prit me shumë ngrohtësi, duke u krijuar fëmijëve një ndjenjë krenarie. Mirëpo nuk u morëm vetëm me realizimin e projekteve, ne gjithashtu organizuam një orë debati pas shfaqjes së filmit "Kolonat", i cili trajtonte temën e luftës në Kosovë. Ndonëse temë e ndjeshme, reflektimet e nxënësve mbi këtë temë të linin gojëhapur.

Më pas vazhduam sfidën tonë më të madhe e cila ishte realizimi i një filmi të shkurtër, të realizuar nga ne. Prandaj, kështu filluam së pari me shtjellimin e idesë, vendosjen e skenave, zgjedhjen e personazheve, e në fund pastaj, xhirimet. Kjo ishte një përvojë tërësisht ndryshe, sepse idetë ndryshonin në çast, duke bërë kështu që më në fund të finalizonim edhe këtë projekt të quajtur "Dauntless", i cili u paraqit gjatë pushimit të gjatë, mirëpo edhe në Hamburg gjatë shkëmbimit të nxënësve, ku u prit me mjaft entuziazëm. Por, as kaq nuk na mjaftoi për të përmbyllur aktivitetet në klubin e filmit, sepse vendosëm që për 16 Prill të realizonim një film dokumentar që fliste për shkollën. Kryesisht u mbështetëm në intervista të bëra me nxënës të rinj, duke filluar nga klasa e gjashtë e deri në klasën e dhjetë, me theks të veçantë te maturantët të

Klubi i filmit

cilët tani do të largoheshin. Mirëpo nuk i lamë anash as nxënësit që kishin qenë më herët në "Loyola", të cilët tani flisnin me shumë nostalgji për gjithë përvojën e kaluar. Pamjet u xhiruan në të gjithë shkollën, për t'u përshtatur më pas edhe me titullin e filmit "Shkolla jonë". Filmi u prit shumë mire, jo vetëm nga pjesëmarrësit, por edhe nga vizitorët të cilët nuk i kursyen lëvdatat për punën e bërë.

Me këto projekte të realizuara dhe me disa të tjera që mbetën në letër, e përmbyllëm një vit të suksesshëm me plot aktivitete të reja, duke u vlerësuar më pas edhe si klubi më i mirë nga ana e Parlamentit të shkollës.

Shkolla

Kino-Loyola
Anitë Bala – XII b

Që nga viti i kaluar, në konviktin e Loyola-Gymnasium, është formuar grupi i filmit. Ky grup organizonte gjatë qëndrimit dyjavor të konviktorëve, shfaqjen e një filmi me tematikë të caktuar. Shfaqja e filmave ishte gjithmonë e mirëpritur dhe e dëshiruar nga ana e nxënësve.

Edhe këtë vit, së bashku me edukatoren Filomena Laçi, vendosëm që të vazhdojmë me shfaqjen e filmave, ngase ky ishte një aktivitet i mirëpritur nga nxënësit që sillte freski në jetën konviktore.

Dita e shfaqjes së filmit ishte gjithmonë ditë e premte, e veçanta e këtij viti ishte se ishim pajisur nga shkolla me të gjitha kushtet për shfaqjen e filmave, gjë që na bëri më të këndshme çdo mbrëmje ku ne shfaqnim filmat. Disa nga filmat të cilët i shfaqëm "ears a slave", "The book thief", "Happy wedding", "Frozen" etj.

Në mënyrë që të kënaqim të gjitha grupmoshat jemi munduar vazhdimisht që të bëjmë përzgjedhjen e filmave dhe mendoj se ia kemi arritur, sepse salla e filmit çdoherë ishte e mbushur plot. Shpresoj që kjo të vazhdojë edhe viteve tjera, ngaqë është një aktivitet i qëlluar për thyerjen e rutinës konviktore.

Ladders - Adjectives

Prof. Mark Gojani (Zëv.drejtor i shkollës)

In many occasions it is tempting to present lists of adjectives to students as if they are synonyms, whereas in reality the adjectives can vary greatly in degree. The activity raises awareness in learners, showing how adjectives often differ in strength.

As a first example write the following words on the blackboard:

tiny, microscopic small, little

Point out that these words do not mean exactly the same as each other.. then draw a "ladder" on the blackboard and ask students to suggest where on the ladder each word should go – smallest at the bottom, largest at the top. If possible, the whole class should agree on an order. There is probably no exactly correct answer, but as a general guide compare the order which the class decides on with this order.

Now write these words on the blackboard:

enormous, huge, big, king-size, gigantic, large, vast

Individually, each student now writes his or her own ladder to show the relationship between these adjectives. When they have done this, put students into pairs or small groups to decide a group order. Finally, try to produce a whole-class order. It might be something like the order of the adjectives in the box.

microscopic tiny little small	big large king-size huge enormous gigantic vast
---	--

To highlight how some adjectives go better with some nouns than others, it can also be useful to ask students to write a short paragraph using each adjective with a different noun.

*The man had bought a **small** camera, but there was a **tiny** problem. There was a **microscopic** scratch on the lens and **little** time to fix it before his holiday.*

NIEGULLA

Prof. Skender Berisha

NIEGULLA

*I ra niegulla Drinit
Drinit më të merit
veshi edhe sytë e mi
kah rashë nëpër vrri*

*ngarkuar mallë për ty
së parna s'pashë gjë
ta lë udhën mos ta lë
zemra më tha të vij*

*lart u ngjita prapë për ty
më afër dielli se ky hi
tashti po vij moj po vij
më thuaj ku fshihesh ti*

*pishat ma bëjnë me sy
edhe pak niegull po rri
poshtë Drinit edhe në vrri
unë po vij moj po vij*

GJETHI QË E FRYU ERA

Prof. Skender Berisha

GJETHI QË E FRYU ERA

*E fryu era e fryu dhe ai nuk e duroi
i mërztur fort drejt toke ateroi
mërgoi i shkreti mërgoi
të përpëlitet nisi të rënkojë*

*pak më tutje u ndal te dera
lodhur pse i iku vera
e fryu e fryu era
për përhera*

*unë e ndoqa dhe shumë hoqa
dhimbshëm për toke u palua
diçka e fshehtë ma paska tradhëtuar
tash përpëlitet me të rënkuar*

*ma vret vetmia sikur mua
shiu e vret me të pikëluar
zemra dhemb sa e përvëluar
sa shpejt kështu do të jemi harruar*

Wo sind unsere Maturanten immatrikuliert

XII a		
Berisha , Bujar	Elektr. für Betriebstechnik	Blumenbecker
Berisha , Marigona	Fakulteti Filologjik	UP
Bytyçi, Enkeled	Mjekësi e përgjithshme	UBT
Bytyçi, Albi	Mjekësi e përgjithshme	UP
Çerreti, Valmire	Biznis	AUK Prishtinë
Dakaj, Arlinda	Industriemechanikerin	Beumer
Delhysa, Andrea	Art Dizajn	Berlin
Gashi, Ardi	Fakulteti Teknik	Prishtinë
Gashi, Indrit	DAAD	Gjermani
Gashi, Qemajl	UBT	Prishtinë
Gegaj, Kristina	Gesundh.- und Krankenpf.	Asklepios-ASB Klinik
Gjini , Anda	Fakulteti i Arteve	Prishtinë
Hoti, Arjeta	Fakulteti i Mjekësisë	UP
Hoti, Hysen	Industriemechaniker	Hammelmann
Hoxha, Lot	Mjekësi e përgjithshme	UP
Krasniqi, Ardiana	Fakulteti ekonomik	Prishtinë
Kryeziu, Mehmet	Fakulteti Juridik	UP
Markaj , Benjamin	Shërbimet Turistike	Gjermani
Marku, Robert	Arkitekturë	Gjermani
Morina, Erza	Fakulteti Filologjik	UP
Muçaj, Dren	Fakulteti i shkencave	Prishtinë
Muçaj, Rina	Mechatronikerin	GEA - Westfalia Separator
Sallauka, Rigon	Matematikë	Tiranë
Shkoreti , Sebastijan	Informatikë	Prishtinë
Siqeca , Arta	DAAD	Gjermani
Sopa, Armela	Fakulteti Teknik	Prishtinë
Sopaj, Denis	TIT	Prizren
Suroji, Elvir	Software Dizajn	Prishtinë
Thaçi , Arianit	Fakulteti Teknik	Prishtinë
Zenelaj , Zell	Fakulteti ekonomik	
XII b		
Ahmetaj , Verore	Fakulteti Ekonomik	UP
Bala , Anitë	Bankkauffrau	Volksbank Oelde
Berisha , Albana	Arkitekturë	UBT - Prishtinë
Elshani, Fedora	Industriemechanikerin	ThyssenKrupp Polysius AG
Gashi, Dibran	Art-Dizajn	Tiranë
Hasanaj, Alban	Informatikkaufmann	Stadt Ennigerloh
Hoxha, Fjolla	Industriemechanikerin	Haver & Boecker OHG
Hoxha, Rona	Fakulteti Filologjik	UP
Hoxha , Rudina	Arkitekturë	UBT - Prizren
Krasniqi, Marigona	AUK	Prishtinë
Kryeziu, Engji	Fakulteti Juridik	UP
Lezi, Albrim	Arkitekturë	UBT - Prishtinë
Maliqi, Liman	Fakulteti Teknik	UP
Oroshi, Kristiana	Mjekësi e përgjithshme	UP
Polloshka, Gent	Fakulteti Automatizim	UP
Quni , Melisa	Fakulteti Juridik	UP
Rexha, Arb	Mjekësi e përgjithshme	Tiranë
Rexha , Rahim	Fakulteti Filologjik	UP
Rexhepi, Alajdin	Fakulteti Ekonomik	UP
Rizanaj, Egli	Fakulteti Ekonomik	Prizren
Sallahu, Muharrem	Fakulteti Teknik	UP
Sekiraça, Edona	Psikologji	Fama - Prizren
Shabani, Dren	Shkencat Kompjuterike	UBT - Prizren
Shala, Sidorela	Ekonomi	UP
Shehu , Rinor	Software Dizajn	UP

Nxënësit maturantë që janë regjistruar në fakultete

Ukimeri, Zgjim	Fakulteti Teknik - Mekanik	UP
Veseli , Donika	Fakulteti Juridik	UP
Vezgishi , Festa	Arkitekturë	UBT - Prishtinë
XII c		
Ahmetaj, Liridon	Fakulteti i Mjekësisë	UP
Berisha, Dardan	Fakulteti Teknik	UP
Brahaj, Leonita	PTT	UP
Çadraku, Vjosana	Fakulteti Ekonomik	UP
Çenaj, Zek	Fakulteti Ekonomik	UP
Dedaj, Enkel	Fakulteti i Mjekësisë	UP
Duhanaj, Arbnora	Fakulteti Filologjik	UP
Fanaj, Aida	Fakulteti Ekonomik	Prizren
Fetahi, Jetmir	Fakulteti i Mjekësisë	Gjermani
Hajdari, Bledar	Fakulteti Teknik	UP
Ispahiu, Drakon	Fakulteti Juridik	UP
Kabashi, Artan	Elektr. für Automatisierung	Frequenz Radeberg
Kalanderi, Benjamin	Fakulteti Teknik	UP
Kalimashi, Alma	Fakulteti FilologjikUP	
Koci, Mariela	Altenpflegerin	ASB Neustadt
Korça, Endrit	Fakulteti i Mjekësisë	Rezonanca - Prishtinë
Latifaj, Rozafa	Fakulteti i Mjekësisë	Tetovë
Lleshi, Ilirjana	FSHMN-Matematikë	UP
Pirana, Fiona	Fakulteti i Ekonomikë	UP
Shita, Dua	Fakulteti i Mjekësisë	UP
Sokoli, Hygerta	Psikologji	AAB-Prishtinë
Temaj, Astrit	Fakulteti Teknik	UP
Temaj, Muharrem	AUK	Prishtinë
Thaqi, Lindrit	Fakulteti Juridik	Prizren
XII d		
Bekeri, Edona	Matematikë	Tirana
Berisha, Djellza	UBT-Menagjment Ekonomi	Prishtinë
Çadraku, Lumbardh	SCAAK	Prishtinë
Cenaj, Berat	Shkenca Politike	Prishtinë
Colaj, Ardita	Menagjment Ekonomi	UTB Prishtinë
Dedaj, Genta	Juridik	Prishtinë
Gojani, Aleksandra	Shërbimet Turistike	Gjermani
Kajzogaj, Marta	Fakulteti Filologjik	Universiteti i Prizrenit
Kalanderi, Elvis		
Komani, Lirije	UBT-Menagjment Ekonomi	Prishtinë
Kqiraj, Dorentina	Zahnmed. Fachangestellte	zahnplus®
Krasniqi, Albert	AAB-Menagjment Ekonomi	AAB-Prishtinë
Krasniqi, Erion	Fakulteti Filologjik	UP
Krasniqi, Leonita	Gesundh.- und Krankenpf.	Asklepios-ASB Klinik
Kryeziu, Rexhep	Fakulteti Filologjik	Angli
Kulludra, Pellumb	Shkencat Politike	UP
Mataj, Dardan	UP-Menagjment Ekonomi	UP
Muçaj, Doruntina	Ekologji	UP
Myfti, Arlinda	Arkitekturë	UBT - Prishtinë
Pecollaj, Marigona	Psikologji	UP
Pervorfi, Valon	Fakulteti Juridik	UP - Prishtinë
Rexhaj , Arlind	Fakulteti Teknik	UP
Shala, Fanol	Elektr. für Automatisierung	Frequenz Radeberg
Shoshi, Mendurim	Informatikë	UBT - Prishtinë
Sokoli, Besim	Shkenca Kompjuterike	UBT - Prishtinë
Vuçitërna, Samra	Gjuhë Gjermane	Prizren
Zogaj, Erion	Menagjment - Informatikë	AAB-Prishtinë

Ahmetaj, Erzë
Allen Jacoby, Andre
Baftiaj, Albertina
Buduri, Diellza
Bullakaj, Eduard
Bytyçi, Ana
Bytyqi, Eni
Bytyqi, Anesa
Çoçaj, Arbnor
Elshani, Mirel
Fanaj, Uresa
Fanaj, Berat
Gashi, Blendi
Gashi, Kadri
Gashi, Genita
Gjergjaj, Veronika
Hoti, Pashtrik
Hoti, Albion
Ibrahimi, Bardha
Kabashi, Endrita
Kastrati, Agron
Kqira, Donika
Kyqyku, Merdijan
Lee, Eunji **
Maliqi, Diellëza *
Morina, Argjend
Muni, Berat

Paluca, Florent *
Qovanaj, Diellza
Regjaj, Fatir
Sadriu, Blendi
Shala, Gent
Shala, Rita
Tarashaj, Edin

Klassenlehrerin –
Kujdestarja e klasës:
Krasniqi, Liridona

Bytyqi, Arion *
Cakaj, Ardonis
Çoçaj, Edita
Elshani, Komnen
Gashi, Isa
Gashi, Edones
Gega, Pjeter
Goçaj, Ibër
Guhelli, Dea **
Hajdari, Rinor
Halimi, Euron
Haliti, Nderim
Hasani, Agon
Hoxha, Yllka
Hoxha, Benet
Hoxha, Arianit
Kasëmi, Hira
Kastrati, Leonit
Krasniqi, Lum
Krasniqi, Edison
Kryeziu, Butrint
Kuçi, Drin *
Markaj, Merisa
Morina, Shqipron *
Musliu, Erlinda
Nixha, Dea
Nuhiu, Dreni

Pirku, Orion
Polloshka, Poema
Rexhaj, Altin
Spahija, Ardi
Tejeci, Era *
Veselaj, Endrit
Yseni, Genis

Klassenlehrerin –
Kujdestarja e klasës:
**Kolmekshaj Selimaj, Mir-
linda**

Baftijaj, Arlind
Belallari, Agon *
Berisha, Altin
Besimi, Poema *
Burniku, Bardha
Bytyçi, Arta
Bytyçi, Rita
Bytyqi, Diellza
Bytyqi, Rina
Bytyqi, Sara
Gashi, Arguriana
Gashi, Erdi
Gollopeni, Genta *
Gorani, Fiona
Hoti, Tringa
Hoxha, Rita
Ibrahimi, Egzon
Kastrati, Delvina
Krasniqi, Egon
Krasniqi, Zahrije *
Krusha, Blenda
Kude, Elod
Mandal, Gjenisa
Meta, Zana *
Palushi, Alberita *
Pomaku, Hessa
Rexhaj, Pashtrik

Shala, Endrit **
Shasivari, Ardi
Shllaku, Agullina
Temaj, Albin
Thaqi, Magdalena
Totaj, Butrint
Totaj, Rinas

Klassenlehrerin –
Kujdestarja e klasës:
Hoxha, Isme

Schule – Schuljahr 2013/14

Klasse – Klasa – VII a

Ahmetaj, Pranvera
Arzoallxhiu, Hana
Berisha, Erlinda
Besimi, Etnik
Braha, Ibrahim *
Bytyçi, Erisa
Celina, Anida *
Cikaqi, Enis
Çollaku, Riza
Hoxha, Kanita
Kabashi, Jeta
Kokollari, Blerton
Krasniqi, Ardita
Kryeziu, Art
Kuqi, Labeat
Mazreku, Guri
Morina, Arlind
Morina, Veron
Oroshi, Ema
Osmani, Milot
Përzhella, Alejna *
Sakica, Donata
Shehu, Ardi
Shehu, Doruntina
Sopi, Rinesa
Spahiu, Diona
Spaqi, Viktorina

Sulaj, Donika *
Temaj, Ditjon
Thaçi, Musli **
Ukimeri, Lea *

Klassenlehrerin –
Kujdestarja e klasës:
Azemi, Besmire

Klasse – Klasa – VII b

Bytyqi, Arbenit
Bytyqi, Rozafa
Canhasi, Sara **
Dakaj, Adrian
Fanaj, Almira
Fanaj, Djellza
Fanaj, Vera
Gashi, Afërdita
Gashi, Albin *
Gashi, Ardit
Gashi, Edon
Guraziu, Eni
Guraziu, Sefer
Gurgule, Vesa
Hana, Driton
Kabashi, Ujana
Karavidaj, Brikena
Kolukaj, Albin
Krasniqi, Endrit
Krasniqi, Fuad
Mirdita, Kolë
Morina, Genc
Sallahu, Elona
Sallaj, Rina *
Smailaj, Blina
Trolli, Rrezarta

Klassenlehrerin –
Kujdestarja e klasës:
Sopaj, Myrvete

Skolla – Viti shkollor 2013/14

Klasse – Klasa – VII c

Berisha, Atnor
Binaj, Alma
Binaj, Andi
Bisaku, Enrik
Bullakaj, Andrej
Çoçaj, Zgjim
Daka, Loreta
Doda, Agon
Dushaj, Anita
Fanaj, Holta
Fanaj, Jonida
Hoxha, Gresa
Kabashi, Diellza **
Krasniqi, Blerina
Martinaj, Rrita
Morina, Lumbardha *
Morina, Verona
Mullafetahu, Vatër
Peqani, Miranda
Prenrecaj, Rafaela
Qareti, Endor
Quni, Marigona
Rexhepaj, Loris
Sakica, Pjetër
Tarashaj, Elvis
Tarashaj, Visar
Tejeci, Dilara

Thaqi, Eduard
Veseli, Kened

Klassenlehrerin –
Kujdestarja e klasës:
Kastrati, Dijamante

Bajrami, Sara
Bala, Driton
Bego, Shend
Bekçeli, Gresa
Belallari, Diamant *
Çollaku, Verë
Gegaj, Arbër *
Haliti, Ditlira
Haxhikadrija, Dëbora
Hoti, Vesa
Hulaj, Rron
Hulaj, Ilir *
Kabashi, Leart
Kajtazi, Urata
Kalimashi, Enis
Kosova, Jona *
Krasniqi, Shend
Morina, Rron
Myfti, Arianit
Qelaj, Getoar **
Rexhbeçaj, Hare
Rexhepaj, Taulant
Sallauka, Olt
Sele, Ariton
Shabani, Parim
Shala, Yll
Shatri, Ermal

Temaj, Dreni
Thaçi, Endi
Ukzeka, Bardha
Vranica, Vlera
Zeqiri, Rrezarta
Zhubi, Andi

Klassenlehrerin –
Kujdestarja e klasës:
Grajçevci, Vlora

Abdyli, Leona
Bytyçi, Nderim
Cunaj, Ilir
Dinaj, Anjela *
Duraku, Premton
Fanaj, Elisa
Gashi, Era
Gjonaj, Jozef
Haliti, Delfina
Haliti, Learta
Hamza, Arian
Hoti, Ermal
Hoxha, Florian *
Kadriaj, Avdulla
Kastrati, Fjolla
Kaymakçi, Edin
Koci, Besim
Kuçi, Festim
Maralushaj, Erza *
Morina, Kastriot
Nushi, Arlinda
Nushi, Arta
Oroshi, Armond
Saliu, Laura
Sekiraqa, Eldrin
Shala, Hajrullah
Spaçaj, Kol

Susuri, Arbër
Tahiri, Verona
Temaj, Shpëtim
Xhoxhaj, Sara **

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Berisha, Skender

Arapi, Leila *
Bytyçi, Bled
Bytyqi, Arena
Dinaj, Albrim
Domazeti, Endrit
Gashi, Anita
Gashi, Antigona
Gashi, Blerina
Gashi, Leonora
Gashi, Medrit
Hoxha, Leon
Kabashi, Dionit
Kaçinari, Gjon
Kastrati, Kujtim
Kqiraj, Kristjan
Krasniqi, Ilir
Krasniqi, Iliriana
Kyçyku, Ilirjan
Llapatinca, Albana
Lushi, Arjan *
Martinaj, Erjona
Morina, Eni
Pajaziti, Resul
Qovanaj, Çendresa
Rexha, Ekrem
Spaqi, Nikolina
Totaj, Bleona **

Totaj, Granit
Xharra, Resnik

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Beqiraj, Xhafer

Klasse – Klasa – IX a

Allakaj, Daniel
Bejtullahu, Endrit
Bekçeli, Rita **
Berisha, Bleta
Berisha, Festa
Bytyçi, Anina
Celina, Rinor
Dobruna, Don
Gashi, Auron
Gashi, Ermal *
Gega, Laur *
Hoxha, Arta
Hoxha, Qëndresë
Hulaj, Leart *
Kasapolli, Bardh
Koçinaj, Ardi
Krasniqi, Artan
Kryeziu, Erlis
Mirdita, Gent
Perolli, Donat
Pirku, Fatjon
Shala, Shefket *
Smailaj, Emi
Ukimeri, Lindrit

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Kajzogaj, Bal

Klasse – Klasa – IX b

Alija, Luftim
Bytyqi, Ardit
Elshani, Mërgim
Gashi, Erzen
Gjergjaj, Jak
Hajdari, Arbër
Hazrolli, Diarta
Hoxha, Bornit
Hoxha, Lea *
Kajzogaj, Anton
Krasniqi, Ardit
Limani, Ermal
Markaj, Gentian
Mazreku, Qëndrim
Muçaj, Hajris
Peqani, Fitim
Qipa, Detin
Qovanaj, Albion **
Rexha, Drini
Rexhepi, Leon
Shala, Ilir
Shyti, Shpend
Spahiu, Adriatik

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Pirkur, Maksut

Klasse – Klasa – IX c

Ademaj, Ibrahim
Ahmetaj, Lirim
Buçaj, Arbër
Çetta, Arta
Çollaku, Drini
Dani, Simon
Emini, Besian
Fetoshi, Liza
Gashi, Andrin
Gashi, Fetah
Gecaj, Eduard
Gjini, Durim
Hafizallari, Pakize
Hana, Endrit
Hazeri, Adhurim
Karakushi, Art
Kqira, Dardan *
Kryeziu, Qlirim
Maliqi, Leutrim
Mazreku, Lirije
Morina, Erion
Orosi, Irena **
Palushi, Valdrin
Sadikaj, Era
Shala, Shpat
Thaqi, Denis
Zhuniqi, Edi

Klassenlehrerin –
Kujdestarja e klasës:
Braha, Sijeta

Berisha, Agon
 Berisha, Rita *
 Bllaca, Granit
 Burnik, Berat
 Bytyqi, Eduard
 Elshani, Blendi
 Gashi, Blinera
 Gashi, Hekuran
 Hoti, Bleron
 Hoti, Diamant
 Hoti, Edison
 Kabashi, Vullnet *
 Kalimashi, Rinor
 Karakushi, Vlera
 Kastrati, Liman
 Komoni, Shkambi
 Kryeziu, Alba **
 Nuhaj, Teuta
 Shala, Doruntina
 Shatri, Gresa
 Shemsedini, Andi
 Temaj, Rron

Klassenlehrer –
 Kujdestari i klasës:
Baxhak, Enes

Braha, Besjon
 Futko, Annea
 Gashi, Yll
 Gruda, Elizabeta
 Gruda, Lirjeta
 Guraziu, Orges
 Hajdaraj, Donis
 Hamzaj, Riola
 Hoxha, Hedon
 Ibrahim, Afërdita
 Kamberaj, Drenusha *
 Ndrejaj, Fjoralba
 Nikollbibaj, Lidie
 Nurkollari, Andrra
 Osmankaj, Edina *
 Polloshka, Vesa **
 Rrustemi, Erion
 Sallauka, Gent
 Shala, Dardan
 Sopa, Flaka
 Thaqi, Arianita
 Veseli, Albijan
 Zhubi, Rubin
 Zubaki, Lindmir

Klassenlehrer –
 Kujdestari i klasës:
Tytynxhiu, Lulzim

Ahmetaj, Fisnik **
 Bala, Kaltrim
 Berisha, Bardh
 Berisha, Hyrmete
 Besimi, Anesa
 Bytyqi, Albiodren
 Bytyqi, Fillanza
 Çerreti, Driart
 Crnovrshani, Blenda
 Delhysa, Domenika
 Duhani, Shtjefen
 Gashi, Astrit
 Gashi, Florent
 Gjergjaj, Eduard
 Gjonaj, Anton
 Gjoni, Kristian
 Hoxhaj, Rilind *
 Markaj, Kristina
 Polloshka, Delvina
 Sakica, Monika
 Shala, Agnesa
 Thaqi, Luiza

Klassenlehrer –
 Kujdestari i klasës:
Ukimeri, Mentor

Klasse – Klasa – X d

Ademaj, Jehon
Basha, Dua
Cenaj, Donjeta
Çollaku, Guri
Daka, Arb
Gashi, Din
Gashi, Erza *
Gegaj, Anita
Hoti, Fisnik
Hoxhaj, Diellor
Ibrahimi, Leutrim
Idrizi, Andi
Janova, Shqipdona
Kabashi, Kolos
Kryeziu, Adrian
Kryeziu, Alzelida
Kryeziu, Ermirë **
Kryeziu, Marigona
Kryeziu, Medina
Kryeziu, Vaid
Kulludra, Furtuna
Latifaj, Dijana
Lleshi, Dua
Murselaj, Mimoza
Paluca, Gentian
Roka, Rona *
Shefiku, Lorik

Klassenlehrerin –
Kujdestarja e klasës:
Hoxha, Luljeta

Klasse – Klasa – X e

Bajrami, Edina *
Bytyqi, Elvira **
Colaj, Alberije
Gashi, Albion
Gashi, Kron
Heqimi, Ardit
Heqimi, Edon
Heqimi, Egzon
Hoti, Arberie
Hoxha, Denis
Ismajli, Drilon
Isufi, Engjëllushë
Kadriaj, Ejona
Kadriaj, Entela
Kqira, Martina
Kqiraj, Rina
Krasniqi, Rinor
Krasniqi, Yll
Markaj, Monika
Morina, Dafina
Morina, Veton
Muçaj, Era
Pervorfi, Gjon
Pllana, Kujtim
Prenaj, Gentian
Qenaj, Granit
Qenaj, Mustaf

Quni, Albert
Selmani, Eliona

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Kabashi, Faton

Klasse – Klasa – XI a

Berisha, Petrit
Besimi, Arita
Celina, Rina *
Çollaku, Erë
Elshani, Dorian
Gashi, Fjolla
Guguli, Lend
Guguli, Rron
Hoxha, Amar
Kamberaj, Albana
Kamberaj, Diellza
Kasapolli, Rron
Krasniqi, Ditjon
Krasniqi, Qëndrim
Meta, Donjeta *
Morina, Verim
Rexhepi, Argtim *
Selimi, Synim *
Shabollari, Bardhi **
Shemsedini, Drinor
Siqeca, Petrit
Temaj, Rrona
Tomiqi, Fabian
Vezgishi, Ora

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Sulaj, Enver

Bajrami, Fatos
Beqiraj, Nderim
Berisha, Dalina
Dyla, Dea
Gashi, Endrit
Gashi, Gentiana
Guraziu, Veton *
Halitaj, Ardit
Haliti, Ditebardha
Hoti, Jonida **
Hulaj, Biondina
Kabashi, Urtesa
Kastrati, Kaltrina
Komani, Jozef
Krasniqi, Arianit
Krasniqi, Lorik
Maliqi, Xhevdet
Markaj, Matej
Pallusha, Kenan
Rexhaj, Tringa
Sadikaj, Fati
Shala, Zana
Smailaj, Edita
Spahija, Adriana
Susuri, Baton

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Baftijaj, Migjen

Ahmetaj, Drilon
Badalli, Dorina
Baftijaj, Albert
Berisha, Drin
Berisha, Tair
Hana, Drita
Isma, Xheladin *
Krasniqi, Elda
Krasniqi, Sibora
Mamaj, Era **
Memaj, Labinot
Muçaj, Albion
Osmankaj, Arbër
Rexhepaj, Albevit
Sadullahi, Endrit
Spaqi, Mimoza *
Suka, Veron
Topojani, Endrit

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Bytyçi, Fadil

Baleci, Gjylfidane *
Buqaj, Gresa
Bytyçi, Baton
Bytyqi, Lindrit
Elshani, Edona
Fetahi, Agnesa *
Frrokaj, Valentin
Gashi, Altinë *
Hazrolli, Ftesa
Hoxha, Edona
Hoxha, Fatlind
Kabashi, Borbardha
Krasniqi, Agnesa **
Krasniqi, Denis
Kryeziu, Rufan
Kukelaj, Gentian
Mazreku, Borëbardhë
Oroshi, Martin
Peqani, Besnik
Qovanaj, Arjeta
Ramaj, Luan
Rrapi, Fanol
Shabani, Blend
Temaj, Miranda
Thaçi, Gentianë *
Zejnnullahu, Blinerë
Zejnnullahu, Ndriçim

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Hoxhaj, Nexhat

Klasse – Klasa – XI e

Beqiraj, Arbër
Berisha, Kreshnik
Bulakaj, Manuel
Buqa, Yll
Elshani, Agnesa
Elshani, Arbies
Gashi, Valtid
Guraziu, Zgjim **
Haziri, Leotrim
Idrizi, Sara
Kastrati, Ledjana *
Kelmendi, Bleon *
Krasniqi, Leomir
Krasniqi, Vjosa
Kryeziu, Ismail
Lleshi, Kaltrina
Malsori, Valon
Pervizaj, Besmir
Qadraku, Gentiana
Qenaj, Bledar
Sefa, Zgjim
Shala, Egzona
Thaçi, Vjosa
Totaj, Valon
Xhoxhaj, Marigona

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Buzhala, Halit

Klasse – Klasa – XII a

Berisha, Bujar
Berisha, Marigona **
Bytyçi, Enkeled
Bytyqi, Albi
Çerreti, Valmire
Dakaj, Arlinda
Delhysa, Andrea
Gashi, Ardi
Gashi, Indrit *
Gashi, Qemajl
Gegaj, Kristina
Gjini, Anda *
Hoti, Arjeta
Hoti, Hysen
Hoxha, Lot
Krasniqi, Ardiana
Kryeziu, Mehmet
Markaj, Benjamin
Marku, Robert
Morina, Erza
Muçaj, Dren
Muçaj, Rina
Sallauka, Rigon *
Shkoreti, Sebastian
Siqeca, Arta *
Sopa, Armela
Sopaj, Denis

Suroji, Elvir
Thaçi, Arianit
Zenelaj, Zell

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Berisha, Fuat

Klasse – Klasa – XII b

Ahmetaj, Verore
Bala, Anitë **
Berisha, Albana
Elshani, Fedora
Gashi, Dibran
Hasanaj, Alban
Hoxha, Fjolla *
Hoxha, Rona
Hoxha, Rudina
Krasniqi, Marigona
Kryeziu, Engji
Lezi, Albrim
Maliqi, Liman
Orosi, Kristiana
Polloshka, Gent
Quni, Melisa
Rexha, Arb
Rexha, Rahim
Rexhepi, Alajdin
Rizanaj, Egli
Sallahu, Muharrem
Sekiraça, Edona
Shabani, Dren
Shala, Sidorela
Shehu, Rinor
Ukimeri, Zgjim
Veseli, Donika

Vezgishi, Festa *

Klassenlehrer –
Kujdestari i klasës:
Kastrati, Fatmir

Ahmetaj, Liridon
 Berisha, Dardan
 Brahaj, Leonita
 Çadraku, Vjosana
 Çenaj, Zek
 Dedaj, Enkel
 Duhanaj, Arbnora
 Fanaj, Aida
 Fetahi, Jetmir
 Hajdari, Bledar
 Ispahiu, Drakon
 Kabashi, Artan
 Kalanderi, Benjamin *
 Kalimashi, Alma
 Koci, Mariela
 Korça, Endrit
 Latifaj, Rozafa **
 Lleshi, Ilirjana
 Pirana, Fiona
 Shita, Dua
 Sokoli, Hygerta *
 Temaj, Astrit *
 Temaj, Muharrem *
 Thaqi, Lindrit

Klassenlehrerin –
 Kujdestarja e klasës:
Faiku, Haxhere

Bekeri, Edona
 Berisha, Djellza
 Çadraku, Lumbardh
 Cenaj, Berat
 Colaj, Ardita
 Dedaj, Genta
 Gojani, Aleksandra
 Kajzogaj, Marta
 Kalanderi, Elvis
 Komani, Lirije
 Kqiraj, Dorentina
 Krasniqi, Albert
 Krasniqi, Erion
 Krasniqi, Leonita *
 Kryeziu, Rexhep
 Kulludra, Pëllumb
 Mataj, Dardan *
 Muçaj, Doruntina
 Myfti, Arlinda
 Pecollaj, Marigona
 Pervorfi, Valon
 Rexhaj, Arlind
 Shala, Fanol **
 Shoshi, Mendurim
 Sokoli, Besim
 Vuçitërna, Samra
 Zogaj, Erion

Klassenlehrer –
 Kujdestari i klasës:
Kosova, Parim

Ahmetaj, Fisnik **	Kastrati, Ledjana *	Temaj, Astrit *
Arap, Leila *	Kelmendi, Bleon *	Temaj, Muharrem *
Bajrami, Edina *	Kosova, Jona *	Thaçi, Gentianë *
Bala, Anitë **	Kqira, Dardan *	Thaçi, Musli **
Baleci, Gjylfidane *	Krasniqi, Agnesa **	Totaj, Bleona **
Bekçeli, Rita **	Krasniqi, Leonita *	Ukimeri, Lea *
Belallari, Agon *	Krasniqi, Zahrije *	Vezgishi, Festa *
Belallari, Diamant *	Kryeziu, Alba **	Xhoxhaj, Sara **
Berisha, Marigona **	Kryeziu, Ermirë **	
Berisha, Rita *	Kuçi, Drin *	
Besimi, Poema *	Latifaj, Rozafa **	
Braha, Ibrahim *	Lee, Eunji **	
Bytyqi, Arion *	Lushi, Arjan *	
Bytyqi, Elvira **	Maliqi, Diellëza *	
Canhasi, Sara **	Mamaj, Era **	
Celina, Anida *	Maralushaj, Erza *	
Celina, Rina *	Mataj, Dardan *	
Dinaj, Anjela *	Meta, Donjeta *	
Fetahi, Agnesa *	Meta, Zana *	
Gashi, Albin *	Morina, Lumbardha *	
Gashi, Altinë *	Morina, Shqipron *	
Gashi, Ermal *	Orosi, Irena **	
Gashi, Erza *	Osmankaj, Edina *	
Gashi, Indrit *	Paluca, Florent *	
Gega, Laur *	Palushi, Alberita *	
Gegaj, Arbër *	Përzhella, Alejna *	
Gjini, Anda *	Polloska, Vesa **	
Gollopeni, Genta *	Qelaj, Getoar **	
Guhelli, Dea **	Qovanaj, Albion **	
Guraziu, Veton *	Rexhepi, Argitim *	
Guraziu, Zgjim **	Roka, Rona *	
Hoti, Jonida **	Sallaj, Rina *	
Hoxha, Fjolla *	Sallauka, Rigon *	
Hoxha, Florian *	Selimi, Synim *	
Hoxha, Lea *	Shabollari, Bardhi **	
Hoxhaj, Rilind *	Shala, Endrit **	
Hulaj, Ilir *	Shala, Fanol **	
Hulaj, Leart *	Shala, Shefket *	
Isma, Xheladin *	Siqeca, Arta *	
Kabashi, Diellza **	Sokoli, Hygerta *	
Kabashi, Vullnet *	Spaqi, Mimoza *	
Kalanderi, Benjamin *	Sulaj, Donika *	
Kamberaj, Drenusha *	Tejeksi, Era *	

hervorragende schulische Leistungen
 vorbildliches soziales Verhalten
 punë e shkëlqyer në shkollë
 sjellje shembullore shoqërore

Internat – Schuljahr 2013/14

Internatsgruppe – Grupi konvikt – I

Allakaj, Daniel
Bala, Driton
Bullakaj, Andrej
Bullakaj, Eduard
Dani, Simon
Guraziu, Sefer
Hajdari, Arbër
Hoti, Albion
Koci, Besim
Kyçyku, Ilirjan
Kyçyku, Merdijan
Mirdita, Gent
Mirdita, Kolë
Morina, Arlind
Morina, Erion
Rexhepi, Leon

Erzieher – Edukatore:
Prenklushaj, Sr. Angjelina

Internatsgruppe – Grupi konvikt – II

Ademaj, Jehon
Gashi, Albion
Gashi, Din
Gashi, Kron
Gashi, Yll
Hoti, Fisnik
Hoxha, Denis
Idrizi, Andi
Ismajli, Drilon
Kabashi, Kolos
Krasniqi, Rinor
Krasniqi, Yll
Kryeziu, Adrian
Kryeziu, Vaid
Morina, Veton
Paluca, Gentian
Zubaki, Lindmir

Erzieher – Edukator:
Spaqi, Ludevik

Konvikt – Viti shkollor 2013/14

Internatsgruppe – Grupi konvikt – III

Baftiaj, Albert
Gashi, Florent
Gecaj, Eduard
Gjergjaj, Eduard
Gjergjaj, Jak
Gjoni, Kristian
Hajdaraj, Donis
Heqimi, Ardit
Heqimi, Edon
Heqimi, Egzon
Pervorfi, Gjon
Pllana, Kujtim
Prenaj, Gentian
Qenaj, Granit
Qenaj, Mustaf
Sadikaj, Fati

Erzieher – Edukator:
Thaqi, Frrok

Dëshira për t'u bërë pjesë e "Loyolës" Monika Markaj - X e

Çdo njeri ka dëshira të ndryshme, si shkollimin, argëtimin dhe edukimin. "Loyola" është dëshira më e madhe imja. Ka shumë gjëra që dëshirojnë një fëmijë në jetën e tij edhe pse nuk është shumë e lehtë në mësim, por me punë arrihen të gjitha dhe kështu na përgatit për një jetë të shkëlqyer. Në Loyola-Gymnasium kam ardhur për të mësuar dhe për t'u edukuar.

Në ditët e para në konvikt ka qenë vështirë për mua, sepse nuk kisha edhe aq shumë miqësi me të tjerët, por takimi me m. Hilda ishte si të takohesha me një engjell që kishte zbritur nga qielli. Është njeriu më i mirë në botë- është zemër njeriu. Dalëngadalë fillova të shoqërohesha edhe me të tjerët, të bisedonim, të qeshnim. Kalova me të vërtetë shumë mirë, edhe pse e ndieja mungesën e shtëpisë. Këtu krijova një shtëpi të re, por më së shumti i falënderoj prindërit dhe motrën Hilda që janë personat më të rëndësishëm për mua, prandaj dua të them se këtu është jeta, këtu është e ardhmja, këtu janë të gjitha. Prandaj, mos ngurroni lërin fëmijët të jetojnë një jetë më të bukur.

Jeta në konvikt Alberije Colaj - X e

Këtu në "Loyola", gjithçka është shumë e mirë, shumë e kuptueshme dhe shumë e organizuar. "Loyola" është një shkollë që i plotëson të gjitha kushtet e një shkolle me perspektivë.

Edhe banimi në konvikt është shumë mirë i organizuar, kurse edukatorët janë fantastikë. Asnjëri nuk ndërhyr në punët private të tjetrit dhe secili, cak kryesor, ka arritjen e suksesit në mësim dhe edukim për nxënësit që banojnë në konvikt.

Kjo na bën të ndihemi shumë të kënaqur dhe të lumtur, sepse ai që dëshiron të mësojë mund të arrijë suksese shumë të larta dhe të ketë një të ardhme me perspektivë.

Internatsgruppe – Grupi konvikt – IV

Berisha, Drin
Berisha, Kreshnik
Bulakaj, Manuel
Frrokaj, Valentin
Gashi, Valtid
Guraziu, Veton
Haziri, Leotrim
Hoxha, Fatlind
Isma, Xheladin
Kelmendi, Bleon
Komani, Jozef
Krasniqi, Denis
Krasniqi, Leomir
Kukelaj, Gentian
Malsori, Valon
Qenaj, Bledar
Ramaj, Luan
Rrapi, Fanol
Shabani, Blend
Totaj, Valon
Zejnnullahu, Ndriçim

Erzieher – Edukator:
Buqaj, Shpejtim

Internatsgruppe – Grupi konvikt – V

Loyola-Gymnasium -
rruga drejt së ardhmes
Marigona Kryeziu - X d

Jeta në konvikt
Engjëllushe Isufi – XI e

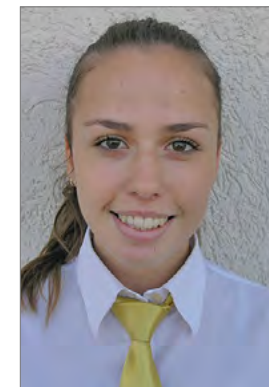
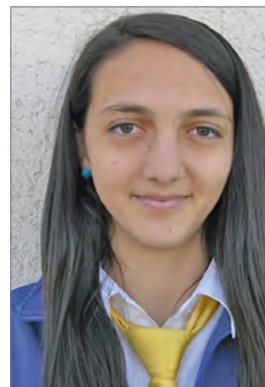

Baca, Tomor
Cenaj, Berat
Çenaj, Zek
Dedaj, Enkel
Gashi, Indrit
Hasanaj, Alban
Hoti, Hysen
Ispahiu, Drakon
Kalanderi, Benjamin
Kalanderi, Elvis
Korça, Endrit
Krasniqi, Albert
Krasniqi, Erion
Kryeziu, Rexhep
Kulludra, Pëllumb
Marku, Robert
Mataj, Dardan
Pervorfi, Valon
Shala, Fanol
Shoshi, Mendurim
Sokoli, Besim
Zogaj, Erion

Erzieher – Edukator:
Çollaku, Arianit

Sikur çdo gjë u bë e imja, sikur e gjithë bota është në duart e mia ishte ajo ndjenjë kur e kuptova se mund të shkoja në shkollën e ëndrrave të mia. Çdo gjë filloi një ditë kur u informova për këtë shkollë. Dikush fliste për të, unë e dëgjoja me shumë kënaqësi, dhe e ëndërroja veten në njërën nga bankat e klasave të kësaj shkolle. Çdo ditë mendoja për të, mendoja sa kënaqësi do të ishte të mësoja në mesin e shumë vajzave me cilësi të forta, të qëndroja në mesin e intelektualëve, sepse qëllimi im gjithmonë është të jem dikush, të kem emër dhe për këtë jam më se e sigurtë se do të arrij në Loyola-Gymnasium.

Çdo ditë e më shumë rritej kënaqësia për të shkuar në këtë shkollë. Kështu ecnin ditët, para se të përcaktohesha se në cilën shkollë do të shkoja. Një mbremje, përderisa ishim duke ndenjur me prindërit e mi, u mundova t'u tregoja ndjenjat e mia për këtë shkollë. Ata përkrahën mendimin tim dhe pranuan të shkollohem aty ku unë doja. Erdhi edhe koha e testit pranues, e kjo ishte hera e parë që hyja në oborrin e kësaj shkolle. Testi kaloi, unë u pranova dhe erdhi koha që të filloja mësimin. M'u duk si një ëndërr dhe isha shumë e emocionuar dhe ndjenja për të filloi të bëhej më e fortë. U hap porta e ëndrrave të mia, porta e parajsës për mua dhe s'kam fjalë për t'i shprehur ato që ndieja në ato momente. Unë tani vijoj mësimet në Loyola-Gymnasium dhe ashtu siç e prisja, nuk i zhgënjeva ndjenjat e mia, vetëm se më bënë më të fortë dhe më japin kurajo të mësoj dhe të arrij atë që dua. Dhe, në fund, me këtë mesazh u drejtohem të gjithë atyre që kanë për ta zgjedhur rrugën e tyre drejt një të ardhmeje më të suksesshme. Nëse zgjidhni këtë shkollë - keni zgjedhur rrugën e drejtë, rrugën drejt yjeve dhe asaj që të bën të ndihesh perfekt.

Ishte 31 gushti i vitit 2013, kur një portë e re u hap për mua. Ishte dita kur pothuaj gjithçka do të ndryshonte në jetë. Një rrugëtim trevjeçar me plot zhvillime pozitive. E përdor fjalën ndryshim, sepse kështu, vërtet ndodhi.

Të ishe larg familjes, nuk ishte aq e lehtë. Por e di ku qëndron e bukura? Në konvikt ne kemi edukator tanë, të cilët mungesën e familjes na e bëjnë më të lehtë. Kemi edukatorët, të cilët ecin me hapat tanë, duke mos na lënë të rrëzohemi. Kemi ata, të cilët janë

dëgjues dhe këshillues të mirë. Ata të cilët këtë rrugëtim e përjetojnë bashkë me ne. Ata të cilat janë me ne dhe për ne në çdo lot, problem, buzëqeshje apo lumturi.

Jeta në konvikt nuk është aq e vështirë, sa thuhet nga një pjesë e njerëzve. Mjafton të jesh e vendosur për atë që je dhe që do të bëhesh një ditë. Veç mësim nuk është e tërë dita këtu. Ne shfrytëzojmë orët e lira, duke u marrë me aktivitete të ndryshme. Sa i përket fushës së sportit, ne kemi gjithçka që na nevojitet. Duhet vetëm vullnet i organizim ti mirë shoqëror.

Konvikti na ndihmon të pavarësohemi dhe të mësojmë si të rritemi e përgatitemi me gjithçka rreth jetës. Konvikti dhe kjo shkollë janë shtysa për të prekur kulmin e suksesit, kurse ne jemi ata të cilët vendosim nëse duam, apo jo.

Internat – Schuljahr 2013/14

Internatsgruppe – Grupi konviktor – VI

Baftiaj, Albertina
Bajrami, Edina
Bytyqi, Elvira
Cenaj, Donjeta
Colaj, Alberije
Gashi, Afërdita
Gegaj, Anita
Gjergjaj, Veronika
Janova, Shqipdona
Kryeziu, Marigona
Kulludra, Furtuna
Latifaj, Dijana
Llapatinca, Albana
Murselaj, Mimoza
Nikollbibaj, Lidie
Prenrecaj, Rafaela
Sadikaj, Era

Erzieher – Edukatore:
Karrica, Lajde - Sr. Hilda

Internatsgruppe – Grupi konviktor – VII

Baleci, Gjylfidane
Elshani, Edona
Fetahi, Agnesa
Hazrolli, Ftesa
Hoti, Arberie
Hoxha, Edona
Isufi, Engjëllushë
Kastrati, Ledjana
Kqira, Martina
Kqiraj, Rina
Krasniqi, Agnesa
Krasniqi, Vjosa
Lleshi, Kaltrina
Markaj, Monika
Muçaj, Era
Ndrejaj, Fjoralba
Selmani, Eliona
Shala, Egzona
Temaj, Miranda
Zejnullahu, Blinerë

Erzieher – Edukatore:
**Mihilli, Albina
Spaqi Çollaku, Loreta**

Konvikt – Viti shkollor 2013/14

Internatsgruppe – Grupi konviktor – VIII

Bala, Anitë
Bekeri, Edona
Berisha, Djellza
Berisha, Marigona
Colaj, Ardita
Dedaj, Genta
Duhanaj, Arbnora
Fanaj, Aida
Gashi, Gentiana
Hana, Drita
Koci, Mariela
Komani, Lirije
Kqiraj, Dorentina
Krasniqi, Leonita
Latifaj, Rozafa
Lleshi, Ilirjana
Vuçitërna, Samra

Erzieher – Edukatore:
Laçi, Filamena

Internat

Gënjeshtra Blerton Albani - VIc

Gënjeshtra është një gjë që fillon dhe nuk zgjat shumë.

Gënjeshtra largon çdo të mirë dhe sjell të këqijat hap pas hapi, ose më thjesht shkallë pas shkalle.

Me gënjeshtra të humb karakteri dhe me to konfirmon çdo gjë gabim. Duke thënë gënjeshtra, ti aprovon një gjë që nuk është e saktë, dhe këtë gjë e bën për të mirën tënde dhe të keqen e të tjerëve. Gënjeshtra është kodi, ose më thjesht themeli i së keqes. Çdokush mund të ketë provuar të gënjejë, duke qenë i pavetëdijshëm për gabimin që bën.

Si përmbyllje mund të them se gënjeshtra nuk është aspak e mirë dhe ndikon negativisht në shoqëri.

Jeta në konvikt - një përjetim e gëzim i veçantë Albertina Baftijaj – VI a

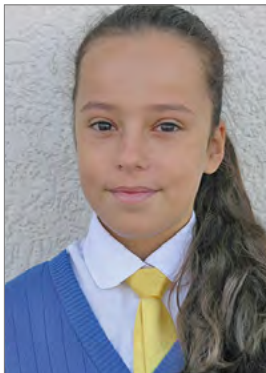
Ditët e para në konvikt i kalova shumë mirë. Arsimitarët, edukatorët dhe nxënësit janë shumë të mirë.

Kur erdha në këtë shkollë isha 11 vjeçare.

Me t'u hapur dera në ditën e parë, m'u duk sikur isha në ëndërr. Në të vërtetë më merrte malli për familjen, por në anën tjetër ndihesha shumë mirë. U gëzoja shumë që arrita të bëhem pjesë e kësaj shkolle. Kjo shkollë është shumë ndryshe nga të tjerat. Në këtë shkollë ka disiplinë, ka respekt nxënësi për nxënësin.

Secili nga fëmijët ka dëshirë të realizojë ëndrrën e tij, dëshira ime ishte që të vija në këtë shkollë. Nuk jam vetëm unë që kisha këtë dëshirë, ka edhe shumë të tjerë që ëndërrojnë të jenë pjesë e kësaj shkolle. Që në ditët e para, kjo shkollë më bëri përsh-typte të jashtëzakonshme, duke filluar nga oborri, klasat dhe çdo gjë tjetër brenda e rreth saj.

Më pas u takova me edukatorët, të cilët ishin shumë të mirë. Edukatorja jonë kujdeset shumë për ne dhe kjo na bën të ndihemi edhe më mirë në këtë shkollë. Ndihe- m lumtur dhe me fat që jam pjesë e Loyola-Gymnasium.

Konvikt

Një ditë në Gjermani Gent Mirdita – X a

"Guten Morgen!"

Me këto fjalë na zgjoi zonja H. U zgjova pakëz me vështirësi, sepse natën e kaluar kishim fjetur vonë. Shkova në banjë për të larë sytë, për ta larguar gjumin nga mendja dhe sytë e mi. Uniformën e shkollës e kisha në një dhomë tjetër dhe shkova për t'u ndërruar. Më pas zonja H. na ftoi për të ngrënë mëngjesin.

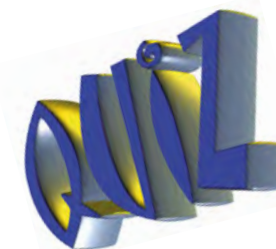
Pasi hëngrëm mëngjesin, u bëmë gati të niseshim për në shkollë. Zonja H. na voziti deri te stacioni i autobusëve dhe pasi hipëm në autobus, u nisëm për në shkollë. Kur mbërritëm atje, u takuam me të gjithë shokët, si ata shqiptarë, ashtu edhe ata gjermanë. Së bashku diskutuam se çfarë bëme në familje e shumë gjëra të tjera. U takuam po ashtu edhe me profesorët tanë.

Pasi e përfunduam mësimin, ne dolëm të shëtisnim në qytet dhe ishte me të vërtetë bukur. Në fillim shkuam për të ngrënë në një restorant, i njohur për pica të mira. Dhe me të vërtetë, ashtu ishte, picat ishin edhe të mëdha, edhe të shijshme. Pastaj ne shkuam nëpër dyqane të ndryshme, ku patëm mundësinë të blenim dhurata për familjen, apo shokët e shoqet.

Pas vizitës në qytet, u kthyen në shtëpi, ku zonja H. kishte përgatitur darkën. Pas darke, na njoftuan se një shoqe jona po organizonte një "party". Të gjithë nxënësit erdhën dhe ne u kënaqëm shumë, ku pati edhe premtime të shumta se ata do të na vizitonin ndonjëherë, por kjo mbetet të shihet. Ishte një natë shumë e bukur.

Në orën 12.00 u kthyem në shtëpi dhe u futëm në dhomën e fjetjes, ku zonja H. fiki dritat dhe ëmbëlsisht pëshpëriti:

"Gute Nacht"

Hapja e kopshtit në shkollën fillore "Loyola" Ed. Filomena Laçi

U gëzova kur dëgjova se në shkollën tonë do të fillojë mësimi në klasën e parë. Posaçërisht për këto klasa u rregulla kopshti me lojëra të ndryshme. Me fëmijët e grupit të konviktit u takuam dhe u konsultuam si t'i gëzojmë më së miri bletët e "Loyolës" dhe të organizojmë hapjen e kopshtit. Filluan përgatitjet.

E para ishte t'i punojmë disa dekorime. Së shpejti u krijuan flamujt e lulet, ndërsa nga rrotat e veturave bëmë disa lojëra. Për ta bërë edhe më interesant, u përkujdesëm për muzikën dhe shumë rekuizita. Prindërit sollën ushqime të përgatitura në shtëpi. Pasi vallëzuam dhe provuam ushqimet që u sollën aty, ne mësuam se çka ndajmë dhe japim për njëri-tjetrin, atë dhe marrim. Kjo i ngjan ciklit ekologjik që ne po e shpërndajmë, për një botë me më shumë respekt për natyrën.

Po atë ditë u prezantua grupi ekologjik dhe u pa puna e tij e frytshme, që zgjon interesim përditë e më shumë. Duke ndotur natyrën, ne dëmtojnë edhe të ardhmen e brezave që do të vijjnë. Nuk duhet të jemi neglizhent ndaj gjeneratave tjera, sepse ata një ditë mund të na urrejnë.

Jeta dhe vështirësitë që duhet t'i kalojmë Ed. Arianit Çollaku (Udhëheqës i konviktit)

Se sa e vështirë është sot të jetosh, pothuajse të gjithë e dimë ne të rriturit, pasi që e kemi kaluar një pjesë të saj, dhe pothuajse secilën ditë ballafaqohemi me të. Por kush e bën jetën të vështirë ? Unë mendoj se vetë ne njerëzit jemi ata të cilët na mundon më së shumti urrejtja, xhelozia, mosrespekti, etj.

Në këtë jetë ka tri lloje njerëzish:

Të pasur, të varfër dhe ata që qëndrojnë në mesin e tyre, pra mesatarët.

Thonë se gjithçka është pasuria. Të jesh i pasur, nuk do të thotë se je Zot dhe që kështu mbi të gjithë. Unë mendoj se disa të pasurve u mungon diçka, e që ndoshta ka më shumë rëndësi për jetën e që quhet dashuri e respekt për të tjerët, e në veçanti për njerëzit e varfër. Këtë e them unë, që nuk jam i pasur, por nuk

do të thotë që jam i varfër. I pasur është ai që posedon vlerat e të qenit i mirë, i sjellshëm dhe që gëzon respekt nga të tjerët dhe ua kthen atë respekt në të njëjtën mënyrë. Njerëzit e lumtur janë ata të cilët nuk e vendosin në rend të parë interesin material, por dashurinë dhe respektin. Ndërsa të varfër janë ata që në jetën e tyre nuk vlen asgjë, përveç e mira materiale, thjesht paraja. E mira dhe e keqja i vijnë njeriut krejt papritur.

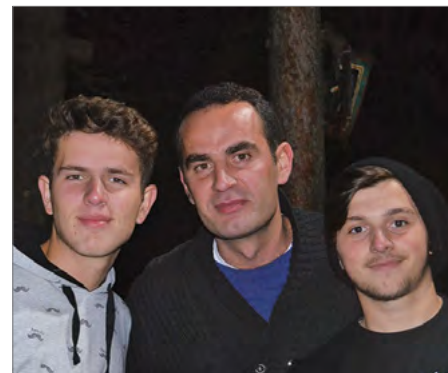
E tani do t'i përgjigjem pyetjes se pse e ndiej veten të pasur. Arsyeja se pse e ndiej veten të pasur është që më rrethojnë njerëz të dashur, më rrethojnë njerëzit më të mirë në botë, e që janë nxënësit e mi të dashur, të cilët edhe në momente shumë të vështira, si materiale po ashtu edhe shpirtërore, më bëjnë të ndihem mirë, të ndihem sikur të ishte e gjithë bota e imja. Edhe në momentet më të vështira, kur fillon të më dobësohet shpresa për të ardhmen, mjafton që vetëm të gjendem në mesin e tyre dhe të mbushem me energji pozitive e të vazhdoj gjithçka mirë.

Ne të gjithë e dimë, që jeta është një sfidë, është një luftë, që secili prej nesh duhet ta luftojë, por e gjithë kjo arrihet me ndihmën e njerëzve të mirë e shokëve të dashur, të cilët na e bëjnë më të lehtë sfidën jetësore. Siç e thotë edhe Gëte te "Fausti":

"Lërja turmës të lëkundet,
Bëhu trim e bëhu burrë
Ngadhnjimar del veç zemërmadhi
Që vepron e s'trembet kurrë"

Andaj, të gjithë ne, duhet që së bashku të ndihmojmë brezin e ri, në mënyrë që jeta e tyre të jetë e lumtur, të jetë e plotësuar me dije dhe dashuri, sepse e ardhmja u përket atyre, ndërsa ne kemi obligim t'ua bëjmë më të lehtë, që kurrë të mos ndihen të varfër e indiferentë në shoqëri, por të pasur në shpirt dhe miq të mirë për të tjerët.

Vëllait tim Donika Sulaj - VII a

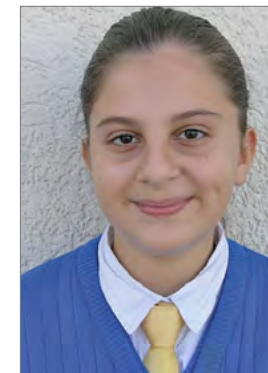
Vëllait tim

Belbëzimet e para
Ato më të ëmblat
Që dalin nga bebet
Na freskojnë zemrat.

Janë tingujt të derdhur
Sa andej-këndej
Por magjia e tyre
Si lule në pranverë.

Nuk di ku janë:
a-ja e as i-ja
por buzët e njoma
i josh ëmbëlsia.

Mendojmë nganjëherë
Sa mirë do të jetë
Që kjo botë e vogël
Sa më shumë të mbetet.

Internat

Ku ka rregull, ka suksese në mësim e aktivitete kulturore Ndriçim Zejnullahu - XI d

Kur e fillova vitin e parë, m'u duk si një shkollë me cilësi të lartë dhe ashtu doli, por të qëndrosh larg nga familja, ndonjëherë është e vështirë. Pasi përfundua vitin shkollor, ne ishim të lirë për dy muaj, pra ishte pushimi veror që kaloi shumë shpejt, sepse na priste një shkollë dhe një konvikt i bukur. Erdhëm në konvikt, me plot hare dhe gëzim, ku u takuam me vëllezërit e mi, apo thënë më mirë, me familjen time të dytë.

Kur filluam në shtator, këtu gjithçka ishte bukur, natyra e gjelbëruar, lulet e cicërimita e zogjve. Prindi ynë i dytë këtu në konvikt është edukatori, i cili shumicën e kohës e kalon me ne dhe lirisht mund të them se ai e bën punën më të mirë, por edhe më të lodhshme, duke u kujdesur për ne. Ai na zgjon nga gjumi; kur jemi të sëmure na dërgon te mjeku e shumë punë të tjera që i bën me kënaqësi e pa përtesë.

Në konvikt kemi dy orë kohë të lirë, ku mund të merremi me ndonjë aktivitet dhe dy orë mësimi. Orët e mësimi i kalojmë shumë bukur, nuk bëjmë zhurmë dhe e dëgjojmë edukatorin. Gjatë kohës së lirë merremi me aktivitete të ndryshme sportive, kulturore etj. Në konvikt qëndrojmë dy javë. Gjatë fundjavës së parë vizitojmë ndonjë qytet, ku dalim bashkë me shokët dhe edukatorin, ndërsa në javën e dytë organizojmë "party", ku kënaqemi duke vallëzuar.

Ku ka rregull, ka mësim, harmoni dhe gëzim, prandaj ne duhet t'i respektojmë rregullat, sepse në këtë mënyrë formohemi për të marrë përsipër ndërtimin e vendit tonë.

Konvikt

Te Liqeni i Madh Edona Bekeri – XII d

Edhe këtë vit, sikur vitet e tjera, në Loyola-Gymnasium është bërë traditë, që nxënësit e konviktit të vitit të fundit, maturantët, të shkojnë për një fundjavë relaksuese në malet e Rugovës. Të gjithë u gëzuam për lajmin e sapomarrë. Morëm me vete gjithçka që duhej: skarën, ushqimin, pijet dhe gjërat e tjera të nevojshme për piknik. Rruga ishte e gjatë, përafërsisht katër orë, por e vlejti dhe ç'është me rëndësi, aspak nuk u merzitëm. Rrugës na shoqëronin bukuritë e mahnitshme të Alpeve Shqiptare, natyra mbresëlënëse, shoqëria e mirë, me të qeshura e diskutime të shumta rreth ambientit që na rrethonte. Kur mbërritëm, u çlodhëm pak dhe dolëm jashtë vilave për të ndihmuar ed. Filen dhe ed. Arianitin në përgatitjen e skarës. Djemtë mblodhën dru, ndërsa vajzat ndihmonin rreth ushqimit. Mbrëmja filloi me një puhizë të lehtë e të këndshme.

Kënduam, kërcyem e u dëfryem nën dritën e hënës dhe qiellit plot yje. Këtë natë, më interesante e më zbavitëse e bëri ditëlindja e Rozafës, Arbnores dhe Dardanit. Gjithçka ishte për mrekulli. Pasi hëngrëm darkën dhe tortat, ndezëm zjarrin, sepse bënte shumë ftohtë dhe u mblodhëm rreth tij duke kënduar këngë të lehta, nën shoqërimin e kitaristit, mikut tonë, Jak Laçit. Ndenjëm vonë duke treguar histori nga më të ndryshmet me edukatorët tanë. Kur u zgjuam, shkuam me padurim për të vizituar Liqenin e Madh. Ishte një rrugë shumë e gjatë dhe e mundimshme deri te caku ynë, por një përvojë e mrekullueshme. Ai kishte një peizazh mahnitës me bukuri të rralla. Nga një ngjarje e përjetuar kaq mirë, ne deshëm që të merrnim diçka prej saj, kështu që shpëputëm ca fidanë e ca degë të pishave, që t'i kujtojmë me nostalgji në konvikt. Jam e sigurt se për të gjithë ishte një fundjavë e paharruar me plot kujtime.

"Loyola" - aty ky gjithçka funksionon për së mbari Agnesa Shala - X c

Është një rrugë e gjatë që më pret, me shumë gjëra të mira, të këqia, por edhe vështirësi të shumta. Kjo është koha kur u ndala të mendoja se cilën rrugë ta zgjedh dhe unë se bashku me prindërit vendosëm ta

zgjedhim rrugën për në "Loyola". Është koha dhe rruga që ma ndryshoi jetën. Kjo është jeta që më pëlqen. Këto janë ditët e para në shkollë, por edhe në konvikt. Edhe jeta konviktores është shumë e mirë dhe më mësoi shumë gjëra. Në "Loyola", por edhe në konvikt, gjithçka është shumë mirë e organizuar, mësimi dhe ushqimi janë fantastikë. Është një jetë e organizuar në të gjitha mënyrat e me plot aktivitete argëtu-ese. Jeta konviktores fillon që nga ora 6.30 kur edhe zgjohemi nga edukatorët. Pastaj na presim shumë befasi, shume sfida të cilat përfundojnë në orën 21.30, atëherë kur edhe është koha e gjumit. Kështu fillojnë e përfundojnë ditët në "Loyola". Pra, kjo është jeta, kjo është shkolla jonë, kjo është "Loyola".

"Loyola" - vendi diturisë dhe i formimit të karakterit Dua Lleshi - X d

Loyola-Gymnasium një vend që me krenari e konsideroj si shtëpinë time. Është një vend i ëndrrave dhe i rëndësive, ku secilit prej nesh i jepet rasti për t'u bërë dikush. Në këtë vend çdo hap i hedhur është një hap i sigurt

drejt një të ardhmeje të ndritur, të cilën e ëndërron secili nga ne. Këtu kurrë nuk lejohet që ëndrra të mbetet vetëm ëndërr, por na plotësohet secila mundësi, që pas disa vitesh ta kthejmë kokën pas dhe të shohim që ëndrra e dikurshme është bërë realitet.

Këtu të gjithë hyjnë vetëm me një shpirt përplot ëndrra dhe largohen me dije dhe shpresa të reja mbi të ardhmen, por këtë herë me një siguri në vetvetë dhe besim në aftësitë tona. Këtë gjë na e mundëson Loyola-Gymnasium që të arrijmë pikat më të forta- të diturisë dhe karakterit tonë, pa marrë parasysh se kush dhe në ç'nivel jemi kur vijmë këtu.

Jeta në konvikt Edina Bajrami - X e

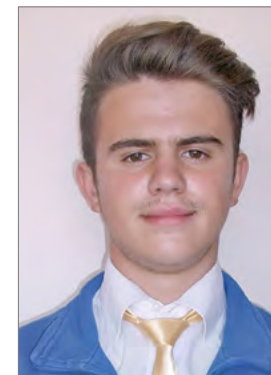
U përballa me sfidën e parë që më kishte dalë përpara. Sfida e parë në jetën time. Hodha hapin e parë drejt diturisë, drejt një bote tjetër ku më priste ardhmëria ime. U hapën të gjitha dyert dhe unë hyra brenda.

Tërë trupin ma kaploi një ndjenjë harmonie, por s'mund ta mohoj se isha edhe e frikësuar. U njoha me një ambient dhe kulturë krejtësisht të panjohur.

Po për një gjë isha shumë e sigurtë. Hyra si një vajzë e vogël dhe jo e informuar për botën, por do të dal si një vajzë e rritur, e edukuar, e cila do të mësojë se si jetohej dhe do të marrë mbi supet e veta përgjegjësitë, detyrat dhe obligimet e saja. Sigurisht që çdo fillim ka vështirësitë e tij, sepse takohesh me një ambient tjetër shoqëror, me arsimtarë të rinj etj. Një gjë kam fiksuar në mendje - do të mundohem të bëj më të mirën, të marr gjithë diturinë, të bëhem një nxënëse shembullore dhe t'i bëj prindërit e mi të ndihen krenarë me mua.

Shkurtazi përmbledha me pak fjalë përsh-typtjet e para në këtë shkollë, mirëpo nuk do lënë pa përmendur edhe jetën në konvikt. Aty ku prindërit nuk i ke afër, të duhet të ballafaqohesh dhe të luftosh e vetme me angazhimet që të dalin përpara. Kjo të bën të fortë, të kalitë për të ecur e pavarur drejt arritjeve të reja në jetë.

Aktivitetet e grupit të vallëzimit dhe të teatrit Valon Malsori - XI e

Unë jam njëri nga anëtarët e grupeve të vallëzimit dhe të teatrit në shkollën tonë. Në grupin e vallëzimit, si udhëheqës e kemi edukatorin Shpejtim Buqaj, kurse udhëheqës të pjesëve teatrale e kemi edu-

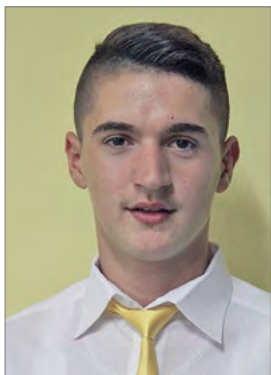
katorin Frrok Thaqi. Të dy edukatorët na mësojnë me përkushtim të madh. Poashtu edhe unë si valltar dhe aktor njëkohësisht mundohem që sa më denjësisht ta prezantoj punën e tyre dhe tonën. Aktivitetet tona realizohen kryesisht në ditë festive, pra në kremtime të ndryshme.

Grupi i vallëzimit, zakonisht para publikut shfaq valle tradicionale shqiptare, por edhe valle moderne. Në anën tjetër grupi i teatrit shfaq zakonisht pjesë komike, por pa anashkaluar edhe pjesët serioze që organizohen dhe shfaqen para publikut. Si ditë më të veçanta të shfaqjes së punës tonë mund të cekim Ditën e dyerve të hapura, ditë kjo e themelimit të shkollës sonë dhe festat e fundvitit.

Ne nuk e kemi ndërmend të ndalemi në shfaqjen e talentit tonë, andaj i këshilloj nxënësit tjerë, që nëse kanë talent ta shfaqin para të tjerëve, pa ngurrar fare.

Internat

Pasioni për volejbollin Granit Qenaj - XI e

Volejboli është sporti im më i pëlqyer. Para se të vija në Loyola-Gymnasium luaja shumë volejboll edhe pse në shkollën ku isha nuk kishte mjete të mira për volejboll. Por, para se të vija në "Loyola", përveç mësimit dhe gjërave të tjera, mendoja se si do të luaj volejboll. A ka ndonjë fushë të volejbollit? A mbahen turne?

Pra, shumë pyetje i kisha në mendje. Përgjigjen për pyetjen se a ka fushë të volejbollit, e mora kur erdha në test, ndërsa pyetjeve tjera ende s'mund t'u përgjigjesha.

Kështu kur erdha në konvikt, pashë se nxënësit më së shumti luanin futboll e basketboll, ndërsa volejboll luanin vetëm vajzat. Për këtë arsye unë s'mund të luaja shumë volejboll, deri sa gjeta shokë të cilët i ftoja të luanim së bashku. Atë ditë u kënaqëm shumë, dhe pasi numri i nxënësve që luanin volejboll u rrit, mendova që të organizojmë një turne.

E pyeta ed. Arianit Çollaku, i cili e mirëpriti idenë time. I njoftova të gjithë nxënësit në konvikt, që sipas gjeneratave të formoheshin ekipet e volejbollit. Ata e pritën shumë mirë këtë gjë dhe grupet e volejbollit u formuan shpejt, ndësa shorti do të hidhej ditën e diel, kur do të mbahej edhe turneu. E pritë me entuziazëm të dielën, por koha ecte shpejt dhe e diela erdhi. Pasi përfunduam hedhjen e shortit, filluam menjëherë lojën. Çdo gjë ishte shumë e bukur, të gjithë po kalonin mirë, ndërsa unë isha shumë i lumtur, sepse m'u dha mundësia që të organizoja diçka të tillë. Pra, më në fund gjeta përgjigje në pyetjet që kisha në mendje. Sa i përket fituesve të turneut, lojërat e para i fituam pa asnjë vështirësi, por loja e fundit (finalja) ishte shumë e vështirë për ta fituar, por ne i mblodhëm forcat dhe arritëm qëllimin që kishim nisur dhe e fituam vendin e parë. Unë jam i lumtur që përveç mësimit, kam hapësirë të tregoj talentin tim në sport.

Konvikt

Shkallët e suksesit Donika Berisha - X d

Të jesh i arsimuar, do të thotë të jesh i sukseshëm. Të udhëtosh drejt atij suksesi është sikur të ngjitesh nëpër shkallë, ndonëse ky rrugëtim është i vështirë, por kur të ngrihesh në majë të atyre shkallëve do ta shohësh botën në një këndvështrim më ndryshe se të tjerët. Udhëtimi i suksesit për mua filloi këtu në Loyola-Gymnasium, në vendin ku të arriturat orientohen drejt meje. Ardhja këtu më dukej shumë larg, aq larg sa edhe vetë yjet për të cilët vetëm imagjinoj e s'më duken realë. E gjithë ajo rrugë më dërgoi para dyerve të Loyola-Gymnasium.

Emocionet e kishin kapluar qenien time. Më frikësonte fakti se si do t'ia bëj këtu, me kë do të rri, a do ta kem përkrahjen e ndonjë personi? Ishte edukatorja dhe shumë vajza, si puna ime, që fil-luan të më përkrahin. Familja ishte e vetmja mungesë këtu. Me kalimin e ditëve filloi të kalonte edhe mërzia.

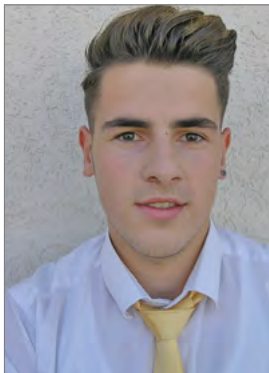
Gjëja e cila më dha një shtytje të madhe të vazhdoja të isha pjesë e Loyola-Gymnasium, ishte një turne i vogël në futboll, ku e shpreha talentin tim. Aty unë dola triumfuese, duke lënë mbrapa edhe shumë vajza tjera të talentuara. Ky ishte momenti i cili ishte shkaktari më i madh që ndikoi që unë të ndihesha njëloj sikurse në shtëpinë time, kjo ngase të gjithë vraponin drejt meje për të më uruar, dhe njëkohësisht, për të më falënderuar për lojën të cilën unë dhe vajzat e grupit tim ua dhuruam.

Ky është njëri ndër sukseset, i cili më bëri që të ngjitesha edhe një shkallë më lart, për të arritur deri tek kulmi i suksesit, i cili shpresoj që do të ndodhë pikërisht këtu, në Loyola-Gymnasium.

Internat

Në Rugovën e bukur Valentin Frrokaj - XI d

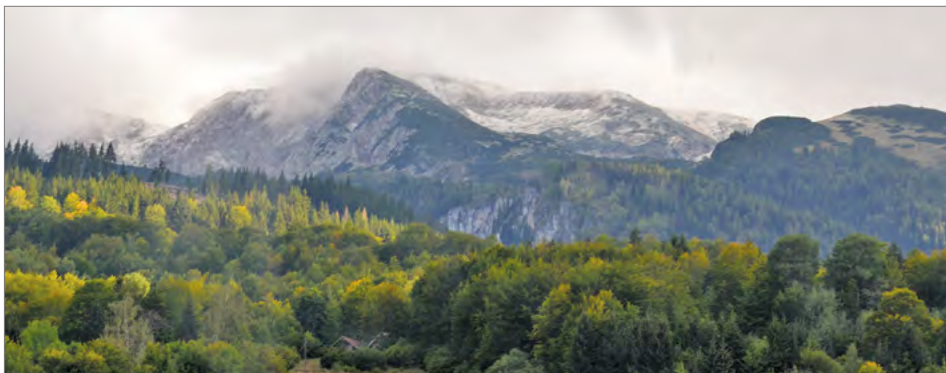

Mundësia më e mirë që të kalosh kohë të bukur me shoqërinë, është të vizitosh bukuritë e Kosovës, dhe ne kështu vizituam Rugovën, ku kaluam një fundjavë shumë të bukur.

Të shtunën, më 27.09.2014, pasi mbaruam mësimin, ne, të gjithë maturantët që jetojmë në konvikt, u nisëm për në Rugovë. Gjatë rrugës kaluam shumë bukur. Disa këndonin, disa dëgjonin muzikë, e ndonjëse rruga zgjati katër orë, për ne ishte diçka shumë e bukur e aspak e mundimshme.

Kur arritëm në Rugovë (te Guri i kuq), së pari u vendosëm nëpër shtëpiza, pastaj filluam që të bëjmë përgatitjet për të ndezur zjarrin. Kështu, ne së bashku me edukatorët, ndezëm zjarrin dhe filluam të përgatisim ushqim në skarë, dëgjonim muzikë dhe u argëtuam shumë. Pastaj u mblodhëm të gjithë rreth zjarrit dhe filluam të këndonim, të tregonim ngjarje të ndryshme. Kjo gjë zgjati deri në orët e vona të pasmesnatës. Ishte një natë shumë e bukur për të gjithë, ndërsa të nesërmen u zgjuam në mëngjes dhe filluam të bënim përgatitje për t'u kthyer. Kishim vendosur që të shkonim për drekë te "Trofta e Drinit", në Radavc, aty ku buron Drini i Bardhë. Në orën 12 u nisëm për te "Trofta e Drinit" dhe kur arritëm të restoranti gjetëm pritje shumë të ngrohtë dhe kështu kaluam një kohë shumë të bukur. Pas drekës, morëm rrugën për t'u kthyer në konvikt.

Gjatë rrugës disa flinin, sepse ishin të lodhur pas asaj nate të gjatë e të bukur, por as shakatë nuk mungonin. Kur arritëm në konvikt të gjithë ishim shumë të gëzuar dhe shumë të kënaqur, sepse kishim kaluar një fundjavë që do të mbetet për një kohë të gjatë në mendjet tona.

Konvikt

Një fillim i ri Anita Gegaj - X d

Si çdo fillim, edhe për mua ishte e vështirë dita e parë në një vend të ri. Ishta shumë e lumtur kur më njoftuan se kisha kaluar provimin pranues në Loyola-Gymnasium. Ndjenjat ishin përzier, nuk e kuptoja, ishtë gëzim, apo hidhërim?!

Çdoherë kur përmendet muaji shtator, në mendje më vjen shkol-la. Më rikthehen në mendje ditët e mësimin, që jorrallë ishin të mundimshme dhe me probleme. Çdo muaj kishte gjëra të reja, që më motivuan për suksese tjera. Këtë vit ishte më ndryshe. Dëshira për të gjetur shoqëri pas pushimit, thajse ishte e paralelizuar. Drejtimi i dëshirave dhe mendimeve ndryshoi dhe mori kahje dhe rrugëtim tjetër. Ndoshta fakti që isha nxënëse e një shkolle tjetër, më bënte të ndihesha më ndryshe.

Thjesht, nuk mund ta paramendoja se po ndërroja ambientin e po lija shoqërinë. Mirëpo emri i shkolles së re më dha forcë. Shumë herë isha në dyshim se si do të gjendesha në këtë shkolle. Si do të shfaqesha unë e si do të silleshin të tjerët me mua? Pas të gjitha këtyre dyshimeve, mendimeve dhe dëshirave, erdhi dita që po e prisja, së bashku me të gjitha iluzionet që kisha në kokë. Erdhi 1 shtatori në Loyla-Gymnasium, që për mua ishte sikur shtatori i parë kur kisha shkuar në shkolllën fillore. Gjithçka ishte më ndryshe, ngase e paramendoja. Çdo gjë ishte një strukturë e ngërthyer në vetë. Me kohë u ambientova. Gjithë ato fytira të panjohura më shkaktonin habi, kishte edhe shumë të tjerë si unë, që ishin të habitur dhe të vetmuar, njëkohësisht.

Njohja me të tjerët ishte e rëndësishme në atë kohë të çrregulluar. Njohja me profesorët më bëri të kuptoja konceptet e shkolles, ndërsa nxënësit më bënë të kuptoja jetën në një komunitet tjetër. Prandaj kjo ditë ka zënë një vend në zemrën time. Këtë fillim të ri do ta kujtoj gjatë dhe me nostalgji. Pra, nuk është gjithmonë i saktë paragjykimimi ynë, pa e njohur i vertetur në realitet.

Internat

"Loyola" - përvojë për t'u mbajtur mend Rozafa Latifaj & Ilirjan Lleshi – XII c

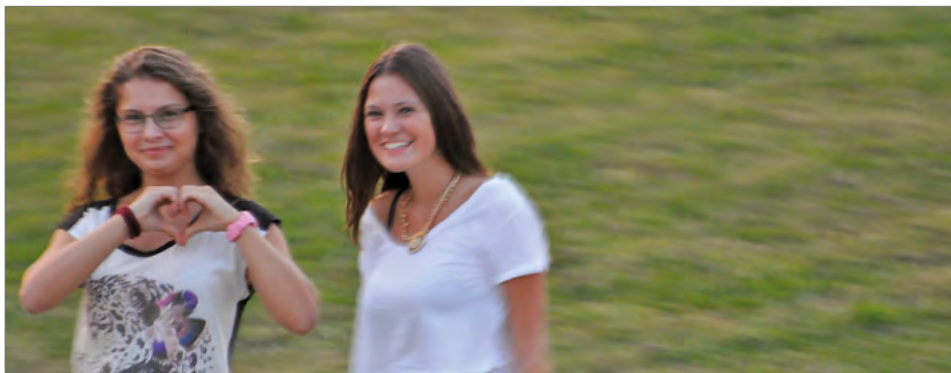
Jeta është shumë e çuditshme. Në momentet kur ti mendon se përfundoi gjithçka, ajo të hap një derë të re, një fillim të ri. Kështu ishte ardhja jonë në Loyola-Gymnasium. Në momentet më stresuese, prindërit tanë na dhuruan një shpërblim të tillë. Sigurisht që emocionet dhe dëshira për të parë këtë shkollë ishin të pafundme. Erdhi dhe dita kur ne shkelëm për herë të parë në këtë shkollë. E gjitha dukej si një ëndërr. Nata erdhi shumë shpejt, prindërit duhej të shkonin dhe këtu filloi sfida e parë për ne. "Mbijetesa", siç e quanim ne ëndrrën e shndërruar në një vend të panjohur. Të tilla mendime na solli jeta në konvikt.

Ditët kalonin pa u kuptuar. Koha nuk ndalonte asnjë sekond, lindën ndjenja të reja, dije të reja, ne krijuam një familje të re, por ende nuk arritëm ta pranonim. Thoshim gjithmonë: "Unë kam vetëm një familje dhe një do ta kem gjithmonë." Epo, ja që nuk doli ashtu. Por kjo ndodh kur ti njeh vetëm një anë të botës.

Tre vjet kaluan shumë shpejt. Erdhi dhe dita kur ne do të quheshim maturantë. Erdhi dita kur ne do t'i jepnim njëri-tjetrit përqafimet, ndoshta të fundit. Në këto momente gjithçka duket shumë më ndryshe. Sa e çuditshme, sa shumë të mësojnë vitet. Ne arritëm të krijojmë një shoqëri të cilën e bashkon dashuria. U bëmë me prindër të shumtë, pasi që ata të duan ashtu si je dhe të japin përkrahje, e meritojnë të quhen prindër. Tani gjithçka është e qartë. Një familje tjetër krijuam, por kësaj radhe ajo ka rreth vetes besim, guxim, shpresë dhe pjekuri të mjaftueshme për të ndërtuar vetë fatin tonë.

Tani ne jemi gati të nisim një fillim të ri. Jemi gati t'i dalim përpara realitetit dhe t'u dalim zot synimeve tona. Ne jemi të sigurtë për atë që jemi, e kjo falë vetëm kësaj shkolle të cilës i takojnë meritat e para. Për ta mbyllur këtë fund, ne duam të themi:

"Faleminderit për gjithçka dhe mirupafshim familje e dashur, por kurrë lamtumirë!"

Konvikt

Jeta në konvikt Furtuna Kulludra - XI d

Konvikti për mua është si shtëpi e dytë, pasi që më shumë kohë kaloj këtu, sesa ne shtëpi. Tani më jam adaptuar me konviktin edhe rregullat, sepse jam në vitin e dytë në Loyola-Gymnasium dhe çdo gjë më

duket më e lehtë. Gjithçka është në vendin e duhur dhe shkon në bazë të rregullave të shkollës.

Këtu jetën e kemi të programuar dhe kemi një orar të saktë kur kemi për të mësuar, kur mund të dalim, kur duhet të hamë e kështu me radhë. Edukatorët na ndihojmë kur kemi nevojë, por kemi edhe shokët dhe shoqet të cilat na mbështesin në këtë aspekt. Koha që e presim më së shumti ne konviktoret mund të them se është koha kur vjen fundjava dhe duhet të shkojmë në shtëpi. Të gjithë presim me padurim orën e fundit të së premtes, që të marrim valixhet dhe të nisemi drejt shtëpisë.

Për një moment në hapësirat e shkollës dhe të konviktit bie qetësia dhe ne vrapojmë te prindërit, duke i përqafuar pas një kohe të gjatë. Disa mund të thonë që jeta në konvikt është e mërzitshme, por ka edhe momente të paharrueshme këtu, të cilat do t'i kujtojmë me nostalgji pasi ta përfundojmë shkollimin.

Ditët e para në konvikt Vaid Kryeziu - X d

Pranimi im në këtë shkollë ishte diçka e mrekullueshme. Nuk më besohej që një ditë do ulesha në bankat e Association "Loyola-Gymnasium".

Provimi pranues ishte ndër sfidat më të

mëdha në jetën time. Është vështirë larg familjes, por ia vlen, sepse kjo largësi do të na ndihmojë në të ardhmen.

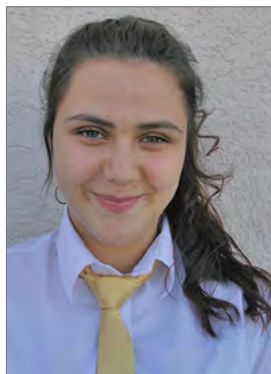
Tash, pasi jam këtu, e shoh rëndësinë e kësaj shkolle. Në fillim mendoja se do të ishte më e vështirë, por tash e kuptova të vërtetën se këtu ditët shkojnë sikur minutat, e javët sikur ditët. Të studiosh përkrah këtyre edukatorëve, profesorëve, shokëve e shoqeve, e ardhmja ime pa dyshim se do të jetë e sigurt dhe jam shumë i bindur për këtë fakt.

Sa herë e mendoj ditën e parë këtu, emocionohem si të isha në fillim. Për këtë shkollë çdo fjalë është e tepërt.

Në këtë shkollë jam i bindur se do të kaloj çastet më të bukura të jetës sime. Dhe për fund: Jam krenar që jam pjesë e kësaj shkolle.

Internat

Rugova Genta Gashi - XII b

Udhëtimi për në Rugovë ishte diçka e mrekullueshme, që e përjetuam gjatë shkollimit këtu, e që është bërë pothuajse traditë. Rruga u shoqërua me një entuziazëm të madh, sidomos për shumicën e nxënësve që udhëtonin për herë të parë drejt maleve të Rugovës. Pasi mbërritëm atje, formuam grupe nxënësish që mblidhnin drurë, përgatitnin skarën e deri tek ata që përkujdeseshin për muzikën. Pas darkës ndezëm një zjarr të madh, përreth të cilit u mbodhëm të gjithë, duke përfshirë edhe edukatorët tanë, drejtorin Arianit Çollaku dhe edukatoren, Filomena Laçi.

Aty diskutuam lidhur me tema të ndryshme, por nuk munguan as këngët me kitarë. Së bashku qëndruam deri në orët e vona të natës. Pas këtyre përjetimeve, erdhi koha e gjumit.

Në mëngjes, pas lindjes së diellit, ne u frymëzuam nga natyra e bukur e Rugovës. Në mesditë, fatkeqësisht erdhi koha për t'u larguar. Kishim kënaqësinë që gjatë kthimit të ndaleshim në ambientin e bukur të Radacit të Pejës e të hanim drekë së bashku. Gjatë këtij udhëtimi kemi vërejtur se koha e lumtur kalon shumë shpejt, ndjesi për të cilën më kishin rrëfyer edhe shoqet e gjeneratave të kaluara. Pjesa më e bukur e kësaj historie ishte fakti që edhe unë, më në fund e përjetova këtë udhëtim me gjeneratën time. Këto ishin dy ditët më të mrekullueshme, për të cilat e ka vlejtur të pres shtatë vjet. Por edhe Rugovës i erdh fundi, ndërsa pas mbërritjes në konvikt, iu kthyem përditshmërisë sonë.

Vitet do të kalojnë shpejt, por kujtimet do të jenë pjesa më e bukur.

Konvikt

Një jetë ndryshe Kron Gashi - X e

Jeta në konvikt është më ndryshe nga jeta që kemi pasur deri tani, sepse ne, si brez i ri, jemi mësuar të jetojmë pa asnjë lloj mundimi. Këtu është ndryshe, këtu duhet të jesh i zoti i vetvetes, ose nuk do të kesh sukses

sikur të tjerët. Kjo është arsyeja që unë e pëlqej këtë vend. Ardhja ime deri këtu, po ashtu ishte interesante.

Pesë ditë para provimit pranues, kuptova se kjo shkollë ekzistonte dhe se ishte një zgjidhje e mirë për të ndryshuar drejtimin e jetës sime. Në fillim më dukej vështirë, deri sa arrita të mësohesha me kushtet që të ofron kjo shkollë. Të jesh larg familjes një kohe të gjatë, nuk ishte e lehtë, por ja që tani jam këtu dhe mendoj se jam një ndër njerëzit më të lumtur në botë.

Tani më nuk është vështirë për mua, sepse ne nxënësit jemi bërë si familje dhe ndoshta kjo më ndihmon që mos të ndihem i vetmuar. Jam shumë i kënaqur me hapësirën ku jetoj, është thjeshtë e mrekullueshme.

Organizimet në Loyola-Gymnasium Marigona Kryeziu - XI d

Organizimet në ALG Loyola-Gymnasium s'kanë të ndalur. Vizituam gati çdo vend, festuam çdo festë, por festa më e madhe në këtë shkollë është Dita e Dyerve të hapura. Si çdo vit, edhe kësaj radhe u bënë përgatitje të shumta që çdo

gjë të ishte në rregull. Të gjithë nxënësit ishin të angazhuar në detyrat e tyre. Ishte viti im i parë këtu, por as unë nuk dalloja nga nxënësit e tjerë, sepse edhe une isha e angazhuar në këto aktivitete. Emocionet shtoheshin dita-ditë dhe mezi e prisja 16 prillin, Ditën e dyerve të hapura. Për fat të keq, këtë vit moti nuk ishte i mirë, binte borë dhe festa u mbajt brenda në sallën e sportit. Ajo sallë ishte e stërmbyshur me njerëz. Programi i shkollës ishte i mrekullueshem, kishte mysafirë edhe nga vende tjera të cilët u ndanë shumë të kënaqur me programin që u shfaq atë ditë. Çdo gjë shkoj në rregull, ashtu siç e kishim menduar. Ditët kaluan dhe erdhi fundi. Shkuam në shtëpi, por mezi prisnim të ktheheshim prapë në shkollë.

E dinim, se pasi të ktheheshim në shkollë, na prisnin shumë organizime e aktivitete të ndryshme dhe kështu doli. Në javën e dytë në shkollë, drejtori i konviktit kishte organizuar që ne klasat e XI-ta të shkonim për një udhëtim me tren për në Pejë, Deçan dhe Junik. Për mua ishte një emocion i veçantë të udhëtoja me tren, ngase ishte hera e parë. U kënaqëm shumë atë ditë dhe nuk besoj se ishte hera e fundit që na befasuan me atë udhëtim. Përderisa jam në këtë shkollë, pres edhe befasi tjera të këndshme.

Internat

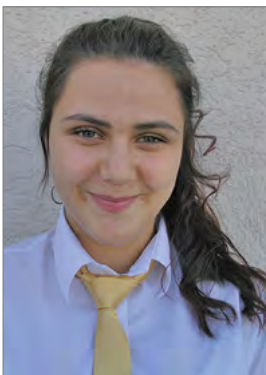
Shetitje me tren Edina Bajrami - XI e

Mundësia për një përvojë të mjaftueshme për jetë si dhe argëtimi, lojërat apo kuizet e ndryshme, nuk mendoj se gjenden diku tjetër. Një ambient i këndshëm për zhvillimin e një gjenerate të shëndoshë. Sa u përket shetitjeve mendoj se janë mjaft të dobishme, po aq edhe argëtuese si p.sh. ajo e fundit në Pejë, Junik dhe Deçan.

Të vizitosh qytetet e vendit tënd si dhe të njohësh kulturën e tyre, është gjë shumë e bukur dhe relaksuese. Të shohësh se sa vlerë u jepet gjërave nga historia e lashtë më la mbresa, sepse kështu mund të kuptoj se pasi të kalojnë disa shekuj përsëri çdo gjë që ne do të lëmë pas do të ruhet.

Diçka e veçantë që më la përshtypje të mëdha ishte ngrohtësia, butësia si dhe dashamirësia e njerëzve, gjë e cila ishte e njëjtë në çdo qytet apo fshat që ne vizituam dhe kjo më bëri të kuptoj se njerëzit e tillë janë mjaft të vlefshëm.

Po ashtu duhet theksuar edhe udhëtimin me tren i cili nuk është transport i cili përdoret aq shumë në Kosovë. Ishte mjaft mbresëlënëse sidomos pamja madhështore e relievit që ishte tej mase qetësuese. Gjithçka që kalova brenda një dite ishte e papërshkrueshme dhe një shetitje që nuk do ta harroj për një kohë të gjatë.

Konvikt

Loyola-Gymnasium - ëndrra që u bë realitet Donjeta Cenaj - X d

Si çdo fëmijë që ka ëndrrat e tij, edhe unë kisha një të tillë. Një i afërm imi kishte treguar për një shkollë për të cilën s'kisha dëgjuar më parë, dhe më kishte thënë që quhej "Loyola". Ai e bënte aq madhështore, sa që unë nuk mund t'u besoja dot veshëve të mi. Unë atëherë isha në klasën e IX-të.

Interesohesha se ku do vazhdoja shkollimin e mesëm të lartë. Në fillim kisha mjaft dilema, por më pas i hoqa këto dilema. Kisha arritur të marr informacione të shumta për "Loyolën". Çdo ditë e më shumë mësoja diçka të re në lidhje me shkollën dhe dashuria për të rritej.

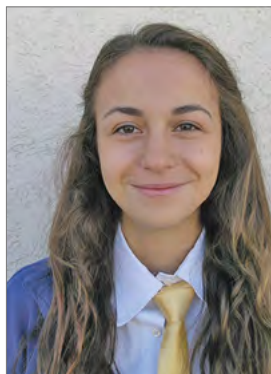
Gjithmonë ëndërroja të isha pjesë e një stafi të madh me frymë gjermane, ku mbizotëron arsimimi i mirëfilltë. Së bashku me prindërit vendosëm që unë të regjistrohem në këtë shkollë.

Kisha kaluar pothuajse të gjitha muret që më ndanin nga realizimi i ëndrrës sime. Më kishte mbetur vetëm edhe testi pranues, i cili kaloi me një emocion më të madh se sa e prisja, por unë i kisha mbledhur të gjitha forcat e mundshme.

Ishte ditë e martë, kur mora lajmin se isha pranuar. Në atë moment mbeta e shtangur, nuk dija ç'të bëja, të bërtisja apo të qaja. Ishta mjaft e hutuar, por edhe tejet e gëzuar. Tashmë me padurim e prisja ditën, që të vija në shkollë. Çdo ditë që kalonte e rrumbullakosja në kalendar. Kishte mbetur vetëm edhe një ditë, kurse unë kishte kohë, që isha përgatitur. Erdhi edhe momenti i shumëpritur. Ishta shumë e gëzuar, por njëkohësisht edhe e mërzitur, sepse po ndahesha nga familja ime për të cilën më merr malli shumë, mirëpo kjo është vetëm një sprovë e jetës. Për një çast mbylla sytë, u hap një portë e madhe, porta e ëndrrës sime. Ishte ajo ditë që e prisja. Ëndrra ime u bë realitet. Në ditarin e jetës sime hapa një faqe të re në të cilin shkrova:

"Një ëndërr që u bë realitet - Loyola-Gymnasium."

Shëndeti mbi të gjitha Edona Hoxha - XI d

Të jesh i pasur, ndonjëherë nuk do të thotë të kesh gjithçka. Janë disa gjëra, të cilat jo gjithmonë mund të kenë vlerë aq të madhe, sa të paguhen me para. Ka shumë njerëz në botë të cilët vuajnë nga sëmundje të ndryshme, madje edhe të pashërueshme, në mesin e të cilave bën pjesë edhe kanceri. Kur e dëgjojmë këtë shprehje, të gjithë mendojmë për më të keqen, si një rrugë që ka destinacion vdekjen, mirëpo ajo që ne nuk i kushtojmë rëndësi janë disa gjëra të vogla, por shumë të çmueshme.

Por a mund ta parandalojmë kancerin? Çfarë nëse ai vërehet me kohë?

Pyetje të shpeshta të cilat na fusin në një pus mendimesh, përgjigjet e të cilave asnjëherë nuk mund t'i mësojmë nëse nuk interesohemi për to, sepse, harrojmë një gjë mjaft të rëndësishme:

"Sot jam unë i prekur nga kjo sëmundje, nesër mund të jesh edhe ti." Është e vërtetë se femra konsiderohet si gjinia e bukur dhe për këtë ato kërkojnë një kujdes të veçantë. Gjiri nuk është vetëm pjesë e trupit, e cila merret për bukuri, apo edhe si simbol i femrës; në fakt ka vlerë më të madhe, është organ ushqyes për foshnjën. Ja përse i detyrohem të gjithë ne një kujdes të veçantë.

Kanceri, si një sëmundje e cila kohëve të fundit ka filluar të përhapet shumë, e sidomos tek femrat, i ka bërë njerëzit të tronditen për pasojat fatale që sjell. Dhe nëse nuk mund ta ndalim, atëherë mund ta parandalojmë atë. Kjo është ajo që ne nxënësit e konviktit e mësuam gjatë një dokumentari të shfaqur nga edukatorja Filomena Laçi dhe grupi i saj. Ajo që ne kuptuam ishte se jo gjithmonë kanceri është vdekjeprurës, por mund të shërohet falë disa kontrollimeve të vogla e mjaftë të rëndësishme. Andaj çdo njeri i detyrohet vetvetes se tij të bëjë kontrollime sa më të shpeshta, pasi që teknika ka përparuar mjaft në ditët e sotme dhe nëse nuk do ta bëjë për vete, ta për nënën, motrën e tij. Le të jetë kjo një mësim për të gjithë, pasi që jeta ofron vetëm një mundësi për ta jetuar.

Përshtatja në një rreth të ri Yll Krasniqi - XI e

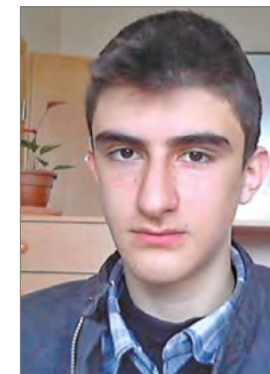
Është e natyrlshme të për-mallohesh për vendin tënd, gjatë dy javëve të para të cilat nevojiten për t'u përshtatur me jetë e re. Nga njëra anë, për një periudhë të caktuar nuk ka më lëvizje të lirë, nuk ka pyetje

se ku jeni apo me kë jeni, ka vetëm lajmërimi të vazhdueshme për të bërë detyrat e shtëpisë, për të mësuar etj.

Në anën tjetër, duhet të dish që je vetvetja e kjo ndodh, ndoshta për herë të parë në jetën tënde. Ne në shtëpi jemi mësuar që dikush tjetër të merret me ne, posaqërisht prindërit, si për detyrat e shtëpisë, kohën e lirë, kurse këtu është e kundërta; këtu kujdesen për ne edukatorët, që bëjnë më të mirën e tyre duke zëvendësuar prindërit tanë.

Nga ky këndvështrim mund të them se konvikt i Loyola- Gymnaisum është një mësim shumë i rëndësishëm në jetën tonë. Ky konvikt është një vend ku ka gjithçka që të nevojitet për të mësuar dhe për të kaluar kohën e lirë. Studiuesit thonë se mënyra më e mirë për të thyer monotoninë e konviktit është që të përfshihemi në aktivitete të rregullta ditore. Konvikt i përmban fushat sportive, vendet për të mësuar, kinema dhe shumë vende të tjera për aktivitete nga më të ndryshmet. Pa dyshim, ky konvikt është përvoja më e mirë në jetën time.

Jeta në konvikt Kolos Kabashi - X d

Në fillim mendoja se do të ishte krejt ndryshe. E paramendoja më të vështirë dhe kurrë nuk e kisha menduar se do të gjeja kaq shpejt kaq shumë shokë të mirë, që do të qeshja aq shumë dhe të më dilnin lot nga e qeshura.

Kjo jetë po më pëlqen shumë, sepse është me shumë rregull dhe shumë disiplinë. Kjo është ajo që do të më bëjë më dinamik për jetë dhe këta njerëz së shpejti do t'i konsideroj familje. Shkolla, konvikt, mensa, sallat dhe të gjitha janë shumë në nivel.

Thënë të drejtën më merr malli për disa persona në shtëpi poashtu edhe në shoqëri, por ky mall më merr vetëm kur po thellohem në mendime, sepse njerëzit që kam pranë në këtë shkollë më bëjnë të harroj për mallin tim për shoqërinë e familjen dhe jam shumë mirënjohës dhe falënderoj zotin që më ka sjellë rreth vetes një shoqëri kaq të mirë. Poashtu sa i përket ushqimit është shumë në nivel. Edhe profesorët e edukatorët janë shumë të zgjedhur dhe të mirë.

Tani që kam filluar të përshtatem dhe të kem një rreth shumë më të madh të shoqërisë, dita- ditës po më pëlqen më shumë. Unë jam i sigurt se kujtimet më të mira të jetës do t'i kem këtu dhe e di që me problemet që po mërzitemi tani, më vonë do të qeshim. Poashtu dua të shtoj se sa i përket mësimi është ndër shkollat më të mira në Kosovë.

Internat

Jeta në konvikt Anita Gegaj - XI d

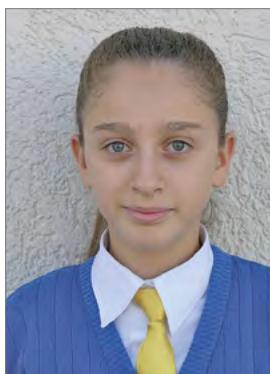

Të shkruash për jetën në konvikt është paksa e vështirë, sepse ka shumë gjëra që të bëjnë ta kuptosh jetën në shoqëri. Gjithçka është e programuar dhe mësimi është në nivel të lartë.

Së pari, për ata që banojnë në konvikt, ky vend bëhet si shtëpia e dytë e tyre. Gjithçka funksionon për mrekulli dhe gjithmonë jemi nën përkujdesjen e edukatorëve, të cilët janë të gatshëm në çdo kohë.

Jeta në konvikt të mëson shumë gjëra, të bën të aftë për jetë, të dallosh të bardhën nga e zeza etj. Por besoj se çdo individ i cili ka zgjedhur konviktin, ka bërë përzgjedhjen e duhur, duke e analizuar jetën këtu në të gjitha dimensionet, sepse çdo fillim i ri ka veçantitë e veta.

Jeta në konvikt Veronika Gjergjaj - VI a

Kur erdha në këtë shkollë më pëlqeu shumë që në fillim. U befasova për çdo gjë që pashë aty. Çdo gjë ishte në vendin e vet, e pastër dhe e rregullt. Kur hyra në konvikt u binda menjëherë se ishte shumë bukur.

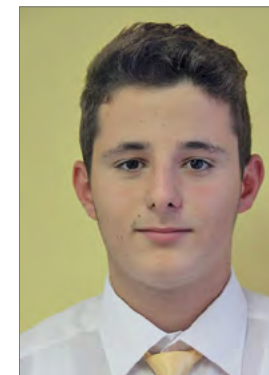
Aty kishte dhoma dhe gjithçka tjetër. Kjo shkollë quhet Loyola-Gymnasium në të cilin ka shumë gjelbërim.

Konvikti është i bukur dhe me kushte shumë të mira, te i cili kam gjetur një shoqëri të shkëlqyeshme. Edukatorja ime është motra Hildë. Unë u befasova në shumë gjëra: me kushtet që i ofron, me rregullin, pastërtinë etj. Fillimi qe shumë i bukur, por unë nuk kam besuar që do të jetë kaq mirë. Tani ndihem shumë mirë dhe jam shumë e lumtur. Në shkollë ka edukatorë e arsimtarë të zellshëm etj. Kurse drejtori i kësaj shkolle, Walter Happel është i shkëlqyeshëm. Për mua, kjo shkollë është më e bukur dhe më e mira nga të gjitha. Unë në shkollë mësoj shumë, sidomos me shoqet e mia. Në konvikt shoqet më duan shumë, por edhe unë i dua shumë.

Mirëpo, më së shumti e dua motrën Hildë.

Konvikt

Konvikti është shtëpia ime e dytë Egzon Heqimi - XI e

Të mendosh se do të jetosh brenda një bote të kufizuar, ku për çdo gjë ka rregulla dhe thyerja e tyre ndëshkohet, është diçka që në fillim të duket e vështirë. Edhe unë në fillim kisha këtë ndjenjë, derisa hyra në këtë botë. Por, këtu është vendi ku çdo gjë bëhet bashkë dhe ndahet me njëri-tjetrin, si hidhërimet, gëzimet, dashuritë e një adoleshenti. Në këtë mënyrë bëhemi një familje e madhe, anipse në fillim nuk njiheshim, por tashmë interesat e mirëkuptimi na mundësojnë që të jemi më afër njëri-tjetrit.

Gjithçka fillon me lindjen e diellit, ku rrezet e tij depërtojnë në çdo dritare, për të lajmëruar se dita filloi, por me të edhe jeta në konvikt. Të gjitha korridoret janë të mbushura nga shokët të cilët bëhen gati për mësim, gjithçka fillon të ngadalësohet e të zbrazet, kur zilha bie për të filluar mësimi. Kështu ne presim deri në orën e gjashtë, ku pastaj të gjithë vrapojmë për të marrë ngrohtësinë e konviktit e të relaksohemi nga stresi. Janë dhomat e përbashkëta ku i kalojmë kohën dhe zgjidhim problemet tona, së bashku me edukatorin.

Kohën e lirë e kalojmë në oborrin e shkollës, në fushat sportive, duke luajtur me njëri-tjetrin, apo duke shëtitur me shokët. Gjatë orëve të mësimi i bëjmë detyrat dhe bëhemi gati për ditën e nesërme, sepse rrezet e diellit tash po na përshëndesin. Vjen edhe koha e ushqimit, ku gjëja e parë që kujtojmë është rreshti i gjatë për të marrë ushqim, por edhe kjo kalon shpejt.

Me kalimin e rrezeve të diellit, largohet edhe ajo energji e jona përplot me aktivitete dhe kështu koha e gjumit afrohet dhe gjithçka mbaron, kur ne pushojmë në dhomë, ku çlodhemi e gjejmë qetësi.

Kjo me pak fjalë është jeta në konviktin tonë, ku mund të pavarësohesh dhe ta njohësh veten më mirë se kurrë.

Internat

Ekskursioni në Pejë, Deçan dhe Junik Shqipdona Janova - X d

nim edhe me njerëz të vendeve të huaja.

Në autobus u shoqëruam me shpjegimet e vendeve të ndryshme në të cilat do të ndaleshim, shkuam në portën perëndimore të Pejës, vizituam kulla të ndryshme antike që i përkisnin familjeve të pasura, vizituam bibliotekën dhe në fund vendosëm të shkonim në manastir, i cili ndodhej në Deçan, ku murgjit na shpjeguan kohën dhe mënyrën se si ishte ndërtuar kisha. Ciceronët vazhdimisht përkthenin në gjuhën shqipe dhe në gjuhën angleze. Pra, kishim kaluar një ditë të paharrueshme, duke parë vende, duke qeshur me njëri-tjetrin. Hijeshinë e udhëtimit ia shtoi muzika dhe këngët që i kënduam në tren gjatë tërë kohës, e mbi të gjitha, kur në fund na kërkuan plotësimin e disa formularëve për mënyrën se si kishim kaluar në këto tri qytete. Ishte ndjenjë mjaft e bukur, sepse të bënte të mendoje se gjendesh në një vend të zhvilluar evropian.

Pushimet verore kishin mbaruar, tashmë filloi viti i ri shkollor e pas dy javësh mësimi, edukatorët na mblodhën në një sallë, vetëm klasat e njëmbëdhjeta dhe na lajmëruan se ne ishim pjesë e një organizimi për shëtitje me tren në Pejë, Deçan dhe Junik. Kjo shëtitje do të organizohej ditën e diel dhe ne në fakt mezi e prisnim. Kështu erdhi dita e diel, vajzat ishin zgjuar shumë herët për t'u përgatitur. Autobusi erdhi dhe hipëm me vrap. Me autobus shkuam deri në Prishtinë, pastaj kur mbërritëm, filluam të hipnim në tren, për të udhëtuar deri në Pejë. Pas pak punonjësit na sollën biletat dhe disa fletushka në të cilat tregohej programi i tërë ditës, ku do të shkonim, ku do të ndaleshim e gjëra të tilla. Pastaj kur mbërritem në Pejë, aty po na priste autobusi dhe ciceroni i cili do të na tregonte vendet me të veçanta të këtyre qyteteve. Ishte me të vërtetë një ndjenjë shumë e këndshme, se përveç që po udhëtonim me shokët dhe shoqet, ne do të udhëtonim

Konvikt

Një ditë në errësirë Kastrati Ledjana - XI e

Shpeshherë mendojmë se askush nuk mendon për ne, se të gjithë na kanë braktisur në këtë luftë për ekzistencë dhe i harrojmë ata që na duan. Mendojmë se ata që i njohëm dhe, janë ata që na duan, e i harrojmë më të rëndësishmit-ata që vërtet na duan. Ka momente në jetë kur ndihesh sikur nuk i përket kësaj bote. Zgjahemi në mëngjes dhe vjen një moment kur diçka të bën të lumtur dhe ajo gjë, sadopak e vogël që të jetë, të bën të ndihesh e vlefshme përsëri. Por, kujdes!

Ka ditë kur një gjë tejte e vogël të bën të ndihesh se je pjesë e asaj që quhet jetë. Jeta është shumë e shkurtër, por përplot me sfida. Në jetë bëjmë edhe gabime. Epo, gabimet janë njerëzore. Nuk duhet të dorëzohemi për një gabim të vogël, sepse jeta të jep një mijë mundësi për t'u përmirësuar. Nëse je gjithmonë i mërzitur dhe ndjehesh i braktisur nga bota, kapu për diçka, për

një fije shprese. Ajo fije do të të mbajë shumë gjatë, sa nuk mund ta marrësh dot me mend. Mos u dorëzo, provo gjëra të reja. Rreziko ndonjëherë, sepse askujt lumturia nuk i servohet në pjatë. Jetoje jetën në maksimum dhe ata të cilët të kanë keqtrajtuar dhe nënvlerësuar gjithmonë, ata që të thoshin se nuk do të arrish asgjë në jetë, ata vetëm shikojnë nga lart dhe qesh. Nuk thonë kot: "Qesh mirë ai, që qesh i fundit." Mos u mërzit kur të mbyllet një derë, sepse në ato çaste hapen shumë dyer të tjera, mjafton që ti të kesh dëshirë, të besosh dhe të shpresosh.

Kurrë mos thuaj nuk mundem, por thuaj "do të provoj", sepse ekziston gjithmonë shpresa për diçka më të mirë. Ekziston gjithmonë një ditë në errësirë.

Internat

Fillimi i jetës si gjimnaziste Agita Krasniqi - X c

Noshta është pakëz herët për të arritur në përfundime për jetën në konvikt, por në mendje më sillet një shprehje e babait, kur thoshte: Ditët e para në konvikt do të duken ndoshta më të gjata, sesa vitet tjera që do t'i kalosh aty. E thoshte këtë shprehje, sigurisht nga përvoja e tij si mërgimtar.

Një shoqëri e re, krejtësisht e panjohur për mua, që të ngjan në një komponim kimik, rezultatin apo formulën do ta zbulosh vetëm pas ca vitesh, apo nuk do të arrish ta kuptosh kurrë, në një matematikë që në fund do të marrë shumë gjyime të sakta, apo edhe të pasakta. Megjithatë, njeriu në jetën e tij çdo ditë e fillon me një synim, dhe synimi im ishte të vija këtu, me arsyen e vetme se kryefjala e kësaj shkolle është "dituria" dhe kallëzuesi është "respekti i të qenit njeri", pa dallim ngjyre, feje, apo kombi që në krahurën e sotme të krijuar nga vetë qenia njeri nuk

mund t'i gjesh çdokund në botë.

Tanimë jam bërë pjesë e këtij synimi dhe lirshëm mund të them, se këtu kam gjetur motrat, vëllezërit dhe prindërit e mi që i lash në shtëpi. Gjeta shoqet me të cilat ndaj së bashku çdo çast të lumtur, apo të hidhur dhe ndjehemi sikur të ishim një; me ato me të cilat edhe ëndërrat gjatë natës së bashu na shtjellohen. Gjeta edhe mëmën time të dytë, edukatoren e cila ngjan në një engjell të dëguar nga Krijuesi veçanërisht për ne. Edukatoren që shpeshherë bëhet vetë loti ynë gjatë dhembjeve shpirtërore apo fizike, mbase loti lehtëson çdo dhembje. Pse mos ta quaj shqiponjë, mbase kush mund ta ruaj më me fanatizëm folenë e saj, sesa një shqiponjë? Kush është më besnike dhe më e ngrohtë për të vegjëlit e saj sesa një shqiponjë? Ngrohtësia, dashuria dhe forca që na jep edukatorja, janë shpesh dhe kurajo për të ardhmen tonë, që shpresoj se do të shndris dhe jo kot e quaj engjell!

Çfarë më mbetet tjetë të them?

Mbase fjalët janë të pafundme dhe mund të them shumë, por ia lë kohës të thotë edhe ajo fjalët e saj, do të mundohem që një ditë, çdo sacrificë ta shndërroj në sukses, mbase ky do të jetë shpërblimi më i vlefshëm që mund ta bëj për shkollën time "Loyola", për edukatoren, për profesorët e mi dhe për vetë jetën time.

Shpresoj se do të ndihen krenarë me mua në të adhmën.

Konvikt

Vendi i realizimit të ëndrrave Bletina Krasniqi - X c

Jeta ka shumë peripeci, sakrifica e mundime të lodhshme. Asnjëherë nuk mund ta imagjinosh atë që është duke të pritur, atë që jeta ka përgatitur për ty. Ndonjëherë gjithçka ndryshon.

Ndjenja të çuditshme, në situata të ndryshme. Frika e kalimit të testit ishte shumë larg mërzitjes që përjetova atë ditë kur erdha në konvikt. Këtë mërzi nuk e kisha imagjinuar kurrë; ishte si një det i furishëm, dallgët e të cilit binin mbi mua dhe më goditnin aq fuqishëm, sa që nuk mund të dilja prej tyre.

Jam një person jashtëzakonisht i ndjeshëm. Ndarja nga familja që pika ime më e dobët. Më besoni, se kurrë nuk mund ta imagjinoja këtë ndarje, këtë përjetim. Mirëpo ditët kaluan shumë shpejt dhe ai moment erdhi. Tashme ndodhesha para një porte të madhe dhe prisja të hapej, prapa së cilës do të lija valixhe të shumta kujtimesh dhe përjetimesh. Ajo portë u hap dhe unë hyra në të e vetme, mirëpo e rrethuar nga ëndrra, synime dhe dëshira. Tashmë filloi realizimi i tyre. Ne kishim marrë mbi vete përgjegjësi të mëdha. Pra, nuk isha vetëm unë, kishte edhe shumë vajza të tjera me ndjenja të njëjta, por pika ku ne mbështetemi është edukatorja. Ajo tashmë është prindi ynë, ndihma jonë dhe krahu ynë i djathtë. Është ajo e cila sakrifikon për ne, lufton për ne dhe ajo e cila na përgatit për një të ardhme më të ndritshme. Janë, gjithashtu, edhe shoqet e mia, ato me të cilat qeshim, luajmë, bashkëpunojmë, argëtohem, por, me të cilat ndajmë edhe mërzinë.

Ajo që mendoja unë, doli të jetë plotësisht më ndryshe. Ne, tashmë jemi ambientuar dhe konvikti është shtëpia jonë, vendi ku zhvillohen ngjarjet më të rëndësishme dhe më interesante të jetës sonë. Prandaj, nuk jam penduar asnjëherë për zgjedhjen që të jem pjesë e kësaj shkolle madhështore. Mbase është vendimi më i mirë që kam marrë ndonjëherë, sepse Loyla- Gymnasium është vendi i realizimit të ëndrrave.

Ajo që mendoja unë, doli të jetë plotësisht më ndryshe. Ne, tashmë jemi ambientuar dhe konvikti është shtëpia jonë, vendi ku zhvillohen ngjarjet më të rëndësishme dhe më interesante të jetës sonë. Prandaj, nuk jam penduar asnjëherë për zgjedhjen që të jem pjesë e kësaj shkolle madhështore. Mbase është vendimi më i mirë që kam marrë ndonjëherë, sepse Loyla- Gymnasium është vendi i realizimit të ëndrrave.

Të jetosh Vjosa Krasniqi - XI e

Të jetosh

Kur dyert t'i mbyllin papritmas,
dhe e gjen veten në dobësi,
mos hiq dorë, mos u dorëzo,
kërko për veten një tjetër derë.

Kur shpresat t'i rrëmbejnë dhe ikin,
dhe mendon që s'ka më jetë,
prit dhe pak mos u lodh,
shpresa të reja kërko.

Kur ëndrrat do t'i shkelin rëndë,
mos vajto, as mos bëj zë,
se nuk të dëgjon askush,
por bjer në gjumë dhe prapë ëndërro.

Kur shpirtin ta rrëmbejnë,
dhe ndien dhimbje të mëdha,
ti prap duro dhe në këmbë qëndro,
dil kërko një tjetër shpirt.

Kur zemrën tënde ta përplasin,
dhe copëzat e saj nuk i gjen dot,
gjysmën tjetër, mos u ndal, kërkoje,
se shumë zemra ka kjo botë.

Dhe kur jetën ta shkatërrojnë,
ti sërish vazhdo buzëqesh,
kërko arsye për jetë,
arsye të vetme, shpresën ta kesh.

Shpresa vdes e fundit! Agita Krasniqi - X c

Shpresa vdes e fundit!

U lëndova ... por u ngrita.
U rrëzova ... por përsëri eca.
Qava ... por përsëri buzëqesha.
Bërtita ... por u qetësova.
U mërzita nga jeta ... por nuk e braktisa atë.
Besova ... u zhgënjeva ... por ende mundohem të besoj.
Erdhi nata, thashë do të vijë dita.
Erdhi fatkeqësia, thashë do të vijë edhe e mira.
Më është bërë shpirti akull, thashë do të vijë dielli.
Diçka më grinte brenda, thashë do të më largohet.
Nuk ndjehesha mirë, thashë do të më kalojë.
Plaga e hapur në shpirt më rridhte gjak, thashë do të ndalet.
Këmbët më dridheshin, thashë do të më pushojnë.
Mbytesha në lot, thashë përsëri do të buzëqeshi.
Binte shi, thashë do të dalë ylberi.
Rashë në grackë, thashë do të dal nga kjo.
Thashë, por a u bë?

Shpresa vazhdoi të jetonte edhe kur mendoja se ka vdekur.
Falë kësaj shprese unë jetoj dhe eci përpara.
Edhe ju thoni se shpresa më vdiq, por jo, edhe pse ndoshta ka humbur
ajo ekziston ende, nga vetë fakti se ti vazhdon të jetosh.

Kuptoje o njeri: "Shpresa vdes e fundit!"

Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche

18. – 22.09.2013
Die Vertreter der, an der Ausbildungsinitiative teilnehmenden Firmen, sind am Loyola-Gymnasium.

08.10.2013
Der Chef der EULEX Mission, Bernd Borchardt besucht das Loyola-Gymnasium.

P. W. Happel SJ nimmt an der Tagung der Militärseelsorge in Berlin teil.

P. W. Happel SJ & H. Schwarzbach nehmen an der Vorstandssitzung und der Mitgliederversammlung des Fördervereins teil.

12.10.2013
P. W. Happel SJ & J. Schwarzbach auf der Geburtstagsfeier von Dr. Haberecht.

14.10.2013
P. W. Happel SJ hält einen Vortrag bei den Rotary Club in Beckum-Oelde.

06.11.2013
P. W. Happel SJ & J. Schwarzbach treffen OStD W. Frontzek, StR J. Endres und StR S. Machan vom Friedrich-List-Gymnasium.

07.11.2013
P. W. Happel SJ & J. Schwarzbach besuchen im Auswärtigen Amt, VLR Dr. T. Schmitt und LR Dr. K. Shimizu.

07.11.2013
P. W. Happel SJ & M. Werhahn-Röttgen & J. Schwarzbach nehmen am Festakt von Renovabis, in Berlin, teil.

08.11.2013
P. W. Happel SJ & M. Werhahn-Röttgen & J. Schwarzbach berichten Frau Chr. Böhl, Referentin von Frau Dr. M. Flachsbarth.

08.11.2013
P. W. Happel SJ & M. Werhahn-Röttgen & J. Schwarzbach besuchen Militärdekan, Msgr. Joachim Simon, in Berlin.

11.11.2013
P. W. Happel SJ & J. Schwarzbach berichten bei der ZfA in Köln, dem Leiter J. Lauer und H. Heinrichsen.

Mysafirët & Vizitat

Mysafirët në Prizren Vizitat tona

11.11.2013
P. W. Happel SJ & J. Schwarzbach besuchen Dr. R. Solzbacher, Leiter der Diözesanstelle Weltkirche der Erzdiözese Köln.

12.11.2013
P. W. Happel SJ & J. Schwarzbach treffen in Stuttgart den Präsidenten der Stellanervereinigung, Dr. J. Wollensak.

13.11.2013
P. W. Happel SJ & J. Schwarzbach besuchen Familie Tilman, von der Friedrich Dütting Stiftung, in Freiburg.

14.11.2013
P. W. Happel SJ & J. Schwarzbach besuchen Dr. Cl. Stroppe, Generalvikar der Diözese Rottenburg-Stuttgart.

15.11.2013
P. W. Happel SJ & J. Schwarzbach besuchen Renovabis in Freising und sprechen mit Dr. G. Albert und Herrn H. Schedler.

10.-30.11.2013
Prof. Alban Gashi hospitiert am Thomas-Morus-Gymnasium in Oelde.

Besucher & Besuche

Besucher in Prizren Unsere Besuche

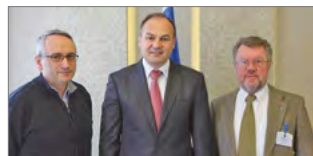
14.12.2013
Das Netzwerk der Frauen Kosovos ist zu Gast und feiern mit über 80 Jugendlichen ein Sportfest.

27.01.2014
P. W. Happel SJ besucht den Rotary Club Beckum-Oelde.

09.01.2014
P. W. Happel SJ trifft Ehemalige in Oelde, die im Münsterland eine Ausbildung machen.

27.01.2014
P. W. Happel SJ & P. Bala besuchten den Außenminister Kosovos, Dr. E. Hoxhaj, in Pristina.

30.01.2014
P. W. Happel SJ besucht die Kultur- und Pressereferentin der Deutschen Botschaft in Pristina, Frau M. Tutsch.

07.02.2014
M. Werhahn-Röttgen nimmt an der Mitgliederversammlung des ASB Neustadt teil.

03.04.2014
Schüler und Lehrer des Loyola-Gymnasiums sind beim Sender RTV 21, in Prizren, eingeladen.

05.04.2014
Declan Murphy, Aid to the Church in Central and Eastern Europe der U.S. Conf. of Catholic Bishops, besucht das Loyola-Gymnasium.

05.-12.04.2014
Schüleraustausch – Schüler des Friedrich-List-Gymnasiums in Gemünden sind zu Besuch in Prizren.

05.-12.04.2014
Schüleraustausch - 15 Schüler besuchen das Gymnasium Blankenese in Hamburg.

15.04.2014
Die Mitglieder des Trägervereins treffen sich zur 21. Sitzung am Loyola-Gymnasium.

16.04.2014
Dr. R. Solzbacher und Frau S. Preiss besuchen das Loyola-Gymnasium.

Mysafirët & Vizitat

Mysafirët në Prizren Vizitat tona

16.04.2014
Frau M. Tutsch besucht das Loyola-Gymnasium.

16.04.2014
Oberst Josef Jünemann besucht das Loyola-Gymnasium.

07.05.2014
Madame Maryse Daviet, die französische Botschafterin im Kosovo, besucht das Loyola-Gymnasium und referiert vor Schülern.

24.-31.05.2014
Schüleraustausch – Unsere Schüler besuchen das Friedrich-List-Gymnasiums in Gemünden.

28.05.-04.06.2014
2 Schüler nehmen, auf Einladung des ASB, am Europamarathon in Görlitz teil.

03.06.2014
Schüler zu Besuch bei der Caritas Prizren.

Besucher in Prizren Unsere Besuche

05.06.2014
Vertreterinnen des Deutsch-
lehrerverbandes Westbalkan
besuchen das Loyola-Gym-
nasium.

10.-21.06.2014
P. P. Leutenstorfer SJ besucht
das Loyola-Gymnasium.

07.-25.07.2014
Prof. Isme Hoxha nimmt an
einem Seminar für Ortslehr-
kräfte an Sprachdiplomschu-
len, in Köln und Bovenden,
teil.

30.09.2014
Oberst von Keyserlingk,
Kommandeur des deutschen
Kontingents der KFOR,
besucht das Loyola-Gymna-
sium.

Der Förderverein (AG Münster – VR 70758)

ist zur ideellen und materiellen Unterstützung der Association "Loyola-Gymnasium" am 22. März 2007 als eingetragener Verein gegründet worden. Er soll darüber hinaus den Schüleraustausch zwischen dem Gymnasium in Prizren und deutschen Schulen vermitteln und fördern. Diese Vereinszwecke werden durch Mitgliedsbeiträge und Spenden realisiert.

Spendenkonto

Bank Volksbank Beckum-Lippstadt eG
Kontonummer 103162600
BLZ 41660124
IBAN DE96 4166 0124 0103 1625 00
BIC/SWIFT GENODEM1LPS

Bitte geben Sie im Verwendungszweck Ihren Namen und Ihre Anschrift an. Nur dann können wir Ihnen eine steuerlich anerkannte Spendenbescheinigung zusenden. Der Versand erfolgt automatisch im Januar des Folgejahres.

Anschrift

Holtmar 13
D - 59269 Beckum

Telefon

+49 (0) 2521 58 51
+49 (0) 8151 911 700

E-Mail/URL

verein@alg-prizren.com
www.alg-prizren.com

Vorstand

Dirk Komitsch
Finanzen
Michael Werhahn-Röttgen
Vorsitzender
Peter Tiggesbäumker
Schriftführer
Jürgen Schwarzbach
Stv. Vorsitzender

Meine persönlichen Daten:

Name, Vorname*

Firma

Straße*

Land/PLZ/Ort*

Telefon

E-Mail**

SEPA-Lastschriftmandat
(nur innerhalb des einheitlichen EURO-Zahlungsverkehrsraumes möglich):

Ich ermächtige die Freunde und Förderer der Association "Loyola-Gymnasium", Zahlungen von meinem Konto mittels Lastschrift einzuziehen. Zugleich weise ich mein Kreditinstitut an, die von Freunden und Förderern der Association "Loyola-Gymnasium" auf mein Konto gezogenen Lastschriften einzulösen. Hinweis: Ich kann innerhalb von acht Wochen, beginnend mit dem Belastungsdatum, die Erstattung des belasteten Betrages verlangen. Es gelten dabei die mit meinem Kreditinstitut vereinbarten Bedingungen.
Gläubiger-Identifikationsnummer: DE18ZZZ00000179289
Mandatsreferenz: Mitgliedsnummer

Bank*

IBAN*

BIC/SWIFT*

Datum/Ort/Unterschrift*

* Felder müssen immer ausgefüllt werden!

** E-Mail-Adresse eintragen und zukünftig, kostenlos ALG News erhalten.

Durch meine Mitgliedschaft im Förderverein und/oder meine Spende unterstütze ich die Erziehungs- und Bildungsarbeit am Loyola-Gymnasium.

Ich spende!

Meine Spende beträgt:

_____ EUR
bitte eintragen

Ich werde Mitglied!

Mein jährlicher Mitgliedsbeitrag beträgt:

- ☐ 24 EUR
☐ 48 EUR
☐ 96 EUR

_____ EUR
bitte ankreuzen oder eintragen

Die Seite bitte ausfüllen, heraustrennen und per Post senden an:

Freunde und Förderer der Association "Loyola-Gymnasium" e. V.
Michael Werhahn-Röttgen
Holtmar 13
59269 Beckum
Deutschland

Spendenkonto

Jesuitenmission

Bank: Liga Bank
Vordere Sterngasse 32
90402 Nürnberg - Deutschland

Kontoinhaber: Jesuitenmission
Königstr. 54
90402 Nürnberg - Deutschland

Kontonummer: 5115582
BLZ: 75090300
IBAN: DE61 7509 0300 0005 1155 82
BIC/SWIFT: GENODEF1M05
Stichwort: Loyola-Gymnasium Prizren

Zuwendungsbescheinigungen werden erstellt.

Kontoja e donacioneve

Förderverein

Bank: Volksbank Beckum-Lippstadt eG
Südstraße 15
59269 Beckum - Deutschland

Kontoinhaber: Freunde u. Förderer der ALG e.V.
Holtmar 13
59269 Beckum - Deutschland

Kontonummer: 103162600
BLZ: 41660124
IBAN: DE96 4166 0124 0103 1626 00
BIC/SWIFT: GENODEM1LPS

Zuwendungsbescheinigungen werden erstellt.

www.alg-prizren.com

